- ಓಂ -

- శ్రీయఃపతయే నమః -

నాలాయిర దివ్య ప్రబంధమ్

ఇరండావదాయిరం

పెరియ తిరుమొళి

తిరుమంగై ఆళ్వార్

ఒంభత్తేనయ దశక

చరడనేయి నాయిర

తెళుళు మూల కన్నడదల్ల ప్రతిపదార్థ కొట్టిరుత్త

మత్తు

వివరణోపేతవాగి

సంపుటి - 7

భాగ - 9

Garani Srinivasan

విషయ సూచిక

సం.	విషయ	పాఠం	పుట
1.	ఇందనేయు శిరుచేలలో – వజ్రమూ వుస్నీర్	– 10 –	1
2.	ఎరడనేయు " – పోస్నైవర్ మోలని	– 10 –	19
3.	మూరనేయు " – శన్నేలై నేలై విళ్ళలోన్	– 10 –	35
4	నాల్గనేయు " – కామార్ముతలాగ బోధ్దేలై	– 10 –	49
5.	ఐదనేయు " – శవళ్ళ విళ్ళ మిబ్బలాలై	– 10 –	62
6.	ఆరనేయు " – అమ్మమగ పోలయినదళుమా.	10 –	83
7	ఏళ్ళనేయు " – శన్నేదిలై కాయ్ ముళ్ళళే	– 10 –	97
8.	ఎంటనేయు " – ముస్సుయి చుర్రేళ్ళేలన్	– 10 –	114
9	తొంబత్తనేయు " – మూమంటల్ ముసో	– 10 –	133
10	డత్తనేయు " – ఎజ్జళ్ళి మిబ్బలాలై	– 10 –	148 – 162
		మొత్తం – 100	

Garani Srinivasan

22.9.78

పెరియ తిరుమొళి - పెంబత్తనేయ దశక్ - మొదల తిరుమొళి.
పెరియ తిరుమొழி - ఒన్బదాం పత్తు - ముదల్ తిరుమొழி.

1. వజ్ఞమా ముస్నీర్ - వంగకమా ముందీర్

1. వంగకమా ముందీర్ వరిసిలై పెరియ
వాళరవినణై మేవి,
శంగకమా రంగైగళ్ తడమలరుందిచ్
చామమా మేని [redacted] యెన్ తలైవన్,
అంగకమా ఱైందు వేళ్వి నాల్వేదమ్
అరుంగలై యయిన్ఱు, ఎరిమూన్ఱుం
శంగైగయాల్ వళర్క్కుం తుళక్కమిల్ మనత్తోర్
తిరుక్కణ్ణంగుడి యుళ్ నిన్ఱ వణ్.

వజ్ఞమా ముస్నీర్ వరిసిలై పెరియ వాళరవినణై మేవి, శజ్ఞమా రజ్ఞైక్ కైగళ్ తడమలరుందిచ్ చామమా మేని [redacted] యెన్ తలైవన్, అజ్ఞమా ఱైందు వేళ్వి నాల్వేదమ్ అరుజ్ఞలై యయిన్ఱు, ఎరి మూన్ఱుమ్ శజ్ఞైయాల్ వళర్క్కుమ్ తుళక్కమిల్ మనత్తోర్ తిరుక్కణ్ణంగుడి యుళ్ నిన్ఱ వణ్.

వజ్ఞమా వంగకం = అలకళ్ళవు, మా మా = బలు దొడ్డదాద, ముస్నీర్ [redacted] ముందీర్ = శకలల్లి, వరి వరి = సుందరవాద, సిలిమా నిఱం = హొళపుళ్ళ, పెరియ పెరియ = విశాలవాద (దొడ్డ), వాళ్ వాళ్ = కేజస్సిన, అరవు అరవు = సర్పద, ఆళ్ పై అణై = పాసి గెయల్లి, మేవి మేవి = విపడిసిరువవను, శజ్ఞమా శంగకం = శంఖవన్ను, ఆర్ ఆర్ = కుంబద, అమా అం = అందవాద, కై గైగ = కైయుళ్ళవను, కడ తడ = దొడ్డ, మలర్ మలర్ = (కెంప) హూవన్ను ళ్ళ, ఉందిఉందీ = నాభియుళ్ళవను, శామమా శామం = శ్యామలవణద (సాలబణ్ణద), మా మా = గంభీరవాద, మేని మేని = [redacted] రూప (దేహదొందయల్) వుళ్ళవను, ఆద, ఎన్ తలైవన్ ఎన్న తలైవన్ = నన్న స్వామియు, అజ్ఞమా ఱైందు అంగకం ఆఱు = ఆఱు వేదాంగగళన్ను, ఉందిమేళ్ట ఐందు వేళ్వి = ఐదు యజ్ఞగళన్ను, నాల్వేదమ్ నాలు వేదం = నాల్కు వేదగళన్ను, అరుగలై అరుగలై = అవరూ విద్య (విద్యద) శాస్త్రగళన్నూ, పయిన్ఱు పయిన్ఱు = అభ్యాస మాడుత్తా, ఎరి మూన్ఱుమ్ ఎరిమూన్ఱుం = మూరు అగ్ని (త్రేతాగ్ని) గళన్ను, శెమ్మై శెయ్యల్

ಶಂಖ ಚಕ್ರಯುಗಲ = ಕೆಂದಾವರೆ (ಶ್ರೀಮುಲವಾದ) ಕೈಗಳಿಂದ, ವಲ್ಲರ್ಕ್ಯಮೂ
ವರಾರ್ಹಕರ = ಬೆಳ್ಳಕುತ್ತಿರುವ, ರಿಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಲ್ ಕ್ಷುಲಾಕಹಂ
ಇಲ್ = ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದ, ಮನಕ್ಕೋರ್ ಮಣಿಕ್ಕೋರ್ = ಮನವುಳ್ಳವರ,
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಮುಡಿಯುಳ್ ಕ್ಕಿರುಕಕಣ್ಣಾಗುರುಪ್ಪಿಯಾಗ = ತಿರು
ಕ್ಕಣ್ಣಂಪುರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ಲಮೂನೇ ನ್ರಿಣ್ರುರೂಣೇ = ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬಲುಹೊಡ್ಡದಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹುಂದರವಾದ ಹೊಳ
ಪುಳ್ಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೇಜಿಸ್ಟ್ಯಯೂದ ನಕ್ಷತ್ರದಡಾಹುಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ
ವನೂ, ಅಂದವಾದ ಕೈಕುಂಬಿ ಶಂಖವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನೂ, ಅಂದವಾದ
ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಾವರೆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲುಳ್ಳವನೂ, ಶ್ಯಾಮಲ
ವರ್ಣದ (ನೀಲಬಣ್ಣದ) ಗಂಭೀರವಾದ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನೂ
ಆದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಿದುಯುಜ್ಞಗಳನ್ನೂ,
ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಅಬರೂಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇತಿಹಾಸಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶ್ರೋತ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಂಪಾದ (ಶ್ರೀಮುಲವಾದ) ಕೈಗಳಿಂ
ದ ಬೆಳ್ಳಕುತ್ತಿರುವ ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಬಾಳುವ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂ (1)
ಗುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

ಪಾಶುರದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ: ಬಡಳ ಬಿದ್ದಾರವಾದ ಪಾಲ್ಗಡಲು ಅದು. ಅಲೆ
ಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಜಿಸ್ಟ್ಯಾಂದ ಕೂಡಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ. ಅದೇ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ
ರಾಯಣ ನಿಗೆ ಹಾಸುಗೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳ
ನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ
ದೊಡ್ಡದಾದ ಅಂದವಾದ ಕಮಲ ಎದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಜನಿಸಿ
ದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದ (ನೀಲಬಣ್ಣದ) ಗಂಭೀರವಾದ ದೇಹವು
ಳ್ಳವನು. ಸುಂದರಾಕೃತಿಯ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನು.

ಪಾಶುರದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ: ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಪುರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಾದ ವೈದಿಕರು
ನೆಲಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವವರು. ಆರು ವೇದಾಂಗ
ಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವವರು. ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞಗಳನ್ನು
ನಿರತರು. ಸ್ಮೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣಾದಿ ಅವಿರತ ಪಾಠಕಾಲಕ್ಷೇಪಗಳಲ್ಲಿ ತೊ
ಡಗುವವರು. ಶ್ರೋತ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಭಗವಚ್ಛೇಷ
ಮಾಡುವವರು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲದಂತೆ, ಚಂಚಲವಾಗದಂತೆ ಇರುವ
ನಿಶ್ಚಲಮನಸ್ಸಿನವರು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಪುರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ
ನಿಷ್ಠೆಯು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಆದ ವೈದಿಕರನಡುವೆ, ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾಗಿ ನೆಲ
ಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ, ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯೂ ಆ,
ತನ್ನ ನಾಭೀಕಮಲದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದ, ನನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವಾದ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು.

Ganesh Srinivasan

ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳು ಶಿಕ್ಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸು, ನಿರುಕ್ತ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಕಲ್ಪ. — ವೇದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುವು.

ಪ್ರಮುಖ ಯಜ್ಞಗಳು : ದರ್ಶಪೂರ್ಣಮಾಸ ಯಜ್ಞ, ಪಿತೃಯಜ್ಞ, ಸೋಮಯಜ್ಞ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯಯಜ್ಞ

ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥರ್ವಣ ವೇದ

ಶ್ರೌತಸೂತ್ರಗಳು ಆಪಸ್ತಂಬಸೂತ್ರ, ಸಾಂಖ್ಯಾಯನಸೂತ್ರ, ದಶಪಾಶಸೂತ್ರ.

2. ಕವಳಮಾಕತ್ತಕರಿಯುಯ್ಯಪ್ಪೊಯ್ಕೈಕ
ಕರಾಂಗುಕೋಳಕ್ಕಲಂಗಿಯುಳ್ನಿನೈಂತು
ತುವಳ, ಮೇಲ್ವಂದು ತೋನ್ರಿ ವಂಬುಗಿಲಿ
ತುಣಿಪಡಚ್ಚುಡುಪಡೆ ತುರಂತೋನ್,
ಕುವಳೈನೀರ್ಮುಳರಿಕ್ಕುಮುದಮಣ್ಕೊಳನೀರ್
ಕೊಯ್ಂಮಲರ್ನಾಯ್ತಲೈಣ್ಣ ಕೞಣಿ,
ತಿವಳುಮಾಳಿಕೆಸೂೞ್ತೆೞುಮಣಿಪ್ಪುರಿಸೆತ್ತ
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಾಂಗುಡಿಯುಳ್ನಿನ್ರುನೇ.

ಕವಳಮಾಡಕತ್ತಕರಿಯುಯ್ಯಪ್ಪೊಯ್ಕೈ
ಕ್ಕರಾಜ್ಞೋಳಕ್ಕಲಜ್ಞಿಯುಳ್ಳಾನೆನ್ನೆನ್ದ
ಕುವಳ, ಮೇಲ್ವಸು ಕೋನಂಬು ವನ್ಮುದಲ್ಗೈ
ಕುಣಿವಿಡ ಚ್ಚಡಿ ವಿಲ್ಗೈ ತುರನ್ದೋನ್,
ಕುವಳೈನೀರ್ಮುಳರಿಕ್ಕುಮುದಮೊಣ್ಕೊಳನೀರ್
ಕೊಯ್ಮ್ಮಲರ್ನೆಯ್ದಲೊಣ್ಕೊಳನಿ,
ತಿವಳುಮಾಳಿಕೈತೂಳ್ತೆೞುಮಣಿಪ್ಪುರಿಶೈ
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಾಂಗುಡಿಯುಳ್ನಿನೊಂಬೂನೇ.

ಕವಳಮ = ಕವಳಕ್ಕೆ, ಮಾಡಕತ್ತ ಮಾಕತ್ತಿತ = ಕಡುಕೋಪದಿಂದ, ಕರಿ ಕರಿ = ಆನೆಯು, ಉಯ್ಯ ಉಯ್ಯ = ಉದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಪೊಯ್ಕೈ ಪಾಯ್ಕಾಕ = ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ, ಕರಾಮ ಕರಾಂ = ಮೊಸಳೆಯು ಕೋಳ್ಕ ಕೊಂಡ = ಬಿಡದಿರುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಲಜ್ಞಿ ಕಲಂಗಿ = ಜೊದಲು, ನಡುಗುತ್ತಾ, ಉಳ್ಳಾನೆನ್ನೆನ್ದ ಉಳ್ನಿನೊಂದು = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಕುವಳ ಕುವಳ = ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮೇಲ್ವಸು ಮೇಲ್ವಂದು = ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಂದು, ಕೋನಂಬು ತೋನ್ರಿ = ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ವನ್ಮುದಲ್ಗೈ ವಂಗುಕಿಲಿ = ಬಲಷ್ಠವಾದ ಮೊಸಳೆಯು, ಕುಣಿವಿಡ ಕುಣಿಪಡ = ಕುಂಡರಿಸುವಂತೆ, ಚ್ಚಡುವಿಲ್ಗೈ ಚ್ಚಡುಪಡೆ = ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು, ತುರನ್ದೋನ್ ತುರಂತೋನ್ = ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕುವಳೈ ಕುವಳೈ = ಕನ್ನೈದಿಲೆಯೂ, ನೀರ್ ಮುಳರಿ ನೀರ್ಮುಳರಿ = ದೊಡ್ಡ ಕಾವರಿಯೂ, ಕುಮುದಮ ಕುಮುದಂ = ಬಿಳಿ

Ganesh Srinivasan

దావరియూ, ఒణో ర్ణాణ = సుందరవాద, కలుసేర్ ఈళ్ నీర్ = కొండావర
యూ, కొయ్ ములర్ ఎకాయు మలర్ = కొయ్యుదకొళ్ళువంథ పూవాద,
నెయ్దల్ నిరుయు కైల = నైవిలేయూ, ఇవుగళింద, ఒణో ర్ణాణ = జ్యోనం
సద (సుందరవాద), కలుసి ఈళ్ణాణి = గద్దెగళిందలూ, తివళుమా కైగిల
అరుం = బోళగువ, మూళడ్పే మాణిణాక = మూళిగేమనెగళిందలూ,
శూలూ ఊళ్ = సుత్తు వందిరువ, శూలు ఎకాళ్ = అందవాద, ముణో ఈ
మణి = రత్నమయవాద, పుంజే పరిణాక = కొంబే బురుజుగళిందలూ,
కూడిరువ, తిరుళ్ళణ్ణం ఇగుడియుళ్ళో కైగిరుక కాణాణ నుళుక్కు యుగ్ = తిరు
తిరుళ్ళణ్ణంగుడి షేత్రదల్లి. నినోలూనే నైణ్ గుణ = నేలసిరువవనే.

కవళక్కిగి కడుకొలవిగొండ ఆనేయు లుద్ధారగొళ్ళువంతే,
గరుడవరద మొగళియు బడిదుకొళ్ళలు, కొదంగడుసుత్త మునదల్లి
ధ్వనిసుత్త, దుందుభిసుత్తిరలు, మూలసింద బందు, మైదుకొంగ, బలిష్ఠ
వాద మొగళియు కుండరిసుత్తిరలు, ఆనేయు కుంభ ప్రేజ్ఞ అనువ చక్రాయుధ
వన్ను ప్రేరిసిద విష్ణుమియు, కన్నైదిల, దొడ్డకావరి, బళదాళి,
సుందరవాద కేందావరి, కొయ్యుదకొళ్ళువంథ నైదిల – ఇవుగళింద
శృంగరిసిద (సుందరవాద) గద్దెగళిందలూ, కోటే బురుజుగళిందలూ
దలూ, అందవాద రత్నమయవాద కోటే బురుజుగళిందలూ (2)
కూడిరువ తిరుళ్ళణ్ణంగుడి షేత్రదల్లి నేలసిరువవనే.

కవళక్కిగి, ఓట్ కాడిగాగి, ఓడిదాడువ, కొలవిగొళ్ళువ,
ధ్వని వవుళ్ళిద్దు ఆనే. కాడిన గరుడవరదల్లి అదు నిలింకాగి ఇళియు
తు. అదరొళగే బందు మొగళి. అదు ఆనేయ కాలన్ను బడిదు సోళియలు
ప్రారంభిసితు. అదర కెళ్ళకదింద రక్షిసికొళ్ళువుదక్కే ఆనేగే సాధ్యవాగ
అల్ల. సంకబదింద నడుగుత్త, మనస్సినల్లి భగవంతనన్ను అదు
ంతిగళికొండగితు. భగవంతనిగే కరుణే బందితు. తూడలే ధ్వనియు
గరుడారూఢనాగి అల్లగే ధ్వనిసి బందను. తన్న కీర్తివాద చక్రాయుధ
వన్ను ప్రేరిసి, మొగళియన్ను నిండరిసి, ఆనేయన్ను లుద్ధరిసిదను.

తిరుళ్ళణ్ణంగుడి షేత్ర ఎల్లల్లియూ కడురుగద్దెగళూ, విశిష్టవాద
వాద కమలద పూగళు సొగసాగి కొంబాగి బెళ్ళిదు కణ్మనగళన్ను తీదరిసు
త్తవే. మడడి మనెగళు ఎత్తరవాగి నింతు బెళగుత్తవే. రత్నమయవాద
కోటే బురుజుగళు అక్కే అదర అందవన్ను డెచ్చ తుత్తవే. ఆనేయన్ను
రక్కసర కొంబగళింద రక్షిసిద శ్రీ తున్నారాయణనే తిరుళ్ళణ్ణంగుడి
షేత్రదల్లి ఈగ నేలసిరువుదు. అవనన్ను ఆశ్రయిసి ఆనేయు లుద్ధార
గొంతంతే, మనుష్యరాద నావూ ఆశ్రయిసోణ. అవన తిరువడిగళన్ను
ఎరగి భీజసోణ. ముక్తి లుజ్జీవనగళ్ళోణ – ఎన్నుత్తారే ఆళ్వారు.

3. வானதைவந்ததடர வானமும் நிலனும்
மலிகனருமலிகடல்குளிப்ப,
மீதுகொண்டுகனரும் மீனுருவாகி
விரிபுனல்வரியகடடொளிக்தோன்,
போதலர்புன்னை மல்லிகைமளவம்
புதுவிரை மதுமலரணந்து,
கோதைவாண் தெணறல் தினைகதாறும் கமழும்
திருக்கணணங்குடியுள் நின்றருளனே.

வாதை வந்தடர வானமுமம நிலனுமம
மலதகடலுமலதகடல் குளிப்ப,
மீதுகொணடுகடலுமம மீனுருவாகி
விரிபுனல் வரியகடடொளிக்தோன்,
போதலர் புனனை மலலிகை மளவம்
புதுவிரை மதுமலர் அணந்து,
கோதை வாண் தெணறல் தினைகதாறும் கமழும்
திருக்கணணங்குடியுள் நினறருளனே.

வாதை (ஸம்ஸ்கிருத) = பாதியை (கஷ்டகஷ்டம்), வந்த வந்துது = பந்து, அடர அடர = மேலே பீழுத, மானமுமம வானமும் = ஆகாசவன்னும், நிலனுமம நிலமும் = பூமியன்னும், மலதகடலுமம மலிகனரும் = மீன்களன்னும், அலதகடல் அலி = அலைகளும் கும்பிட, கடல் கடல் = சுத்தமான, குளிப்ப = முழுகிபிடான, மீதது மீது = மேலதை, கொணடு எகாணடு = எடுத்துகொண்டு, உடலுமம உகனரும் = ரூஷிகளன், மீன் உரு ஆகி = மீனின ரூபவன்னுகளதை, விரி = பரவுகிறுன, புனல் புனல் = நீர் பரவன்னை, வரி வரி = நுண்ண, அடகு அகடு = பூட்டியுள்ள, உளதகோன் ஒளிகதோன் = அடகிபகொண்டவனு (ஸ்வாமியு), போது அலர் போது அலர் = பீழுகின ரூபதல்லே (பூக்கு குலுங்கு வாகலே) அரளுன, புனனை புன்னை = நுரதபோன்னே, மலலிகை மல்லிகை = மல்லிகே, மளவம் மளவம் = மளவ, புதுவிரை புது புது = பூபதான, விரை வினர = பரிம, மதுமல மதுமலர் = மது வன்னு நுகரிபுன ரூபகளன்ன, அணனந்து அணைந்து = நோ, கோதை வாண் கோதும் = சுகமான, இன் ஒண் = நுரை நான, தெணறல் தென்றல் = கொண்டாடியு, தினை கதாறும் = எல்ல பக்கனகளல்லியூ, கமலுமம கமழும் = பரிமளிபுன, திருக்கணணங்குடியுள் திருக்கணணங்குடியுள் = திருக்கண்ண புரிக்ஷேத்ரதல்ல, நினறருளனே நின்றருளனே = நலசருவனே.

Garani Srinivasan

ನೀರಿನ ಬಾಷ್ಪೀಯು ಬಂದು ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು, ಆಕಾಶವನ್ನು ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು, ತಲೆಗಳನ್ನು ಕುಂಬಿದ ಕಡಲುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಮೀನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಳಯಾಂತಕನನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ತನ್ನ ಹೊಳೆಯುವ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಮಿಯು, ಹೊಕ್ಕು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಅರಳುವ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಹೂಗಳಿಂದಾ ಇರಿದು ಮಧುವನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಹೂಗಳನ್ನು ಸೇರಿ (ಪ್ರವರಿಸಿಕೊಂಡು) ಕಂಪಾದ, ಬೊಗಸೆಯಾದ ಶೆಂಕೆಣಿ ಗಾಳಿಯು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಹರಡಿ) ವಿಲಾಸವಾಡುವ ತಿರುಕ್ಕೋಂಡೂರಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

(3)

ತಿರುಕ್ಕೋಂಡೂರಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಿಳ್ಳೈಯಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿ. ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಹರಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ ಮುಂತಾದವು ಅರಳುತ್ತವೆ. ಕಂಪಾದ ಮತ್ತು ಬೊಗಸೆಯಾದ ಶೆಂಕೆಣಿಗಾಳಿಯು ಮಂದಮಂದವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಹೂವಿನ ಮಕರಂದವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಡಿಲ ಪರಿಮಳವಾಗಿ ಹರಡಿ, ಜನರಲ್ಲಿ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಹಂದಿ, ಜಲಪ್ರಳಯವೆಂಬ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು, ನೀರುಳ್ಳುವಾಗಿದ್ದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ ಕಡಲುಗಳನ್ನು, ಮಿಂಚ್ಚೆಲ್ಲುವಹ್ಮಿ ಗಳನ್ನು, ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಅವುಗಳು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದಂಥ ಮಹದೋದಾರ. ನಾಳೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸೋಣ - ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರರು

4. ವೆಂಱಿ ಸೇರ್ ತಿಣ್ಣಮ ವಿಲಂಗಲ್ ಮಾ ತಿಮಿಂಗಿಲಂ
ವೆಂ ನೆಯಿಱ್ ಱುರುಳ್ ನೆಱಿತ್ತಱುಕಣ್,
ಪಂಱಿಯಾಯಂಱು ಪಾರ್ ಮಕಳ್ ಪಯಿರ್
ತೋರ್ತ್ತವನ್ ಪರುಂಜುವರ್ ಪಾಗನ್,
ಒಂಱಲಾವುರುವತ್ ತುಲಪ್ಪಿಲ್ ಪಲ್ ಕಾಲತ್ತು
ಉಯರ್ ಕಾಡಿ ಯಾನಿ ವಿಳರ್ ಮತಿಯುಂ,
ಎಂಱು ಸೇರ್ ಎಣ್ಣಿಱ್ ಱಿಗರ್ ನಂ ಮಾಡತ್
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಾಙ್ ಕುಡಿ ಯುಳ್ ನಿಂ ಱೊನೇ.

ಪೆನ್ನಲ್ ಶೇರ್ ತಿಣೋಳ್ಳೈ ವಿಲಜ್ಜಲ್ ಮಾ ಮೀನಿ
ವೆಳ್ಳೈಯ ತ್ತೋಳ್ಳೈ ರಿತ್ತಱುಕಣ್,
ಪೆನ್ನಾಯಾಯನ್ ಲಾಲ್ ಪಾರ್ ಮಡಲ್ ಪಯಲ್ವೈ
ಕೀರ್ತ್ತವನ್ ವಿಂಜವರ್ ವಾಡನ್,
ಪಿನ್ನಲಾವುರುವತ್ತುಲಪ್ಪಲ್ ಪಿಲ್ ಪಾಲಲ್ತು
ಲುಂಬರ್ ಶೆಂಡಿಯೊಳ್ಳಿವಳರ್ ಮತಿಯುಮ,
ಶೆನ್ನಾಲ್ ಶೇರ್ ಶೆನ್ನಿಪ್ಪೆರ್ ನನ್ ಮಾಡ
ತ್ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಙ್ ಕುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ ಱಾನೇ.

Gargi Srinivasan

వేనలు శేర్ ఎణ్ణుర్రి ఆశేర్ = జయ ఎందఁ కూడిదున, తిరోవ్వేల్ కైణ్ణుమ = బలవుళ్ళ, విలజ్ఞల్ విలఁగుకల్ = భీబ్భదంకే, మూ మగా = బలుదొడ్డ, వేలి మేణి = దోడద, వేళ్ళ ఎణ్ణల్ = బిళియ (భోళెయుళ్ళ) ఎయిలు తాయిర్రు = కోలేకడల్లనళ్ళ, ఒళ్ళో ఎం కణ్ణు తారి = అద్భుతీయవాద అన్నియంకే, శేలుశినో కాట్రుకణ్ణు = క్రూరవాద కొల్లువ దేవభవద, వేనలు ఆంప్ పణ్ణుర్రి ఆయ = దండియాగి, అనలు అన్ఱు = అందు, పూర్ మడళ్ళు బార్ మకళ్ = భూదేవియ, వియలై పయిలి = పంకజవన్ను, శీర్ క్కవన్ తోర్ క్కై ఎణ్ణు = శీరిసిదవనూ, వీంజవర్ పరుంజుణ్ణర్ = వాండవర, పాడన్ పాగుకణ్ = సారథియాదవనూ, ఇనలు అలా ఇన్ఱు అలగా = ఇందల్లద (అనేకవాద), ఉదువక్కు ఉరువక్కు = రూపగళుళ్ళ, ఉలవ్వు ఇల్ ఉలప్పుతిల్ = కొనేయిల్లదంకే, పల్ కాలక్కు పల్ కాలక్కు = బహుకాలద (చిరకాలవాద), ఉయర్ కొడి ఉయర్ తికాడి = ఎత్తరవాద ధ్వజగళ, ఒళి తళ

ಯುವ ಕೌರವರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ವರಾಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ,
ತನ್ನ ಅಪ್ರತಿಮ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿ,
ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ನಿಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ
ಬೆಂಬಲವನ್ನಾಗಿ ನಿಂತು, ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನೇ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗೆಲುವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವನಾಗಿ ಜಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.
ತಪ್ಪಿನ ರಕ್ಷಕನಾದ ಆ ಪ್ರಭುವಿಲ್ಲಿಯೇ ಈಗ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.
ನೀವೂ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಉದಾಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

5. ಮನ್ನವನ್ ಪೆರಿಯ ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಕುರಳಾಯ್
ಮೂವಡಿ ನೀರೊಡುಂಗಾಣ್ಡು,
ಪಿನ್ನುಮೇಲುಲಗು ಮೀರಡಿಯಾಗಪ್ಪೆರುನ್ತಿಣೈ
ಯಡಂಗಿಡ ನಿಮಿರ್ನ್ತಾನ್,
ಅನ್ನಮೆನ್ನಡೈಮಲರ್ತ್ತಣಿಮಲರ್ಪ್ಪೀಡತ್
ತೂಲಪುನ ವೀಲಿಕ್ಕುಡೈನೀೞಲ್,
ತೆನ್ನನೆಲಾಣ್ ಕವರಿಯಣೈಯ ವಿಟ್ಟಿರುಕ್ಕುಮ್
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ರವನೇ..

ಮನ್ನವನ್ ಪೆರಿಯ ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಕುರಳಾಯ್
ಮೂವಡಿ ನೀರೊಡುತ್ತಾನ್ಡು,
ಪಿನ್ನುಮೇಲುಲಗು ಮೀರಡಿಯಾಗಪ್ಪೆರುನ್ತಿಣೈ
ಯಡಂಗಿಡ ನಿಮಿರ್ನ್ತಾನ್,
ಅನ್ನಮೆನ್ನಡೈಮಲರ್ತ್ತಣಿಮಲರ್ಪ್ಪೀಡತ್
ತೂಲಪುನ ವೀಲಿಕ್ಕುಡೈನೀೞಲ್,
ತೆನ್ನನೆಲಾಣ್ ಕವರಿಯಣೈಯ ವಿಟ್ಟಿರುಕ್ಕುಮ್
ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ರವನೇ.

ಮನ್ನವನ್ ಮನ್ನಾವನ್ = ರಾಜನ (ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ), ಪೆರಿಯ ಪರಿ
ಯ = ದೊಡ್ಡ, ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ = ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ,
(ಯಾಗದಲ್ಲಿ), ಕುರಳಾಯ್ ಆಂಪ್ ಕುಠಿಳ ಆಯ್ = ವಾಮನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ
ಯಾಗಿ, ಮೂ ಅಡಿಯಾಲ್ ಅಡಿ = ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನೆಲವನ್ನು, ನೀರೊಡುತ್ತು
ರಾಡು = ನೀರೆರೆದುಕೊಡುವ (ದಾನವಾಗಿ), ಕೊಣ್ಡು ತಿರುಕಾಣ್ಡು = ವಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಪಿನ್ನುಮಾ ಪಿಂಗ್ಗುಮ್ = ಆಬಳಿಕ, ಮೇಲಾ ಲುಲಗು ರಪ್ಪಿ
ಒಲಗು = ಬೆಳ್ಳುಲೋಕವನ್ನು, ಈರ್ ಅಡಿಯಾಲ್ ಈರ್ ಅಡಿಯಾಗಿ
= ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಗಿ ವಂಕ, ಪೆರು ದಿಶೈ ಅಡಜ್ಞಾಡ ಪೆರುತ್ತಿಣೈ
ಅಡಂಗಿಡ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ (ವ್ಯಾಪಿಸಿದ) ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ

ಅಡಿಗ ಹೋಲುವಂತೆ, ನಿಮಿರ್ನೆಂದೀನ್ ನ್ರಿಮಿರ್ನ್ರಂತ್ತಾಣ್ = ಬೆಳ್ಳಿದು ಸಂಕವನು, ಅನ್ನಮೂ ಅಣ್ಣಾಣಂ = ದಂದಿಗಳು, ಮೆಲ್ ಕಮಲಕ್ಕು ತಮಲ್ ಕುಮಲಕ್ಕತ್ತು = ಮೆಕ್ಕನೆಯ ಕಮಲದ, ಅಂಶೆ ಅಣಿ = ಹುಂದರವಾದ, ಮುಲರ್ ಮಲರ್ = ಹೂಬಿನ, ಪೀಡಕ್ಕು ಪೂಡಕ್ಕು = ಪೀಠದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಕೈ ಪುನಲ್ ಅಲಿ ಪುಣಲ್ = ಅಲೆಗಳ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ, ಇಲ್ಲೈ ಕುಲ್ಕೈ ಇಲಿಯುಕ್ಕಾಣ = ಎಲೆಗಳ ಕೊಡೆಯ, ನೀಲುಲ್ ನ್ರೈಪ್ಪಲ್ = ನೀರಲ್ಲಿ, ಶೆಮ್ಮನೆಲ್ ತಕಮ್ ತಿನ್ರಲ್ = ಕೊಂಬಕ್ಕದ, ಇನಿಂ ಶ್ರೀಣ್ಣ = ಹುಂದರವಾದ, ಈವರಿ ಕುವಳೈ = ಚಾಮರವು, ಅಲ್ಲೈಯು ಆಣಾಚ = ಬೀಹುತ್ತಿರಲು, ವೀಟ್ರಿರುಕ್ಕುಮ್ ವೈಗ್ರಿರುಕ್ಕುಮ್ = ಮಾಸು ಹುವ, ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿಲ್ಲುಡಿಯುಳ್ ತಿರುಕ್ಕಣಾಣಾಗುಡಿಯಿಲ್ = ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ, ನಿನ್ರಾಂಗೇ ನ್ರಿಣ್ರುಣೆ = ನೆಲಸಿರುವ ನೇ.

ಒಕ್ರವರ್ತಿಯು ದೊಡ್ಡ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಮನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ, ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನೆಲವನ್ನು ನೀಡುವೆಂತೆ (ದಾನವಾಗಿ) ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಆಬಳಿಕ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಮ್ ವಂಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ (ವ್ಯಾಪಿಸಿದ) ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನಿತ್ತ ಅಡಿಗ ಹೋಲುವಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿದು ನಿಂಕವನು (ಚಂದ್ರವಂಶವನು), ದಂದಿಗಳು ಮೆಕ್ಕನೆಯ ಕಮಲದ ಹುಂದರವಾದ ಹೂಬಿನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ, ~~ಕುಳ್ಳಿರು~~, ಅಲೆಗಳ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಎಲೆಯ ಕೊಡೆಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ ~~ಕುಳ್ಳಿರು~~, ಕೊಂಬಕ್ಕದ ಹುಂದರವಾದ ಚಾಮರವು ಬೀಹುತ್ತಿರಲು, ಕುಳಿತಿರುವ, ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ. (5)

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿ ಪೇಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ಹೂಗಳು ದೇರಳವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳೆಯುತ್ತವೆ. ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು ದಂಡಿಯುತ್ತಿವೆ, ತಾವರೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ, ಮೆಕ್ಕನೆಯ ಕಮಲದ ಹೂಬಿನಲ್ಲಿ ದಂದ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಹುಟ್ಟಿವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತವೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳೆಯುವ ಕೊಂಬಕ್ಕದ ಹುಂದರವಾದ ಕೆನೆಗಳು ಚಾಮರಗಳಂತೆ ಬೀಹುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಹುಂದರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭವಂಶವನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಅಂತ್ಯ, ಬಲಭದ್ರನ ತಿರುವು ದೊಡ್ಡ ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಕುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನೆಲವನ್ನು ಬೇಡಿ, ದಾನವಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಅದಾದ ಕೂಡಲೇ, ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಆವರಿಸಿ, ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ತಿರುವಿನಿಂದ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಳೊಳ್ಳೀದ

6. மழுவிலைவ னியரசை சூலவழுகால்
மணிமுடி பொடிபடுத்து, உதிரக்
குழுவார் புனலுட்குளித்து
வெங்கோபம் தவிர்ந்தவன், குலமணிகளி,
குழுவம் வார் கழுகும் குரவுநற் பலவும்
குளிர்தரு சூதமாதவியும்,
செழுமை யார் பொழில்கள் குழுவுநன் மாடத்
திருக்கண்ணங்குடியுள் நின்றுளனே.

மலுவினாலவனியரசை மூவேலுகால்
மணிமுடி பீடிபடுக்கு, உதிர
குலுவு வார் புனலுட்குளித்து
வேஜ்கோபமா கவிர்ந்தவன், குலமணிகளி,
குலுவுமா வார் கயமுகமா குரவுநலூபிலவுமா
குளிர்தரு சூதமாதவியுமா,
சேலுமேயார் பொலில்கள் குலுவுநனோமாட
திருக்கண்ணங்குடியுள் நினறுளனே.

மலுவினால் மழுவிலைல் = கண்டுகொண்டதனால், அவனி அரசை = ராஜருகளை, மூவேலுகால் = மூன்றுகால்களை, மணிமுடி = ரத்னமயமான கிரீடங்களை, பீடிபடுக்கு = பிடிமண், உதிர = உதிரம், குலுவு குழுவ = நீரிலுள்ளவைகள், வார் புனலுள் = கும்பு ப்ரவாஹத்தில், குளிக்கு குளித்து = ஸ்நானம் செய்து, வேஜ்கோபமா = ரௌத்ரமான கோபம், கவிர்ந்தவன் = கழிந்து கொண்டவனு (பகவந்தனு), குலமணி = முனிகளுடன் கும்பிருவ, கதல = கதளி, பாளையு = குலைகளை, குலுவுமா குழுவும் = கோடவனும், வார் = நெற்றாவி, கமுகமா = அடக்கையு, குரவு குரவ = குரவ மரங்களும், நல் பலவுமா = நல்ல பலவும், குளிர்தரு = சம்பன்னம், சூதமா = மாவின மரங்களும், மாதவியுமா = மாதவிலதையும், சேலுமேயார் = மீன்களிருவ, பொலில்களை = நீர்நிலைகளை, குலுவு குழுவ = நீந்துவரிருவ, நல் மாட = நல்ல, மாடம் = உத்தமவான மனெகளை, திருக்கண்ணங்குடியுள் = திருக்கண்ணாங்குடியல்லி, நின்றுளனே

ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಂತಕ = ನೆಲಸಿದವನೇ.

ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ರಾಜರುಗಳ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಲ, ರಕ್ಷಿಸುವಾದ ಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಿಮಾಡಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ರಕ್ತದ ಕುಂಬು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿವಾದ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿಕೊಂಡವನು (ಭಗವಂತನು). ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಂಬಿದ ಬಾಳೆಯ ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳು, ಎತ್ತರವಾದ ಅಡಕೆಯ ಮರಗಳೂ, ಕುರುವ ಮರಗಳೂ, ಬಳ್ಳಿಯು ಹಬಲಿಸಿನ ಮರಗಳೂ, ತೆಂಪನ್ನು ತರುವ ಮಾವಿನ ಮರಗಳೂ, ಮಾಧವೀಲತೆಗಳೂ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಕುಂಬಿರುವ ಶೌರ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಕ್ಕುವರಿದಿರುವ, ಬಳ್ಳಿಯು ಮುಡಿದ ಮನೆಗಳ ತಿರುಕ್ಷತ್ರಿಯಂಮಡಿಯಾಗಿ (6) ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

ಆಲ್ಬರ್ರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುಕ್ಷತ್ರಿಯಂಮಡಿ ಪ್ರದೇಶವು ಬಳ್ಳಿಯ ಫಲವತ್ತಾದ ಶೌರ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಕ್ಕುವರಿದಿದೆ. ಬಾಳೆಯ ಶೌರ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಾಳೆಯ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಗೊನೆಗಳು ಇವೆ. ಬಳ್ಳಿಯು ಹಾಳಿಯ ಹಬಲಿಸಿನ ಮರಗಳ ಶೌರ್ಯಗಳಿಂದ ತೆಂಪಾದ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೂವಿನ ಮರಗಳ ಶೌರ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮಾಧವೀಲತೆಗಳೂ, ಕುರುವ ಮರಗಳೂ, ಬಿಗಿಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳೂ ಶೌರ್ಯಗಳಿವೆ. ಎತ್ತರವಾದ ಮಡಿಮನೆಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸೊಬಗಿನ ನಡುವೆಯೇ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದೆ, ಆಕ್ಟಾವಿಯೇ, ವೀರಶುರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು. ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹರ್ಷಿಯ ಆರಿತಕ್ಕೆ ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಅವರ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಹೋಮಧೇನುವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನೆಂಬ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಕಡುಕೋಪವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ವೀರಶುರಾಮನು ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ಅವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಗೇ ವೀರಶುರಾಮನ ಕೋಪವು ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುದಾಂಧರಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆಂದು ಛೀನಾ ಕೊಚ್ಚಿದನು. ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ, ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ (ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ) ಕಡಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಬಳಿಕ ವೀರಶುರಾಮನ ಕೋಪವು ಶಾಂತವಾದವು. ತಿರುಕ್ಷತ್ರಿಯಂಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಲಸಿರುವ ಆಕ್ಟಾವಿಯು ವೀರಮ ಸೌಮ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಳ್ಳೋಣ

7. வாணுளார வரை வணிணமயாள நமியும்
மறிகடலிலங்ணகயார் கோண்,
பாணுநேர் சாரத்தால் பணங்கணி போலப்
பருமுடியுதிர விற்வோக்தோன்,

ಕಾಞುಲಾ ಮಯಿಲಿನ್ ಕಣಂಗಳ್ ನಿನ್ರುಡಕ್
ಕಣ ಮುಕಿಲ್ ಮುರ ಸುನ್ರಾಲಿರ,
ತೆನ್ನುಲಾವರಿ ವಣ್ಡಿನ್ನಿಸೈ ಮುರಲುಂ
ಕೇಳ್ರುಕ್ ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ರುಣೇ.

ವಾನುಳಾರವಳ್ಳೈ ವಲಮ್ಬೈಯಾಳ್ ನಲಯುಮಗ
ಮುಲೈಕಡಲಲಇಲ್ಲೈಯರ್ ಕೋನ್,
ಪಾನುನೇರ್ ಶರಕ್ತಾಳ್ ಪಿನಇನ್ನಿಸೈ ಪೋಲ
ಪ್ಪೈರುಮುಡಿಯುದಿರ್ ವಿಲ್ ವಳೈಕ್ಕೈಕ್ಕೋನ್,
ಕಾನುಲಾ ಮಯಿಲುನ್ ಕಣಇನ್ಗಳ್ ಸೆನ್ರಾಡ
ಕ್ಕಣಮುಂಬಿಲ್ ಮುರಶಸೆನ್ರಾಲಿದರ್,
ಕೇನುಲಾ ವರಿವಣ್ಡಿನ್ನಿಸೈ ಮುರಲುಮಗ
ಶಿರುಕ್ಕಣ್ಗಳ್ಗುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ರಾನೇ.

ವಾನುಳಾರ್ ಅವಳ್ಳೈ ವಾಞುಳಾರ್ ಅವಣರ್ = (ಸ್ವರ್ಗದಿ) ಮೇಲಿರೋ ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನು, ವಲಮ್ಬೈಯಾಳ್ ವಲಿಮೆಯುಳ್ಳ = ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ನಲಯುಮಗ ನ್ರುನಿಯುಂ = ಒಂದೇಮಾಡುವ, ಮುಲೈಕಡಲ್ ಮನ್ರಿ ಕಡಲ್ = ಅಲೆಗಳಿಂದ ಶುಂಬಿದ ಕಡಲಿಂದಲೂ ಶ್ರುವರಂಬಿರುವ, ಇಲಇಲ್ಲೈಯರ್ ಇಲಙ್ಞಾಕಯಾರ್ = ಲಂಕೆಯ ರಾಜರ, ಕೋನೈ ತೆಞಾಲ್ = ರಾಜನನ್ನು, ಪಾನು ಪಾಣು = ದೊಯ್ದನಂತೆ, ನೇರ್ ನ್ರುನ್ರ = ನೇರಾದ, ಶರಕ್ತಾಳ್ ಈರ ಕ್ಕಾಲ್ = ಬಾಣಗಳಿಂದ, ಪಿನಮಾಕಿ ಪೋಲ ಪಣಂ ಕಣಿ ಪೋಲ = ಕೊಳ್ಳಿಯಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿನ ಹಾಗೆ ಪೈರು ಪರ್ = ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮುಡಿ ಮುಡಿ = ತಲೆಗಳು, ಉದಿರ ಉದಿರ = ಉದುರಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ವಿಲ್ ವಳೈಕ್ಕೈಕ್ಕೋನ್ ~~ವಿಲ್ ವಳೈಕ್ಕೈ~~ ವಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದವನು (ಭಗವಂತನು), ತೆನ್ನುಲಾ ಕಾನ್ ಕಾಣ್ = ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಉಲಾ ಉಲಾ = ಅಲೆದಾಡುವ, ಮಯಿಲಿನ್ = ನವಿಲಿನ, ಕಣಇನ್ಗಳ್ ಕಣಂಗಳ್ = ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ, ಸೆನ್ರಾಲುಂ ಆಡ ನಿನ್ರು ಆಡ = ನಿಂತು ಕುಣಿದಾಡುವಂತೆ, ಕಣಮಾ ಮುಂಬಿಲ್ ಕಣಂಬಿ ಮುಕಿಲ್ = ದಟ್ಟವಾದ ಮುಗಿಲು, ಸೆನ್ರಾಲುನ್ರಿನ್ ರು = ನಿಂತು, ಮುರಶು ಮುರಸು = ಮುರಜವಾದ್ಯದಂತೆ, ಅದರ ಅತಿರ = ಘರ್ಜಿಸುವ, ಕೇನ್ ತೆಞಾಲ್ = ಜೇನಿನಾಸೆ, ಉಲಾ ಉಲಾ = ನಿಂತಿರುವ (ಅಲೆದಾಡುವ), ವರಿ ವಂಡಿ = ಸುಂದರವಾದ, ವಣ್ಡು ವಣ್ಣು = ದುಂಬಿಗಳು, ಇನ್ ಇಣ್ = ಮುದುರವಾದ, ಇಶೈ ಕಿಣೈ = ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಮುರಲುಮ ಮುರಲುಂ = ಹಾಡುವಂತೆ, ಶಿರುಕ್ಕಣ್ಗಳ್ಗುಡಿಯುಳ್ ನಿನ್ರುಕ್ ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯುಳ್ = ಶಿರುಕ್ಕಣ್ಣಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ, ನಿನ್ರಾನೇ ನಿನ್ರುಣೇ = ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

Garani Srinivasan

ನ್ವರ್ಗದಿ ಮೇಲಣ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ಹಿಂದೆಮಾಡುವ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಲಂಕೆಯಾ ಜನರ ರಾಜನನ್ನು, ಹಿಂಗಾರ್ದನಂಕೆ ನೇರಾದ ಬಾಣಾವಳಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿಯಾ ದಣ್ಣೆ ನಡಾಕೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲೆಗಳು ಬಹುರಿಹೋಹುವಂಕೆ ಬಿಲ್ಲುನ್ನ ಬಿಸ್ಸಿಸದವನು (ಭಗವಂತನು), ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ನವಿಲುನ ಕಂಠಗಳು ನಿಂಕು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವಂಥ, ದಟ್ಟವಾದ ಮುಗಿಲು ನಿಂಕು ಮುರಜುವಾದ್ಯದಂಕೆ ಘೋಷಿಸುವಂಥ, ಜೇನಿನಾಸೆ ಅಲೆದಾಡುವ ಸುಂದರವಾದ ದುಂಬಿಗಳು ಮಧುರವಾಗಿ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಕಿರುಚ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ. (7)

ಟಿಪ್ಪೂರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಕಿರುಚ್ಕಣ್ಣಿಂಗುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜೇನಿನಾಸೆ ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ನಡೆದಾಡಿದಂತೆ ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಅಲೆದಾಡುವ ಸುಂದರವಾದ ದುಂಬಿಗಳು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಇಂಪಾಗಿ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕಡಲಿನಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದ ಮೋಡಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಾಣದುತ್ತವೆ. ದುಂಬಿಯು ಗಾನಕ್ಕೆ ಕಾಳ್ಗಚ್ಚೋಲಿಂಬಂಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸುಡುಮುತ್ತದೆ. ಅದು ಮುರಜುವಾದ್ಯದ ಘೋಷಕ್ಕೆ ದಂಕೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಕೊಂಚರುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ನವಿಲುಗಳು ಕಂಡವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂಕು, ದುಂಬಿಯು ಗಾನಕ್ಕೆ, ಮುಗಿಲ ಘೋರ್ಜನೆಗೆ ಕೆಳೆ ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ರಮ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು. ಹಿಂದೆ, ಲಂಕೆಯ ರಾಜನಾದ ರಾವಣಾಸುರನು ತನ್ನ ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲಣ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ, ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕಡಲನ್ನು ದಾಟಿ, ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ರಾವಣನನ್ನೆದುರಿಸಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮುಕ್ಕು ನೇರಾದ ಹಿಂಗಾರಿನ ಕೊರಡುಗಳಂಕೆ ತನ್ನ ಕೋದಂಡದಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಾವಣನ ತಲೆಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಸಿದನು. ಆಶ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಾಳು ಆಶ್ರಯಿಸೋದ ಮುಕ್ತ ಉಜ್ಜೀವನಮೊಳ್ಗೋಲಾ

8 அரவுநீள் கொடியோனணையரனாகணத்தணை
அஞ்சிடாதேயிட, அகற்குப்
பெரிய மாமேனியண்டமூடுருவப்
பெருந்திசையடங்கிட நிமிர்ந்தோன்,
வரையின் மாமணியும் மரகதக்கிரியும்
வயிரமும் பவளகிரிகிர்முத்தும்,
கிரைதகாணர்ந்துந்தி வயல்தொறும் குவிக்கும்
கிருக்கண்ணங்குடியுள் நின்ற்றனே.

அரவுசீலொக்கொடியோன வையுலூசனக்கை
அஞ்சடாதேயிட, அகலூரு

పేరయు మా మేని యండ్డమూ డురువ
పేరుస్ది శ్రీ యడజూడ నిమిర్నోఁ నో,
వర్ళయిన్ మా మనీయు మా మరకడశ్తిరీళ్లుమా
వయిర్వము మా వేదిరుబిర్వు శ్రుమా,
కిర్ళీ కొణార్స్దస్ది వయల్ కోఁ అు మా శు విశ్మా
శిరుశ్ణ్ణాఁ ఇ డియుళ్ళా సినాఁ అూనే.

అరవు అగ్ర = నభోవీధి, నీళ్ళా కొండియోఁన్ = ఆకాశ-
యోగాణ్ = ఉద్దండ దీర్ఘ జీవన్నుళ్ళవను, అమ్మేయుళ్ళా అణువు
ణ్ = నభోయుల్లి, ఆశనళ్ళై = ఆహారమన్ను, అంజడ్డే = భయము
ఇడ శిడ = కొండలు, అదళూశు = అదక్కాగి, పేరయు
మా మేని పెర్రియ మా మెణి = బలు దొడ్డ దాన దేహవన్ను
ళీళ్ళిసి, అండమా = బ్రహ్మాండమన్ను, ~~[illegible]~~ =
ఊడురువ = భేదిసికొళ్ళువంతెయు, పేరు దిశ్మై పె
రు తీణా = దొడ్డ దిక్కుగళల్లి, అడజూడ = కన్నళ్ళి
అడగ = అదృశ్యవంతెయు, నిమిర్నోఁన్ = నిమిషార్ధదొళగే = ళీళ్ళి
దవను (భిన్నవంతెను), వర్ళయిన్ = భక్ష్యదింద, మా
మనీయుమా మా మణియుం = మహారత్నగళన్ను, మరకడమా
శిరళుమా మా కనకం తీరుం = మరకతరత్నగళ రాశియన్ను, వయి
రమువా = వజ్రగళన్ను, వేదిర్ = ~~[illegible]~~
దింద, లుదిర్ = లుదురువ, ముక్తువా = ముత్తుగళన్ను, కిర్ళీ తీరా = అలేగళు, కొణార్స్ద = కాణార్థ
= కండు, ~~లు~~ స్ది = దడక్కెగళ్ళి, వయల్ కోఁ అు మా = వయల్-
కాఁణుం = బయలు (గద్దె బయలు) గళల్లెల్లా, శుబిశ్మా = కుబిక్కు
ణం = రాశిగళన్ను మాడువ, శిరుశ్ణ్ణాఁ ఇ డియుళ్ళా తీరు = కాణాణాఁ
కుడియుగా = శిరుశ్ణ్ణాంగుడియుల్లి, సినాఁ అూనే = నీల
వరువవనే.

నభోవీధి ఉద్దండ దీర్ఘ జీవన్నుళ్ళవను నభోయుల్లి ఆకాశవన్ను
భయవిడదే కొండలు, అదక్కాగి బలు దొడ్డ దాన దేహవన్ను ళీళ్ళిసి,
బ్రహ్మాండవన్ను భేదిసికొళ్ళువంతెయూ, దొడ్డ దిక్కుగళల్లి కన్నళ్ళి
అదృశ్యవంతెయు ళీళ్ళిదవను (భిన్నవంతెను), భక్ష్యబిలద
మహారత్నగళన్ను మరకతరత్నగళ రాశియన్ను, బిదిరిందలుదుంద
ముత్తుగళన్ను, వజ్రగళన్ను అలేగళు తుందు దడక్కెగళ్ళి గద్దె
బయలుగళల్లెల్లా రాశిగళన్ను మాడువ శిరుశ్ణ్ణాంగుడియుల్లి నీల
వరువవనే.

ఆలియూరు పేళ్తుత్తారే: శిరుశ్ణ్ణాంగుడి షేత్రవు ~~[illegible]~~ సంబిక్షమృద్ధి

వాదడు నిష్ణాతులైన బట్టకళ్లల్లారువ పిళ్ళయి వజ్రగళ్లన్ను రత్నగళ్లన్ను అల్లి బేళెద బదంనమేల్లవళంద ఒడెదు ఒళ్లువ (ఒదెదరువ) ముక్త గళ్లన్ను, ఆ ప్రదేశదల్లి కండయువ కావేరినదియు తన్న ప్రాణద మూలక తళ్ళికొండు బందు, తిరుక్కణాంబుడియ విస్తారవాద గద్దె బయలుగళ్లల్లా రాశి డాకుత్తదే. అదేను అల్లినేలసిరువ ఛిద వంశనవే శ్రీకృష్ణరాయ. ఇల్లినివరేవరేనో? ఆ స్థానమంయు గర్వజ్ఞ ముక్త గర్వతక్క. ఇంద, అవనే శ్రీకృష్ణనాగ అవతరిసి దొండవర ధరవాగ రాజ పరిపాలనడసిదను. ~~దేవరాయ~~ దండకాయుద్ధక్కాగి కృష్ణ సుదస్తానాభిరక్కే బరువనేరిబ విషయ దుయోధనన కంవి ముట్టిసి. కూడలే అవసినే శ్రీకృష్ణనన్ను శిలంసిబిట్టరే కొండవంతే గర్వనాశవాగువుదు ఎందు. దుయోధనను తన్న దభ్రి భవనద (మంచన) కళ్లనే విస్తారవాద నేల మూళిగెయన్ను తోడిసిదను. అల్లి అనేక మండిసురిక మల్లరన్ను కళ్లు సొళసిదను. మేలుగడే బిదిరిన బాటంయింద ముచ్చి, అదన్ను లంక్యసి, మేలుగడే బళ్ళియ ఆసనవన్ను నిలిసిదను. కృష్ణను బిట్టు అల్లినబంద కూడలే, కళ్ళ మంయూదియన్ను ఆదరవన్ను కోరిసి, అవనన్ను కరెదొయ్దు, కావభ్రియవన్ను మరెసి, సిద్ధవాద ఆసనదల్లి అవనన్ను కుళ్ళిసిదను. ఒడనేయే, ఆసనదొడనే కృష్ణను నేల మూళిగెయొళగే కొసిదను. అల్లి కాదిద్ద జటిగళు అవనన్ను ముదిసిదరు ఆగ కృష్ణను విశ్వరూపవన్ను కళ్ళిదు, ఎల్ల జటిగళన్నూ ష్ణా మాత్రదల్లి నాశమాడిబిట్టను. ఇల్లియ కథే ఇదు.

9. పణ్ణియ పారం పార్మకటకాళియప్
పారత మా పెరుం పోరిల్,
మన్నర్ కళ్ మడియ మణిరుడుత్తిణ్ డేర్
మకత్తుణర్ కుయ్క్క మా మాయన్,
తున్నుమా కవియుం సూరపినప్పొళిలుం
సూళ్ందతళుం తెణ్బకమలర్ వాయ్,
తన్నరవన్ఱనిగళ్ మూరన్ఱిణైపాడుం
కొరుక్కణ్ణాంగుడియుళ్ నిన్ఱనే.

విన్నియ పారమా పోర్మడట్కొలియు
వీరమా పేరుమా పోరిల్,
మున్నర్ డల్లా మడియు మనిశనేయు స్వర్గలోర్
మేల్కొన్నయా కుయ్క్క మా మాయనో,
కున్న మాదవియు మా శురపున్నై పూవిలుమా
శూళ్ందతళుం శెణ్బడమలర్ వాయ్,
రన్న మోనయిళడల్లా యురనోయిశై వాడుమా
తిరుక్కణ్ణాంగుడియుళ్ నినోయినో.

Gayathri Srinivasan

ಕುನ್ನಿಯ ಪಣ್ಣಿಯ = ಒಕ್ಕಾಗ ಬೆಳ್ಳಿದುಬಂದ, ಪಾರಮ್ಮ ಪಾರಂ = ಭಾರವನ್ನ, ಪಾರ್ಮಡಟ್ಟು ಪಾರ್ಮಕಟ್ಟಕ್ = ಭೂದೇವಿನೆ, ಒಲಿಯ ಥಳ್ಳಿಯ = ನೀಲಿದೆ ಲು, ಪೌರದವಳ ಪಾರ್ಥಕಂ = ಭಾರಕದ, ಮೂ ಪೇರು ಮಾರಿಬರ್ = ಬಲದೊಡ್ಡ, ಪ್ಲೋಂಲ್ ಡೊಬಾರ್ಗಿಲ್ = ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಮನ್ನರ್ಕಳ್ಳ ಮಣ್ಣಾರ್ಕಳ್ = ರಾಜರುಗಳು, ಮಡಿಯು ಮಡಿಯ = ಬಾಯುವಂಕೆ, ಮಣಿ ಮಣ್ಣಿ = ರಕ್ಷಿಸಬಿ ಕವಾದ, ನೆಡುನ್ರುಡ = ದೊಡ್ಡದಾದ, ತಿಣ್ ಕ್ಲಿಣ್ಣ = ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಕೇರ್ ತೆರ್ = ರಥವನ್ನ, ಮೈನ್ದುನನಾರ್ಕು ಣಾಮನ್ರುಣಾಟ್ರಕ್ = ಮೈದುನನಾದ ವಸಿನೆ, ಲುಂಬ್ಳೆತ್ತ ಒಯಿಕ್ಕೆತ್ತ = ನಡಸಿದವನಾದ, ಮೂ ಮಾಯನ್ ಮಾ ಮಾ ಯಣ್ = ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯನ್ನ, ಕುನ್ನ ಕ್ಕುಣ್ಣು = ಒಕ್ಕಾಗ ಬೆಳ್ಳಿದುವ, ಮುದವಿಯುಮೂ ಮಾತ್ಕಾಯಿಯುಂ ಮೂದೇವಿಲಕೆಯೂ, ಶುರಬ್ಬಿನೈ ಈರಾಳ ಒಣ = ಸುರಹೊನ್ನೆಯೂ, ಇರುವ, ಪ್ಲೋಲಿಲುಮೂ ಶಿಪಾಳ್ಳಿನ್ನುಂ = ಕೊಂಬಿ ಗಳೂ, ಕುಲುಸ್ಸು ಸ್ಸೂಳ್ತಂತ್ತು = ಸುಕ್ಕುವರಿದು, ಎಲು ರಾಳ್ = ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂ ದುತ್ತಿರುವ, ಶೆಂಗೋಟ್ಟಿಡಮೂ ಮಲರ್ವಾಯ್ ರಕಣ್ಣ ಪಕಂ ಮಲರ್ ವಾಯ್ = ಕಂಬಿನೆಯ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆನ್ನ ಎನ್ಲು ರಕಣ್ಣಾ ರಣ್ಣು = ಕೆನೆಕೆನೆ ಎಂದು, ಅಳ್ಳಡಳ್ಳಾ ಅಣ್ಣಿಕಳ್ = ದುಂಬಿಗಳು, ಮುರಲುಮೂ ಗ್ರಾಣ್ಣುಂ = ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತ, (strikethrough), ಇಶ್ಟೆ ಪಾಡುಮೂ ಇಣಕಪಾಡುಂ = ಗಾನ ಮಾಡುವ, ಶಿರುಕ್ಕೊಣ್ಣಿ ಇನ್ಗುಡಿಯುಳ್ಳ ಕೈರುಕ್ಕ ಕಣ್ಣಾ ಣುಕ್ರುಡಿಯುಳ್ಳ = ಶಿರುಕ್ಕೊಣ್ಣಿಂನುಡಿಯುಳ್ಳಿ, ನಿನ್ಲೂನೇ ನ್ರಿಣ್ರ್ರುರಣ = ನೆಲಸಿರುವವನೇ.

ಒಕ್ಕಾಗ ಬೆಳ್ಳಿದಿರುವ ಭಾರವನ್ನ ಭೂದೇವಿನೆ ನೀಗಿಸುವ್ರವಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರಕದ ಬಲದೊಡ್ಡಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳು ಮಡಿಯುವಂಕೆ ರಕ್ಷಿಸಿ ಒಕ್ಕಾದ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ರಥವನ್ನ ಮೈದುನನಾದವನಿನೆ ನಡಸಿದ ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾರಿಯು, ಒಕ್ಕಾಗ ಬೆಳ್ಳಿದಿರುವ ಮೂದೇವಿಲಕೆಯೂ, ಸುರಹೊನ್ನೆಯೂ ಇರುವ ಕೊಂಬಿಗಳೂ ಸುಕ್ಕುವರಿದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಕಂಬಿನೆಯ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆನೆಕೆನೆ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತ ದುಂಬಿಗಳು ಗಾನಮಾಡುವ ಶಿರುಕ್ಕೊಣ್ಣಿಂ ನುಡಿಯುಳ್ಳಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ. (9)

ಆಲ್ವಾರರು ಪೇಳ್ದುಕ್ಕಾರೆ: ಶಿರುಕ್ಕೊಣ್ಣಿಂನುಡಿ ಪೈಕಿಶ್ರವು ಸೊನನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿದು ನಿಂತಿರುವ ಕಂಬಿನೆ ಮರಗಳ್ಳೂ, ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮರಗಳ್ಳೂ ಮೂದೇವಿಲ ಕೆಗಳ್ಳೂ ಕುಂಬಿರುವ ಕೊಂಬಿಗಳ್ಳಿಂದ ಸುಕ್ಕುವರಿದಿದೆ. ಅವ್ರಗಳ್ಳ ಕುಂಬ ಅರಳ್ವ ವಿಂಮಳ್ಳಿರುವ ಹೂಗಳ್ಳಲ್ಲಿ ಮಧುವನ್ನರಸುತ್ತ ದುಂಬಿಗಳು ಕೆನೆಕೆನೆ ಎಂದು ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮಧುರವಾದ ಆ ಪೈಕಿಶ್ರವಲ್ಲಿ ಶಯನಮಲಕನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶ್ಟಾಮಿಯೇ, ಹಂದೆ, ಶ್ರೀಶೈಷ್ಣವಾ ಅವ ಕರಿಂದವನು. ಭೂಭಾರವು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋದಕಾಲವದು. ಆಗ ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧವು ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ನಡುವೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತು. ಅವರ ಕೊಂಬಲಗಾದ ಅನೇಕರಾಜರು, ಅವರ ಅಪಾರವಾದ ಚತುರಂಗ ಬಲವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ಶಯನಮಲಕನು ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ನಡುವನಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯವಾದ ಅವನ ಕೆನ್ನ ಮೈದುನನೂ ಆದ ಅರ್ಜುನನಿನೆ ಸಾರಥಿಯೂ ಆಗಿ, ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಜಯವನ್ನ ಗಳಿಸಿ ರಥವನ್ನ ನಡಸಿ, ತೊಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವಾಗ ದೊಷ್ಟಕೆಲಂಡವೆದ್ದ ಭಾರವನ್ನ ತೆಳಿಸಿದನು. ಶಯನಮಲಕನು ಅಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿ! ಅವನನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ನಾವು ಉದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳೋಣ.

10. கலையுலாவல்குல் காரிகை நிறத்துக்
கடற்பெரும் படையொடுஞ்சென்று,
சிலையினிலங்கைக் கோமகன் சிதைசெற்ற
திருக்கண்ணங்குடியுள் நின்றருளினை,
மலைகுலா மாட மங்கையர் குலவன்
மானவேல் கலியன் வாயொலிகள்,
உலவைசொல் மாலை யொன்பதோடொன்றும்
வல்லார்க் கில்லை நல்குரவே

கல்லையுலாவல் குல் காரிகை நிறத்துக்
கடற்பெரும் படையொடுஞ்சென்று,
சிலையினாலிலங்கைக் கோமகன் சிதைசெற்ற
திருக்கண்ணங்குடியுள் நின்றருளினை,
மல்லைகுலா மாட மங்கையர் கலிவன்
மானவேல் கலியன் வாயொலிகள்,
உலவுசொல் மாலை யொன்பதோடொன்றும்
வல்லார்க்கில்லை நல்குரவே.

கல்லை கலி = சிறந்த, உலா = அலைவு, அல்குல் = பெண்குறி, காரிகை = அழகு, நிறத்துக்கு = காரணமாக, கடல் = சமுத்திரம், படை = சேனை, சிலை = வில், இலங்கை = இலங்கையை, கோமகன் = அரசன், சிதை = அழி, செற்ற = கொன்ற, திருக்கண்ணங்குடி = திருக்கண்ணங்குடியில், நின்றருளினை = நிலைபெற்றவனே, மல்லை = செல்வம், குலவு = விளங்கும், மாட = பக்கத்தில், மங்கையர் = திருமங்கை, கலிவன் = கலியன், மான = பெரிய, வேல் = ஆயுதம், வாயொலிகள் = வாயால் சொல்லப்பட்ட, உலவு = தவறு, சொல் = சொல்லால், மாலை = பாமாலை, நல்குரவு = வறுமை, இல்லை = இல்லாமல்

அழகான அலைவு நடுவில் அழகுக்கு காரணமாக, சமுத்திரம் போன்ற சேனையோடு சென்று, வில்லினால் இலங்கை அரசனை அழித்த திருக்கண்ணங்குடியில் நிலைபெற்றவனே, செல்வம் விளங்கும் பக்கத்தில் திருமங்கை, கலியன் பெரிய வேல் ஆயுதத்தை உடையவன், அவன் வாயால் சொல்லப்பட்ட, தவறு இல்லாத சொல்லால் பாமாலை ஒன்பதோடொன்றும் = தொண்ணூறு பாசுரங்களையுடைய இந்த மாலையை, வல்லார்க்கு = வல்லவர்களுக்கு, இல்லை நல்குரவே = வறுமை இல்லை

భముద్రదంశే దొడ్డ సేనేయొడనే హోగి బల్లాళదంశే కొంకణ లుంయువంశే డాళ్ళు మాడిదవనూ, శిరుక్కణ్ణంబియల్లి నోలిసి రువవనూ ఆదవనన్ను (ఛళవంశనన్ను) కురిచు ఓట్టదంద్ద లున్నకవాడ లుప్పరిగే మనేగళ్ళుళ్ళ శిరుమంత్రే జనర ఒడెయనాద, హోయసళర్క్ష వోలాయుద్ధవన్ను ధరిసిద శ్రీయన (శిరుమంత్రే తాలుప్పూరర) భాయి యింద హోరబిద్ద, ఎల్లరూ దారడువంద మూరునళూద దర్కు బాశుశగళ మూలయున్ను బల్లవరంతే యూచళ్ళెయుశేకొరశేనళ్ళూ (10) ఇల్ల.

ఇదు ఈ శిరు మోలెయు కడెయు బాశుర. ఛళవంశను శ్రీరాము నాగి అవతరిసి, కన్న ధర్మపత్నియు ~~ఈతనే సీతాదేవియు~~ లక్ష్మణనియుంద ఆద సీతాదేవి లియు సహిసిక్కొంగా, కముద్రదంశే బలు దొడ్డ సైన్యదొడనే లంకేగే హొళెయిట్టు, కన్న తోబరందండదిందలే లంకెయున్ను సినాశమ మాళిసిదను. ఆ హొళెయియే ఈగ శిరుక్కణ్ణంబియల్లి నోలిసిద్దానే. ఆ హొళెయున్ను కురిచు ఈ దర్కు బాశుర్గళన్ను మంత్రే నాడిన జనర ఒడెయనూ, అతిశయవాద గురియింద వోలాయుధవన్ను ప్రయోగిసిద బల్లవనూ ఆద కలియన్ను రచిసి కొండిద్దానే. ఈ దర్కు నుళ్ళ ఒన్నూ బల్లవరంతే రూప బరెయు తొరకెయూ ఇల్లద మిళ సంశోధనెగళింద కుంబద ఇదజీవన నడెయుత్తిదే. ఇదరే ఈ శిలా మోలెయు మీలు స్రుశి.

అకియనదే: అరివాళ - ಅರಿವಾಳ, కవళ్ళమూ కవణం, మాట్టె వాణిక్క, మున్నవర్ మణ్ణాళర్, మలయు మళ్ళి, మానుళార్ వాణ్ణుణార్, అరవు అరవ, విన్నియు పణ్ణి యి, కళ్ళె కెయి, (ఫోన్ రబాణ్)

30.9.78

பெரிய திருமொழி - ஒன்பதாம் பத்து - இரண்டாந் திருமொழி.

2. பொன்னிவர் மேனி - பவாண்ணிவர் மேணி.

1. பொன்னிவர் மேனி மரகத கத்தின்
பொங்கிளஞ் சோதியகல கத்தாரம்
மின், இவர் வாயில் நல் வேத மோதும்
வேதியர் வானவரா வர் தொழுதி,
என்னையும் நோக்கி யென்னல்குலும் நோக்கி
யேந்திளங் கொங்கையும் நோக்குகின்ற ஊர்,
அன்னை யென் நோக்குமென்றருகின்றனன்
அச்சோ வொருவர ழகியவா.

பொன்னிவர் மேனி மரகதத்தின்
பொங்கிளஞ் சோதியகலகத்தாரமா
மின், இவர் வாயில் நல் வேதமோதும்
வேதியர் மானவராவர் கோலமி,
என்னையுமா நோக்கி யெல்நோல்குலுமா நோக்கி
யேந்திளஞ் கோ ஜ்கையுமா நோக்குகின் ஊர்,
அன்னையென நோக்கு மென்றருகின்றனன்
அச்சோ வொருவர ழகியவா..

பொன் பவாண் = பொன்ன, இவர் இவர் = இவர், மேனி மேணி = மேஉ, மரகதத்தின் மரகதகத்தின் = மரகதகரத்ன (தமிழ்) மண, பொங்கு பொங்கு = பொலுக்குவன, இள இள = நூதன, சோதி சோதி = தேஜஸ்ஸு, அகலகத்து அகலகத்து = எதெய, ஆரமா ஆரம் = தாரவு, மின் மின் = மிளி ன்ன நோள்ளபி, இவர் இவர் = இவர, வாயில் வாயில் = நோய மய (தமிழ்) த, நல் நல் = ஶ்ரேஷ்ட, வேதமா வேதம் = வேதவன்னு, ஓதுமா ஓதும் = படிவுவ, வேதியர் வேதியர் = வைதிகரு, வானவர் ஆவார் = தேவதெகளு ஆகுதாரி, கோலமி கோலமி = சுந்தரவாத, என்னையுமா என்னையும் = நன்னன்னு நோக்கி நோக்கி = நோடி, என் என் = நன்ன, அல்குலுமா அல்குலும் = நிதம்பவன்னு (பிரி கன்னன்னு), நோக்கி நோக்கி = நோடி, பின்ன ஏந்து = லுப்தருவ, (தமிழ்), இள இள = நூதன, கொங்கையும் கொங்கையும் = ஸ்தனகளன்னு, நோக்குகின்றனர் நோக்குகின்றனர் = நோடுத்திதாரி, அன்னை அன்னை = (நன்ன) தாயி, என் என் = நன்ன, நோக்கு நோக்கும் = நோடுவளு, என்னுமென்று = எந்து, அருகின்றனன் அருகின்றனன் = பரதுத்திதானே, அச்சோ அச்சோ = அய்யோ (பிராச்சயர்!), ஒருவர்

Garani Srinivasan

ಇರುವಿಕೆ = ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಆ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿ = ಸೌಂದರ್ಯದ ಪರಿಯನ್ನು!

ಆತ್ಮೀಯರೇ, ಇವರ ದೇಹದ ಚೆನ್ನವೇ. ಮರಕ್ಕರರನ್ನದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಕೋಮಲವಾದ ಕೇಜಿಯನ್ನು. ಎದೆಯ ಡಾರ ಮಿಂಚಿನ ಹೂಳಲ್ಲಿಂ ಇವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ವೈಖರಿ ದೇವಕೆಗಳಾನುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನ ನಿಕಂಬ (ಪಿಕ್ರೆ) ದಳನ್ನು ಬಿಬ್ಬರುವ ಸೊಗದಾದ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಕಾಯಿ ನನ್ನನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೋಡುವಳೇ ಎಂದು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಯ್ಯೋ, ಆ [redacted] (ಧಾಟಿಯಿಲ್ಲದ) ಒಬ್ಬರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪರಿಯನ್ನೇ! (1)

ಇಲ್ಲಿ ಆಲ್ಟೂರರು ನಾಯರ್-ನಾಯರೀ ಸ್ತ್ರೀವರ್ಗವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುನ್ನಲ್ಲಾದ ನಾಯರಿಯು, ತುದ್ದ ಮನದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಕ್ಕೆ (ಭಕ್ತಿಯ) ಪ್ರೇಮದ ಅಂಕುರವಾಗಿದೆ. ನಾಯರಿಯಾದವಳೇ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಶೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳೆ ಆಲ್ಟೂರರೇ ಆನಾಯರಿ.

ಅವಳು ಉತ್ತಮ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಳು. ಯೌವನತುಂಬಿದ, ಮಾಟವಾದ ದೇಹ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವಳು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆನುಡಿಯುಳ್ಳವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ. ತಾಯಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಾ, ತಾನು ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಮಯೂಢವಯಸ್ಸನ್ನು ಬದಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ದಾರಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ತನ್ನ ಪತಿಯಲ್ಲದವರೆ, ಸುಂದರನಾದ ಪುರುಷನು ಯಾರೇ ಆದರು, ಅವನು ತನಗೆ ವೀರ-ಪುರುಷನೇ. ಅವನನ್ನು ತಾನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಾದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ತಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ? ಅವನ ನೋಟದಿಂದ, ಅವನ ಮನದ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಬಹುದೇ? ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ತಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡದೇ ಇರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಒಂದು ಸಲ, ಎರಡೆರಡು ಸಲ ಅವನನ್ನು ತಾನು ನೋಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ತಾಯಿ ಆಷ್ಟೊಂದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೇ? ಅವಳ ಕಟ್ಟುವಾದ ಶರೀರವು ಮೂಡುವಳಿನೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿರುವುದಲ್ಲ! ಆದರೆ, ಅವನ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಂಯೇ? ಅದನ್ನೇ ನೆನ್ನುವುದು? ಒಂದು ದಿನ, ಎರಡು, ಮೂರು ದಿನಗಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ? ಇದೆಲ್ಲ ಇವೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗಳ ವಿಷಯ. ಕ್ರೋಯ್ಡಟ - ನೋಡಿದರೆ ದೇಹಗೆ, ನೋಡದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ - ಎಂಬ ಕ್ರೋಯ್ಡಟ

ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಳೆತ - ಅವಳ ಆತ್ಮೀಯತೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲಳು. ಆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:

ಪ್ರಿಯತಮ, ನಾನೊಬ್ಬ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಸುಂದರನನ್ನು ಕಂಡೆ! ಅವನ [redacted] ಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೇನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ಅವನ ದೇಹವೇ ಚೆನ್ನವೇ! ಮರಕತಕರರನ್ನವು ಹೊಮ್ಮುವ ಕೋಮಲಾತಿಶಯವಾದ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ. ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಡಾರವಿದೆ. ಅದು ಮಿಂಚಿನ ಹೂಳಲ್ಲಿದ್ದು, ಅವನ

ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲುಬ್ಧಯಿಸುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ದೇವಕಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಸಿ, ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಲು ನನಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆ ನನಗೆ. ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದಿವ್ಯ ಸುಂದರನಾದ ಕೇಶವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ನನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ನನ್ನ ನಿತಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ~~ಕೈ~~ ಲುಬ್ಧಿದ ನಾಗವಾಹನನನ್ನ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಶಿರದ್ ಇದೆಯಲ್ಲ!

ಅನುಪಮ ಸುಂದರನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಿವ್ಯ ಕಟಾಕ್ಷ ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಂತೆ ಬಿದ್ದರೂ ನಾಕು. ಅವನು ಲುಬ್ಧಕರಾದರಂತೆಯೇ!

2 தோடவிழ் நீலமணங்குகைகாடுக்குழும்
சூழ்புனல் சூழ்குடந்தைக்கிடந்தை,
சேடர்கொலென்றுனதாளிணைக்காமாட்டேன்
எனதுசுடராழியுஞ்சங்குமேந்தி,
பாடகமல்லடியார் வணங்கப்
பன்மணி ~~மண்டபத்தில்~~ மூத்தஇலங்குசோதி,
ஆடகம்பூண்டொருநான்குதோளும்
அச்சோவொருவுருவழகியவா

கோடுதோடுவிழ் நீலமணங்குகைகாடுக்குழும்
சூழ்புனல் சூழ்குடந்தைக்கிடந்தை,
சேடர்கொலென்றுனதாளிணைக்காமாட்டேன்
சேமுகநான்முகனேத்தவேந்தி,
பாடகமல்லடியார் வணங்கப்
பன்மணிமண்டபத்தில்மூத்தஇலங்குசோதி,
ஆடகம்பூண்டொருநான்குதோளும்
அச்சோவொருவுருவழகியவா

ಕೋಡು ತೋಡು = ದಳಗಳು, ಅವಿಲು ಅವಿಳ್ತ = ಬಿರಿದಿರುವ, ನೀಲ ಮಾ ನೀಲಂ = ನೀಲೋತ್ಪಲವು, ಮಣಮಾ ಮಣಂ = ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸುಗಂಧವನ್ನು, ಕೊಡುಕ್ಕುಮಾ ಗೆಕಾಡುಕ್ಕುಂ = ಹೊರಡಿಸುವ (ಪರಡುವ), ಶೂಲು ಸೂಳ್ = ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿರುವ, ಪುನಲ್ ಪುಣಲ್ = ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳ, ಈ ಶೂಲು ಸೂಳ್ = ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ, ಕುಡನ್ದೈ ಕುಡನ್ದೈ = ಕುಂಭಕೋಣಾಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದ ಕಿಡನ್ದ = ನೆಲಸಿರುವ, ಶೇಡರ್ ಕೊಲ್ ತೆಡರ್ಗೆಕಾಲ್ = ಯಾವನ ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನಲು ಗಣ್ಣು = ಎಂದು, ಶೆಂಗ್ಕಮಲಚ್ಚೇನ್ ಗೆಕುರಿಕ್ಕಮಾಟ್ಟೇನಾ = ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ, ಶೆಮಾ ಗೆಕಮ್ = ಕೆಂಪಿನೆಲೆಯ, ಶುಡರ್ ಸುಡರ್ = ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ (ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ),

Garani Srinivasan

అలయుమా ఆళ్వియుం = చక్రాయుధవన్ను, శళ్ళుమా శంఖం = శంఖవన్ను, వీన్ది రన్ కైగళ్ = ధరించి, వాదగమా పాడగం = కొల్లదగనళ్ళుళ్ళ, మేల్ రమందు = ఈతీమలవాళ్ళ్ (వ్యభిచారులవాళ్ళ్), అడియార్ అడియార్ = భాదనళ్ళుళ్ళవరు (జ్ఞానదరు), వణాళ్ వణాగ్ = ఎరనువంథ, పల్ మణి ముక్కోడు పవళం = కులవారు రత్న, ముక్కోనళింద, ఇలజ్ఞ శిలంగ్ = చెళ్ళనువ, శోలై కైగాళ్ = కోజస్సినింద కూడద అడమా ఆడగం = ఆభరణానళన్ను, వీళాది వణాడ = ధరిసిరువ, ఒరు రైగ్ = ఏనోయిల్లద, నాన్ను కోళ్ళుమా నిగాణ్ గ కైగాళుం = నాల్కు బాహ్రనళుళ్ళవనా, అళగ్ళీ ఆళ్ కైగా = వినాశ్చయ్, ఒరువర్ రైగువర్ = గాటియిల్లదవరాద (ఆనవర), అటిందయ ఆళ్ కియ ఆళ్ = సొందయుద్ద ఆకియంతో!

దళనళు ఇరిదు, నీతోళ్చలనళు వింమళన్ను ధరిసిరువ ఇవన, నుత్తలూ దరడిరువ ప్రవాదనళింద నిలుక్కువరిదిరువ కుంభకోణ షేత్రద్ల నేలసిరువ (నిత్య) యోవనస్థరు ఇవరు ఎందు తిళిదు కొళ్ళలారదే కేంద్రగే భోంకియంతే ప్రజ్వలిసువ చక్రాయుధవన్ను ధరిసిరువ మృదువాద శంఖవన్ను ధరిసిరువవరూ, కొల్లదగనళన్ను ధరిసిరువ మృదువాద వాదనళుళ్ళవరు (స్త్రీయరు) ఎరనువంథవరూ, కులవారు రత్నగళూ ముక్కుగళూ కూడి చెళ్ళనువ కోజస్సినింద కుంబిద ఆభరణగళన్ను ధరిసిరువ నాల్కు బాహ్రనళుళ్ళవరూ, ఆద, నీచతియిల్లద ఇవర సొందయుద్ద ఆకియంతో! వినాశ్చయ్! (2)

యువకియరు (ఆళ్వారరు) హేళుత్తారే: ప్రియసఖి వినాశ్చయ్! ఇవర విలక్షణ సొందయుద్వన్ను ఏనందు వర్ణిసలి! శీవరే కుంభకోణదల్లి నేలసిరువ భగవంతన డాకంయే ఇవరు ఇదాకందు కోళరుత్తదే. అవరే ఇవరు ఎందు నిశ్చయవాగి నాను తిళిదుకొళ్ళలారేనల్ల! నిత్యయోవనస్థరాద ఇవరింద నాల్కు బాహ్ర గళన. అదరింద రత్నగళిందలూ ముక్కుగళిందలూ కూడి హొళెయువ దివ్యాభరణగళన్ను ఇవరు ధరిసిద్దారే. ఇందుళ్ళెయుల్ల ప్రజ్వలిసువ అగ్నియంతే హొళెయువ చక్రాయుధవన్ను ముకేంద దళల్లి అత్యుగ్ర వాద శంఖవన్ను ఊదుతిద్దారే. లుక్తవువదనవరాగి, సుందరియరాగి, కొల్లదగనళన్ను ధరిసిదవరాగి, మృదువాద నడగేయుళ్ళవరాగిరువ స్త్రీయరు ఇవర శీరువడెగళన్ను ఆశ్రయిసి, ఎరనుత్తారల్ల! ననగా ఆ భాగ్య లభిసువుదే? అదేందినదో?

3. வேயிருஞ் சோலை விலங்கல் சூழ்ந்த
மெய்யமணாளர், இவ்வையமெல்லாம்,
தாயின நாயகராவர் தோழீ!
தாமரைக்கண் கணிருந்தவாறு,
சேயிருங்குன்றம் நிகழ்ந்ததொப்பச்
செவ்வியவாகி மலர்ந்த சோதி,
ஆயிரந்தோளாடலங்கு பூணும்
அச்சோவொருவரழகியவா.

வேயிருஞ்சோலை விலஜ்ல் சூழ்ந்த
மெய்யமணாளர், இவ்வையமெல்லாம,
சாயின நாயகராவர் கோலோ!
சாமரை க்கணோடிருந்தவாறு,
சேயிருங்குன்றமும நிகழ்ந்ததொப்ப
செவ்வியவாகி மலர்ந்த சோதி,
ஆயிரந்தோளாடலங்கு பூணுமும
அச்சோவொருவரழகியவா.

வேய் வெய் = மிதிரு, இரு இரு = சுமந்திருவ, சோலை சோலை = சோலைகளிலும், விலஜ்ல் விலங்குகள் = மலைகளிலும் சூழ்ந்த = சுற்றி வளைந்திருவ, மெய்ய் மெய்யம் = திருமெய்யு எம்பெருமாள், மணாளர் மணாளர் = நாயகியும், இவ்வையமெல்லாம் = இந்த (பிரபஞ்ச) மெய்யனைத்தும், தாயின நாயகர் = நாயகிகளை, சோயின நாயகர் = அழகுகொண்ட, நாயகர் நாயகர் = நாயகிகளே, ஆவர் ஆவார் = தோலுக்கார், கோலோ தோழீ = சகி, சாமரை நாம = சாமரையைப் போல், கண்கள் = கண்களும், இருந்தவாறு = இருவகையிலே சோருகிறவை, சேய் இரு = எதிரிலிருவ, குன்றமும் குன்றம் = மலைகளும், நிகழ்ந்ததொப்ப = நிகழ்ந்தது போல (நமக்கு), செவ்வியவாகி = செம்மை, மலர்ந்த = விரிந்திருவதை, சோதி சோதி = தேஜஸ்ஸுகளாக, ஆயிரம் = 1000, தோளுடனே, இலங்கு = தோலுவ, பூணுமும பூணும் = ஆபரணங்களும், அச்சோ = ஆச்சர்யம்! ஒருவர் = ஒருவர், எனக்கில்லாதவர், அழகிய = சௌந்தர்யத்தை அழகியவனே!

மிதிரு மேலிருந்து சுமந்திருவ சோலைகளிலும் மலைகளிலும் சுற்றி வளைந்திருவ திருமெய்யு எம்பெருமாளும் இந்த (பிரபஞ்ச) மெய்யனைத்தும் அழகுகொண்ட நாயகிகளே தோலுக்

క్తారే, నమ్మా. కావరే ఉంటే కణ్ణుగళ్ళరు వంటే కోడదుత్తదే. ఎత్తర నాగిరువ
బేట్టగళు హోళెయువవరిగే దరడిరువ కోజుస్సు సందకూడి, నావిర
కోలుగళల్లా హోళెయువ ఆభరణగళు, మీనాక్షియా, ఆ సౌందర్య (3)
దంతే!

యువరియు హోళుత్తాళే: నమ్మా, శివు మేయ్య షోడశోపచార బదరు
పెళ్ళినళిందలూ బేట్టగళిందలూ మిక్కు వరిదిదియష్టే. అదర్ల నేలసిరువ
స్వామియ డాకేయిల్లి ఇవరు ఇద్దారల్ల! ఈ భూమియన్నెల్ల అళెదుకొండ
బ్రహ్మాండ నాయకనన్నే ఇవరు హోగలుత్తిద్దారల్ల! ఇవర కణ్ణుగళూ,
కావేరిదళదంతే విశాలవూ సుందరవూ ఆకర్షకవూ ఆగిదే. ఉన్నతవాద
ఫలదిందలూ, కోజుస్సు సందలూ కూడిద నానావిధ కోలుగళు ళ్ళవరంతే
ఇవరు కాణిసుత్తిద్దారల్ల! ఆదా, మీనాక్షియా! ఇవర మైమేలే అరువ
అనుపమవాద దివ్యాభరణగళ హోళపన్ను ఇవర ఎణెయిల్లద సౌంద
ర్యవన్ను మీనందు వర్ణిసిదలు! ఇవర్గే నాను సోలదు హోగిద్దేనే, నమ్మా.

4. వంపవిళుం తుళాయ్ మాలై తోళ్ మేల్
ణకయణవాళియుఞ్చంగుమేన్దిత్,
నంబర్ నంమిల్లం పుగున్దు నిన్ఱార్
నాగరికర్ పెరిదుమిళైయర్,
తెంపవణమివర్ వాయిన్ వణ్ణాం
తెవరివరదురువం సొల్లిల్,
అంపవళత్తిరళ్ ఏయుమాప్పా
అచ్చోవొరువరళికియవా.

వమ్బవిలుమా కులూయ్ మాలై కోళ్ మేల్
కైయణైయుం జిఱ్ఱు వీసి,
నమ్బర్ నమ్మిల్లమా చీర్ పుగున్ద సినత్తార్,
నాడర్ పేరిదుమిళైయర్,
శేమ్బవళమివర్ వాయిన్ వర్ణమా
కేవరవరదురువమా శొల్లల్,
అమ్బవళత్తిరళ్ ఏయుమాప్పా
అచ్చో వొరువరళిదయవా.

వమ్బు వంపు = వింతమళవన్న, అవిలుమా అళిగుం = డరడువ,
కులూయ్ మాలై తుళాయ్ మాలె = కులసియ డారవన్న, కోళ్ మేల్
తోళ్ మేల్ = కోళుగళ మేలేయూ, కైయున ణకయణా = కైనళ
ల్ల, ఆలియుం శిఱ్ఱు మా ఆళియుం శంగుం = ఇవైయుద్వయన్ను
శంఖవన్ను పిసిది ఏన్దిత్ = ధరిసి, నమ్బర్ నంబర్ = స్వామియు,
నమా నుం = నమ్మ, ఇల్లమా ఇల్లం = మనేయన్ను, చీర్ పుగున్ద పు = ప్రవేశిసి, సినత్తార్ నిన్ఱార్ = నేలసిదారే, నాడర్ నాగరి
కర్ = బడవల్లమయూ దే (నమ్మల్లి) యున్న ళ్ళవరు, పేరిదుమా ఇళైయర్

పెరిక్కుం తిరైయర్ = ఎల్లరు యోచన వుళ్ళవరు, శీమా వివళ్ళమా రతం
పవళం = కొంపనేరు కవళ్ళనే, ఇవర్ పాయిన వణ్ణమా తిరువర్ వా
యిన్ వణ్ణం = ఇవర పాయుయ (కుటివళ్ళ) బణ్ణ, కేవర్ తెవర
= దేవకేయే. ఇవరిదు తిరువు = ఇవర, ఉరువమా ఉరువం = దే
ఱ (రూప) సొందయర్. శొల్లల్ రొశాసుగిల్ = కేళ్ళబుద్ధాదర, అమా
అం = సుందరవాద, కవళ్ళమా శిరళ్ళేయుమా పవళం కిరణా
యుం = కవళ్ళద రాశియున్నే, ఒప్పా రొప్పా = కోలుక్కద అచ్చోట
అశ్రేశా = వినాశ్చయర్! ఒరువర్ ఒరువర్ = నాటియిల్లద ఒబ్బర,
అలమయు ఆ అళ్ళకియ ఆ = సొందయర్వద ఆశే.

కోళ్ళుదళ్ళ మేలే వింమళ్ళవన్ను కరడువ కులసియమా లే
యన్ను కైదళ్ళల్లి చక్రాయుధవన్ను శంఖవన్ను ధరిసి, నమ్మ ప్రా ఎమియు
సమ్మ మనేయన్ను ప్రవేశిస (అల్లి) నేలసిద్దారే. బడళ్ళనమ్మళ్ (మయూరి)
యన్ను శ్రీవర్ ఎల్లరన్ను వ్రాయదవరు. ఇవర రుచిగళ్ళ (పాయుయ) బణ్ణ
శంఖు కవళ్ళన్ను ఇవర్ సొందయర్వన్ను కోళ్ళువర్ కేందర్, ~~ఇవరు కోలకోయే~~,
కవళద రాశియున్నే కోలుక్కద. వినాశ్చయర్, నాటియిల్లద్ ఒబ్బర సొందయర్ (4)
దవరే!

యువతియు కోళ్ళుక్కళే: నిమ్మ, ఇవర భుజదళ్ళమేలే వింమళ్ళవన్ను
శులసియు కారవిదే. కైదళ్ళల్లి శంఖ చక్రవళ్ళవే. ఇవర పాయు కేంబిగే
కవళదంతే సుందర. ఇవరదు ఎష్టు నమ్మకే. ఎష్టు మయూరిదే! దునిదల్లి
ఇవరు దేవకేయే! కవళద రాశియంతే కోలమల వాద కొంబెబణ్ణ
దింద ఇవర దొడ్డ కెళ్ళనుక్కిదే. ఇంథవరు నమ్మ మనేయన్ను కోళ్ళి
అల్లింయే నేలసిద్దారల్ల! ఇవర సొందయర్వన్నే నోడు కోండళం!

5. కోళియుం కూడల్లుం కోయిల్ తిరుణ్ణ
కోవలరేయొప్పార్, కుఱుమన్ణ,
పాళియుం తోళుం మోర్ నూణ్ కుడైయర్
పణ్డివర్ తుమ్మైయుం కణ్డఱియోం,
వాళియ రోవివర్ వణ్ణ రమణ్ణిల్
మాకడల్ పొణ్ఱుళార్, ణైకయిల్ రవయ్య,
ఆళియాణ్ ఱెరుత్తి యోర్ శుంగుపఱ్ఱి
అశ్రేశా వివరువర లిందువా.

కోలయు ఇట్టాడలు ఇట్టోయిల్ కొణ్డి
కోవలరేయొప్పార్, కునోలి మేన్న,
పాలకయనోళు మోర్ నాన్గు డైయర్
వీడివర్ కమ్మైయు మా కణ్డి లియోమా,
మాలియరోవివర్ వణ్ణ మేన్నల్
మాకడల్ పోలనలుళర్, క్కైయిల్ వయ్య,
ఆలియినాలోన్ని యోర్ శుట్టు వీట్రి
అచ్చోట్టో రొరువర లిందువా.

కోలియుమ గొగొట్టియుం = 'కోల్ల' ఎంబ షోత్రవల్లియు, కూడలుమ కూడలుం = 'కూడల' ఎంబ షోత్రవల్లియు, కోలియుల్ కొండా గొగొయిల్ రగొగాణ్ణ = కనగే ఇరలు ఎడేమాడికొండ (నేలబరువ), కోలవళ్ళరే గొగొవుగొగొ = 'కోలవళ్ళనన్నే, ఒద్దార్ ర్ర్ర్ప్పబాగ్ = ప్రోలుక్కార్, కునాలుమ ఎన్న క్రుణ్ణుం రాణ్ణ = ఛీట్టదడాకే, బాలి బాగ్గి = బలిష్ఠవాద, అమ అమ్ = మిందరవాద, కోల్లుమ గొక్రొగుం = కోల్లుగళన్న, ఓర్ ర్ర్ర్ = ఎన్నో యిల్లదంథ, నానగు క్రొగాణ్ణగ్ = నాల్కన్న, లుక్కైయర్ ఒణాడియర్ = ప్రోందిద్దార్, బణ్ణు బణ్ణు = బంద, ఇవర్ శమ్మైయుమ గివు ర్ క్రుమ్మాయుం = ఇవరన్న, కణ్ణు కణ్ణు = నోడి (కండుకొండు), అయ్యోమ అగ్గియోగుం = నావు అరిశవరల్ల, మాలు అవిద్దిసుకొళ్ళ యువర్కూడ వాగ్గియువగొగొ = ఇంరకాల బాళ్ళిరక్కవరు, ఇవర వణ్ణమా ఎనిల్ గివర్ వణ్ణాణుం రాణిల్ = ఇవర బట్టా ఎంద రా, ముక్కడల్ మాకడల్ = మడాకడలన్న, ప్రోనాలు గొబాణ్ణు = ప్రోలువంతే, లుళ్ళర్ ఒణర్ = ఇద్దారే (లుళ్ళవరాగిద్దారే), క్కైయిల్ రాకయిల్ = క్కైయల్లి, వేయ్య రాయుధ = శిలిష్టవాద, ఆయుధాళ్ళి రిన్ను = ఉత్కృష్టవాదవన్న, వింద రాక్కి = ధరిసి, ఓర్ ర్ర్ర్ = ఒందు, శఙ్కు సఙ్కు = శంఖవన్న, వీట్టి పర్రి = పిడిదు, అవ్వోరువర్ అచ్చరిగా = ఎనాగిల్లద ఒబ్బర, అలుదయి ఆ అళ్ళిల్ల ఆ = క్రొందయిద రీతియల్లే!

'కోల్ల' మత్తు 'కూడల' ఎంబ షోత్రగళల్లి నేలగొండిరువ నోవళ్ళనన్నే ప్రోలుక్కార్. చీట్టదడాకే బలిష్ఠవాద మత్తు ఎన్నో యిల్లదే సుందరవాద నాల్కు కోల్లుగళన్న ప్రోందిద్దార్. మందే. ఇవరన్న నావు కండు అరిశవరల్ల. ఇంరకాల బాళ్ళలి ఎన్నిసి తేళ్ళాగిరక్కవరు. ఇవర బట్టా వేనేందరే మడాకడలన్న ప్రోలు వంతిద్దార్. ముందు క్కైయల్లి శిలిష్టవాద ఉత్కృష్టాయుధవన్న ధరిసి మందు శంఖవన్న పిడిదు, అయ్యారే (పినాక్కియర్) ఆ ఎనాగియల్లద ఒబ్బర క్రొందయిద రీతియల్లే! (5)

'కోల్ల' ఎందరే, శివపుర్క్కైయూరు ఎంబ అర్థషోత్ర. 'కూడల' ఎందరే, దక్షిణ భారతద మధుర.

'మధుర' ఎంబుదు ఉత్తర భారతదల్లిందు, దక్షిణ భారతద ల్లిందు - ఇంతే, ఎరడు మధురెగళు. ఉత్తర భారతద మధుర యము నా శిలిదల్లిదే. శ్రీకృష్ణన బాల అటలీలెగళ సుత్తు బద్ధవాద కథెయ. ఈగలూ ~~ఉత్తరదే~~ దాకెయల్లే ప్రబద్ధవాదదు. దక్షిణ భారతద మధుర మీనాక్షి

- ಕಲ್ಯಾಣಸುಂದರಂ' ಅವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಬಳ್ಳಿಯ ಯಾಕ್ರೆದ್ದೆಳ.

ಯುವಕರು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: ಸಖೀ, ತಿರುಚುಳ್ಳಿಯಾಗಿನಲ್ಲಿಯೂ, ದಷ್ಟಿಣ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲಸಿರುವ ಸಹೋದರನ (ಸಹೋದರಾಲಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯು) ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ ಇವರು. ಇವರಿಗೆ ಸುಂದರರೆಲ್ಲರೂ ಬಲಿಷ್ಠರೂ ಆದ ನಾಲ್ಕು ಹೋರಿಗಳುವು.. ಸುಂದರರೆಲ್ಲಾ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಶಂಖವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಣ್ಣವಾದರೋ (ಬಲದೊಡ್ಡ ಕಡಲಿನ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರೆ. 'ಇವರು ಚಂದಾಲು ಹಾಳಲಿ' ಎಂದು ನಿದಾ ಕೇಶಿರದಿಲ್ಲದವರು ಇವರು ನಾವು ಬಂದೆ ಎಂದೂ ಇವರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಮಂಗಳಯಾನ್ನೂ ಅಂತಿರಲ್ಲ. ಇವರ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಎನೆಯಿಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇವರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಸಖಿ.

6 ವെഞ്ചിന വേഴം മരുപ്പൊഴിത്ത
വേന്തർകൊൽ ഏന്തിണൈയാർ മണക്കൈ,
തെഞ്ചുടൈയാളർ കൊൽ, യാണറിയേൻ
താമരൈക് കൺകണിരുന്തവാറു,
കുഞ്ചിനെയുഞ്ചുമുൻ കാൽ വിണൈത്ത
കാതലരാവർ, കണ്ടാർ വണങ്കുമ്,
അഞ്ചന മാമലെയെയുമൊപ്പർ
അച്ചോരെവാരുവരൈയുമാ.

വെഞ്ചിന വേലുമ മരുപ്പൊഴിത്ത
വേന്തർകൊൽ വിന്തിലൈയാർ മനത്തൈ,
കെഞ്ചുടൈയാളർ കൊൽ, യാനറിയേൻ
കാമരുക്കുനോടുളരുന്തവാറു,
കുഞ്ചിയഞ്ചുമുൻ കാൽ വിണൈത്ത
കാതലരാവർ, കണ്ടാർ വണങ്കുമാ,
അഞ്ചന മാമലെയെയുമൊപ്പർ
അച്ചോരെവാരുവരൈയുമാ.

വെഞ്ചിന വേലുമ വെഴം തിണം = കടുഹೋವಿನ, ವೇಲುಮ ವೆಳ್ಳಂ = ಆನೆಯು, മരുപ്പു മರുപ್പು = ದಂತವನ್ನು, ഒഴിത്ത ಒಳಿತ್ತ = ಮುರಿದ, വേന്തന് ಹೊಲ್ ತಿರು ನ്തുണ് കൊൽ = ತಿರುಮಾಲೋ, വിന്തു ഏന്തു = ಧರಿಸಿ, ಇಲ್ಲೈಯಾರ್ ತಿರು ತ್ತಿണൈയാർ = ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿರುವವರ, മനത്തൈ മണക്കൈ = ಮನಸ್ಸನ್ನು, തെഞ്ചുടൈ തെഞ്ചു ഉടൈ = ಆಶ್ರಯವನ್ನಕ್ಕು, ആളർ ಆಳರ್ തകാൽ = ಆಳುವವರೋ, യാന് യാൻ = ನಾನು, അറിയേൻ = ಅಲ್ಲವೆನಲ್ಲ, കുഞ്ചിന കുഞ്ചിണ = ಕುಂದನನ್ನ, അഞ്ച അഞ്ചു = ಅಂಜುವಂಥೆ, മുന് ಮುನ್ = ಮುಂದೆ, കാൽ കಾಲ್ = ಕಾಲನ್ನ, വിണൈത്ത ವಿಣೈತ್ತ = ಬೀಸಿ ಬಿಸುಟ, കാതലർ ಆವರ್ ತಾವರ್ കാതലാ ಅವರ್ ಆಯಾರ್ = ವಿಶಾಲವಾದ ಅವರಾದುದರಿಂದ, കണ്ടാർ ಕಣ್ಡಾರ್ = ಕಂಡವರೆಲ್ಲರೂ, വണങ്കുമ വണಂಗುಮ್

= నమస్కారమువంటి, అంజనమా అక్రూరుణం = కొడినీయ, మూ మల్లీయిలీయు
మా మా మాలిలేయుయుం = బలుదొడ్డ బేట్టవన్న, ఒట్టార్ ఇప్పార్ = ఫోలు
క్కారే, అచ్చో అశ్చర్యా = మీనాశ్చర్యం, ఒరువర్ ఇరుబర్ = ఎణోయిల్లద
ఆ ఒబ్బర్, అలుంయ ఆ అళ్ళకిల ఆ = సొందయ్యద రీతి!

ఉండే, కడుకోటిద ఆనేయ దంతవన్న మురిద మ్రీఖుచ్చో, ఆభరణ
గళన్న ధరిసి అలంకృతరాదవర మనస్సన్ను అంకు, ఆశ్రయివన్నిర్ప ఆళు
వవరో, నాను అంతియనల్ల. కంది [redacted] అంజువంతే, అవన కాలన్న
బాసిబిమ్ముద వీరాక్రమియే అవరాముక్కారే. కండచారిల్లరూ నమస్కారమి
వంద కొడినీయ బలుదొడ్డ బేట్టవన్న ఇవరు ఫోలుక్కారే. మీనాక్షియ్, (6)
ఎణోయిల్లద ఆ ఒబ్బర సొందయ్యద విషయవో!

శ్రీకృష్ణావతారద [redacted] ముఖ్యవాద సాహసకార్యగళన్న
ఇల్లి హేళలాగిదే. మొదలనేయుదు కువలయా పీడ వెంబ క్రూరవాద
మదగజనేయన్న కొండరిసిదు. ముష్టికరియుద్ధదల్లి అదు కృష్ణనన్ను
కొదుసంతిర్తు. బావనే బందళకూడలే, అదు అవన మేలేరగిరు.
కృష్ణను అదన్న ఎదురిసి, అదర దంతవన్న మురిదుకొండు అదరింద
లే ఆ ఆనేయన్న కొందు డాకిదను. ఎరడనేయుదు కడుదుష్టనాద,
కృష్ణన కడువైరియూద కంసనన్న కొందిద్దు. అవను పిడిద్ద [redacted]
శత్రుజాలవన్నెల్ల ఛేదిసి, కంస సద్దినిళళ్ళే కృష్ణను బందను. శత
క్కనే అవన మేలేరగి, సింహాసనదిందద అవనన్ను కీళ్ళళ్ళేదు, కాలిన్న
ఇడిదేళేదు, మేలే కుళ్ళిసి, నుడ్డి, అవనన్ను కొందుడాకిదను.

ఇన్నొందు శ్రీకృష్ణన ఆశ్చర్యకర్షణీయ నడవళి. అవన అవికారియాద
సొందర్యక్కె, అవన మోహనరూపక్కె మనసోతరు, తమ్మ మనో మూర్ఖవన్న
మరెసి, అవనసద్దిల్లనే బంద యువతియరంతే ఫ్రీతోద్రేకవన్నిత్తు
అవరన్నాకర్షిసిదను.

యువతియరు హేళుత్తిద్దరు: సఖీ, ఇవరు యారిరబహుదో, నమన
సెళియరల్ల! కువలయా పీడద దంతవన్న మురిదు డాకిద వీరాగ్రణి
యోళు, చిల్లవన్ను కృష్ణను బంద యువతియరంతే ఫ్రీతోద్రేకవన్నిత్తు
కర్షిసిద ధూర్తనియోళు, కంసనంతే నకుతంతవన్నాంచు [redacted] మాడి, అవనన్ను
అవన బిందళ కొల్లళ్ళేదు కొందు డాకిద వీరాగ్రణియోళు అల్లవే!
యారు ఇవరన్ను కంతరిగా, అవరల్లి ఇవరన్ను కూరిసు చిత్తచోరవన్ను
లుక్కి దరిందు వ్యధరిందద, అవరు ఇవర కరువడియళళిరబల్లరే. సొంద
యర్దల్లి కాటియిల్లదవరు ఇవరు. కాటినేయ బేట్టదంతే కర్ణాటదల్లి
ఇవర సొందయ్యద విషయన్నే నేనేన్నోణ! సఖీ, ఇవర సొందయ్యక్కె నాను
హోలెకద్దేనే.

7. பிணியவிழ் தாமரை மெட்டலர்த்தும்
பொருளாளர் தகாஅ யாணரியென்,

పణియు మెన్ నురుఞ్చు మిదెన్ కైకాల్ తోళీ,
పణ్డివర్ తుమ్మయుం కణ్డఱియోం,
అణిగుళ్ తామరైయన్న కణ్ణుం
అఙ్గైయుం పఙ్గయం, మేణివాణక్కు,
అణిగుళ్ మాముగిలేయు మాప్పార్
అక్కోవైవారువార్ కియవా.

పిణియువిలా కామర్పై మోట్టలర్శ్శ్వ
పేరరుళాళర్ కోల్ యానలాయిన్,
వినయువిన నెంజమిదెన్ కోల్ శోలీ,
వీణీవర్ శమ్మైయువా కణ్డలాయిన్,
అణిశిలుకామర్పైయున్న కణ్ణుమా
అఙ్గైయువా ప్పఙ్గయమా మేనివానర్శ్శ,
అణిశిలువా ముమిలేయు మోప్పార్
అఙ్గోవైవారువలి యియవా

పిణి పిణ్ణి = బంధనవన్న, అవిలా అవిళ్ = విడిసువ, కామర్పై కా మర = కమలద, మోట్టు మొగట్టు = మొగ్గన్న, అలర్శ్శువా అలర్ త్తుం = అరళిసువ, పేరరు అరుళాళర్ కోల్ పెర అరు ళాళర్ కైకాల్ = మహాకృపాళ్వుళ్ళో? యాన్ యాన్ = నాను, అలాయిలేన్ అఱియేన్ = అరియను, వినయువా పణియు మం = నమస్కరిసువుదో, ఎన నెంజమా ఈణ నురుఞ్చు = నన్న మనస్సు, ~~ఇదెన్~~ ఇదు ఎన్ కోల్ తిత్తు ఈణ్ కైకాల్ = ఇదు పిసుకారణవ్వో? కోలీలో తోళీ = సఖీ, వీణు పణ్డి = ందే, ఇవర్ శమ్మైయువా ఇవర్ తుమ్మయుం = ఇవరన్న, కణ్ణు అలాయిలేన్ కణ్డు అఱియేన్ = కండు అరివవనల్ల, అణిశిలు అణి కుళ్ = సులసుందరవాద, కామర్పై అన్న కా మర అణ్ణ = కావరియు డాగి, కణ్ణుమా కణ్ణుం = కన్ను నళన్న, అమ్మా కైయువా అం ణకయుం = సుందరన కైగళ్లు, విళ్ళయువా ప్పఙ్కయం = కమలద డాగి మేనివి మేణి = మోద వు, అణిశిలు అణి కుళ్ = సుందరవాద, మం ముగిలేయు మా మాముగిలేయుం = మడా ముగిలన్నే ఒప్పర్ = ళోలుత్తారే, అక్కోవై అక్కోవా = పినాళయది! ఇరువర్ ఒరు వర్ = ఎణియిల్లద ఆ ఒబ్బర్, అలంయు ఆ అళగియ ఆ = ళొందయుద ఆకృతి!

బంధనవన్న విడిసువ కమలద మొగ్గన్న అరళిసువ మరమ కృపాళ్వుళ్ళో, నానఱియను. నన్న మనస్సు కానే కానా నమస్కరిసు శ్రదేయల్ల! ఇదక్కేను కారణవ్వో, సఖీ! ందే, నాను ఇవరన్న

Garani Srinivasan

కంటు అంతేవనల్లా. బలుసుందర్ నాద కావరియు డాగే కళ్ళునళ్ళూ, కమలద డాగేయిలే సేరుబగన కళ్ళేనళ్ళూ, దోడవు సుందరవాద ముడా ముగిలన్నే ఢ్రోలలుక్కదేయల్లా! ఎనాశ్చర్యం, ఏనోయిల్లద ఆ ఒబ్బర కొందయిద్దద వితి!

"బంధనవన్న మిడిసువ కృపాళ్ళూ ఢ్రోలా - ఇల్లా ఎరడు రూపికగళ్ళు కూడికకొండివే. హృదయక్కె కమలక్కె ఇరువ సుందరాంగ (ఢ్రోలా) రూపిక. వీరవుళ్కేసిసి కొయిద్దసిసి ఇరువ మళ్కెందు రూపిక ఎరడన్ను జోడిసి సుందరవాద రూపికేయొందన్ను మూడలాగదే ఎన్నబల్లూ అరళుత్తదే. అదర దళగళ చెలువూ, ఫ్రీతిమల్లద సువాసనెయూ కణ్మనవనళన్ను ఆకర్షిసువుదు. కమలవుడాగే అరళుచుదళ్కే, శన్న ఒలువన్ను కేగేవిట్టుకొచువుదక్కే కొయిద్దసికేరణాగళ్లే కారణా చల్లకే? డాగేయే మనుష్యన హృదయవల్లా. అదు మొగ్గాగిద్ద, అదర బగెబగెయ ఆకేసగళ్ళూ భావనేగళ్ళూ, అల్లియే అడగికొండిద్ద, సంకుచితవాద, బావిభూయిష్ణువాద, స్వార్థపరవాద భావనేగళన్నే ఎడేకొడుత్తదే. వీరమళ్కేబాళువాద భగవంతన కృపాకటాక్ష మనుష్యనమేలే బిద్దకూడలే, అవనహృదయవు అరళుత్తదే. ప్రేమ ఒంక మట్టబారద మేలళ్కేళుత్తదే. అల్లియే బిద్దు కోగళలుక్కా, మోన ఇర్ణనద సంకటవన్ను అనుభవిసువుదర బదలాగి, భగవంతన కిరు వటిగళల్లి మనస్సు నెలేసికొళ్ళువంతాగుత్తదే. ఇంతాగి, మనుష్యను ఉద్ధారవాగుళ్ళుత్తానే.

రూపికేయన్ను బిడిసి ఢోలబడ్రదాదరే, మొగ్గాగిరువ కమలవన్ను కొయిద్దసికేరణగళల్లిట్టుకొండు అరళిసి, అదర ఒలువన్ను వీక్షిసిదరే ఆనందవన్ను కరుణి వడగే, మనుష్యన (ఒళ్ళేకసన) హృదయవన్ను భగవంతను కృపాకటాక్షద ప్రభావదింద అరళిసి, సంకుచితవాద ప్రేమవంచక భావనేగళన్ను నడుసిసాద, శుద్ధవాద (విశ్వసిసిదవాద) వీరమవిదద ఆత్మనివేదనేయన్ను మాడుత్తదే.

"నన్న మనస్సిన కారణా ఢ్రోలా. భగవళ్కృపెయిందల, ఉజ్జీవనగొండదద్ది ఒళ్ళేకసన మనస్సు (హృదయ) - దోడవల్లా. ఆద్దరింద, భగవంతన కిరువటిగళళే, అదు, ఒళ్ళేయూ ఛాందు ప్రభావ ప్రేరణేయన్ను ఒళ్ళబిడదంతే, కానీ కానూ, శరణాగుత్తదే. కృపాజ్ఞెయు ప్రేమాగమనళన్ను కిల్లగిసుత్తదే.

(ఆటవ్వారరు ధ్వనుచరియు ఢోల్లుత్తాళే: నమో, ఇవర సేవెదయిద్

ವನ್ನ ಡೇವಿಡ್ ಡೇವಿ ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ನಾಲ್ಕೈದು ನಿಮಿಷ ತೆಯಲ್ಲ! ಇದು ವರೆಗೂ ನಾನು ಇವರನ್ನ ಕಂಡವಳಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇವರೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಾನೇ ಕಾನಾ ನ ಎರಮಿಷ್ಟ ತೆಯಲ್ಲ. ಅದೇಕೋ ಹೀಗೆ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಲು ಸುಂದರವಾದ ಕಾವೇರಿಯ ದಡ್ಡದಂತಿಯೇ. ಇವರ ಕೈಗಳೂ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರವಾಹದಂತಿಯೇ. ಇವರದೇಹವು ಆಕರ್ಷಕ ರಮ್ಯವಾದ ಮಡಿಕೆಯಂತಿಯೇ. ಇವರ ಕೈಯೇ, ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲ. ನಾಚಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕೇ, ನಮೋ.

8. ಮಂಜುಯರ್ ಮಾಮತಿ ಕೋಣ್ಡ ಕೋಣ್ಡ
ಮಾಲಿರುಞ್ಞ ಚೋಲ ಮಣಾಳರ್ ವನ್ದು, ಎನ್
ನೆಞ್ಞುಳ್ಳುಮ್ ಕಣ್ಣುಳ್ಳುಮ್ ನಿನ್ರು
ನೀಙ್ಗು ಕಾರ್ ನೀರ್ ಮಲೈಯಾರ್ ಕಾಕ್ಕ? ನಿನೈಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನ್,
ಮಞ್ಞುಯರ್ ಪೊನ್ ಮಲೈ ಮೇಲಿರುನ್ತ
ಮಾಮುಗಿಲ್ ಪೋನ್ರುಳರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರ್,
ಅಞ್ಞಿರೈ ಪುಳ್ಳು ಮಾನ್ ತೇರಿ ವನ್ದಾರ್
ಅಚ್ಚೋ ವೈವಾರು ವಲ್ತಿಯವಾ.

ಮಂಜು ಮರುಞ್ಞ = ಮೋಡಗಳು, ಉಯರ್ ಉಯರ್ = (ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು) ಎತ್ತರದ, ಮಾ ಮದಿ ಮಾ ಮತಿ = ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು, ಕೀಣ್ಡ ಕೀಣ್ಡ ಕೋಣ್ಡ = ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುವ, ಮಾಲಿರುಞ್ಞ ಚೋಲ = ಶಿರುಮಾಲಿರುಞ್ಞೋಲೆ ಯಲ್ಲಾ ನೆಲಸಿರುವ, ಮಣಾಳರ್ ಮಣಾಳರ್ = ಸ್ವಾಮಿಯು, ವನ್ದು ವನ್ರ್ತು = ಬಂದು, ಎನ್ ನ ನನ್ = ನನ್ನ, ನೆಞ್ಞುಳ್ಳುಮ್ ನಾನುಞ್ಞುಳ್ಳುಮ್ = ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಾಯೂ, ಕಣ್ಣುಳ್ಳುಮ್ ಕಣ್ಣುಮ್ = ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಾಗಾ, ನಿನ್ರು ನ್ರಿನ್ರು = ನೆಲಸಿ, ನೀಙ್ಗಾರ್ ನ್ರೀಙ್ಗು ಕಾರ್ = ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೋರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು, ನೀರ್ ಮಲೈಯಾರ್ ಕಾಕ್ಕ = ಶಿರುನೀರ್ ಮಲೈಯ ಸ್ವಾಮಿಯಂತೇ?, ನಿನೈಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನ್ ನ್ರಿನೈಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೆನ್ = ಚಿಂತಿಸಲಾರೆನಲ್ಲ, ಮಂಜು ಲಯರ್ ಮರುಞ್ಞ ಉಯರ್ = ಮೋಡಗಳ ಎತ್ತರದ, ಪೊನ್ ಮಲೈ ಮೇಲ್ ಪೊನ್ ಮಲೈ ಮೇಲ್ = ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ, ಎಲುನ್ದ ನಿರುನ್ತ =

నేలసిద్ధువ, మా ముందల్ మాగ్రుహిల్ = బలుదొడ్డ మోడద, పోనాలు బోణ్ణు = దాటియೇ, లుళ్ళర్ ఒలార్ = ఇద్దాళ, వన్ను కాణిశేర్ వ్రుక్కు కాణోర్ = ఖండునోడిరి, అమా శిల్లే అం ఈణార్ = సుందరవాద శిక్షే కళుళ్ళు, వీళ్ళు మా ఒనాలు ళగ్రుం ర్రణ్ణు = విషయం దన్ను, వీలు ర్రల్రి = డాక్టి, వన్దార్ వ్రుక్కార్ = బందిద్దారే, అచ్చోల అళుతెగా = వినాశయాయి, ఒరువర్ ఒరువర్ = సాటియిల్లద ఆ ఒబ్బ ర, అలుదయు ఆ అళిక్కిల్ల = ఖొందయిద్దద ఱీతి!

మోడదగళ ఎక్కరదల్లి, భూదాళ ఇంద్రను ముట్టుళ్ళా ముట్టుళ్ళా ఇరువ, శిరుమూలరుంజోలల్లే బిట్టద మేలే నేలసిరువ స్వామియు బందు నన్న అంతరంగదల్లియూ నన్న కణ్ణుగళల్లియూ నేలసిద్దారే. అల్లంద ధోరక్కే ధోరణగళొల్లదు. శిరుసోర్మల్లేయిల్లిరువ స్వామి యೇ ఇవరు? ఎంతహ విలాశనల్ల! మోడదగళ ఎక్కరద ఒంన్నద బిట్ట ద మేలే నేలసిరువ బలుదొడ్డ మోడద డాళరియೇ (ఇవరు) ఇద్దారే ఇవరు సుందరవాద శిక్షేగళ్ళ విషయొందన్ను విరిబందిద్దారే, బందు నోడిరి! వీనాశయాయ్! సాటియిల్లద ఆ ఒబ్బర ఖొందయిద్దద ఱీతి! (8)

ఇదువరెగే, యువకియూ తన్న సఖియుల్లి తన్న అంతరంగద గుట్టన్ను హేళికొళ్ళుక్కిద్ద ఆల్వారరు, ఇల్లి ఇద్దక్కిద్దంతే అదన్నెల్ల మరెసు, ఇతర భక్తరిగే తమ్మ ఆనందద విభవవన్ను వివరిసుత్త అదక్కే కారణవాద భగవంతనన్ను కణ్ణారే కండే ధన్యనాగుత్త ఆనందదింద కరెకొడుత్తిద్దారే.

యువకియు (ఆల్వారరు) హేళుత్తారే: మోహవే మండలవన్ను ముట్టువష్టు ఎక్కరద, భూదాళ ఇంద్రను కవచవెంబంతే ధోరణవంద్ద శిరుమూలరుంజోలల్లే ముళ్ళు హాసిగద్దల్లి నేలసిరువ స్వామియు నన్న మేలే కృపెయిట్టు, బందు, నన్న కణ్ణుగళల్లియూ, ఆవుగళంతే నన్న అంతరంగదల్లియూ శాశ్వతవాగి నేలసిద్దారల్ల! ఈ స్వామియు శిరుసోర్మల్లేయిల్లిరువవరೇ యೇ? ననగే శిళియదే ఇరలిల్ల. ఇవరు ఇరువ దిశెయంతే! బడవళ ఎక్కరవాద ఒంన్నద బిట్టద మేలే నింతిరువ కాముకనంతే, అవిరుంవ కేశవన్ను సారద కొండిద్దారే. శ్రీమన్నారాయణనే గరుడారూఢనాగి ఇల్లినే బందిద్దారే. బందు నోడి, ఇవర ఖొందయిద్దద విభవవన్ను.

శిరుమూలరుంజోలల్లే ముళ్ళు, శిరుసోర్మల్లే - ఎంబవు దివ్య క్షేత్రగళు. ఆల్వారరు అవ్వుగళల్లి భగవంతనన్ను దండకోసి, పాడి హొగళ్ళుత్తారే.

శ్రీమన్నారాయణనే గరుడవాహనయೇ పాహిమాం.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಿವ್ಯಶೇಷವಸ್ತ್ರವನ್ನು, ದೇವದೇವನ ಬಲ್ಲತನವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಸುರವಲುರಿಯಾಗಿನ ಬಡಲ್ಲರ್ಯಾಗಿದೆ. ಚೆಲ್ವಚೆನ್ನಪ್ಪನಾದರೆ, ಅದು ಎಂಥ ಸುಂದರನಾದ ಹೆಳವರಿಸ್ನ ತನ್ನ ಮುಕ್ತಿಪಥಕ್ಕೆ ತರಬಲ್ಲನೆಂದು ಕಾಮುರ್ಕಸಲು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಸಂತೋಷ, ಅವರ ಅಪೂರ್ವ ಶೇಷವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಾಧನೆ, ಚೆಲ್ವನಂಬಿಯ ಹೆಂಡತಿಯ ವಕ್ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಡಲ್ಲ ಅವಿರಾಧನಾದ ಶೇಷವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಂಥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಿವ್ಯಶೇಷವಸ್ತ್ರ, ಎಂಥೆಂಥವುಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ! ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಿವ್ಯಶೇಷವಸ್ತ್ರ, ಎಂಥೆಂಥವುಲ್ಲ ದ್ದಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರರು.

೧. ಎಣ್ಡಿಶೈಯುಮಿಱ್ಱಿನೀರ್ಕ್ಕಡಲುಮ್
ಏೞುಲಗುಮುಡನೇ ವಿೞುಂಗಿ,
ಮಣ್ಡಿಯೋರಾಲಿಲೈಪ್ಪಣ್ಣಿಕಾಣ್ಬರುಮ್
ಮಾಯರ್ಕೊಲ್? ಮಾಯಮಱಿಯಮಾಟ್ಟಡೆನ್,
ಕಾಣ್ಡಲ್ನಣ್ಮಾಲ್ವರೈಯೆಯ್ತುಮಾಪ್ಪಾರ್
ಕೊಂಗುಕಲರ್ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್ವಾಯುಮ್,
ಅಣ್ಡಕ್ತಮರರ್ಪಣಿಯುನ್ರಿನ್ರೂರ್
ಅಕ್ಕೋವಾರುವಾರುವಾೞ್ಕಿಯವಾ.

ಎಣ್ಡಿಶೈಯುಮೆಱ್ಱಿನೀರ್ಕ್ಕಡಲುಮ = ಎಂಟುದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು (ಎಂಟುದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು) ನೀರ್ ಆಱ್ಱಿನೀರ್ = ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೀರಾದ, ಕಡಲುಮ = ಕಡಲು ಗಳನ್ನು, ಏೞುಲಗುಮ ಏೞುಲಗುಂ = ಏಳ್ವುಲೋಕಗಳನ್ನು, ಉಡನೇ = ಒಟ್ಟಿಗೆ, ವಿೞುಂಗಿ = ನುಂಗಿ, ಮಣ್ಡಿ ಮಣ್ಣಿ = ಹಾಯುಗಿ, ಕಿರ್ ಓರ್ = ಅವರು ವಿವಾದ, ಆಲ್ ಇಲೈ ಆಲ್ ಇಲೆ = ಆಲದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ, ವಿೞ್ಗಾ ಕೊಳ್ಳುಮ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಣ್ಬರುಂ = ವಿವಶಿಸುವ, ಮಾಯರ್ ಕೊಲ್ ಮಾಯರ್ ಕಾಲ್ = ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯೋ? ಮಾಯಮ ಮಾಯಂ = (ಇವರ) ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಅಱಿಯ ಮಾಟ್ಟೇನೇ ಅಱ್ರಿ ಯಮಾಟ್ಟಡೆನ್ = ಅರಿಯಲಾರೆ, ಕೊಣ್ಡಲ್ ಕಾಣ್ಡಲ್ = ಕಾಮುರ್ಕಸಲು, ನಲ್ ತೊಸ್ = ಒಳ್ಳೆಯ, ಮಾಲ್ ವರೈ ಏಯು ಮಾಲ್ವರೈಯೆಯುಮ = ಬಲದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯೇ, ಒಪ್ಪಾರ್ ತಪ್ಪಾರ್ = ತೋಲುತ್ತಾರೆ. ಕೊಂಗು ಅಲರ್ ತಾಮರೈ = ಹೂಲುತ್ತಾರೆ.

ವಿಂಮಳವನ್ನು ಧರಿಸುವ, ಕಾಮರ್ಕೈ ಕಾಮಾರ = ಕಾವರಿಯಂತೆ, ಕಣ್ಣುಮಗ
ಕಣ್ಣಾಯಿಂ = ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು, ಪಾಯುಮಗ ವಾಯುಂ = ಬಾಯನ್ನು,
ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಣ್ಣಾಕ್ಕು ಅಮರರ್ ಅಣ್ಣಾಕ್ಕತ್ತು ಅಮರರ್ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡದಲ್ಲಿರುವ ಅಮರರು, ಪಣಿಯು ಪಣಿಯ = ಸೇವೆಮಾಡುವಂತೆ,
ನಿನ್ರೂರ್ ನಿಂಗ್ರೂರ್ = ನೆಲಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಚ್ಚೋ ಅಕ್ಕೋ = ಬಿನಾಶ್ಚ
ಯ, ಒರುವರ್ ಒರುವರ್ = ಎದೆಯಿಲ್ಲದ ಆ ಒಬ್ಬರ, ಅಲುಂಯು ಆ
ಅಳ್ಳಕ್ಕಿಯ ಆ್ = ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಂಯೋ!

ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಡಲು
ಗಳನ್ನು, ಮಿಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನುಂಗಿ, ಹಾಯಾಗಿ ಆಲ
ಅವರಾಗಿದ್ದ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಿವಡಿಸುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯೋ?
(ಇವರ) ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರೆನಲ್ಲ. ಕಾಮುರ್
ಗಿ ~~ಅಸ್ಪಷ್ಟ~~ ಕಾಮುರ್ಗಿಲು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಚೆಲ್ಲ ~~ವಸ್ತು~~ ಇವರು
ಹೋಲುತ್ತಾರೆ. ವಿಂಮಳವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಕಾವರಿಯಂತೆ ಇವರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ನ್ನು ಬಾಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಅಮರರು ಬಂದು
ಸೇವೆಮಾಡುವಂತೆ ನೆಲಸಿದ್ದಾರೆ. ಎದೆಯಿಲ್ಲದ ಆ ಒಬ್ಬರ ಸೌಂದರ್ಯದ (9)
ವಿಂಯೋ ನಾಶ್ಚರ್ಯ!

ಯುವತಿಯು (ತಂಗಿಯರು) ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಅಮ್ಮ, ಇವರು ಮಾಸ್ತಿವ
ವಾ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಕಾರಿಯೋ! ಮೊಳಯು ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ಇವರು ಸೃಷ್ಟಿಯಾ
ಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ,
ಬಹುಬೇಗ, ಮೀನು ಅಂಯದ ಶಿಶುವಾಗಿ ~~ಆಲದೆಲೆಯಲ್ಲಿ~~ ಮಿಸ್ತಾರ
ವಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ
ಮಾಯೆಯನ್ನು, ಇವರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳ
ಲಾರೆನಲ್ಲ! ಇವರೂ ಮಿವನ್ನು ಕಾಮುರ್ಗಿ ಎಂದೇ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರೋ? ಅಥವಾ, ಆ
ಕಾಮುರ್ಗಿಲು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂಥ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಚೆಲ್ಲದಂತೆ ಇವರು ದಿವ್ಯಸುಂ
ದರನೆನ್ನೋಣವೇ? ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸುಂದರವಾದ ಕಮಲದ ದಳದಂತೆ
ವಿಶಾಲವೂ, ಆಕರ್ಷಕವೂ. ಇವರ ಬಾಯಿಯಂತು ಅರಳಿದ ಕಮಲದಂತೆ
ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿಂಮಳ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ
ಇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಇವರ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನಪ್ಪಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಎದೆಯಿ
ಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಂಯನ್ನೇನೆಂದು ಹೇಳಲಿ! ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಲು
ಶೋಚಿಸಿದೆ, ಸಿಲ್ಲ.

10. அண்ணமுங் கேழலு மீறுமாய
ஆதிணையநாகையழகியாரை,
கண்ணிநுண் மாமதிள் மங்கைகவேந்தன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி, குன்று
வின்னிணையாற்கெரான்ன நெருங்கொல்மாலி
யேழுமிரண்டுமொராண்றும் வல்லார்,

మన్నవరాయులకాణ్డ మొణ్డుం
~~మొణ్డుం~~ వాణవరాయ మకిళ్ళ ~~వివరియ~~ వివరియ్తువరో

అన్నము#ఇన్లోలులు మీనుమాయ
ఆదియ్మై నాడ్మై యలిందయూర్మై,
కన్నినన్ మూమదిళ్ళా మజ్గై మేన్దన్
కామరుశీర్క్కలక్నాలో, కునాలూ
లిన్నిశ్మై యూలూ శొన్న శొంజొల్ మూల్మై
యీలులు మిరణు మొశొనాలు మూ వల్లోర్.
మన్నవరాయులకాణ్డు మీళ్ళుమూ
మానవరాయ్ మకిళ్ళూ వేయ్దువరో

అన్నము మూ అణ్ణాముం = ముందవాసియు, ఇలులు మూ ఇకళ్ళుం = వరాడనాసియూ, మీనుమూ మొణ్డుం = మీనాసియూ ఆయు ఆయు = ఆద, ఆదిమంమ్మై ఆ కోణాయు = ఆదికారణనన్ను, నాడ్మై నాణకు = శిరునాడ్మై షేశక్రద్ల్లరువనను, అలిందయూర్మై అళ్ళకియా రాగ = దివ్య సుందరనూ ఆదవనన్ను (భగవంతనన్ను), కన్ని కణ్ణా = శాశ్వతవాద, నల్ మూ మదిళ్ళా నాలు మా మతిల్ = ఒళ్ళియ దొడ్డ శాలె ఒయుళ్ళ, మజ్గై మఞ్ణాక = శిరు మంగ్మై నాడిన, వేన్దన్ ఇవన్ కణ్ణా = ఒడెయనూ, కామరు శీర్ కామరు కూర్ = ఆశీవిడువంథ కద్దూ కాంతిత్తన్నళ్ళవన్ను, శలకన్మొ కలికణ్ణి = కలధ్వంసియూ ఆదవను, (శిరు మంగ్మై ఆలుత్తారదు), కునాలూ కణ్ణు = కుందిపోల్లద, ఇన్ ఇణ్ = ఇనిదాద, ఇళ్మైయుల్ ఇణకయాల్ = ఇడిన మూలక్, శొన్న ఇకణ్ణా = పోళిద, శీమా శొల్ మూల్మై ఇకం ఇకాల్ మాళి = సొగనాద వాశుర మూలేయాద, వీలు మూ ఇరణ్డు మూ కీర్తినాలు మూ ఈళుం ఇరణ్డుం ఓర్ ఓణ్ణుం = ఎల్లవరు, వీళ్ళు ఎరకు మక్కళ్ = సిందన్ను (దక్కన్ను), వల్లార్ ఎల్లారుగ్ = ఇల్లవరు, మన్నవరాయ్ మణ్ణవరాయ = ఛత్రవతిగళంతా, ఉలదు ఆణ్డు ఉలకు ఆణ్డు = ఈలోకవన్నళి, మీళ్ళు మూ మొణ్డుం = ఆబళిక్, మానవర్ ఆయ్ వాణవర్ ఆయ్ = నిత్య సూరిగళాగి (అమరరాగి), మకిళ్వు ఎయ్దువరో = సంతోషవన్ను అనుభవిసుత్తారే.

ముందె, వరాడ, మీను ఆద ఆదికారణనన్ను, శిరునాడ్మై షేశక్రద్ల్ నేలసిరువనన్ను, దివ్య సుందరనన్ను శుతరు శాశ్వతవాద ఒళ్ళియ దొడ్డ శాలె ఒయుళ్ళ శిరుమంగ్మై నాడిన ఒడెయనూ, ఆశీసువంథ సద్గుణ సంపన్నను, శలధ్వంసియూ ఆదవను (శిరుమంగ్మై ఆలుత్తారదు), కొంరకొయిల్లద ఇనిదాద పాడిన మూలక్ పోళ్ళద సొగనాద ఈ దివ్య ప్రాశురగళ్ళ

మోలయన్న బల్లవరు శత్రువశిరస్సుల్లంతే ఈలోకవన్నిళ్ళ, ఆబళ్ళ్ అమరరాగా నిశ్చానందవన్న అనుభవిసువవరాగుత్తారే. (10)

ఎల్లక్కూ ఆదియూ కారణవూ ఆగిరువవనూ, శిరునాడ్వే ముంతాద పవిత్రక్షేత్రగళల్లి నెలసిరువవనూ, దివ్యసుందరనూ ఆద భగవంతనే సౌశీల్య, వాత్సల్య, కారుణ్యాది నిఖిల కల్యాణ గుణాగళన్న కూరిసు ఈ శిరుమోలియ పాశురగళు హేళుత్తవే. భగవంతన అనుభవవే దయుర్ధ్వ మనస్సోళగె భద్రవాగి స్థాపిసిరువ సౌందర్యవన్న ఖండిసి ఆనందిసువుదే ముఖ్యవాద కేలస! ఎణిసియిల్లద ఆ సౌందర్యవన్న ఎందిగే కణ్ణుంబ నోడువనేనోగే, ఆ స్థాపనెయ దివ్య శిరువడిగళన్నేందిగే హేళిసువనేనోగే ఎంబ కుంబలగుత్తిరువుదే విషయ! ఈ శిరుమోలియ పాశురగళు శిళిసువుదూ ఇదన్నే.

శిరుమంత్ర నాడిగె ముడియువుదు, అనేకరు ఆశిసి అనుభవిసువ బద్ధాద భద్దుజీవగళన్నళ్ళువుదూ, 'కలియన్' ఎంబ చిరుదన్న ధరిత్రియల్లి స్థాపిసువుదూ, భగవద్భక్తియన్న ప్రచారపడిసువుదూ, స్థాపనెయ కైంకర్యగళిగె పాత్రనాగి రువ శిరుమంత్ర ఆలయగళు, శోభె కణ్ణాగిరువుదు, మనగాళి అనుభవిసి కషిదసిరువ ~~కాడే~~ కాడుగళు ~~కాడుత్తా~~ ఈ శిరుమోలియ స్మరిసిబిడ్దారే. అవర రచనే ~~ఎల్లా~~ సులభవూ సరళవూ ఆదరిందలూ ఆదరిసిల్లు భాషeయల్లి. ప్రదేశగళ సులభద్దల్లాగలి, లాలిత్యదల్లాగలి, గాంభీర్యదల్లాగలి, భక్తిరసద ప్రవాహదల్లాగలి ఈ పాశురగళల్లి యువబనేయ కొరతెయూ ఇల్లవెన్నుత్తారే

ఈ శిరుమోలియ పాశురగళన్న బడవర స్వారస్యవాగి, అంతరార్థగళన్న ఖండిసి, హృదయంగమవాగి హాడబల్లరాగి, ఇచ్ఛగళన్న యూరు చెన్నాగి కలిసు హాడబల్లరో అవరు సుఖ శాంతిగళన్న పడెయుత్తారే. ఇత్తీచేగె ఆళ్వారరు అవర అనుభవద ఫలవన్న నాడిగు కొట్టిద్దారే. అనంతర, అవరు అమరరాగి, పరమపదవాసిగళాగి నిశ్చానంద సుఖవన్ననుభవిసుత్తారే. ఇంతహ, ఈ శిరుమోలియ శిలశ్రుతిగళు.

ఆకరసూచనె: అభిధానరత్న — ఫోన్ బుక్, కోడు ఫ్లాగు, వేయ్ వెయ్, వమ్ముబంధ, కోలు ఫ్లాగ్, మంజినవళ్ళి, శిళ్ళి క్రీణాం, పిళి పిణ్ణి, మంజుయర్ మరుళియర్, ఎణ్ణిలణ్ణ క్రీణాం, అన్నమూ అణ్ణాం, (కన్నడ కూణ్ణిగ)

Gayathri Srinivasan

18.10.78

పెరియ తిరుమొళి - సెంబొత్తనేయు దశక - మూరనేయు తిరువాయి
పెరియ తిరుమొళి - ఏళ్పదాం పత్తు - ఆన్రూన్దు తిరుమొళి

3. కన్నైత్తై నేవిక్కిలీన్ - తన్నొణైనువిక్కిలెన్.

1. తన్నొణైనువిక్కిలెన్ వల్వినైయేన తాళ్తుమమ్మీ,
పొన్నైత్తై నేవిక్కుమ్ అప్పూన్దెరున్దిమణాళ్నీళ్వాయ్,
ఎన్నైత్తై నేవిత్తు ఎలిల్కొణ్డ కన్ఱైపెరుమానిడమ్,
పున్నైత్తై వుక్కుమ్ పొళిల్సూళ్న్దు అళకాయ పుల్లాణియే.

కన్నైత్తై = నన్నన్న, నేవిక్కిల్ = బాధనే ఒళ్ళు మాడుచుదంద, ఎన్ = ఏను, తిల? వల్వినైయేన్ = కడు రాదనళ్ళన్న (నాను) మాడిదవళ్ళు, తాళ్తుమమ్మీ = తాళ్తుమ్ = కడు రాదనళ్ళన్న (నాను) మాడిదవళ్ళు, కొలుదుమా = తాళ్తుమ్ = భూజిసి, ఎలు = తళి = అభ్యుదయ మాళ్ళువుదక్కే, పొన్నైత్తై = పాణ్ణొణ = ఒన్నవన్న, నేవిక్కుమా = ణివాళిదువంద, అ-పూ - ఎరున్దిమణాళ్నీళ్వాయ్ = నీళ్వణనళ్ళు, ఎన్నైత్తై = తాణ్ణొణ = విరమళ్ళద, నీలిల్వాయ్ = నీళ్వణనళ్ళు, ఎన్నైత్తై = తాణ్ణొణ = తాణ్డు = భొందయద్వన్న మూరిమాండు, అకన్ఱ = అగలమాడ, పెరుమాన్ = పెరుమాణ్ = (శ్రీనివంశన) వీరమ పురుష న, ఇడమా = ఇడం = స్థళవాద, పున్నైత్తై = పుణ్ణొణ = మురదొన్నెయి, ముక్కుమా = ముక్కుమ్ = ముక్తినంద మొనగళుళ్ళ, పొళిల్ = తోటదిన్దళింద, చూళ్న్దు = సుత్తువరిద, అళకాయ = సుందరవాద, (సుబగన), పుల్లాణియే = పుల్లాణి = తిరుమ్బుల్లాణి షేత్రవే.

నన్నన్న బాధనే ఒళ్ళు మాడువుదరింద ఏను తిల? నాను కడువాపి, పొన్నైత్తై = అభ్యుదయ మాళ్ళువుదక్కే. ఎన్నైత్తై = ణివాళిదువంద (మూరిమాండు భూజిసి అభ్యుదయ మాళ్ళువుదక్కే. ఎన్నైత్తై = ణివాళిదువంద (మూరిమాండు ళ్ళువంద) ఆ భూవాద మురదొన్నెయి. విరమళ్ళద నోరళ్ళల్లి నన్నన్న డణ్ణు మిది (బొక్కిమాళిసి), నన్న తొందయద్వన్న మూరిమాండు అకలమాడ వీరమ పురుషనన్ను నేలసిరువ శక్తియుళ్ళవనందరే, ముక్తినంద మురదొన్నెయు మొ దలాద తోటదిన్దళింద సుత్తువరిద సుందరవాద తిరుమ్బుల్లాణి షేత్ర వే. (1)

ఈ ణింద తిరుమొళిగళల్లి ఆళ్వారరు తమ్మన్ను వీరమ పురుష నాద కృష్ణనన్ను అనురక్తిళ్లాగిరువ నవ యువతియన్ను ణింద ణియింద భావిసికొండు, తన్న ష్టామియు తన్న మనద ఇంగితవన్ను ఎందినాదరూ తిళిదుకొళ్ళువనేనో ఎందు కంబళిసుత్తిదరష్టే. ష్టామియు అవరన్ను

చేరుకొళ్ళు, అవరు తన కూడెరొండు అవర నాటియన్న కైకొళ్ళ దంకే, అవరంత అగలు హోదను ఆద్దరంద, అవనన్న ప్రజుహొత్తా అవను నేలసిరువ [redacted] దివ్యక్షేత్రక్కే కాయో హోగలు బద్దారే.

యువతియు (ఆలిగ్గరు) హేళ్తుత్తాళే: నన్న ప్రియతమను నన్న ళుళకే బరుత్తానేందు అవనిగా ఎదురునోడుత్తా, నానే నన్ననన్న బంధ బిడిసికొళ్ళువుదరంద ఏను ఫీల? స్థానియు తన్న దివ్యసౌందర్యవన్న ననగే తోరిసి, చేరుకొళ్ళు, నన్న మనస్సన్న కూరకేగొండు, నన్ననన్న దండ్లు మాడి, నన్ననగలు హోరటు హోద నల్ల! ముక్తినంతిరువ పురహొన్నేయ మొగ్గగళు జనియుత్తిరువ తోటద్రింద కుళ్ళు వందిరువ, సొబగినంద కుంబరిసువ తిరుపుల్లాణి క్షేత్రదల్లి నన్న స్థానియు నేలసిద్దానాద్దరంద, నాను అల్లనే హోగి అవనొడనే శరణు కొళ్ళువేను

2. ఉరుకి నెరుంచే నిణెంతిరుంకిరుం తెన్ తాళుదమిళ్,
మురుకు వణ్ణుణ్ మలర్ క్కాకంతయిన్ నీళ్ళిలిస్ మున్ నణుగు నాళ్.
పెరుకు కాదల్ తన్నమై యెన్నుళ్ళ మాయ్ తప్పిరిందా
ణిడం,
పొరుదు మున్నీర్ క్కరైక్కే మణియుందు పుల్లా
ణియే

ఉరుగనెంజే నినైందిరుందేన కొలుదు మేలు,
మురుగు వణ్ణన్ మలర్ క్కైత్తలైయిన్ నీలుల్ మున్నొరునాళ్,
పెరుగు కాదలై యెన్నుళ్ళ మెయ్ద్ పిరిందానిడమా,
పొరుదు మున్నీర్ క్కరైక్కే మణియున్ద పుల్లాణియే.

ఉరుగ ఉరుకి = కరగిద, నెంజే నెరుంచే = మనస్సే [redacted], నినైందిరుందు = నినేనినేదు, ఇల్లో తిరుంగ = ఇల్లరువే, ఇరుందిరుంద = ఇరువుదరింద, ఎన్ ఆగ్ = ఏను ఫీల? కొలుదుమా ఎలు తాళుదుం ఆగు = సేవే మాడువుదక్కే బిళు (హోరడు), మురుగు మూరుకు = జేనన్న, వణ్ణు వణ్ణుడు = దుంబి గళు, ఉణ్ణు ఉణ్ = ఉణ్ణువంథ, మలర్ మలర్ = హూవాద, కైత్తలై యిన్ ఆకాంక్షయిన్ = కేదకియ మరగళ, నీలుల్ నీళ్ళిలి లు = నీరళ్లి, మున్ ఒరు నాళ్ మూన్ ఆరు నాళ్ = ముందే ఒందు దిన, పెరుగు పెరుగు = లుక్కి బరుత్తిరువ (దంయుత్తిరువ), కాదలై కాకాక్షణ్ణమ = ప్రేమవన్న, ఎన్ లుళ్ళుమా ఎయ్ద ఆగ్ ఉళ్ళం ఆయ్ = నన్న అంతరంగవు బికియువంతే (వాడి), మిరిందా న పిరిందానాగ్ = అగలుత్తిరువ, ఇడమా తిడం = స్థళవేంబుదు,

Carati Srinivasan

పోరుదు పొరుత్తు = అలైగళన్న బడిదు, మున్నీర్ మూన్నీర్ = కడలు, కర్పిక్కే కణ్ణగిక్కెక = దడక్కే, మణి మణిగళన్న, లున్దు ఉన్దు = కళ్దువంత, పుల్లాణియే పులాణి యె = శిరుప్పిల్లాణి షేత్రవే.

కరగద మనస్సే, నేనేనేనిదు ఇల్లియే ఇరువుదంద మేలనేను? షేవే మాడువుదక్కే బిట్టు (శ్లోకదు). దుంబిగళు ఖోనన్నణ్ణు వంత కోదగే (కోళి) పూగళు కుంబిరువ మరగళ నేర ళల్లి, ఇంద ఇందు దిన నన్న అంకరంగవు లుక్మిణియు వంతిల్లి మవన్న బిడియు వంతే మూడి, అగల ఖోదవన బిద్దిళ్కొంబుదు కడలు కన్న అలైగళింద దడక్కే రత్నగళన్న బరిసి కళ్దువంత శిరుప్పిల్లాణి షేత్రవే. (2)

యువకియు (ఆల్టూరదు) హేళుత్తాళే: నొందు, కరగ ఖోగదవనన్న మనస్సే, ఇంద నడేదద్దన్న నేనేనేనిదు ఇల్లియే ఇరువుదంద బరువలాగే వేను? ఈగ మాడువుదంద నన్న ప్రియకమను నన్న బళగే బరువనే? ఇందే, ఇందినల, బిరిమళదింద కుంబి జారిను ముక్తళిరువ కోదగేయవనద్దల్లి, మరద నోళల్లి బ్లా మియు ననగే కాణిసి కొండను. నన్నన్న దమీపిసిదను. అవనల్లి ననగే ప్రేమవుంటాగువంతేయూ, నన్న అంకరంగదింద ప్రేమళ లుక్మిణియువంతేయూ మూడిదను. ఆ కూడలే నన్నన్న నగల ఖోదనల్ల! ఈగ ఆ ప్రియకమను నలిసిరువ బిళ్ళవేందరే, కడల కరేయల్లిరువ, కడలన అలైగళు నవరత్నగళన్న దడక్కే బరిసి కళ్దుకొరువంత శిరుప్పిల్లాణి షేత్రవే. మనస్సే, అల్లగే ఖోగబేకాగి నడి. నన్న ప్రియకమనన్న నందర్శిసబేకాగి. అవనబేకేయల్లి కొండగి లుద్ధార ఖోంబేకాగి

3 ఏదుశెయ్దాల్ మఱక్కెణ్ మనమే, ఎదాళ్దుమఱు,
దీదుమల్కు తడుక్కూళ్ పొరుత్తుపాళిల్ దాళ్వర్ తెరిందు, పిన్
పేదైనిన్ణొప్పిరియేణిణి యెన్ఱ కణ్ణనిడం,
పోదునాళుం మలుమగళ్ పూలుళ్ శూళ్ందప్పుల్లాణియే.

ఏదు శెయ్దాల్ ఏదు శెయ్దాల్ = ఏను మాడిదరే, మఱక్కెణ్ మఱక్కెణ్ = (నాను) మరెయబల్లే (మరెయువుదక్కే బాధ్య?), మనమే మణమే = మనస్సే, శొల్లుదుమ ఎదాళ్దుం = హేళి మాడువుదక్కే, ఎలు ఎళు = ఎద్దేళు, కొదు దీదు = ధ్యానద ప్రాణగళు, మల్కు మలు కు = కుంబికొండిరువ, కెటమ = కెటాకెగళింద, శూళ్ = కవిత్తవరిదిరువ, పొరుత్తు = కోపిస, కొళ్వర్ దాళ్వర్ = ఎల్లెయన్న, కొడర్న్దు ఎదిరాడుత్తు = నేరి, పిన్ పిన్ =

Garani Srinivasan

ఆమీలే, పేదమై బెణాక్ష = మీను అరియాదవళే, నిన్నై నినిణ్ణా = నిన్నన్ను, పిరియేనా ఇని పిరియలెయణ్ణా = ఇన్న అగలువుదిల్ల, ఎనోలు తణ్ణు = ఎందు హేళి, అదనాలూనా ఇతమా ఆకణ్ణు ణ్ణ ఆడం = అగదవన స్నేళవేందరే, పోదు బెణాక్షు = అరళువ మేఘగళు, నాళువ నక్షత్రగళు = యూవాగలూ, కమలదిందా కుమదవు = కోళీభూనళింద, శుంబిసువ, పోలుల్ బెణాక్షిగె = కోళీభూనళింద, శుంబిసువ కూట్టినంద = సుక్కువరిద, పిల్లాణియలే ఎనలాణెయె = కిరు పిల్లాణి షేళిక్కువే.

మీను మూడిదరే నానే నాను మరెయువుదక్కిదీను? మనస్సిలే, షేవే మాడువుదక్కే ఎదేళలు. హూవిన విరాగనళ్లుకుంబిరికొండిరువ కేళిన ఎల్లియన్ను నోడి, అవ కటాక్షనళింద సుక్కువరిదిరువ కోళిన ఎల్లియన్ను నోడి, అవళు బళిక, 'మీను అరియుదవళే, ఇన్న నిన్నన్ను అగలువుదిల్ల' ఎందు హేళి. అగదవన స్నేళవేందరే, అరళువ మేఘను యూవాగలూ హిమ్మ హిమసువ కోళీభూనళింద సుక్కువరిదిరువ కిరుహిల్లాణియలే. (3)

"మీను మూడిదరే మరెయువుదక్కిదీను?" — ప్రేమి
గళు అగదరే, జొతెగాడదిద్దరే, దూరవిరిందరే, కణ్ణిగేయాదరే — ఎరస్పర మరెయలు సాధ్య ఎంబుదు సామాన్యవాద అభిప్రాయ. ఆదరే, ప్రేమవు దృఢవాదల్లి ఈ యావ బగెయలు బరాయలూ శీలవంత యాగువుదిల్ల; భక్తనమే భగవంతనల్లి దృఢవాద భక్తి మూడిద్దరే, భక్తనన్ను భగవంతనింద మీనే మూడిదరూ, భక్తనవనన్ను సాంద భగవంతనన్ను కోడదు హాకువుదక్కే సాధ్యవాగువుదిల్ల.

"మీనూ అరియుదవళే, ఇన్న సిన్నింద అగలువుదిల్ల" — ప్రియ శమను తన్న ప్రియళన్ను విశాంతస్నేళక్కే కరేదొయ్దు, అవళన్ను నంబి సి, తనగే అవళల్లి అచలవాద ప్రేమవు ఎదెయిందు హేళువవరెగూ తోరువళు. ప్రపంచతకరాద కృత్రిమ ప్రేమిగళ జాడన్నరియువ విశేషజ్ఞతా ద మనస్సినింద ప్రేమిసువ ప్రియళల్లి "మీనూ అరియదవళు" — ముగ్ధ ప్రేమియసి. తన్న ప్రియనల్లి అవళిరువ శుద్ధవాద ప్రేమవే అవన మాతే తన్న నంబువంతే మాడుత్తదే. ఇందు హేళే, ప్రియను తన్న మాతే మురిదరే? అవళిగే బలు దుఃఖవాగువుదు, సాహ్యవలే. అవనన్ను ద్రోహకంకొండు హోగి, అవనన్ను ఒలిసికొండు తన్నవనన్నాగి మాడికొళ్ళువుదరల్లి ఆ ముగ్ధ ప్రేమియు శోలన

హాగెందరే, భగవంతనన్ను శుద్ధ మనదింద ప్రేమిసువ భక్తనిగే భగవంతన ఆశ్వాసనెయల్లి పూర్ణనంబిరే. ఇందు హేళే స్వామియు భక్తన అంతరంగదిలద ఇరిహోగదనేందరే, ఆ అనుభవయున్న శొళ్ళలారదే, భక్తను తన్న ప్రియతమనన్ను ద్రోహంకొండు హోగి మళ్తే అవనన్ను తన్న అంతరంగదల్లి కరెసికొళ్ళువవరెగూ బిడ.

యువతియు (తల్లి రాదు) చేల్లుకాళ్ళ: మనస్సే, నన్న ప్రియ
శమనన్న నాను మీను మాటిదరూ ముశీయు వ్రదక్కిసువుల్ల. ఎందే,
అవను నన్నన్న ఒలు కిందర నాద మిశాంశ కిద్దళళ్ళే శరీదిహ్యద్దు. ఇూన
ళింద శుంబిశోండు, అచ్చూళ్ళ బీరాదవన్న నిమ్మదియూ ఒళ్లి,
అదరశంబిన్న ఎల్లల్లియూ దరడిరువంథ శటాశే నిళ్ళూడ శోఱలి
గళన్న నిసుకు వరిది. ఆ శోఱిద ఎల్లవే నన్నన్న నన్న ప్రియ
శమను శరీదిహ్యను. అల్ల ఒంటియూ నిరువనెనే మట్టిగే
నంఖుకీయు మూరిన్న కీళిద. "ఇన్న నాను నిన్నన్న అనలిల్లా
నువుదే ఇల్ల" ఎంద. ఆదరేనుశ్? అవను నన్నన్న అనలిల్లాద
నల్ల! ఆనన నిన్న వేశవన్న, అవన దివ్య శ్రీశవన్న నాను డోగి
మశిళేను? మనస్సేనది. అవనీగ శిరు వ్యిళ్లాణియల్లి, ఇూవా
గలూ ఛీమ ఛిలిసిరువ ఇూ దోటదళ్ళ నడువే నిలసిదానే.
నావు అల్లగే హోఱోణ అవన నీవనయల్లి శోఱిది, అవనన్న
ఒలుశోళ్ళోణ

4. కొంగుణ్ణ వణ్ణ డే కరియాగ వన్దాన కొడియేఱిగు, మున్
నుంగుళీశన్ నమక్కే పణిత్త మొళి శెయ్దిలన్,
మంగళకరవల్లాయ్ తొళుదు మళు పోయవన్ మన్ను
పొంగు ముందీర్క్కరైక్కే మణియున్దు పుల్లాణియే.

కొంగు కొంగు = మధువన్న, లుం ఉణ్ణ = లుణ్ణవ, వణ్ణ
ణ్ణ = దుంబినళ్ళే, కరి ఆగ = నాశీయాగి, వన్దాన్ = బందను, కొడియేఱిగు కొడియేఱిగు
కు = హొపియుడక్కిరక్కే, మున్ = ముందే ఒందుకల, నఙ్గళ్
ఈశన్ నుంగుకళ్ (నన్న) = నమ్మ ప్రభు యిందు, నమక్కే నుమక్
కు = నమగే (ననగే), పణిత్త = ఆజ్ఞాప
(కొట్టిద), మొళి = మాశినంతే, శెయ్దిలన్ = మాడలిల్ల,
మంగళకరవల్లాయ్ = ఒళ్ళెయ
తిన్నే, కొలుదు మా = బేగ మాడువుదక్కే, ఎలు
తొళు = ఎద్దేళు, పోయ్ = హోగి, అవన్ = అవ
ను (ప్రియతమను), మన్నుమా = నిలసిరువ, ఊర్ణాగ్

= ಊರು ಎಂದರೆ, ಪೊಜ್ಜು ಬೊಗುಕು = ಅಲೆಗಳು ಬುಕ್ಕಿ ಎಳ್ಳುವ, ಮುನ್ನೀರ್ ಕೂನ್ರೂರ್ = ಕಡಲು, ಕಲ್ಕೆಕ್ಕೇ ಕಾರಾಕ್ಕಕ್ಕೆ = ದಡಕ್ಕೆ, ಮುತ್ತು ಮಣಿ = ರತ್ನಗಳನ್ನ, ಉನು ಉರ್ತ್ತು = ಕಳ್ಳಿ ಎರಚುವ, ಪಿಲ್ಲಾಂಯೇ ಪುಲ್ಲಾಣಿಯೆ = ಶಿರುಪಿಲ್ಲಾಂ ಷೇತ್ರಕ್ಕೇ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಪೆಣ್ಣೇ, ಮದುವನ್ನಾಂವ ದುಂಬಿಗಳ ಹಾಷ್ಯಯಾನ ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಿಯು ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಹಿಂದೆ ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮೂರ್ಖತನಂಥೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನೀಗ ಅಲೆಗಳು ಬುಕ್ಕಿ ಪಿಳ್ಳುವ ಕಡಲು ರತ್ನಗಳನ್ನ ದಡಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಿ ಎರಚುವ ಶಿರುಪಿಲ್ಲಾಂಯಲ್ಲೇ. ಮಡಿ ಎದ್ದೇಳ್ತು, ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೋಣ ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗೋಣ. (4)

ಯುವತಿಯು ಈಗ ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೆಳತಿ (ತನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ?) ಯೊಡನೆ ಹೇಳ್ತುತ್ತಿದ್ದಳೆ: ಒಳ್ಳೆಯ ಪೆಣ್ಣೇ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳ್ತುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ನಿಜವೇ. ಯಾವ ಮರಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದನೋ, ಆ ಮರದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಮಧುವನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದುಂಬಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅಲ್ಲಿ, 'ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗಲಿರೋದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅವನು ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಂದೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿರದೆ ಶಿರುಪಿಲ್ಲಾಂಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಡಲು ತನ್ನಲೆಗಳಿಂದ ರತ್ನಗಳನ್ನೇ ಕಳ್ಳಿ ತಂದು ಕುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗೋಣ. ಅವನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ

5. ಉಣರ್ತ್ತುಳ್ಳಂ ಚುಡುಮಾಲ್ ವಿನ್ನೈಯೇನ್ ತೊಳುದು ಮೇಲುಂ,
ಕುಣರ್ತ್ತಿನಾಲ್ ನಲುಮ ಪೋದು ನಮಾ ಕೂಲಾಕುಲಲ್ ಪೆಯ್ದ, ಪಿನ್
ತಣರ್ತ್ತಿಲಾವಿ ತಳರುಮೆನ ಅನ್ಬುತನ್ದಾನಿಡಮ,
ಪುಣರ್ತ್ತಿಯೋದುಂ ಪಣಿಲಂ ಮಣಿಯುನ್ದು ಪುಲ್ಲಾಣಿಯೆ.

ಉಣರ್ತ್ತಲ್ ಉಣರ್ತ್ತಿಸು = ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಉಳ್ಳಮ ಉಳ್ಳಾಂ = ಮನಸ್ಸು, ಚುಡುಮಾ ಚುಡುಂ = ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ (ಬೇಯುತ್ತದೆ), ವಿಲ್ ಆಲ್ = ಅಯ್ಯೋ, ವಿನ್ನೈಯೇನ್ ವಿಣೈಯೇನ್ = ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ನಾನು, ತೊಳುದು ತೊತ್ತುಂ = ಪೂಜೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಎಲುಂ ತಗ್ಗು = ಎದ್ದೇಳ್ತು, ಕುಣರ್ ಇನ್ ನಾಲುಲ್ ಕುಣಾರ್ ತಿಣ್ ನಾಳ್ಗಳ್ = ಸುಂದರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಯ, ನಲುಮೂ ನಾರುಂ = ಪರಿಮಳವು, ಪೋದು ಪೊಗಳ್ತು = ಹೂಗಳನ್ನು,

నమ్మ చూలు నుంగ్రుళ్ = నమ్మన్ను కుంచ్చు వరిదిరువ, శులిల్ క్రుళ్ = కలిగాదలనే, [redacted] పేయ్దు రెపయ్ క్కు = ముడిసి, పిన్ పిణ్ = అనంతర, కణంగిల్ క్రుణారిం = అనంతరంయింద, ఆవి ఆయి = ఉసిరు (ప్రాణం), కళ్వరుమ క్రుణారుం = ధ్రోయ్దడుచ్చుదు (సంకటపడుచున్నది), ఎన్నణా = ఎంబంకే. అన్న కన్నాన్ అన్బు క్రన్రక్రాణ్ = ప్రేమవన్నంటు మూడిదవన, ఇడమూ ఇడం = ధ్వళవేందరే, వ్రుణంగి పుణారి = (అలీనళ్ళు) ఒట్టుగూడి, కదమూ ర్ణకం = కడలు, వణిగలమూ పణిగలం = శంఖనళ్ళన్ను, మణి మణి = రత్ననళ్ళన్ను, ఉన్ను ఉన్రక్కు = దడక్కే కళ్ళువ, ప్పుల్లాంగుయిలే పులనాణిడియ = శిరుప్పిల్లాణి షేర్క్రుమే.

అయ్యో, నేనేమిశోంచరే మనస్సు కూడియుక్కిదే (బాయుక్కిదే). నాను వాటిప్కళ్ళే! మనస్సే, ఎదిళ్ళు, నీవే మూడువుదక్కే నడే. సుందరవాద ముల్లగేయి బిళ్ళియ నీనాసినేయ ధ్యానళ్ళన్ను నడే. నన్నన్ను సుంచ్చు వరిదిరువ కలిగాదలనే ముడిసి, అనంతర అదరే ప్రాణవు సంకట పడుచుదు ఎంబంకే ప్రాణియన్ను కోరి ఒదవన ధ్వళవేందరే, కడలన అలీనళ్ళు ఒట్టుగూడి శంఖనళ్ళన్ను రత్ననళ్ళన్ను దడక్కే కళ్ళువంత్ర శిరుప్పిల్లాణియే. (5)

యువకియు (తరుణియు) ఆప్త సఖియొందిగే హేళుత్తాళే: సఖీ, నాను కడు పాపి. ఇందే నడేద విషయవన్ను నానునేనేసి శోండరే, నన్న మనస్సు ఖేదదింద కుంగిహోగుత్తదే. నసగే బడవళ సంకటవాగు త్తదే. ఆగ, అవను నన్నొడనిద్దు, నీళవాద నన్న కలిగాదలనే భూమిగిళిద ముల్లగే ధ్యానళ్ళన్ను ముడిసిదను. ఆవేళే, నాను బిట్టరె అగలహ్రోగదే వాదరే నమ్మ ప్రాణగళే సంకటదింద దూరవాగుత్తవు ఎంబంకే అవను నన్నల్లి ప్రాణియన్ను కోరిబిదను నన్నన్ను నీవ, కడలనింద అలీనళ్ళు ఒట్టుగూడి బరుత్తా ~~కళే~~ బళ్ళియ శంఖనళ్ళన్ను రత్ననళ్ళన్ను కళే కళ్ళి ఎరచువంత్ర శేషల శీరదల్లిరువ శిరుప్పిల్లాణి షేర్క్రుదల్ల నేలసిద్దానే. నమ్మ, నడి, నావు అల్లగే హోగోణ. అవన కోరేయల్లి కొడగోణ. అవన్ను బిట్టు కొళ్ళోణ

6. ఎళ్కి రనుర్ కెం. నిఱైన్రనిఱ్ఱు కిరున్రదన్ రెదొళుత్తు

ఎమ్మ,

వళ్ళల్ మాయన్ మణి వణ్ణ రనమ్మాన్ మరువిడం,

కళ్ళావిళుం మలర్క్ కావియుం తూమడర్ట్రైకణైయుం,
పుళ్ళుమ్ మళ్ళాట్ పట్టణంగళుం శూళ్ందత పుల్లాణియే.

ఎళ్ళం నెంజే, నిన్నైన్ది జ్ఞారున్దినా శొల్లుందు మేలు,
వళ్ళల్ మాయున్ మణివణ్ణనేమ్మానా మరువుమిడమా,
కళ్ళవిళుమా మలర్ శ్కావియుమా రొ మండలూళ్నైయేయుమా,
పుళ్ళుమళ్ళాలూ విలినఇళ్ళుమా శొలూన్ది పుల్లాణియే.

ఎళ్ళం = వ్యథేపడుకొండు (సంకటపడి), నెంజే = మనస్సే, నిన్నైన్ది = నిన్ను, ఇంగిరుక్క = ఇల్లియే, ఇరుందు = ఇరువుదరింద, ఎన్ = నన్న, మీను = మీనుళిల? కొల్లుందుమా, ఏతాదిరుక్కుం = నోవే మాడువుదక్కే, ఎలి = ఎద్దేళ్ళు, వళ్ళల్ = వళ్ళాల, పు = లుదారిందా, మాయన్ = ఆశ్చర్యకారియూ, మణివణ్ణన్ = నీలమణియంతే దేహకాంతియుళ్ళవనూ, ఎమ్మాన్ = నమ్మ ప్రాణస్వామియూ, మరువుమా = మరుపుం, ఇడమా = స్థళవెందరే, కళ్ళ = మధువన్న, అవిళుమా అయిరుం = కుళిసిరువ, మలర్ = పూగళ, కావియుమా కావియుం = కన్నైవిదిలేయిందలూ, రొ మడల్ తూమడల్ = శుద్ధవాద (బాళి) ఎనిల్లూనళుళ్ళ, శ్రేష్ఠమైయుమా ణాకణైయుం = ఈదేనే పూగళిందలూ, పుళ్ళుమా పుళ్ళుం = పక్షిగళిందలూ, అళ్ళల్ = శోభిసి, విలినఇళ్ళుమా పట్టణంగళుం = గద్దే గళిందలూ, శూళ్ందత = సుత్తువరిద, పుల్లాణియే = శిరుపుల్లాగే షేదిశ్రవే.

మనస్సే, వ్యథేపడ్డుకొండు కళేదుపోదద్దన్న ఇంగిరుక్క ఇల్లియే ఇరువుదరింద మీను మీలా? నోవే మాడువుదక్కే ఎద్దేళ్లూ. విరమలుదారియూ ఆశ్చర్యకారియూ నీలమణియ దేహకాంతియుళ్ళవనూ నమ్మ ప్రాణస్వామియూ నిలసిరువ స్థళవెందరే, అరళి మధువన్న కుడియువ కన్నైవిటిలే పూగళిందలూ, వింకుద్దవాద ఎనిల్లూనళుళ్ళ శ్రేష్ఠవాద పూగళిందలూ, పక్షిగళిందలూ, కోనిలగద్దేగళిందలూ కుక్కువరిదిరువ శిరుపుల్లాగే షేదిశ్రవే. (6)

యువతియు (ఆళ్వారరు) హేళుత్తాళే: మనస్సే, ఇంథ నడెదద్దన్నెల్లా నేనేనేనేదు ఇంగిరుక్క భంగపడుత్తిరువుదరింద బరువలాగవేను? నన్న ప్రియతమను బిరమలుదాగి. నన్న విషయదల్లి అవనిగిష్టు ప్రేమ! ఎష్టుకనికర! నన్న బళిగే అవను బందనల్ల! విశాంకవాద స్థళక్కే నన్నన్ను కరెదొయ్దనల్ల! నన్న కలేగే బింబళ వన్న కుగుువ మల్లిగే పూవన్న ముడిసిదనల్ల! నన్నొడనే కలేసిద్దు, తన్న దివ్యవాద దేహకాంతియిందలూ, అతిశయవాద ప్రేమదిందలూ నాను నన్నన్నే మరెయువంతే

Gayathri Srinivasan

మాడితదనల్లా! నన్న కివియిల్లి బిసిమూశినింద ఇన్న ముంది నిన్నన్న బిట్టు అగలువుదే ఇల్ల ఎందు మూకుశొట్టనల్లా! అయ్యో, నానే సుమాడబు! ఆ బళిం నన్నన్నగలు అవను ధోరవోధ్దోదను! ఈవ అవను ముత్తుల వన్న లుక్కడియువ కన్నేళ్దిలే ధ్రూనళింద లూ, తొద్దా వాన ఎసళ్లునళ్లుళ్ళ కోదవే ధ్రూనళింద లూ, బనేబనేయ డక్కగళిం దలూ, శేషదనదేనళింద లూ కుక్కు వరిదిరువ చిరుబ్బిల్లానెయల్లి నేలసిద్దనే. మనేన్నే, ఎద్దేళు అల్లనే ధోణుణి అవన నోడి యుల్లి కొడవనేణ. అవన బలవన్న కడియోణ

7. బరవినొంజే కోలుదు మేలు పోయువన్ బాలమాయ్,
ఇరవునాళ్ళు మినిక్కణ్ తుయిలాదిరున్దినా పయన్?,
విరవి ముక్తమ నోడువేనో మణల్ మేలూ కొండ్డి, వేణోకిరై
పురవి యెన్నబ్బుదంజోయు వన్దిన్ద బ్బిల్లానెయే.

బరవి బారవి = స్తోత్రమాడి, నేంజే నొంజే = మనస్సే, కోలుదు మేలు = సేవే మాడువుదక్కే, ఎలుతగు = ఎద్దేళు, పోలం బోయ్ = ధోణి, అవనో అవన్ = అవన, పోలమా బాలమాయూ, నాళుమా నాళుం = దినలూ, ఇనిదిణి = ఇన్న, కణ్ తుయిలాదు = నిద్రిసదంతే, ఇరున్దు = ఇరువుదరింద, ఎన్ బయనన్ తణ్ బయన్ = ఏను ప్రయోజన? విరవి విరవి = నమీపిసుత్తా, ముక్తమా ముక్తం = ముక్తనళన్న, నోడు నొంజు = విశాలవాద (లుద్దవాది), వేణో మణల్ మేల్ రవు ణ్ మణల్ మేల్ = బిళియ మర్ళిన మేలక్కే, కొండు తగణ్ డు = కేనదుకొండు ధోణి, పురవి ఎన్న బారవి తణ్ణ = శుబుర యదాగే, అబ్బురమా శేయ్దు అప్పుతం తగిప్పు = అంతికొం కు, వన్దు వన్తు = బందు, లున్దు ఉన్తు = (దడక్కే) కళ్ళువ, వీల్ల నోయే పుల్లాణి యే = శిరుబ్బిల్లానే షేలక్రవే

మనస్సే, ఇన్న రాత్రియూ దినలూ నిద్రిసదంతే ఇరువుదరింద ఏను ప్రయోజనవే ధోణి, అవన కేయువరాగి, అవనన్న స్తుతిసి, ధోజిసి, సేవే మాడువుదక్కే ఎద్దేళు. బిళియ అలేగళు (దడవన్న) నమీపిసుత్తా, శుబురేయదాగే (నేలక్కే) అంతికొండు బందు ముక్త

ముక్కుగళన్న విశాలవాద (లుద్దవాద) బిళియ మరళిన మేలక్కే (7)
కందు (దడక్కే) కల్లుమంద్ర కిరుబ్బిల్లాణి షేశ్రేయే

యువకియు (ఆల్యూరదు) హేళుత్తిద్దళు: మనస్సే, నన్న ప్రియతమను నన్నన్న వంచిసి, అవళు, క్రూరబుద్ధియాద మేలేయూ నావు ఇల్లియే ఇద్దు, దినలు రాత్రియన్నదే, అవసిగాగి కాశేరదింద ~~కాదిరుకొళదిరు~~ ఈద్దినే సిద్ధియుల్లదంతే కాదుకొండిరువుదరింద మీను ప్రియతమనన్న నమగే కాశేరవాగలి, నిరంకుశవాగలి కళిసువుదే? అవనేను నమ్మ బళగే బరువనే? ఈగ అవను కిరుబ్బిల్లాణి షేశ్రేయల్లవల్లా. అదు శకుల శరీరయల్లవే. హేళేయువ బిళియ అలగిన్న దకవన్న ధరిసిబిడిత్తా, మేగవాగి కుడువ కులదురియు దాహవే నేలత్తే అంతి కొండు బరుత్తా కడలసంద ముక్కుగళన్న విశాలవాద (లుద్దనాద) బిళియ మరళిన మేలక్కే కళిత్తి ఎరచుత్తవే. మనస్సే, ప్రియతమ నిరువల్లగేలయిలే హోగబేకాగి నకే. అల్లి అవనన్న నిందిసుత్తా, దూషిసుత్తా, అవన గమనవన్ను ఓలైసికొళ్ళుత్తా అవన గమనవశవన్నాగిసుత్తా.

8. అలమమాళిప్పణెయుమ్మడియార్ నమక్కణ్పరాయ్,
కులమతాకిత్తు కులవొణ్ణిలర్ నామం తొళుత్తుమళి,
ఉలవుకానల్ కళియోగక్కు తుణ్ణెబంపొళిబ్బాడు, ~~తిణ~~
పులవుకానల్ కణివణ్ణిణం పాడు పుల్లాణియే. తిణ

అలమమాలి ప్పుక్కియు ముక్కియార్ నమక్కన్పరాయ్,
శలమదాయిత్త డవొణ్ణిలర్ నామా రెకొలుదువిలు,
ఉలవుకానలి కళియోగక్కు తణ్ణెబంపొళిబ్బాడు, ఇశై
పులవుకానల్ కళివణ్ణిణమా పాడు పుల్లాణియే.

అలమమా అలముం = దలాయుధవన్ను, అలి ముక్కియమా స్త్రీ, పడియం = ఋగ్వేదవన్ను, ముక్కియార్ ఉడియార = ముళ్ళవరు, నమక్కు = నమగే, అన్బళగియ్ అణ్బర్ ఆయ్ = ప్రియరాగి, శలమా అదు అం శలం అత్తు ఆగి = ఛలవే ముంతాద, కడవు కైకవ = సుణగళు, ఒన్నలు ఇలర్ ఒణ్ణు ఇలర్ = ఇందన్న ఇల్లదవరాగిద్దారే, నామా నాం = నావు, కొలుదుమా తొళుత్తుం = సేవే మాడువుదక్కే, ఎలుం తొళుత్తు = ఎద్దేళ్వు, ఉలవు ఉలవ = అలేదాడుత్తిరువ, కాల్ కాల్ = ముంద మాడుత్తా, నల్ నల = ఒళ్ళిరువ, కలి కళ్ళి = ధమనిద్రదశరీరయల్లి (నిమ్మళ్ళియాగి), ఎళ్ళు ణిగుక్కు = ఎత్తరవాగి బెళెదిరువ, కణ్ణో కణ్ణ = కెంపాద, పైణ = దురదికొండిరువ, హేలిల్ పొళిల్ = కోలచ్చిగళ, ఊడు ఒళాడు = నకువ, ఇశై తిణ = ఒప్పువంతె, పులవు పులవ =

Ganesh Srinivasan

ముంజానే, కానల్ కూణాల్ = బీడుమళ్ళలువ, కళ్ళవణ్ణు కణ్ణివణ్ణు = కోపబిసనదుంబిసళ్ళ, ఇనమగ్ = సుంబ్రీళ్ళు, వాడు బాగ్ = డాడుశ్శిరువంథ, వెల్లాణియే = శిరుప్పెల్లాణో షేశ్రీవే.

డలాయుధవన్ను శ్రీకృష్ణవన్ను లుళ్ళవరు నమగే ప్రియరాగా, ళూలవే ముంశోద సుణాగళు బందు ఇల్లదవరాగిద్దరే. నావు షేవే మాడువుదక్కే ఎద్దేళ్ళు కుళిదాడుశ్శిరువ ముంద మూరుశెళ్ళు బళ్ళియుదాగ (నమునద్రదశేరియల్లి) నమ్మద్ది యాగి బిశ్శరవాగి బళ్ళది రువ శంపాద డరడిశోండిరువ శోఁబ్రీనళ్ళ నడువే బీరిమళ్ళదువ ముంజానేగే ఒప్పువంథ సోబసిన దుంబిసళ్ళ బండుసళ్ళు డాడుశ్శిరువంథ శిరుప్పెల్లాణియే. (8)

డలాయుధ బలరామనదు. శ్రీకృష్ణ శ్రేశ్రేష్ఠనదు. బలరామను శ్రీకృష్ణను భగవంశన దశావశారగళల్లి సేరిదవరు. యువశియు (ఆబ్బూరు) డోళ్ళుశ్శాళ్ళు మునష్టే, బలరామనాగాయూ శ్రీకృష్ణనాగాయూ అవశరంశద్దినన్న ప్రియరశమనే అల్లవే? అవనేనోఁ బందు, నన్న బళ్ళియిద్దు, నన్నన్ను మరుళు సొళ్ళి, జోరటే డ్రోఁదను. అవనల్లి నావు ళూల, శోఁర ముంశోద దుగుండగళన్ను ఆశోఁతిసలాడిశే? అవనీగ శిరుప్పెల్లాణి షేశ్రీవల్లి నేలసిద్దనే. అదు బలు సుందర షేశ్రీ. శడల శరియల్లి సొగసాద ఎశ్శరవాద శంపాద విరిమళ్ళదువ శోఁబ్రీనళ్ళలే. మందవు రుశవు అవుగళ్ళనడువే కుళ్ళదాడుశ్శా విరిమళ్ళవన్ను ఎల్లిల్లి డరకుశ్శదే. అదక్కే ఒప్పువంథ సోబసినంద ముంజానేబరుశ్శదే. అందవాద దుంబిసళ్ళ బండుసళ్ళు అదక్కే శక్కంశే ఇసిదాగి డాడు శ్శవే. మనష్టే, ఎద్దేళ్ళు నావు అల్లినే డ్రోఁహోఁణ నమ్మ ప్రియనన్ను బిందిసోఁణ. అవన బేలేయల్లి శోడసోఁణ. అవనన్ను ఒలుశోళ్ళోఁణ.

೧. ತಿರುನಾಮಙ್ಗುನಿತ್తుచ್చಿತನ್ರುల్ ತೆನ್ನಿಮಾಮಲರ್,
పాదనారుం పణివోం నమక్కేనలమాగుమిల్,
ఆదుతానానెనైయుంతరుం అన్రియు మణ్బరాప్ప,
పోదుమాదే, తొడుత్తుం అవన్ మన్ను పుల్లాణియే

೭. ತಿರುನಾಮಙ್ಗುನಿತ್తుచ್చಿತನ್ರುల్ ఒళిమామలర్,
పాదనాళుమా మీతో వ్రోఁమ నమక్కే నలమాదలాల్
ఆదుతానానెనైయుంతరుమా అనోయియు మున్బరాయ్,
వ్రోఁదుమాదే, శొడలుదుమా అవనే మున్న వెల్లాణియే.

ఓదినామమమ = దివ్యనామమంత్రమును, కుళిపు = మిందు, లుచ్చే శన్నాల్ = ఓంకార, కాణుగ = నేత్రయుక్త, ఒళ్ళ కాణి = చెళ్ళనువ, మూమగా = శ్రేష్ఠంగాన, మలర్ పాదమమ = పుష్పసదృశ పాదమును, నాళ్ళుమమ = యుగ్మము (రెండు), నమక్కే = నమస్కారమును, నలమగ = శ్రేయస్సు (ఒళ్ళగాయడు), ఆదలల్ = ఆద్దరింద, ఆదు = కారణ, ఎనిలుమమ = ఆకు, కాగ్రాణ్ = యుగ్మమును (అవను), ఈకుచ్చబిల్ల = ఈడుకుంటాను, అణ్ణియుం = అల్లదియు, అణ్ణరాయ్ = ప్రియ, రాన (ఛక్కరాన), పోదుబేకుం = కావలెను, మూడే = శిరస్సు, డోణా, అవన్ = అవను, అణుణ్ = అవను, మీల్లాకియే = శిరస్సుపై, పుసగాణిసు = పూజించు.

కాయిలే (ప్రియుళ్ళే), నావు మిందు, అవన దివ్యనామమన్ను విరిసి, చెళ్ళనువ శ్రేష్ఠంగాన పుష్పసదృశ (కోమల) పాదగళన్ను నేత్రయుమేలే ధరిసి, అవ్యక్తళన్ను యుగ్మాకారదల్లూ నమస్కరిసుత్తేవే. అదరింద నమగే శ్రేయస్సన్ను. ఆద్దరింద, అవను యుగ్మపాదన్ను నమగే కొడుబేకల్లవేందరే నమ్మ ఈడుకుంటానే. అల్లద, అవన ప్రియరాన (ఛక్కరాన) బరబారదే నాను. అవను నేలసిరువ శిరస్సన్నే నోడబేకల్లవే, నడీ.

ఇదు వశీకరణ మంత్రవల్లవే? శన్న ప్రియ శబ్దగళింద శన్న మనస్సిగె బందా ఆనందానుభవగళన్ను, అవ్యక్తళ ఖేలనా దృశ్యగళన్ను నోడిసుత్తిద్దా? అవన ప్రేమవన్ను శరీరదల్లా తుంబికొళ్ళబేకు. శబ్దమాత్రదింద ప్రేమవన్ను ఎల్లరూ అనుభవిసలు సాధ్యవే? అవన ప్రేమవన్ను పడెయలు ఏనాదరూ మాడబేకు? శన్న ఆలుపాయ్ళే మనస్సన్ను తిరుగిసికొళ్ళబేకల్లవే? ఈ ఆకర్షణవన్ను మాడుత్తే, మనస్సన్ను ప్రతిబింబిసలాయితు ఈ మంత్రదల్లి అంథ ఏనాయితేను ఎంబుదన్ను వివరిసిలాగిదే.

యువకి (ఆలిస్టారు) హేళుత్తాళే: కాయిలే, ప్రియనిమిలే, (శన్న మనస్సన్నే బద్దేశిసి హేళుత్తాళేనో?), నావు ప్రియ శబ్దగళన్ను ఉచ్చరిసుత్తా నమ్మ అంతరంగవన్ను తెరెదిడువుదు

Ganesh Srinivasan

ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಂದು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅನಂತರ, ಪ್ರಿಯವಾದ ಕೋಮಲವಾದ ವಾದ್ಯಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸೋಣ. ಅಲ್ಲಿನವರನ್ನೇ ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸೋಣ. ಅಲ್ಲಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಕೊಡಗೊಂಡು ಬಿಡದಂತೆ ರೂಢಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದೇ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಇಷ್ಟೋಣ. ಇದೇ ಮುಂದುಬರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅವನಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇಕಾಲವೇ? ಅನನ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವನು ಬಿಡದೆಯೇ ಯುಗವಿಶೇಷವನ್ನು ಕೊಡಬಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಶಕ್ತಿವಿಶೇಷವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆಂದೇ ಅವನು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಶಿರುವಿಲ್ಲಾನಿ ಪೋಲ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ, ನಡೆ.

10. ಇಲಙ್ಗು ಮುತ್ತುಂ ಪವಳಕ್ಕಾಯುಂ ತಿಳೈ ತಾಮರೈ,
ಪುಲಙ್ಗಳ್ ಮುತ್ರುಂ ಪೊಳಿಲ್ ಸೂೞ್ನ್ದು ಅೞಗಾಯ ಪುಲ್ಲಾಣಿ ಮೇಲ್,
ಕಲಙ್ಗಾ ಕನಿಯಿನ್ನಾಪ್ಪುಕೞಾನ್ ಕನಿಯನೈನಿ ಮಾಲೈ,
ವಲಙ್ಗೈಕಾರ್ ಎದಾಣ್ಡರ್ಕ್ಕಿಡಮಾವದು ಪಾಡಿಲ್
ವೈಗುನ್ದಮೇ.

ಇಲಙ್ಗುಮುಕ್ಕುಮಾ ಪವಳಕ್ಕೊಲುನ್ದುಮಾ ತಿಲೈತ್ ತಾಮರೈ,
ಪುಲಙ್ಗಳ್ ಮುತ್ರುಮಾ ಪೊಲಿಲ್ ಸೂೞ್ನ್ದ ಅೞಗಾಯ ಪುಲ್ಲಾಣಿ
ಮೇಲ್,
ಕಲಙ್ಗಳ್ಗಾಪ್ಪಡಿಯಾನ್ ಕಲಯನೈನಿ ಮಾಲೈ,
ವಲಙ್ಗೈಕಾರ್ ಎದಾಣ್ಡರ್ಕ್ಕಿಡಮಾವದು ಪಾಡಿಲ್ ವೈಗುನ್ದಮೇ.

ಇಲಙ್ಗು ತಿಲಙ್ಗು = ಹೊಳೆಯುವ, ಮುತ್ತುಮಾ ಮುತ್ತುಂ = ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು, ಪವಳಮಾ ಪವಳಂ = ಪವಳವನ್ನು, ತಿಳೈತ್ತಾಮರೈ = ಎಳೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು, ಎಲಿಲ್ ಎೞಿಲ್ = ಸುಂದರವಾದ, ತಾಮರೈ = ತಾವರೆಗಳುಳ್ಳ, ಪುಲಙ್ಗಳ್ ಪುಲಙ್ಗಳ್ = ಬಿಯಲುಗಳನ್ನು, ಮುತ್ರುಮಾ ಮುತ್ರುಂ = ಮೈಶಿಯಾಗಿ, ಪೊಲಿಲ್ ಪೊಲಿಲ್ = ಕೋವಿಗಳು, ಸೂೞ್ನ್ದು ಸೂೞ್ನ್ದು = ಸುತ್ತುವರಿದು, ಅೞಗಾಯ ಅೞಗಾಯ = ಸೊಬಸಿನಿಂದಕೂಡಿದ, ಪುಲ್ಲಾಣಿ ಮೇಲ್ ಪುಲ್ಲಾಣಿ = ಶಿರುವಿಲ್ಲಾನಿ ಪೋಲ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು, ಕಲಙ್ಗಳ್ ಇಲ್ಲಾ ಕಲಙ್ಗಳ್ ಇಲ್ಲಾ = ಒವಿಲಕೆಯಿಲ್ಲದ, (ಒಂಚಲವಲ್ಲದ), ಪುಡ್ಳಾನ್ ಪುಕುನ್ದಾನ್ = ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದ, ಕಲಯನ್ ಕನಿಯನ್ = ತಿರುಯನ, ಪಿಲಮುಳ್ಳ ಕನಿಮಾಲೈ = ಹಾಡಿನಮಾಲೆಯನ್ನು, ವಲಙ್ಗೈಕಾರ್ = ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಕಕ್ಕೆ, ~~ಕೊಂಡ~~ ಕೊಣ್ಡರ್ಕ್ಕು ಎದಾಣ್ಡರ್ಕ್ಕು = ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಇದಮಾ ಆವದು ಆಗುವುದು = ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು, ಪಾಡು ಇಲ್ ಪಾಡು ಇಲ್ಲ = ದುಃಖಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ, ವೈಗುನ್ದಮೇ

వైకుంఠమే = శ్రీవైకుంఠమే.

పోల్చియున్న ముక్కుచుక్కలన్ను కవళ్ళద ఎళ్ళరియు కూడిచళ్ళన్ను. సుందరవాద కొవరేచళ్ళుళ్ళ బయలుచళ్ళన్ను పోశిచ్ చియ్యూవా కోటబ్బి చళ్ళింద ముక్కుచరిచిరువ నిమోబచిన శిరు బ్బిల్లూణి ఇష్టేశ్రీవన్ను కుతిరు ఇంబిలవల్లద ఏలశిచ్ వంశనాద శ్రీయున కూడిచి బాగలే యున్ను అభ్యాచి మూడశక్కి భక్తరిగే దుఃఖ సంకటగళల్లద శ్రీవైకుంఠమే నీడిళవాగువుదు (10)

ఈ శిరుమాలియల్లి శ్రీయను (శిరువల్లభే అల్లూరరు) శిరుబ్బిల్లూణి యన్ను వైశిష్ట్యవన్ను కూరిసుత్తిద్దారే. ఇల్లిగే ఏళిరువుదరింద ఏనన్ను? ~~ప్రేమిగళన్ను నడువే, అవరన్ను చట్టి కాచిరుత్తదే~~, ప్రేమిగళు అనంతకోటి సంఖ్యే అవరన్ను బంధిసిరువుదు అవర దృఢవాద ప్రేమవే. ఎందందినూ అనంత కాలదవరెగే, ఒబ్బరిగింతలబ్బరు అత్యంతవాగి దుఃఖ కొండు దుఃఖ కొంతిగళన్ను కరుంబు వవరాగి బాళబేకు. బాళుగద యువ ప్రతియే ప్రియరమణనొబ్బ అవను తన్న అతిశయవాద ప్రేమదింద అవళ అంతరంగవన్ను నీగిసికొండు, అవళన్ను సంభిసి, కడెగే, అవళన్ను ఇంటియిందా మాడి, అనంత కోరబోగోపదను అవను కరుబ్బిల్లూణియల్లదానేందు అవళిగే తిళియిసు. కొనేదిల్ల ఇందే తన్న ప్రియరమన భింతదింద నడెద విషయగళన్నెల్లా నేనేనేనేదు దుఃఖ నివృతిసికొంబంతే, అవనిందలే అవళు దూరవాద విషయగళన్ను అవనన్ను మత్తే సేరిసికొళ్ళువుదు లోకదల్లి ఇందే అదక్కాగి తన్న మనస్సన్ను సిద్ధపడిసుత్తాళు. అల్లి అవళు బాహ్యవాద ఆకర్షణెయల్లద శరీరవన్ను, తన్న ప్రియరమన దివ్యనామగళన్ను ఇట్టు ఆనందిసుత్తా, అవన కల్యాణ గుణగళన్ను పోగళు హాడుత్తా, ~~ఆనంద~~ శ్లోకగళ వాదక అవన బావచిత్రగళన్ను బిడిసుత్తా, అవన్నన్నే నోడుత్తా మత్తే అవనన్ను తాను సేరిసికొళ్ళబహుదేందు నిర్ధరిసి, దానేయిందే మాడబేకాదవళు. బాహ్యరగళ మోహ లక్ష్యోరబరువ విషయవిదు.

కలియను, ~~ఆనంద~~ బాహ్యదయువ వశీకరిసుత్తా, తనగే ఇష్టవంతనల్లి రువ అచల ప్రేమవన్ను వివరిసుత్తారే. ఇష్టవంతన పోరెయల్లి తోరిసి, అవనన్ను తాత్కాలికవాగి సేరిసికొళ్ళబేకెందు వివరిసి హేళువుదు ఈ శిరుమాలియ సిళ్ళ విషయ

కలియను ఈ శిరుమాలియల్లి హేళిరువుదన్నెల్లా ఒట్టాగి అరితు అభ్యాసిసువవరిగే ఇష్టవంతన ప్రాప్తిగాగి శ్రీవైకుంఠదింద అవర మరణానంతర, అవరింద జనన మరణాది దుఃఖ సంకటగళల్లద పరమపదవే ప్రాప్తియాగువుదు. ఇదే ఈ శిరుమాలియ మహత్వ

మత్తు కొలవు ప్రశ్నె.

అతియనకే: అడి ఎరవు - కన్నెత్తి నోడి, వరుష వరుషకే, మేలు ఆకు, కొబ్బరి కొగుకు, లవణద ఉణుగిసి, ఎళ్ళెణ్ణెయల్లి, వీరపిరయి, అలమారిగళు, కది ఇత్తిగే, ఇలబ్బిగిలెసుకు, (కావేరి కావిగే)

3.11.78

పెరియ తిరుమొళి — పంచక్కనయదశక — నాల్నూరయి తిరుమొళి
పెరియతిరుమొళి — ఒన్బదాం పత్తు — నాన్కాందిరుమొళి

4. కావార్మడల్ పేన్నై — కావార్ మడల్ పెణ్ణై

1. కావార్ మడల్ పెణ్ణై అన్రిలరీ కురల్ శుం,
రవాయిన్ వాయ్ పిళందుం ఎం కిళ్ళైకాడి తాలో,
పూవార్ మణిక్కమళుం పుల్లాణి కైతాళుదేన్,
పావాయిదు నమక్కోర్ పాన్మైయే యాగాదే.

కావార్ = కొఱపినల్ల, ఆర్ ఆర్ = కుంబిరువ, మడల్ పేన్నై = మడ
ల్ పెణ్ణై = విస్తారవాద డాళ్ళగళుళ్ళ కొళ్ళయ మరగళల్లి,
అన్రిల్ అన్రిసు = క్రూరవాద ధ్వనియు, అరి కురల్ = అరి
కురల్ శుం = క్రూరవాద ధ్వనియు, వి వాయిన్ రవాయిన్ = బాయిద
బాయిన్ (అలగిన), వూదు ఊద = మధ్యదల్లి, ఇయఙ్గుమ
ఇయఙ్గుం = కూరుత్తిరువ, ఎదిరిన్ రాం కిణ్ = (మొనచూద) ఆయు
ధక్కుంకళు, శొండు రికాడిత్తు = క్రూరవాదద్దు, ఆల్ ఇ. ఆళ్ ధా =
అంయ్యో, పూ ఆర్ పూ ఆర్ = పూగళిందకురువ, మదుమా మణా
ళం = విశేషగళవు, కమళుం కమళుం = ఘుమ్ ఘుమ్ ఎనువ, పుల్ల
ణి పుల్లాణి = తిరువ్వుల్లాణి ముద్రెయన్న, కైతాళుదేన్ = కాక
కై తాళుదేన్ = కైముగిదేను, (కైముగిదిద్దేనే; కైముగియుత్తే
నే), పావాయ్ పావాయ్ = పెణ్ణే (కన్నికళియే), ఇదు తిత్తు = నమ్మ
ళ్వారు, ఈశ్వరనవు, నమక్కు నమక్కు = నమగే, ఎర్ ఆర్ = దాక్షిణ్యవిల్లద,
కాన్మైయే పాణ్మయే = కఠిణ స్వభావవే, ఆడాదే ఆగాదు
ఏక్ = ఆగబారదే?

కొఱపినల్ల కుంబిరువ విస్తారవాద డాళ (గరి) గళుళ్ళ కొళ్ళయ
మరగళల్లి క్రూరవాద ధ్వనియు, బాణద అలగిన
మధ్యదల్లి కూరుత్తిరువ మొనచూద ఆయుధక్కుంకళు క్రూరవాదద్దు.
అంయ్యో! పూగళింద కుంబిరువ పరిమళవు ఘుమ్ ఘుమ్ ఎనువ
తిరువ్వుల్లాణి ముద్రెయన్న కైముగియుత్తినే. పెణ్ణే (కన్నికళియే),
ఇదు నమగే కఠిణ స్వభావవే ఆగబారదే?

(1)

ఇందిన తిరుమొళియల్లి దాశరథియు తిరియు తేన్న ప్రియ

Garani Srinivasan

రమను నేలసిదువ రిరుప్పిల్లాణి పేరిశ్రుళ్ళే ధ్రోణను వుదారిదు కన్న మన
ప్పిన్న సిద్ధగోళ్ళిదళ్ళ. రిరుప్పిల్లాణిగే ధ్రోణను అవళిగే ఆనలల్లవా
దీతు. అల్లనే ధ్రోణను వ్రూదళ్ళిందు ధ్రోరట వళ్ళు కన్న లూంన కాళ్ళిదు
మనవన్న ప్రీవేశిసిదళ్ళు. అల్లియూ అవళ విరుద్ధ వేదనేయన్న
డెచ్చిసలు శ్రోంచిత దంపతిగళ ప్రేమగూలాపవెరచిశే! కూడలే
అవళు రిరుప్పిల్లాణియన్నూ అదన్న దుశ్శిత్తవంద దివ్యవీరుమళ
ప్రుష్ఠగళ భుమభుమిసిదువ వాతావరణవన్నూ స్మరిసికొండు,
అల్లందలే కైయిట్టి మునియుత్తళ్ళ. యూరోందు ప్రాపంచిక
అనుభవ చుంటాదాగలూ భగవంతన స్మరిసి మనస్సినల్లి బరువంతే,
భగవంతనన్న మనదాపందిసువంతే నిడజ ద్వేభావ లుంటాదరే బళి
శల్లవే?

యువకరియు కేళుత్తళ్ళ, కళ్ళతీ (కన్నిగరియలే), కూ కాళ్ళిదు
మనదల్లి శాంతియన్న విడరియలు బందరే, శ్రోంచిత దంపతిగళ ప్రేమవూ
ధల్లాదివు ననగే కామభానాద అలగిసిదాద ద్రుర్దశెయంతలూ శీఘ్ర
వాద యూరనేయన్నుంటు మగడు వ్రుబల్ల! నన్న విరుద్ధ వేదనేయన్న
డెచ్చి ముక్తిదేయల్ల! అంతూ! ఇల్లందలే రిరుప్పిల్లాణిగే శ్రీ ఎత్తి
మునియుత్తేనే. నన్న ప్రియ రమణన్న స్మరిసుత్త ఇల్లందలే నిదా
నవూ శ్రీంతవంత ద్వేభావవు ననగే విడజలాగదంతే లుంటాగదా?
దే? ఛీ, ననగే అవన అగలికేయుంబుదే శోకవు వ్రుదిల్లవల్ల!
అవను నన్న మనదింద చేరిద్ద డువ్రుదే ఇల్లవల్ల!

2. మున్నం కుఱళు రువాయ్ మూవడి మణ్ణ ఏకాణ్డనాన్ఱక,
మణ్ణన్ చరిత్తైక్కే మూలామాగియ పాణ పయన్ఱత్తైన్,
పొన్నంగళిక్కానల్ పుళ్ళినంగాళ్ పుల్లాణి.
అన్నమాయ్ నూల్ పయన్ఱార్క్కు ఆఙ్గు కిణైత్తరప్
పుగినే.

మున్నమూ కుఱళాళురువాయ్ మూవడిమణ్ణే కేణ్డిళన్న,
మన్నన్ చరిత్తైక్కే మూలామాయ పొన్ పయన్ఱేనో,
పొన్నఙ్గలిక్కనల్ పుళ్ళినఙ్గళాళ్ పుల్లాణి,
అన్నమాయ్ నూల్ పయన్ఱార్క్కు ఆఙ్గే ఇణైత్తే పుగినే.

మున్నమూ మూన్నాణం = ముందే ఒందు కాలదల్లి, కుబిళ్ళు ఉరు ఆయ్
కుఱళ్ ఉరువాయ్ = వామనవతారవినరూపిసికొండు, మూ అడి మణ్
కేణ్డ మూ అడి మణ్ ఏకాణ్డు = మూరు కాల్ నేలవన్న దానవాగి స్వీ
కరిసి, అళన్ద అణన్ఱక = (అదన్న) అళెదుకొండ, మన్నన్ మణ్ణాళ్ =
దేవాధిదేవన, చరిత్తైక్కే చరిత్తైక్కే = అవిచ్ఛిన్నవాద ఒంతక్రీగే యల్లి,
మూల్ పయం మాప్ప్ అళిక్కి = వ్యామోహగొండు, పొన్ పయాణ్ = మూంగళ్య
వన్న, (మడదిట్టెయవన్న), పయన్ఱేనా పయన్ఱత్తైన్ = ఆశిసిద్దేనే, పొ
న్నఙ్గళ్ ఏనల్ పాణ్ణంగళిక్కానల్ = పొన్నఙ్గళ పేరిశ్రుద శాతన

వుళ్ళో ఇనజ్జాళ్ళో పుల్ల అణుకగాల్ = పిష్ఠపమూడవో, పుల్లాణి పిల్ల లాణి = పిల్లపిల్లాణిలయుల్లి, నేలసిరున, అన్నమూ ఆయ్ అణ్ణం ఆయ్ = దుంది వాగా, నూల్ నూసు = వేదనళ్ళన్ను, పయన్దాలూరు పయన్తకాగ్గి = కరుణిసిదవనికే, ఆజ్జు ఆణుక = అల్లగ్గే ఇదన్నే తిరిణ = ఈవిష్ యువన్న, శేవ్వమినే తిరప్పుమిణో = పోళ్ళి

పొన్నజ్జాళ్ళ షేత్రద వాడినల్లి మాసిరువ పిష్ఠపమూడవో, శిరు పిల్లాణి షేత్రదల్లి నేలసిరువద్దాగియు ఇందే ఒందు కాలదల్లి వామన వటువాగి మూరుడెజ్జెగళ్ళ నేలవన్న దానవాగి పడెదు, అదన్న అళెదు కొండ అద్భుత ఇంద్రజాలవనే నాను అవనల్లి వ్యామోహగొండిరువుదు అవనొడనే మాంగల్యవన్న ఆశిసిదేనెందు, దుంబరు గియాగి వేదనళ్ళన్ను తరుణిసిద లువిచారనే, నీవు కేళిరి, ఈనన్న విషయవన్ను తిళిసుత్తేనె. (2)

ఈ దాశరదల్లి, భవనంకనల్లి వ్యామోహగొండవయు వశీయు కాసారువ విస్మృతియన్ను తన్న ప్రియతమనిగే తిళిపిబేకెందు కొడిన పిష్ఠపళ్ళ గుంపన్నే బేడిసికొళ్ళుత్తిద్దళు:

యువతియు పోళ్ళుత్తిరువుదు కడ్డినళ్ళలి, నీవు ఇల్లింద దూరపోగి నాగ తిరుపుల్లాణియన్ను బందు శేరి. అల్లి నన్న ప్రియతమను నేలసిద్ద నే. ఇందే, ఒందు కాలదల్లి అవను అతి శీఘ్రవాద కుళ్ళిబ్రహ్మచారియాగిద్దనంతే. బలు చక్రవర్తియు యూగశాలేయన్ను ప్రారంభిసిదనంతే. తన్న పుట్ట డెజ్జెగళ్ళల్లి మూరే మూరు డెజ్జెగళ్ళ నేలవన్న బేడిదనంతే. నేలవన్న దానవాగి బిడిద కూడలే, బ్రాహ్మియు అంతేయిల్లదంతే బళిదు త్రివిక్రమనాదనంతే. తన్న ఒందు డెజ్జెయింద ఇడియ భూమండలవన్నూ, ఇన్నొందు డెజ్జెయింద మేలణ మళ్ళలోకవన్నూ అళెదువిట్టనంతే. ఎంథ అద్భుతవాద ఇంద్రజాలవిదు! మత్తేందునిల, ఇంద విషయగళన్ను కేళిదే, నారద మహర్షిగళే వేదనళ్ళన్ను కాంచనాగి లక్ష్మీశనిగే తిళిసిదనంతే. విష్ణువియ దివ్యాద్భుత ఇంద్రజాలవన్ను కేళియలే నాను ఆనవర్ శక్తనాద విస్మయకారియల్లి వ్యామోహగొండిద్దేనే అవన మాయెయన్ను అరియలిల్ల. అవనిగాగి సూరగి పోరాడిద్దేనే. విషయగళే, నీవు కేళి, ఈనన్న క్షమిసి నన్న తలెన విస్మృతియన్ను విమరిసబేకళ్ళి. బిరహోదాకారియాద అవను తన్నన్ను తరుణిసి, తన్న కైబిడియబేకెందు బేడిసిద నమ్రతేయన్ను అవనల్లి అరికె మాడికొళ్ళుత్తా.

3. అమ్మిత్తుழாయதன் మేల్ చెన్ఱదనిన్ఱనెంజం,
చెమ్మియన్ఱియాదు నిఱ్కుంగొల్?, నిత్తిలంగళ్
పమ్మత్తినిరైయులవు పులలాణిగళతాழுదేన్,
తెయ్వచ్చిలైయాట్కు ఆణ్చిన్నైతన్నాయ్ తిరప్పుమినే

వవ్వియ్తలూయదన్ మేల్ శెన్రతా కనినెంజమా,
శేష్టయు ఆయాదు నిలారుజ్గోల్? నిత్తిలజ్గళ్

పవ్వళిక్కెయులచు పుల్లాణి క్కే కోలుదేనా,
కెయ్యచ్చి లేయూ అూరు ఎనా శినేదై నోఁలయ్ శోభ్వేమినాఁ

వవి ఖుఖుఖి = భద్రవాసి ఉండిదు, కులుగుయ్ క్కుళ్ళాయు = కులసి
యు దండెయన్న, అదన్ మోఁల్ అకాణ్ణ మేఁలు = అదర మోఁలేయే,
శేనాయ్ అకాణ్ణ = క్రూరబుద్ధాద, కని కాణ్ణి = (నన్నింద బాఁర్చ్చ)
ఒంటియూద (పూర్ణవాద), నేంజమూ నిరుంగుచుం = మనస్సు, శోభ్వే
అకుఖుఖి = విరిబిచ్చకేయన్న, అయ్యూదు అగ్రియాక్కు = అలియు
దు, నిఱూళుమూ కొఁల్ నిల్గుకుం అకాణ్ = స్థిరవాసి నిల్లులుదు
దాధ్యనే? నిత్తిలజ్జాళ్ నిక్కళ్ళిలుఙ్కణ్ణ = ముళ్ళుగళన్ను, పువ్వమూ
కిళ్ళే పఖుఖుం క్కాణ్ణ = కడలన అలేగళ్ళు, ులవు ఉలుఖ = శళ్ళి
వ, పుల్లాణి పుల్లుగాణ్ణి = శిరుప్పిల్లాణి షేత్రవన్ను, క్కే కోలుదేనా
ణాక అకాణ్ణుకాణ్ణ = క్కే జోఁడిసి ముగిదిదేనా. దివ్యమాగ అక
ుఖుం = దివ్యవాద, శిలేయూ అూరు కొలియోగుక్కు = చిల్లన్ను
ఖడిదవనినే, ఎనా గాణ్ = నన్ను, శినేదై నోఁలయ్ కొన్ను అకాణ్ణాయ్ =
మనోఁలయూశనేయున్న, శోభ్వేమినాఁ అకుప్పుళిగణ = డోళ్ళి.

కులసియు మూలే (దండె) యున్న భద్రవాసి ఉండిదు, అదర మోఁలే
యే క్రూరబుద్ధాద నన్న ఒంటియూద మనస్సు విరిబిచ్చకేయున్న
అరియదు. అదు స్థిరవాసి నిల్లలు బాధ్యనే? ఈ కడలన అలేగళు
ముళ్ళుగళన్ను కళ్ళువంట్ట శిరుప్పిల్లాణి షేత్రవన్ను క్కే జోఁడిసి
ముగియుక్కోనే. దివ్యవాద ధనుస్సిన్ను ఉండిదవనినే నన్న మనోఁ (3)
యూశనేయున్న డోళ్ళి

యువరియు డోళ్ళుక్కాళ్: విషగళ్ళే, నన్న ప్రియతమనాద స్వా
మియు ధనుద్ద విరిమళకుంబిద కులసియ మూలేయు నన్న మనస్సు
న్ను ఆకర్షిసిదు. నన్న స్వామియు నన్నన్నగలి క్రూరనాగ, ఆ కులసి
యు మూలేయున్నే భద్రవాసి ఉండిదు, అదర మోఁలేయే అవనొడనే
క్రూరబుద్ధియిరు. నానుఒంటిగళ్ళాదే. మనస్సిన్ను సంపూర్ణవాగా
కళ్ళెదుకొండు నిస్సీమ్మళ్ళాగిద్దేనే. ఆనన్న మనస్సాదరూ నన్న ప్రియతమ
నల్లియే దృఢవాగి నేలేనిల్లుత్తదే? నిల్లబిల్లదే? అదు ఇన్నూ విరిబిచ్చ
కేయున్న అరియదు. నన్న స్వామియు నన్నింద దూరవాగి ఈగ శిరుప్పిల్లా
ణి షేత్రదల్లి నేలసిద్దానే. నాను అవనన్నూ అవనిరువ షేత్రవన్ను
ధ్యానిసుత్తా క్కే జోఁడిసి నమస్కరిసుక్కోనే. విషగళ్ళే, నన్న ఈ విరిబిచ్చ
కేయున్న, నన్న మనోఁలయూశనేయున్న కట్టిద నన్న స్వామిగే డోళ్ళి. అవను
ధన్యవీరాశ్రేష్ఠి, శరణాగతవత్సల, దివ్యధనుర్ధారి. అవను నన్నల్లియూ
క్కేబిడోఁలువంతే మాడువిరా?

4. పరియ విరణియ నదాగమం అణియుకిరాల్,
అరియురువాయ్ క్కోండాన్ అరుళ్ కుందవా నమక్కు,
పొరుతీరైకళ్ పోందులవు పుల్లాణిక్కైకొలుదోన్,
అరిమలర్క్కణ్ణీర్ తుదుంప అందుకిల్లుం నిల్లావే

పంయ పరియ = విస్తారమైన (లున్నతమైన), ఇరణియనదు హిరణ్యాక్షుడు = హిరణ్యాక్షుడిని, ఆదిమూ ఆగమం = ఎదయున్న, అణి అణియాత్ = సుందరమైన (సత్యమైన), లుందాల్ ఉకిరాల్ = లుసురునళ్ళంద, అరియురువాయ్ = నరసింహ రూపివన్న, కళ్ళదు, కోండాన్ = కొణ్ణ: సీళ్ళదవనూ, అరుళ్ కొన్ద = కృపచేసిన, అణియోం! నమక్కు నమక్కు = నమగే, పోరు పొరు = మేలుంద మేలిరువ, కైకళ్ = అలెగళు, పోందు పోందు = బందు, లులవు = అలేదాడువ, పుల్లాణి = శిరుపుల్లాణియన్న, కైలి కొలుదోన్ = కైలి ఎత్తి ముడియుత్తేనే, అరిమలర్ = దుంబిగళు ముత్తువంథ (సుందరవాద) పూవినంథ, కణ్ణీర్ కణ్ = కణ్ణుగళల్లి, నీర్ తుదుంప = నీరు కుంబితిరలు, అమరు = సొగసాద లుడుపెయూ, నిల్లావే = నిల్లువుదిల్లవల్ల!

పంచవర్ణద హిరణ్యాక్షన లున్నతవాద ఎదెయన్న సీళ్ళదవను నరసింహ రూపదింద, నరసింహ రూపవన్న కళ్ళదు సీళ్ళదవను నమగే కృపేమాడిద బగెయోళు! మేలుంద మేలే బరువ అలెగళు బందు పుల్లాదాడువంథ శిరు పుల్లాణి ఆకారవన్న కైలి ఎత్తి ముడియుత్తేనే. దుంబిగళు ముత్తువంథ సొగసాద పూవినంథ (నన్న) కణ్ణుగళల్లి నీరు కుంబుత్తదే. నన్న మేలిన మేలే సొగసాద లుడుపే యూ నిల్లువుదిల్లవల్ల! (4)

యువతియు హేళుత్తాళే: సఖియళే, నన్న ప్రియతమను సామాన్యనల్ల; బ్రహ్మనిమగిద్దాను. ముందే, ముడా బలిష్ఠనాద హిరణ్యాక్షనిన సొక్కన్న ముఱియువుదక్కాగి అవను నరసింహ రూపవన్న కళ్ళదు ఆదుష్టరాక్షసన ఎదెయన్న చన్న దివ్యవాద కైలుబరుగళిం దలే సీళ్ళదాతనిదను. నన్న విషయదల్లి అవను నడెదుకొండ రీతియన్న ఇంతిసిదరే, అవనిగే నన్న మేలే ఎష్టు కనికర, ఎష్టు చుమురే ఎనిసుత్తదే. అవనల్లద నేలసిరువ శిరుపుల్లాణిగాగి అవనిగాగి నాను ఇల్లిందలే కైలి ఎత్తి ముడియుత్తేనే. నన్నన్న నలిదోడద అవనన్న

వనేసి కొండరో, కుంబదంకటవాగి, కమలద ప్రూవినంశే సోబగిన నన్న
కణ్ణనళల్లి నీరుకుంబిక్కదే. మనోవేదనేయింద నన్న మేల్ బడ
వాగి హోగిదే. ఎష్టు అందవాద ఉడుపరిన్న ధరిసి అలంకరిసి కొళ్ళ
హోదరూ, నన్న మేల్మేలే బటేయలిల్లదంశే జాతిజాత హోగిసుత్త
దల్ల! బిషగళ్ళే, సీతు హోగి నన్నవ్వామియన్న నన్న దంకటవన్న
శిక్షిసు. అవను నన్న మేలే మళ్ళి కనికరవిడువంశే మాడిరి.

5. విల్లాలిలఙ్గైకమలఙ్గకశారన్తురన్తక,
వల్లాళన్పిన్పోన నెంజమా వరుమళవుమా,
ఎల్లారుమెన్నిన్నై యీశిలుమా పేశిడినుమా,
పుల్లాణియమ్బెరుమాన్ పొయ్ కేట్టిరున్దేనే.

విల్లాల్ విసలాగి = బిల్లినమూలక, ఇలఙ్గైకిలఙ్గకా = లంక
బిట్టణవు, మలఙ్గ మలఙ్గక = నడుసిహోదువంశే. శరమా శారం
=బాణగళన్న, కురన్ద తురన్తక = ప్రయోగిసువ, వల్లాళన్ వసలా
గాణ్ = వీరాక్రమ శాలియ, పిన్ పిన్ = పందియలి, పోనపోగా
=హోదవంథ, నెంజమా నినగుత్తిరుం = మనస్సు, వరుమా వరుం =
పంశిరుసిబరువ, అళవుమా అగావుం = వశవాగి, ఎల్లారుమా
గాసలారుం = నన్న బంధుబళగదవరెల్లరూ, ఎన్ శన్నైగాణ్ కూణ్
ణా = నన్నన్న, ఈశిలుమా ఈ శిల్లుం = విండాట్య మాడిదరూ, వేళే
శిడిలుమా పేచిడిల్లుం = శబ్దవాగి మాశనాడిదరూ, పుల్లాణి ఎ
మ్బెరుమాన్ పుసలాణి గం బెరుమాన్ = శిరువిల్లాళియ
ద్వామియ, పొయ్ పొయ్ = సుళ్ళుమాశన్న, కేట్టు కేటట్టు =
కేళ్ళకొండు (కేళ అదన్నే నంబికొండు), ఇరున్దేనే ఇరుత్తినా
ణా = ఇరువేనల్ల!

లంకా బిట్టణవు నడుసి హోదువంశే శన్న బిల్లినమూలక
బాణగళన్న ప్రయోగిసి వీరాక్రమ శాలియ పందియలి హోద
నన్న మనస్సు పంశిరుసి బరువవరెగూ నన్న బంధుబళగదవరెల్లరూ
నన్ననన్న విండాట్య మాడిదరూ కఠిణవాగి (శబ్దవాగి) మాశనాడిదరూ
కూడ, నాను పుల్లాళియల్లి నెలసిరువ ద్వామియ సుళ్ళుమాశన్న
కేళి అదన్నే నంబికొండు ఇరుత్తినల్ల!

యువతియు డోల్లుక్కాళ్: ప్రేమికుళ్లే, నన్న ప్రియతమన అమిత పరాక్రమి. నన్న బిల్లున [illegible] చూడవళ్ళన్న ప్రియంగరిసి, అజ్ఞాత యువసిద్ధలంకారవ్యక్తిణవన్న నడుసిబిడవను. ఆడిద మూశినే కబ్బి పనల్లవేందూ, నిత్యవిరాశ్రమియందూ డేరు వీడిదవను. అవను నన్న బళిగే బందను. నన్నల్లి అవిరళవాద గాఢవాద ప్రేమవన్న కోరిదను. నన్నన్న బిట్టు హోగలు చ్రవడే ఇల్లవేందు ననగే మూరు కొట్టను. నన్న మనస్సిన్న కొరిదియాగి బలిసికొండను. ఇద్దక్కిద్దంతే, అవను నన్నన్న బిట్టు హోరటే హోదను. నన్న మనస్సూ అవన బందే హోలియిరు. నానుమింటియూడే. నన్న బంధుబళగదవరు, నన్న గెళెయరు, నన్న పంక్తిష్ఠవళు - ఎల్లరూ డోళ్ళదరు అవనన్న అవన మూరువళ్ళన్న నంబబారదు ఎందు. అవనన్న కరిణాగి చ్యాడు బిడదరు నన్నన్న శత్రువాద మూరువళింద నోడియుడుక్కరు. బింబిరి యూగి కాణ్బ మూడుక్కరే ఆదరుందిద్దు, నానునన్న గ్రామియరు మూర్ఖన్న నంబుక్కిలే. అవను కవిటియిలిదు ననగే శిక్షిసిల్ల. నన్నన్న బిట్టు హోదమనస్సిన్న మరళిసుగళు. నన్న గ్రామియన్న కూరిరు నిజవెన్న బేకు యన్న చ్యాలు మాడబలు. అల్లియ వరెగే నాను యార మూరిగూ చెల్లే కొడువుదిల్ల. అవన మిత్ర మూరువళన్నే నిజవెన్నబేకు. ప్రేమికుళ్లే, ఈ నన్న [illegible] ఇంగిత వన్న, నన్న దైన్య నంబిరి. నన్న నన్న గ్రామిగే కెళిరి. అవను నన్నల్లి కనికరింపువంతే మూడిరి.

6. சுழன்றிலங்குதையங்ககதிரோன் தேரோடும் போய்மறைந்தான்,
அழன்றுசெகாடிதாகி அருஞ்சுடரோன் தானுமாள்,
செழுந்தடம் பூஞ்சோலை சூழ்புலாணிணைகரதாழுதேன்,
விழுந்திருந்தேன் ஈன்றணனழிந்நிறமும் சங்குமே.

சுலநோலிலஞ்ஞு வேஞ்ஞதிரோனே சேரோடுமா போய்ம லஞ்ஞினான்,
அலிநோலு சோடிதாகி அంజుడరోనే కానదుమాళ్,
శేలున్నడమా పూజిసుళేలే చూలో మిల్లానే కైకొలుదేనే,
ఇలున్నిరున్నేనే ఎనోలి నేలిళ్ నిలిమువమా శబ్దు మీడ.

చులనోలు సుళన్ఱు = చుట్టి బందు, ఇలఞ్ఞు తిలంగు = బేళగువ, వేంచదరోనే తయం కతిరోగాణ్ = విసికిరణగళవను (దీపాయిను), రోరోడుం = తన్న రథదొడనే, పోయ్ = హోగి, మలంగినాన్ మఱైందగాణ్ = మరెయాదను, అలినోలు అళన్ఱు = అళతేనే మీరి, చోడిదు ఆవి కాయ్ = ప్రకాశవాగి, అమా శుడరోనే అం చుడరాణ్ = అందవాద కిరణగళవను, కాణో కాణ్ = కాను, అడుమా ఆల్ = బదుకిరువనల్ల!

శేలు = ఇష్టమైన, కడమ కూడం = కటాక్షంవల్లనూ, పూ పూ = పూచిన, కోటల్తే తేగాలి = కోటిపూవల్లనూ, శూలూ శూష్ = మురిపెం వరించువ, పిల్లాణో పుల్లాణి = చిరుపిల్లాణియన్ను, కైకేలుదేనో ణాక తేగాతేకాణ్ = కైలెత్తి నమస్కరిస్తేనే, ఎనకనే ణాణ్ కాణ్ = నన్ను, ఎల్లిల్ణాళిస్ = సొగసాద, నిలుమురూ స్రీస్రీరూం = మేలుబంతివూ, శబ్దుమో తంగుతేమ = కైబళ్ళనళ్ళూ, ఇలు స్ను ఇరున్దేణో తిరుత్తు తిరుత్తేకాణ్ = కళ్ళదుకొండు పొవిద్దునే.

నుక్కి బందు, బళ్ళనువ, బిసిశరణాగళ్ళవను (సీయండను), కన్న రథదొడనే పోలి మరియాదను. అందవాద శరణాగళ్ళవను (చెంబ్రి ను) అళకేనే మీరి శూరవాగి నుడుశ్రిరువనల్ల! నీచ్ఛవాద కటాక్ష గళిందలూ పూదోటగళిందలూ మురుపు వరిందిరువ చిరుపిల్లాణియన్న కైలెత్తి నమస్కరిస్తేనే. నన్న సొగసాద మేలుబంతివూ కైబళ్ళనళ్ళూ (6) కళ్ళదుకొండుబిట్టేనల్ల!

యువతియు తోళ్తుక్కాళే: విషగళ్ళే, నీవుగాడి మేలణ లక్షణగళన్నే ల్లా నుక్కి బళ్ళగిసిద్దియిరు. ఈగ అవను శ్రీమంతరాయిదను, భూలోకవన్న చెళ్ళగిసిద్దాగిరు. ఈగ అవను శ్రీమంతరాయిదను. కందాద శరణాగళన్న దండిసి ఇంద్రనాదరూ నన్న శరణాగళింద మిశిమీరి, బదుక్రూరియాగి, నుడుశ్రిద్దానల్ల! నన్న అందవాద మేలణ్ణవు శరగిహోయితు. నన్న మైబడవాయితు. నన్న కైబళ్ళగళు గడిలవాగి, కైయింద కళచికొండవు. నన్నప్రియతమను నన్నన్న అగలిహోగదువ్రదర భీతియే ఇదు. అవనిగ చిరుపిల్లాణి షేత్రదల్లిద్దానే. ఈ షేత్రదల్లి నీచ్ఛవాద కటాక్షగళివే. అందవాద మరిమళిసువ పూదోటగళింద నుక్కు వరిందిదే. విషగళ్ళే, నీవు నన్న ప్రియతమనల్లినే హోగి. అవనినే నన్న విరహద దుస్థితియన్న వివరిసి, నన్నల్లి అవను కనికరిసువం శేయిరోళ్ళ.

7. కణయారిడి కురలిన్ కార్మణియిన్ నావాడల్,
కినైయేనుమ నిల్లాదు శెయియూ కొడి కొలోమే,
పుణైయార్ మణిమాడ పుల్లాణి కైతొళుదేన్,
వినైయేనో మేల్ వేలైయుమ నెయ్దలిలే వీశుమే.

కన్నే ఆర్ ఇడి కణ ఆర్ తిరి = ఒట్టాగి చుంబికొండిరువసిడి అనడాగే, ఇరువ, కురలన్ తురలిన్ = ధ్వనియింద, కార్ కార్ = కప్పు ద (కాయి), మణియిన్ మణిగళ, నా నాగ = నాలగయి, ఊడల్ ఆడల్ = ఆడుతిరువ, శిన్నైయినుమ కినైయెనుమ =

ష్ణా కాలవ్ (అశ్వత్థ కాలవ్), నిల్లాదు నిల్వలాగు = నిల్చు వుండల్ల,
శీయిన్ కోయిల్ = చొంకయు, కొంది రకాటి = బళ్ళాయ, కాళ్ళో
కాగలా = జోడుళ్ళచ్చో, వున్నై పోలా = అలంకారద సొంబగసొంద,
ఆర్ఆర్ = కుంబిరువ, మణి మండప = రత్నమయ
వాద మండపమునేగళ్ళ, పుల్లాణి పుల్లాణి = కిరుపుల్లాణియన్న,
కైకొలుడేన్ నాగరకాగి కేణ్ = కైయెత్తి వుగిసియు శ్రీనే,
విన్నపియేన్ మేల్ నిల్లి యేణ్ మెల్ = కడు దాపియ మేలే,
వేల్నెయుమా దివిలియుం = కడలూదిద, వేమగ శేలులే [redacted] రయం
కాళ్గళె = [redacted] కుడువ చొంకియన్నే, విలువేగ బేకు మే =
బీదియల్ల!

ఒట్టాగి కుంబిసికొండిరువ సిడిలనదాగి ఇరువ ధ్వనియుంద
కరియ గంటేగళ్ళ నాలగేయు ఆడు ఎశేయు షణా కాలవ్ నిల్లువుది
ల్లవల్ల! చొంకియు బళ్ళాయు జోడుళ్ళచ్చో? అలంకారద సొంబగసిం
ద కుంబిరువ రత్నమయవాద మండప మనేగళ్ళ కిరుపుల్లాణియన్న
కైయెత్తి వుగిసియుత్తినే. కడు దాపియ మేలే కడలూదిద నాడువ (7)
చొంకియన్నే బీదియల్ల!

యువతియు హేళుత్తాళే: విష్ణవల్లే, నన్నంతే నింగెయు
నిద్దనగళిల్లవ్ యాకెందరన్నంతు మాడుత్తవే. మనేగళ్లగే బంది
రుసుత్తిరువ దినగళ్ళ కీర్తనగళు మాడువ ధ్వనియు బట్టాగి
సిడిలనంతే కర్కశవాగిదే. చొంకియ నాలగేయింద హోరబీళువ
బిడిలనంతే కర్కశవాగిదే. చొంకియ నాలగేయింద హోరబీళువ
జోడుళ్ళచ్చో ఇదు ఎంబంతే కర్ణోరవాగిదే. నాను కడు దాపి.
కడలూదిద నన్న మేలే నుడువ చొంకియన్నే బీదుత్తిరువుదల్ల!
ఆదరిం, రత్నగళింద అలంకృతవాద సొంబగద మండప మనేగళ్ళ
కిరుపుల్లాణియన్న నిర్లక్షిసుత్తా నాను కైయెత్తి వుగిసియుత్తినే. విష్ణవల్లే
నన్న బెంబిడియన్న నీను నన్న ప్రియతమనే, కిరుపుల్లాణియల్ల, కేళి
నన్నన్ను శనికరిసువంతే మాడిరి.

8. తూంబుడైక్కాగ వెళ్గుం వెరువమరుప్పాసిత్తా,
పూంబిణైణైయాన్ అరుళ్ తందవారుమక్కు,
పూంజెరుందిపొన్ తాళారియుం పుల్లాణి కాగతాళ్గిణేన్,
తేంబణిళంబిణైయుం తాళ్ణైక్కోర్ వెన్దలులే.

కూంబుదల్ కైయ్ తూంబు ఉణ్ = రంగు ఎరువ, కైగళ = [redacted] కైయ
న్నళ్ళ, వేలువగ వెళ్గుం = ఆనేయు, వేరువ వెరువమ = బేదరువంతే,
మరుప్పు మరుప్పు = రంగవన్న, ఒశిత్త తిరుత్తక్క = మురిదుహాకద, పూంబొన్
బాంబిణ్ = హావిన, అణ్ణైయాన్ అణైయాగాన్ = తామరెయుళ్ళవను,

అరుళ్ కన్ద ఆ అరుళ్ కున్తైఆ = కృపై మండిద ఈశియోళే! నమళ్కి నమక్కు = నమగే, వ్రీ ఎ = సుందరవాద, శేరున్ది తిరుక్కున్తి = సురిసి నల్లెయు, పొన్ తిరాణ్ = చిన్నదంద్ర ఫూవళన్న, చూడియుమ్ తిరువాళి యుమ్ = ముడుసువ, వ్రిల్లాలి పుల్లాణి = శిరువ్రిల్లాణియన్ను, కైకేలుదలిన్ = కైయల్లి, కేలుదలిన్ తాళాదిక్కైయాల్ = కేలుదలిన్ తాళాదిక్కైయాల్ = కేలుదలిన్ తాళాదిక్కైయాల్ =

శిక్షలు, ఆదియుమా ఆళ్కియుమ్ = జనదాదియూ (ఎల్లక్కుం ఆదియూ)
ఆనాన్ ఆణ్ణన్ = ఆదవను, నమక్కు నుమక్కు = నముక్కే, అలళ్ళా కన్ద ఆ అరుళ్ కుణ్ణ ఆ = కైవిడుమంటిద ఆకియోళే! పోతు = కాలక్కే, అలరుమా అలరుం = అరళువ, పిన్నై పుణ్ణిణా = నిరహూన్నే యింద, శూలా ఈట్టి = నిలుక్క వందిరువ, పిల్లా ళై పుల్లాణ్ణి = శిరుబ్బిల్లాణి యన్న, కైత్తలముదలాగ ఏడుకైణ్ = కైవళు సియుక్కోనే, [redacted] కదవుమా ఎన్ కైయుం = కడలూ, నానుమా నుమ్ణాయుం = నానూ, లుఅజ్జాదు ఉఱంగుకాతు = నిద్రెయిదే, ఇరున్దేనేనో (తిరుక్కుడుకైణా = ఇరుక్కోవల్ల!

వేదత్తిరుమేనియు, యజ్ఞత్తిరుమేనియు, బ్రహ్మాండత్తిలోకంగళూ, ఎరకుజ్ఞేకంగళు, ఎల్లక్కుం ఆదియుం ఆదవను నమక్కాగవేయి కిడద ఆకియోళే! కాలక్కే పరియుం A అరళువ నిరహూన్నే మరగళుం ద నిలుక్క వందిరువ శిరుబ్బిల్లాణి యన్న కైవళుA యుక్కోనే. (9)
లూ నానూ నిద్రెయిదే ఇరుక్కోవల్ల!

యువతియు కేళ్వుక్కాళ్: పుషీగళ్ళే, నన్న ప్రయోజనమను ఎల్లక్కుం ఆదికారణను. అవన బ్రహ్మా బ్రహ్మభావగళన్న కిళిదు కొళ్ళువుదక్కే అనుకూలవాద జ్ఞానత్తిరుమేనియా, వేదత్తిరుమేనియా, అవనే. అవనే యజ్ఞత్తిరుమేను. బ్రహ్మాండ లోకంగళెల్లవూ అవనే. యజ్ఞత్తన్న చెళ్ళసివ సూర్యచంద్రాదిగళూ అవనే. అవను నమగే బడ్డ అశేయవాద ఆకియంగళన్న కైవేముడిద్దానే. అవను ఇద్దిక్కుం బ్రదంకే నన్నన్నగలన్న కొరటు కొండు పోదను. కొక్కు కొత్తిగే అరళ బిరుమ్ బళవన్న కెంబువ కూగళిందలూ కూడద నిరహూన్నే మరగళిండ నిలుత్తి వందిరువ శిరుబ్బిల్లాణియల్లి ఈగ నెలసిద్దానే. పుషీగళ్ళే, ఈగ అవ కాగే నానూ సిద్ధెయన్న కళిదు కొండిద్దేనే. నీవు కొడలా నన్న స్వామిగే ఈ విషయవన్న తిళిసి. నన్నల్లి కరుణిసువంతే అవనిగే తిళిసి

కడలన అలేగళు ఎడెబిడద మళ్ళుక్కలే ఇరుక్కవు. కడలన అలేగళల్లద శాంతవే, బ్రహ్మళ ఎందహ లుంటాగలీతు? దానవరూ విరుంయాదనన్నే కొలెబేకెందే కొరుంబిరువుదరింద నన్నన్నే సిద్ధెయెంబుదే ఇల్లవాగిదే.

10. పొణ్ణలరుం పుణ్ణాగూళ్ పుల్లాణియుమ్మాగిణ,
మణ్ణిడయార్ వేట్టైగ నోయ్ కూర్గిరుక్కుణ్ణ,
కణ్ణవిలుం తిణ్ణడోళ్ కనియ ఎణ్ణివల్లార్,
మణ్ణవరాయ్ మణ్ణ [redacted] ణ్డు వాళుడుమున్నువరే.

పొన్నలరుమా పిన్నై శూలా పిల్లాణియమ్మానై,
మన్నిడైయార్ వేట్టైగ నోయ్ కూర్ ఇరుందదనాల్,

కన్నవిలుమా శిరసోల్లూ కలయనోలవల్లార్,
మన్నవరాయ్ మూడ్లాణాలు మానాడు మున్న వరే.

పూన్ అలరుమా పొగాణ్ అలరుం = చిన్నవన్న అరళియున, పెన్నై పుణ్ణా = కురభోన్నేయి మరగళంద, శూలూక్కుళ్ = నీళ్ళు వరిచిరువ, పిల్లాణా అమ్మానై పులవాణి అమ్మాణా = శిరు పిల్లాణోయ భ్రా మయిన్నచూచు, మన్ ఇళ్ళై యూర్ ముణ్ అిడియార్ = మించిన బళ్ళియంశే నడువన్నళ్ళువరు, వేట్టాళి = కామద, నోయ్ ఒన్రాయ్ = నోవన్న (సంకటవన్న), కురకూ (అనుభవిస్తా) = ఇరుళ్దన్నే, ర = బడళ డేచ్చశ్రీరువంశేయే, ఇరున్నదన్నే తిరుత్తక్క తై = కత్తనవిలుమా కల్రుళియిల్లుం = భోళ్ళంగళూ ప్రబలవాద, శినం శెంగోల్ళా శ్రీణ్ ఒన్రాగ్ = శక్తి హీనవాద బాధ్రగళుళ్ళ, కలయనా కానియిన్ = కలయున, పిల పొణి = విశ్రవన్న, వల్లార్ పుల్లవార్ = బల్లవరు, మన్నవర్ ఆయ్ మణ్ణుళర్ ఆళ్ = రాజరుగళాగి, మణ్ ఆండు మణ్ ఆళ్ణాండు = భూమియన్నాళ్ద, (బళిక), వాన్ నాడుమా వుగాణ్ నాడుం = దేవలోకవన్ను, లున్నవరే ఉణ్ణుళియిరా = లున్నకవిదానే తిరువవరే ఆనుత్తారే.

చిన్నవన్న అరళియున నిరభోన్నే మరగళంద నీళ్ళు వరిదిరువ కిరు-పిల్లాణో షేడశ్రద భ్రామియల్లి మించిన బళ్ళియంశే నడువన్నళ్ళువరు కామద నోవన్న డేచ్చశ్రీరువంశేయే అనుభవిసుత్త ఇరువుదన్నే బోళ్ళంగళూ ప్రబలవాద శక్తి హీనవాద శెంగోళ్ళుగళ్ళు కలయిను లిరువుమం ల్లే ఆళుత్తారరు) దాడద విశ్రగళన్ను బల్లవరు రాజరంతే భూమియన్నాళ్ద బళిక్ మీరమవిదదల్లియూ లున్నకవిదమిన వరువరాగే ఆనుత్తారే. (10)

ఇదు ఈ కిరుమాలియ కతెయు విశ్రర. "పిల్లాణి కైశెయిలు దేన - పులవాణి ణాకరక్కాగుత్తెన్" ముక్కు "అవన్ అరుళ్ కన్ది" - అవన్ అరుళ్ తక్క ఆ" ఎంబ వాక్యాభిన్నగళు బందుందు కాశుగదల్లూ ఎద్దుకాణుత్తవే.

కాశుగద యువకనే కన్న ప్రియకరవున మీరమశ్రేష్ఠను. అవను కృపాళు, కరుణాసది. యువకియ మున్నడెగే, శుద్ధ మనస్సినే మెచ్చి అవను బడళ అకిశయవాద ఉడుగెయల్లి అవళల్లి కృపోశెంగోలరుత్తాను. అవళల్లి కరనే గాఢ ప్రేమ మదేయలిందు బగెబగెయాగి శోధిసి అవళన్ను ధ్రుఢిపడిసుత్తాను. ఇన్న అవళన్ను అగలువుదే ఇల్ల లెంది మూరుకొండుత్తాను. అదరంతే నడెదు కొళ్ళదంతే, అవళ మనస్సిన్ను మూర్ర కన్నొడనే కరెదొయ్దు కిరు పిల్లాణోయల్లి నోలసుత్తాను. అవళిగె కన్న ప్రియనన్ను నల్లనన్ను కళెదుకొండ హింటిగళాగుత్తాళ. అవళనే కన్నన్నగాదద ప్రియున చింతే, వ్యథే, విరహ. కన్న ప్రియున్ను మత్తే నోడువుదుండానే? కానే అల్లనే భోగవాళిరు - ఎందు అవళు

నిర్ధారించుకొన్నాళ్ళే. కిరుప్పిల్లాణిపై అవళ్ళు ప్రేమలు ఆనదే ప్రేమయిపోయినా! అల్లి ద్వేషించిన వాని దారాడువ డుక్కినళ్ళనే డోల్లుకొన్నాళ్ళే అవు కిరుప్పిల్లాణిపై ప్రేమచేకొందుగా, కిన్న ప్రియు నిపై కిన్న విరహ వేదనలున్న విషయిసి డోల్లచేకొందుగా, అవను వుక్కి కిన్నల్లి కిరుణి కుటుంబిపై మరి డుచేకొందుగా చేడిపోగొల్లుకొన్నాళ్ళే. కిన్న స్నేహియిలున్న కొను మరియు వ్యవకొనుచ్యాపే ఇల్ల. ఇల్లందలే కొను అవసరువ కిరుప్పిల్లాణిగా కొయ్ మరియుకొన్నే- ఎందు బారిబారిగా డోల్లుకొన్నాళ్ళే.

భక్తన మనస్సు భగవంతనకొత్త వాలిదరే, అవనిపై భక్తియు దృఢవాగుచుదు. అవన జీవన విశ్వాసుచుదు ప్రేమించుదవ్యాపిసువ కడవేలియూ నుచుదు. అదక్కే బదలూ, మనస్సు ప్రేమించుదక్కొగిదరే, అవనకథే మరియుకు. అవనిపై అధ్యాపకియూ బీనజ్ఞన్నే విరంచికొయు కొంటచాలోయూ కొప్పుచుబిల్ల.

కాశుద రియు వకియు విడేద ప్రేమునుభవవన్ను, అవళ మనోలయూ కనేయున్ను, కిన్న ప్రియకమనన్ను హారచేకొంబ అకివవాద డంబలవన్ను, అవళు అనుభవిసిద డానేంయే ఈ కిరుమొలియు కాశూనళల్లి కలయుసు డాడిద్దానే. ఈ విషయు వన్న ఒన్నిసి అర్థమాడికొండు, డానేయుల నడెదుకొండవరు భూలోకదల్లి మానవమాడువష్టు కాలచూ రాజరంకి వున్నాలోయన్ను పడెయువవరాగుత్తారే. ఆ బళిక, అవరు విరమవిదవన్నే సేరుత్తారే. అల్లియూ సిద అవరు అళుక్కొత్త మానవమున్నణియన్నే పడెయుత్తారే. ఇలసదే ఈ కిరుమొలియ కిలత్రు కి

అడియనడే: అభివ్యక్తి:- కావార్ కాగావార్, మున్నమగ మూణ్ణాం, వవ్వి వుయ్యి, వరియు పరియ, విల్ విల్స్, మలనాలు ఈళ్ళణ్ణు, కన్నై కసిన, కూమ్బుచ్చి క్రూంపుణ్ణ, వేదమగ అవుక్తం, హొన్నలరుమగ అబాణ్ణాలగ్రం, (కవళ క్కవుగ)

— శ్రీ: — (62) — శ్రియ్నైనమ: —

పీరియ తిరుమొళి - ఐంబత్తనాలు దశక - పెరియ తిరుమొళి

పెరియతిరుమొழி - ஏன்பதாம் பத்து - ஐந்தாந்திருமொழி

5. శవళ మిళమ్బు లుయ్ - తువళ విళం పిఱై.

1. తువళ మిళం పిఱై తుళ్ళుమున్నీర్త్
తణ్ మలర్త్ తెన్నలోడన్ఱి నైన్ఱిత్
తువళ, ఎన్నెనుం చకుం చోర వీరుం
చూழ్ పణి నాళ్ తుయిలా తిరుప్పేన్,
ఇవరుమోర్ పెణ్ కొడియెన్ఱు ఇరుంగార్
ఎన్నలమైందు మూన్ కొణ్డు పోన,
కువలై మలర్ నిఱ వణ్ణర్ మన్ను
కుఱుంగుడిక్కే యెన్నై యుయ్ దిరు మిన్.

శవళ మిళమ్ తిలుయ్ కుళ్ళుమున్నీర్
తేన్ మలర్ త్తెన్నలోడన్ఱి నైన్ఱిత్
తువళ, ఎన్నెంజ కంజోర వీరుమా
చూలా మణి నాళా కుయిలా దిరుప్పేనే,
ఇవళుమోర్ పెణ్ కొడియెన్ఱు ఇరుంగార్
ఎన్నలమైన్దు మున్ కొణ్డు పోన,
కువలై మలర్ నిఱ వణ్ణర్ మన్ను
కుఱుంగుడిక్కే యెన్నై యుయ్ దిరు మిన్

శవళమ తువళం = చిళ్ళిపురువ, ఇళ అఱ = ఎళియ, తిలుయ్ పిఱై = చంద్రను, కుళ్ళుమ తుళ్ళుం = అలీళన్ను కళ్ళుకిరువ, మున్నీర్ మున్నీర్ = కడలూ, తేన్ తేన్ = తంపాళ, మలర్ మలర్ = పూవనమేల్ బీదువ, తేన్ లోడు తెన్ఱల లొడు = శేంశణ నాళయూ, అన్లుల్ అన్ఱిల్ = క్రొంచ వీట్టళ్లూ, ఒన్లు ఒన్ నాళయూ, ఱిల = ఒట్టుకొండి, కువళ తువళ = (నన్నన్న) బాడిదు (దోరదిదు) శిరలు, ఎన్ నెంజు అడుమ ఎన్ నెంజు అకం = నన్న మనస్సు హృదయమూ, చోర చోర = జాతి హీనరలు, ఈరుమ ఈరుం = బాధే (యాకనే) ~~యూనాక్కుదే~~, వీడిదుకిదే, చూలా చూழ్ = దుక్కుముర్తేలూ, పణి పణి = మంబు చీళ్ళుకిరువ, నాళా నాళ్ = ధమయుదల్లా, కుయిలా దు తుయిలాదు = నిద్రిపదే, ఇరుప్పేన్ తిరుప్పేన్ = ఇద్దేనే, ఇవళుమ తిరుమ = ఇవళూ కూడ, ఒర్ పెణ్ కొడి = ఒక్క ఎళ్ళవయస్సిన పెణ్ణు, ఎన్లు ఎన్ఱు = ఎందు, ఇరుంగార్ తిరుంగార్ = నిశ్చయిదరు, ఎన్ ఎన్ = నన్న, నలమ నైలం = సొంపన్ను, ఐన్దుమ ఐన్దుం = పంచేంద్రియంగళన్ను, మున్ మూన్ =

ఈ ముంచోయే, కొండ్డి పోన = కూరగాండ్రు పోవ, కువల్లే మలర్ కుముదు మలర్ = కన్నెవిదలే ద్రూపిన, నిలిమ నిర్మలం = ఖిన్నద, వర్ణార్ణ వర్ణార్ = దేహకాంతియుళ్ళవరు, మన్ను మంత్రు = నేలసిరువ, కులు జ్ఞాడిక్కే కుల్లుగుడి = శిరుకుండుండు షేత్రక్కే, ఎన్నై నణ్ణిన = నన్నన్ను, లుయ్ప్తిరు మిన్ ఉట్టుక్కొండు = కరిదొయ్యరి.

ఛేళ్ళగిరువ బాలచంద్రను, అలేవళ్ళన్ను కళ్ళుశిరువ కడలు కంబాగి ద్రూపిన మేలే బీదువ కేంకణగాళియు, క్రీంచ పక్షిగళు, ఒట్టుగూడి (నన్నన్ను) దేగొరసుక్తివే. నన్న మనస్సు ద్రూదయవు జూరి ద్రూఁగరలు నన్నన్ను యూరనే పిడిదిట్టుక్తివే. సుక్క ముక్కలు మంజు బీళ్ళు శిరువ నమయాదల్లి నిద్రిసదే ఇద్దేనే. ఇవళు ఒబ్బ ఎళేవయస్సిన కొండ్లు ఎందు కనికరింపరు నన్న దేహబనన్ను పంచేంద్రియగళన్ను ఈ ముంచోయే కూరగాండు ద్రోఁద కన్నెవిదలే ద్రూపినభండార దేవ కాంతియుళ్ళవరు నేలసిరువ శిరుక్కుండుండు షేత్రక్కే నన్నన్ను కరే దొయ్యరి (1)

ఆళ్వారరు శిరుప్పుల్లాణి షేత్రదింద శిరుక్కుండుండు షేత్రక్కే బందిద్దా రే. బందిన శిరుమేలిగళంకరియే ఈ శిరుమేలియల్లు ఆళ్వారరు శమ్మ న్న నాయకరేందు భావిసికొండు, శమ్మ ప్రీతియు నాయక నాద భగవంత నిగాగి వివరిసువుదన్ను కాణబహుదాగిదే. భగవద్భక్తియ పోషణెయల్లి నాయక-నాయకి భావద వైశిష్ట్యవన్ను అవరు ప్రీతగొళిసుక్తిద్దారే ఎన్నబహుదు.

"ఛేళ్ళగిరువ బాలచంద్రను ఒట్టుగూడి నన్నన్ను కొరగిసు క్తివే" — నిర్మలనాథ (శుద్ధవాద) బాలచంద్రను విరుద్ధవాద నీలనగన దల్లి బదయిసి బోళ్ళగట ప్రారంభిసిదరే, అదు ఎల్లరిగూ ఆహ్లాదవన్ను కుంబు వుదు. విరుద్ధగళింద అదు కుడుత బేంకాగుత్తదే. ఎడెబిడదే కరేవ అలే గళన్ను కేళ్వుత్తలే ఇరుత కడలూ నద బదయిసువ చంద్రనొడనే జనర మనదల్లి ఆనంద వన్ను లుళ్ళిసువుదు. విరుద్ధగళింద ఇదూ ఒందు కేచ్చు! విరుద్ధళిందలుంటి, కేంపాద, ఒరవాద ఈశియల్లు మేల్లు మేల్లగే బీసు వ కేంకణగాళిగే మైమరిసి జనరు ఆనందిసుక్తారే. విరుద్ధగళింద అదరింద లూ భంగవాగలిల్ల. క్రీంచ దంపతిగళు నడెసువ భల్లాదద ధ్వని ఎల్ల రన్నూ ఉష్ణగొళిసుక్తదే. అవ్యగళ (పక్షిగళ) భంగిల్లదనే విరుద్ధగళ వ్యక్తియన్ను కొచ్చి కుళ్ళదు. ఇవెల్లవూ ఒట్టాగి శోరిసికొండరంతు విరుద్ధ గళ బాడు నాయి వాడరే!

"నన్న మనస్సు ద్రూదయవు జూరి ద్రూఁగరలు" — మనస్సు అదర అంత రంగవు ఎరడూ శేన్న ప్రియ శమన అధిలన వాగరువాగ, అవన స్నేహ స్నేహభావగళే మూరు ద్రూఁగరువాగ, బేరే విషయగళల్లి అవ్యగళన్ను

కొడగానుపుడాదరగా డోలగోవాల్సా? ప్రాపంచిక ఉలికియుల్లా అవుశేన్ జాంఢ్రోలదంశేయిలో, కొను అవ్రనళన్ను విరభిరి మూడదంశేయిలో

"నుక్క ముక్కలూ మంజు బీళ్ళుక్కిరున కామయిదల్లా సాద్రిగాదే ఇదేనే"— నుమారు నడు రాత్రియున్ను దాటిద బిళ్ళశేలో మంజు ఎల్లోల్లూ కుంబిశేసొళ్ళువుదు. అదు శక్తియాగామయ. ఆగ శేన్న ప్రియశేము నప్రోశియు శేళ్శేయల్లి బోచ్చన మలగి, మ్మే మరేరు నిద్రిసువుదు అక్కో శంశేవాద శేలగి. ఇంటిగళ్లాగి, ప్రియసాంద వంచశేళ్లాగిరు చవక్కిన్ ఈ దిశేవాగల, నిద్దేయాగల ఎల్లింద బిరబోశు?

"ఇవళూ ఒబ్బ ఎళేవయస్సిన హుడీణు ఎందు శనిశేరిసిరు"— వయస్సిన, అంద, రూపు ముంశోద వ్యగళ్లు శనిశేరణెగే ఎడశేమాడరళ్ళువు. పీరుషిను ప్రియనాగిరువాగ అవను/రేసూటిగి నిబ్బేరాద విషయగళల్లి శేలవు ఇవు. ఎళేయ వయస్సిన వళు, యువనద రూపినల్లి శాలట్టనళగే భాగ్య కొనాగి లభ్యవాగువుదు. హుడీగిరువుదు ఆ భాగ్యవన్ను హెచ్చిసువుదు. కొను హుడీణు శేనగే శేన్న ప్రియునరిషిమోశోశు. అదిద్దరే, శేన్నరివిగె నిబ్బగన గళగే పోషణెయ దుశేశంశే. ఈ విషయవన్నరిసు, అవళ ఇంగితవన్ను శిళిదు, అవళొడ ఆత్మీయాగి కొడబేకాగువను ప్రియనే. అవనే అవళిగె శనిశేరసి కొళ్ళదిద్దరే శనసారిసువవరు యారు?

"నన్న మగ బదనన్ను వంచోంద్రియగళన్నూ తోషిసోనాగి హుడీదకాంశియిందలూ గుండ" — అపూర్వవాద సుగంధవొందు నన్న ప్రియను నన్నళిగె బందిత్తు. అవనన్ను కండకూడలే నాను వ్యామోహగుండే. అవను నన్నశంతయా మృదు మధుర వాక్యగళిందలూ మనమోహక నళ్ళగళిందలూ నన్న మనస్సిన్ను అదరింద గెల్లలు ప్రయత్నిసుత్తిద్దను. నన్నన్ను ఇన్ను అగలిసదే ఇల్లవేందు మూశు శేళ్శేయల్లి నిశ్చయిసిద్దను. అదక్కే నాను మరుళాదే. నన్న శేను మనగళన్నేల్లా నాను అవన అధీనమాడిదే. ననగే భోశేకాదద్దిల్లా ననగే అవశ్యకవాగిరువుదన్ను నేమ్మదిగొండే- ఔదల్లవే, అవను నన్నన్ను వంచిసి, ~~[illegible]~~ నన్న భావభవ్యతెయన్ను భంగపడిసిబిట్టనల్లా!

యువకియరు హోళ్తుశ్కొళ్ళుత్తిద్దరు: సళ్ళకియరే, సామాన్యవాగి ఎల్లరిగూ హుడీద, లుక్కిద, ఆహ్లాదకళన్ను శేరువ బాలచంద్రనూ, శడలూ, మందమారుశేవూ, క్రొంచ దిల్లూ వివూ నన్న హాంగే ఇరువ శేష్టెనంశోనవే. నన్న మనశ్శాన్న అంశరంగవూ నన్న ప్రియశేమనల్లదే జాంఢ్రోలవే. ననగే మనోల్లాసవాగిరలే బేశ్చిత్తిద్దే. ఎల్లోల్లూ మంజు మ్ముసుకి, ఇబ్బని బీళ్ళువ కామయిదల్లి ~~[illegible]~~ నన్న ప్రియశేమన హొన్నిగ్య విల్లదే, ననగే నిద్దేబారదు. అవను ఈ మంశోయే నన్న మ్మే సుగ బదనన్ను నన్న ఇంద్రియగళన్ను సుఖిసుగొండు, నన్నన్ను వంచిసి, అగలిహోదే! ఈ దివ్యమం

దరను, శన్నైదిలో ధ్రాలిన బడ్డాద దోడ రాంశియు భూవనన, నానోచ్చి అభడాయరళ్ళాద, ఎల్లరంతే వనద మడ్ల ఎంబుదరల్ల శసిశేరబేడవేకె నేళశియురో, నన్న ప్రియను ఈవ శిరుళ్ళురుంనుడియల్లి నేలసిద్దేనె సొంరచి, యూశనే బిడుత్తా, శక్తనుందిరువే నన్నన్ను నన్న ప్రియనక్కింతే నన్నన్ను మోరిసి

భవబంధనల్లి వ్యామోహగొండ భక్తనే ప్రాపంచిక సుఖవినోశేషగళన్ను శరువంద్దెల్లవూ అంతవే. భవబంధన విషయవల్లదే అవనిగే ముక్తావ్రదూ బేడ. మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియగళుఎల్లవూ భవబంధనదల్లియే మీనబు. అవనన్ను కాపువ్రదు, దారిదోరువుదు భక్తనగూ. అవన్నే ఆశ్రయవన్నేందిగే బిడబేకెందు బంబలు.

2. కాతవిట్ట మల్లిగెయల్లి వంద
తణ్ణనె కిరణద బాణదింణె,
ఊరిన కిరిదెద్దు ఎళ్ళుత్తిరుణ్ణ
ఓరిరవు మురుళుత్తిరలు, ఉరుళుత్తిరలు
పేరిదెయర్ పేరిదెమ్మెయాగిరుత్తు
పేరిసుం పేరుగెయ్వళెయార్,
కోరిదెరుగు మలర్ మంగళమార్దిన్
కూరుంకుడిక్కే యణ్ణెయుయ్దిడుమిన్.

కాదు కాతు = దూళన్ను అవిలు అట్టి = దరదల్లి, మల్లిగే = మల్లిగే హూవన్ను, బుల్బు బయల్కి = బేగ, వంద వంద = బంద, కణ్ = కండాద, మదియన్ మదియిన్ = చంద్రనొడనే కూడి, ఇళ బాడ్ = ఇరుళ బాగిల, బాణ = దుళ (ఎళెయ) కాళెయు, ఇన్నే = ఈ క్షణవే, ఊరిన ఊరిన = ళ్ళి కాళెయూ, కిరిదన్ను కిరిదెద్దు = బిల్లల్లి దుకి దుకి బందు, ఉరుళుత్తిరలు = మిశ్రగొండి (ఆట్టిళియుంబేగొండి), బణ్ణ ఉణ్ణణ = కిన్నకిరలు, ఓర్ ఇరవుమా ధ్వర్ = ఒందు రాత్రియూ కూడ,

Garani Srinivasan

ఉఱిఞ్ఞోన ఉఱఙ్ఙకెణ్ = నిద్రిచిలారో, (నిద్రపుచ్చలేదుల్ల), ఉఱిఞ్ఞుమా
ఉఱఙ్ఙుతుం నిద్రిపుచ, పేదయ్యరో పెణాకయిర్ = డొంగదరు,
పేదయ్యెయూల్ ఇరుసు పెణాకాణమయిగాన్ తిరున్తు = అవివాకంద
లే ఇరుక్క, పేశిలుమా పెళ్ళుం = (నన్నన్న కూకు) ఆడిక్కొండరూ,
పేశుడ పెళ్ళుకా = ఆడిక్కొళ్ళలి, పేయ్ వళ్ళియార్ కళ్ళ పయ్యవిళా యార్
= కళ్ళకుంబి బళ్ళకొట్టిరువరు, కొలదయ్ కాణాకై = కూడలనల్ల, నలుమ
లర్ నాట్టు మనర్ = బీంమళ్ళద భూవన్న ముడిదిరువ, మజ్ఞళ్ళ మణ్ణాకు =
దేవియున్న, మార్బిన్ మార్బణ్ = ఎదయల్లి లుళ్ళువన్న, కు లుజ్ఞుది
క్కేశ్ తుఱుఞుతుడిక్కకె = శిరుచ్చుర్ముండు డిషేశ్రక్కే, ఎన్నైవి ణాణా = నన్నన్న,
లుంట్రు ఇదుమిన్ ఉబుత్తు విడుమిణా = కొన్నొయ్ డియు సేరించి.

వీరావన్న చొల్లువంత మల్లన్ భూవన్న కోలి బంద ఎళ్ళియు గాళియు
కంవాద ఇంద్రన్ను తనే కూడి ఈషణాదల్లే చళ్ళగాళియూ గుళ్ళి గుళ్ళి బందు
(నన్నన్న) చట్టియుంళ్ మాడి శిన్నశ్శిరలు, (నాను) ఇందు రాత్రియూ పూడ నిద్రి
కువుదిల్ల. నిద్రిపువ డొంగరు అవివాకదిందలే కూడిరుక్క (నన్నన్న కూకు)
ఆడిదరు ఆడిక్కొళ్ళలి. (అవరు) కళ్ళకుంబి బళ్ళకొట్టిరువరు. కలమొదల
నల్ల వీంమళ్ళద భూవన్న ముడిదిరువ దేవియున్న ఎదయల్లుళ్ళువన్న (2)
శిరుచ్చుర్ముండడిషేశ్రక్కే నన్నన్న కొండొయ్యు సేరిం

యువతియు డేళ్ళుక్కాళే: గళ్ళశియారే, సుందరవాగి అరళుత్త వీరా
గవన్న డ్రోహిక్కొల్లుత్తిరువ మల్లనొభూవళ్ళన్న భవరింకొండు అవ్వగళ్ళ వీం
మళ్ళవన్న భూర్తు మృదువాగి బీసువ కుళిగాళ్ళ మనస్సినే ఎష్టు ఆద్లూవ
వన్న కరళోకు! కంబాద బళ్ళదింవళ్ళూ అదరింది నే కూడి కొంటిద్దరే,
అంధరాత్రిగళు ఆనంద మయవల్లవే! ఎంతకరవాద ఈ ముంద మూరుకళే
ననగే ఈషణాదల్లి ఒళ్ళగాళియూ, నన్నన్న కుళ్ళి కుళ్ళి బీసుత్తా, నన్నన్న
ఇట్టగియన్నొగళిందు డాకుళ్ళిత్తే. ఇదరింద, ఇందు రాత్రియూ ననగే నిద్రే
దర్తు భూమిల్లవల్ల! వీంమళ్ళిసువ ముంద మూరుకద సేరియుల్లి కుమువాగి
నిద్రిపువస్త్రియరు నన్నన్న కుంతు మనస్సినే బందంతే మాతనాడి కొళ్ళు
త్తిద్దారే. నన్న అవస్థేయన్న కండు, అవరు తుంబ వివేకగళ్ళంతే, నన్నన్న
డాభ్యమాడుత్తారే. అవర అవివేక అవరిగే తిళియువుదే? అవరు
తమ్మ కైకుంబి బళేగళన్న కొట్టిరువరు. నిమ్మి దింకొండు గళింద కుంబి
ఆనంది నుక్కిరువరు అవరు. నన్న కైబళేళు కైగళల్లి నిల్లువుదే ఇల్ల!
అవు కళ్ళం బీళ్ళుత్తేవేయిల్ల! ననగే నన్న ప్రియతమన బగేగే మోదనే.
అవన అగలవేయన్న నాను తిళిదిలారే. ఇరర డొంగరు నన్నన్న కుంతు
పేనుబోకాదరు ఆడిక్కొళ్ళలి. నన్న ప్రియతమను ఈ శిరుచ్చుర్ముండు
తియల్లి నోలిసిద్దానే. భీరమనుందరియూద శ్రీదేవియు నన్న ప్రియు
న ఎదయల్లి నోలిసిద్దళే. దయామయియూద అవళ నేరవినింద
నాను నన్న ప్రియనన్న భేరువేనోంబ సంశయవే ననగిల్ల. విద్యుల్లతా,

Gowri Srinivasan

కళ్ళకియరీ, నన్నన్ను శివక్కుదుంగుడిక్ కరిదామొయ్యుద నన్న ప్రియాశమానోం
ఇన నన్నన్ను నీలిం.

3 కాలయుం మాలయొట్రుణ్డు
కంగుల్ నాళిగైయూళియిన్ నీణ్డులావుం,
పోల్వతోర్ తన్మై పుగుంద్తు నిట్కుం
పొంగుళ్ళలేయొక్కుం వాడైచాల్నిల్,
మాలవన్ మామణివణ్ణన్ మాయన్
మట్రుమూన అవైవందిడామున్,
కోలమయిల్ పయిల్లుం పుఱవిల్
కుఱుంగుడిక్కేయెన్నొయ్ నీర్తిరుమిన్.

కాల్ఎయుమ కాలయుం
కళ్ళుల్ నాళిగైయూళియిన్ నీణ్డులావుమ,
పోలద్తోర్ తన్మైపుగుంద్తు నిట్కుమ
పొళ్ళలుళేయొక్కుమ వాడైశొల్లల్,
మాలవన్ మామణివణ్ణన్ మాయన్
మట్రుమున్న అవైవందిడామున్,
కోలమయిల్ పయిల్లుం పుఱవిల్
కులుఇడిక్కేయెన్నైయుంప్తిరుమిన్.

కాల్ఎయుమ కాలయుం = (లుద్దటియుళ్ళే) బెళగను, మాల్ మాలు = నంజోయొ
డనే కిట్టులుణ్డు ఒట్రు ఉణ్డు = [redacted] కిట్టుగాడి నంకటగొళ్ళ
కుత్తిదే, కళ్ళుల్ నాళిగై కంగుల్ నిళ్ళిగై = రాత్రియకాలవు, లూలి
యున్ ఊళ్ళియిన్ = కల్పకాలక్కంకలూ, నీణ్డు నీణ్డు = లుద్దనాగి,
లుళావుమ ఒలిగావుం = నంచకయువ (అలీదాడువ), పొళ్ళల్వదు
పోల్వతు = పొళలువ, తిర్ థార్ = అవతారిగాదొందు కళ్ళెల
తన్మై = కృష్ణభావవన్న (గుణవన్న), పుగుంద్తు = బిడిదు
నిట్కుమ నిట్కుం = ఇదే, పొళ్ళు పొంగుం = లుంయువ,
(లుక్కువిల్లువ), అలిలేయొక్కుమ అళలేయొగక్కుం = పొంకం
యాన్న పొళలుక్కదే, వాడ్ వాణాడ = మంద మారుకవు, శొల్లల్
చాల్నిల్ = కేళువుదాదరే, మాల్ అవనొ మాల్ అవణ్ = అను
అర్యంకలున్నకసూ, మామణివణ్ణన్ మామణి వణ్ణాణ్ శ్రేష్ఠనాద
నీలమణియబణ్ణవుళ్ళవను, మాయన్ మాయణ్ = అద్భుతకారి, మట్రు
మ మట్రుం = ఇతర (ముక్తియూ), ఉళ్ళ ఉళ = ఇరువ, అవ్వై అవై
= అవుగళు (గుణలక్షణగళు), [redacted] వందిడామున్ వందిడాముణ
ణ్ = బందు నిమ్మువుదక్కే ముంచెయ్యి, శొలమ కోలం = సుందర
వాద, మయిల్ మయిల్ = నవిలుగళు, పయిల్లుమ పయిల్లుం = వాసి

(కుంభరాశి) (68)

కుంభరాశిలో పుట్టినవి = కోతిబొమ్మలన్నళ్ళు, కుయ్యిమ్మనిపిల్లే
కుర్రుంకుర్రుంకు = శిరుక్కోరుంమనిపిల్లే, ఎన్నేళ్ళైరాణ్మణీ =
నన్నన్న, ఉయ్యదు ఇదుమిసై ఒప్పుత్తు ఇడుమిణ్ణ = శరీరమొయ్యది
పోలిసి.

ఉదయపు పింజోయిండనే తొడిశొండు నింశటగొళ్ళాపుత్తదే.
రాత్రియ కాలపు ఇందు శల్పక్కిం శలూ ఉద్దనాగి, అలేదాడువుదన్న
థోటలువ అవరిగి వీవాదొందు భిన్నభావవన్న పడిదిదే. ఉక్కి బిళువ
చిండయన్నే మంద మారుశవు థోటలుత్తదే ఎన్నబహుదు. అవను
అత్యధికను, శ్రేష్ఠవాద ఇంద్రనీలవు మణియు బణ్ణదవను, అదచ్చి
శశాంక. ఇన్ను ఇదువ గుణాలక్షణగళు ఇందు బిడువుదక్కే ముంచ
బేయిల్లి నిందరవాద నవిలుగళు కుంబిరిసిండిదువ కోతిబొమ్మళన్ను
ళ్ళి శిరుక్కోరుంగుడి షేత్రక్కే నన్నన్న శరీదొయ్యువ్వదు పోలిసి బిడి (3)

రుచి వశియు థోటళ్ళుత్తళే నెళ్ళశియురే, ముంజానె బందాగ
ననగే ఇందు బగేయ శాంతియుంటాగువుదిల్ల, దినగళన్న థోటగాదలా
కళ్ళేదుబిడబహుదేందిగు బగేదిదే. ఒట్టు వటిసేయున్న శరువ మయుంజానే
నన్న మనోభూమియ శశనేయన్న తీ శొళ్ళి లశ్చగాగి యుగదలా మురిసిబిడు
వుదు ఎందుకొండిదే. నింజోయిగను వుదల్ల, అదరిందశే బరువుదిల్ల, ఎం
దుయోగితిసుత్తిద్దే. ఎశ్రాంతియన్న కొంచం కుంచ నింజోయిల్ల అనం
శర బరువ రాత్రియల్లా ననగే ఎశ్రాంతియిల్లగలి సిద్ధియిల్లగలి ~~[illegible]~~
ఆ లుంటాగదు ఎందుకొండిదే. ఈ నోవిని, ననగే చెల్లదినల్లూ
చెల్లనల్లూ యావ వ్యత్యాస చ్యూ కండు బరువుదిల్ల. ఎరడూ ఇందలే
బగేయుత్తి నన్నన్న నింశటక్కే ఈడు మాడుత్తివి. ఇశరరంశే థకలు
ఇట్టువటిసేయిందలే నిలద చెల్లాడుత్తా మనస్సిన విషయగళన్ను మరశే
యువుదేందరే ననగే సాధ్యవిల్ల. నింజో మత్తు రాత్రిగళల్లూ రుంశేయిలి
థకలల్లూ మనోభూమిశే, నింశట, భోజన, నిద్రెక్కగళు కుంబిహోగువే.
రాత్రియంతే థకలూ నిద్ర నన్నన్న ముంచసుత్తిదెయల్ల!

రాత్రియ ఇందినొందు ష్టవూ ఇందినొందు యుగదంతాగుత్తదే.
బలుదీర్ఘవాద కాలవన్న కళియువుదాదరూ హేగె ఎందు యోచి
నెయ్యుగుత్తదే.

రాత్రిగెయల్లా మలగిద్దరూ నిద్ర కద్దినే సిద్ధిసుత్తిరల్ల. మిల్లిన
ంబవిల్ల. రాత్రిగెయల్లా థోరళాడి థోరళాడి, యోచిసుత్తా, నింశట
పడుత్తా కాల కళియుహోగువుదే. ఇంతే సిద్ధిగళు అలేదాడువ మానసిక
దౌర్బల్యవే రాత్రియ దానారబహుదో ఎనిసుత్తదే.

మంద మారుతవు బరలాగి బీసుత్తా సిద్ధియన్న శరువుదర
బదలాగి, జ్వలిసి లూరియు బొంగెయిల్లి అదానిదే.

నన్న ప్రియురాలమనుదిద్దినవళ్ల గణియే. అవను నివ్వత్తో
ష్ట్రను. దివాడ్డికను. అచ్చుకట్ట మవాద ఇంద్రసాలు మంతోయి
బిణ్ణద ~~మాడు~~ సుందరాకషిణ్ణ దేవకాంతి అవనను. ఆదర్,
అవను యారు యున్? - అచ్చుకాంతి. నన్నన్న మరుళ్లుగసొళసి, వం
ఇసి భోరటు ~~మాడు~~ లోదవను. అవన నయనాలషణాగళూ ఇన్ను
బగెబగెయుగవే. అవ్యాళన్న నారాటపిసువ దేవతెయళూ
అవసారే. ఆ దేవతెయరున్న సుందరాంగనా నిర్మంచిసిళ్ళిట్ట
భోగదినేందరే, నానే అవనల్లరువ కాతరవాద ప్రీతి మనసి ~~మాడి~~
బిట్టు భోగవాగబిట్టను. అదక్కే బదలాగి ద్వేషవే కుంబిబిడబ
ఇత్తు. కెళదియరే, నన్న మనస్సు ఆతీతియల్లి బిచ్చెరుగాగి
విరహావిదువుదక్కే ముంచోంటిరువ నన్నన్న సుందరవాద నవిలుగ
ళంద కుంబిరువ శోకవ్యాళుళ్ళ శిరుచ్చుకుంబిడిసిదరిందే ధరే
కొయ్యితు. నన్న ప్రియురాలమను అల్లి నెలసిద్దనే. నన్నన్న అవన
బళగే కరెదుకొంబి. అవన నడవాళిందలే నన్నెల్ల సంశయగళు మరుంబు
వాసువుదు.

4. కరుమణి పూண்டு வெண்ணகை நாந்து
காரிமிலேற்றணர் தாழ்ந்துலாவும்,
கருமணியோர்கை யெண்ணுள்ளாந்தள்ள
நிரைமுறங்காதிருப்பென்,
பெருமணிவானவருச்சிணைவந்த
பேரருளாளன் பெருமைபேசி,
குருமணிநீர்கொழிக்கும் புறவில்
குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்.

கருமணி பூண்ட வேண்டாடனோடு
சாமிலேற்றணர் சாலோடுலாவுமூர,
பெருமணியோசை யென்னுள்ளந்தள்ள
பேரிரவுமுறங்காதிருப்பேன்,
திருமணிவானவர் சென்னிதோய்ந்த
தேரருளாளன் பேரும்பேசி,
கருமணிநீர்கொழிக்கும் புறவில்
குலுமுடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமினோ

கருமணி கருமணி = சிறிய மணிகளன்ன, பூண்ட பூண்டு = தரிசி,
வேள் ஏறு எவள்ளாகு = பிళియ శంబగళన్న, அணோந்து =
நిలసి, சார் கார் = శరియ, இமில் திமில் = ఎత్తిలన్నళ్ళ, మీసు

ఏర్పు = ఎక్కు (నూళ్ళ)వళ్ల అణర్ అణార్ = శత్రువళ్లు, కాలాన్ను క్రాష్టిస్తు = ఇళియబిద్దు, ఉలావ్వుమా ఉలావుం = అల్లాడువ, ఒరు మణీ ర్రాపుమణీ = ఒందు నంబేయు, శబ్దే ర్రాణా = శబ్దవు, ఎన్ ఏణ్ = నన్న, ఉళ్ళమా ఉళ్ళాణం = మనస్సన్న, కళ్ళ క్రైళ్ళా = వంశటనాళిసలు, ఓర్ ఇరవుమా ర్రార్ ఇరవుం = ఒందు రాత్రియూ సిద్ద, ఉటాళ్లాడు ఉరంగుకాత్తు = నిద్రిసద, ఇరుప్పేన్ ఇరుప్పెణ్ = ఇరుత్తేనే, పేరుమణీ ర్రపరుమణీ = దివ్యవాద సింహయనన్న, వానవర్ వాణావర్ = దేవరకేళ్ల (అమరర), ఉళ్ళ ఉళ్ళి = నోత్తియు మేలే, వ్వైత్త ణావత్తన్ = నలేసిసిళ్ళిద, పేర్ అడుళ్ళాళన్ పేర్ అరుణాచలణ్ = మహాశ్వరాళ్లు మిన, పేరుమ్మై ర్రపరుణమ = పంరమేయున్న, పేళి ర్రపేళి = మూశనాటి శ్రీ ళ్ళువ (శ్రీనళ్లువంధ), శురుమణీ ర్రురుమణీ = శ్రేష్ఠవాద రత్న నళ్ళన్న, నీర్ నీర్ = ప్రవాహవు, శకిలుక్కు మా రాకాళ్ళిక్కుం = దడక్కే శళ్లువ, ప్రుయిల్ ర్పరవిల్ = అడవియ మూలర్ (రాచిన మూలం, నద్దీనళ్ల మూలశ), శులలిప్పు దిశ్కే ర్రుంగుకిడక్కుం = శిరుక్కురుంబుడి షేత్రక్కే, ఎన్నైత్ ణాణ్ణిణా = నన్నెన్న, లయ్ప్రక్కు = ఇదుమిన్ ఉయ్ప్పక్కు విడుమిణ్ = శరీదోయ్యు దేవం.

శరియమణీనళ్లన్ను ధరిసి, చిళ్ళియు శంఖనళ్లన్ను ధరిసి, (ఝుడిసి), శరియు పళ్ళిలుళ్ళ గూళ్ళినళ్ల శక్తినళ్లల్లి ఇళియబిద్దు అల్లి ఒందు నంబేయు శబ్దవు నన్న మనస్సన్ను వేంకటనాళిసలు, ఒందు రాత్రియూ సిద్ద (నాను) నిద్రిసదే ఇరుత్తేనే. దేవకేళ్ల నోత్తియు మేలే దివ్యవాద సింహయనన్న నలేసిసిళ్ళిసద మహాశ్వరాళ్లు మిన ఒంరమేయున్న శ్రీనళ్లువంధ శ్రేష్ఠవాద రత్ననళ్లన్ను ప్రవాహవు దడక్కే శళ్లువంధ కావిన (నద్దీనళ్ల) మూలర్ శిరుక్కురుంబుడి షేత్రక్కే నన్నన్ను శరీదోయ్యు దేవం. (4)

పళ్ళినళ్లల్లి ~~నినళ్ల శక్తినళ్లలి~~ శరియు మణీ, నీలమణీనళ్లన్ను ఇళియు శంఖనళ్లన్ను, ఒందొందు నంబేయన్ను వ్రోణోసి, దనవళ్ల శక్తినళ్లిని శక్తిగళిరుత్తారే. దనవళ్లలి, అవ్రవళ్లల్లి ఎక్కువళ్లలి ఇదొందు అలంకార. నిలయల్లి దనశరీరవళ్లు మనేవళ్లలి ఒంశరీరవు నాన, అవ్రవళ్ల శక్తిన నంబేవళ్లు అలుగాడుత్తా దిద్దు మాడుత్తా ఇరుత్తాళే. ఈ కథజవాద విషయవన్ను తిలిద్దరు దివంగత యు ముక్త రాత్రియు బరిదే నిగూఢవే యింబిదన్ను బిలు సుందరవాగి వర్ణిసిద్దారే.

యువతియు హేళుత్తాళే: నళ్ళతియరే, ఎక్కువళ్ల శక్తినల్లి శరియు మణీ, ఇళియు శంఖనళ్లనడువే వ్రోణోసిరువ ఒందొందు నంబేయు అలుగువాద మాడువనిదల్లి నన్న మనస్సన్ను దివంగత

ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ನನಗೆ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜಾಗ್ರತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಮೇಲಣ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚಾರವನ್ನು ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಬಲ್ಲಳು. ಅವಳು ವಂಚಕಿಯಲ್ಲವೆನೆ. ನಮ್ಮನಾದರಿಸಿ ಕೂಡಲು, ರಾತ್ರಿಗಳ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹಂಬಲವನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವನೀಕ ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಸರ್ವಸ್ವನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ರತಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ಶಾಂತಿ, ಶೋಭೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಬಲಿಯಲ್ಲಿನ ಮೂಲಕವೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂಕುಮವಿಡುವೆನೆಂದೇ ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನೊಡನೆ ಕರೆತಿಕೊಂಡು ನಾನು ಪ್ರಯಾಣವಿಡುತ್ತೇನೆ

5. ತೆಣ್ಡಿಮಿಲೆಟ್ರಿಣ್ ಮಣಿಯುಮ್ ಆಯನ್
ತೋಂಗುಕುಳಲೊಣಕಯುಮ್ ತೆನ್ಱಲೊಡು,
ಕೊಣ್ಡತೋರ್ ಮಾಲೆಯುಮನ್ತಿಯಿನ್ಱ
ಕೋಲವಿಳಮ್ ಪಿಱೈಯೊಡುಕೂಡಿ,
ಪಣ್ಣೆಡಯಲ್ಲವಿಣವನಮಕ್ಕುಚ್
ಚಾವಿಯೆಱವಿಣೆಯವಾಟ್ಟಕುಱ್ಱಯುಮ್,
ಕೊಣ್ಡಲ್ ಮಣಿನಿಱವಣ್ಣರ್ ಮನ್ನು
ಕುಱುಂಕುಡಿಕ್ಕೆಯೆನ್ಱುಯುಯ್ಕ್ತಿಡುಮಿನ್.

ತಿಣ್ಡಿಮಿಲೇಟ್ರಿನ್ ಮಣಿಯುಮಾ ಆಯನ್
ತೀಂಕುಳಲೊಣಕೈಯುಮಾ ತೇನ್ಱಲೊಡು,
ಕೊಣ್ಡಾದೋರ್ ಮಾಲೈಯುಮನ್ದಿಯಿನ್ಱ
ಕೋಲವಿಳಮಾ ಪಿಱೈಯೊಡುಕೂಡಿ,
ಪಣ್ಣೈಯವಲ್ಲವಿವೈನಮಕ್ಕು
ಪ್ಪಾವಿಯೀನಾವಿಯಲ್ಲವಾಟ್ಟಂಗುಯ್ಯುಮಾ,
ಕೊಣ್ಡಲ್ ಮಣಿನಿಱವಣ್ಣರ್ ಮನ್ನು
ಕುಱುಂಕುಡಿಕ್ಕೇಯಿನ್ನೈಯುಯ್ತ್ತಿಡುಮಿನ್.

ತಿಣ್ = ಬಲವಾದ, ತಿಮಿಲ್ = ಹೆದಲುಳ್ಳ, ಮಿಟ್ರಿನ್ ಏಱ್ಱಿಣ್ = ಎತ್ತಿನ, ಮಣಿಯುಮಾ ಮಣಿಯುಮ್ = ಗಂಟೆಯೂ, ಆಯನ್ = ಆಯನ್ = ಸುಂದರವಾದ, ತೀಮಾ ಕೋಮ್ = ಮಧುರವಾದ, ಕುಳಲ್ ಕುಳಲ್ = ಕೊಳಲಿನ, ಒಣಕೈಯುಮಾ = ಶಬ್ದವೂ, ತೇನ್ಱಲೊಡು = ತಂಗಾಳಿಯೊಡನೆ, ಕೊಣ್ಡು ಕೊಣ್ಡ = ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ, ತಾರ್ ಮಾಲೈಯುಮಾ = ಒಂದೊಂದು ಸಂಜೆಯೂ, ಅನ್ದಿ = ರಾತ್ರಿಯು, ಈನ್ಱ = ಉಂಟುಮಾಡುವ, ಕೋಲವಿಳಮ್ = ಸುಂದರವಾದ, ಪಿಱೈಯೊಡು = ಚಂದ್ರನೊಡನೆ, ಕೂಡಿ = ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಪಣ್ಣೈಯ = ಬಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ್ದಂತೆ, ಅಲ್ಲ = ಅಲ್ಲ, ಇವೈ ಕಾಣವ = ಇವುಗಳಿಲ್ಲ, ನಮಕ್ಕು = ನಮಗೆ,

పావియేనే పావియేన్ = పాపియైన నేను, ఆవియుళ్ళ ఆవియిన = ప్రాణాలన్నిటి, వాళ్వుమూ శెయ్యుమూ వాటటం తెచయ్యుం = బాగుచేసి వుంచు వుపు (నుట్టు దాశుళ్ళు), శొండ్రల్ తెకాణ్టల్ = కాముకిలు, మణి నిఱమూ మణిగ్రీవం = ఇంద్రనీలమణియు, బణ్ణన, వణ్ణర్ వణ్ణార్ = బణ్ణనవరు, మన్ను మణ్ణు = నేలసిరుప, శులుంజ్రుడిక్కే కుఱుంగుడిక్కే = శిరుశ్కురుండుడిగే, ఎన్నై ఎణ్ణా = నన్నన్ను, బయ్ప్పు ఇడుమిన్ ఉయ్క్తు ఇడుమిన్ = శరణమయ్యి కోరండి.

బలవాద డేవలుళ్ళు ఎత్తిన వంచేయుం శోవళన మధురవాద శొళ అన నాదమూ, శేంకణాగ్నియు శూడిశొంటిరువ చందొందు నింజియుం రాత్రియు ఈనువ సుందరవాద బాల చంద్రనుం డెనే శేరి, ఇతరుంటిన శాలదల్లద్దంగే అల్ల. కడు రాపినాను. ఇవుగళల్లన నన్న ప్రాణగళన్ను నుట్టు బాడిసువుదు. కామురిగలంగేయుం ఇంద్రనీలమణియంగే యుం బణ్ణనవను (నన్న ప్రియతమను) నేలసిరువ శిరుశ్కురుండుడి (5) షేలర్క్కే నన్నన్ను శరణమయ్యు కోరిసి.

యువతియరు డేళ్వుకొళ్: శెళ్ళతియరే, నన్న ప్రియతమనొడ నే ననగే నంబంధవు లభిసువుదక్కే ముంచే, ననగే నంజేయు నమయదల్ల మనేగళన నంశేషేశ్వరనాగి రుశ్తిద్దరు. నంజేయు నమయదల్ల మనేగళన ముంశెరుసువ ఎత్తరగళ (దనగళ) శత్తిన నంటేగళన్ను, అవుగళన్ను ముందే బరువ శోవళన శొళలన నాదవూ, మంద మారుత తొడనే బళిక ఆనంద వన్ను లుక్కిసుత్తిరుత్తు. ఈగ ఆకాంశేషవే ఇల్ల, అవుగళింద ననగే ముశవిల్ల. అవుగళ జొతెయల్లి బాల చంద్రనూ శూడిశొండిరంతూ, అంథ చందొందు నంజేయూ నన్న ప్రాణగళన్నే ముంచిబిడుత్తవే. బాడిసి నుడుత్తవే. నాను శరణు రాపి! నన్న ప్రియ తమను శామురిగలనంతే ఆశర్షకవాద డేహకాంతియుళ్ళవను. ఇంద్రనీలమణియంతే డేహకాంతియుళ్ళవను. శెళ్ళతియరే, అవను నలుసిరువ శిరుశ్కురుండుడి షేలర్క్కే నన్నన్ను శరణమయ్యు కోరిసి. అవ నదన్నిన్నియల్లి నన్న ఎల్ల నంశట గళూ మాయవాగువుదు.

6. ఎల్లియుం నన్ పకల్ మిరుంతే
యేశిల్ మేశుక వెన్ కిణైయార్,
నల్లరవర్ నిఱం నామఱియోం
నాణ్ మడమచ్చం నమక్కిల్లై,
వల్లణ తెచాల్ని మకిళ్వరేల్ం
మామణి వణ్ణనై నామఱవోం,
కొల్లిల్లై వళరిళమూల్ పుల్కు
కుఱుంగుడిక్కే యెన్నొయ్ తొళిమిన్.

ఎల్లయుమా నన్ బిడలు మీరున్నే
యీశిలు చోశుడ మేస్దిల్లో యూర్,
నల్లర్వర్ నిఅమా నామలు అయోమా
నాన్ మడమచ్చమా నమక్కి గ్గిల్లే,
వల్లన శోల్ల ముఖలూవరేలుమా
మామణి వణ్ణాళ్ నామలు అయోమా,
శోల్లే వళ్ళంళ ముల్లే పుల్డు
శులుజ్జు డిక్షే యేస్నే యుయ్ శిడుమిన్.

ఎల్లయుమా = కాశ్రియల్లూ, నల్ బిడలుమా = గొప్ప పకన్నుం = ఒళ్ళోయ డగలల్లూయూ, ఇరున్నే = ఉన్నవాడా, తిరుక్కి = ఇద్దుకొం కిన్నే, విశిలుమా = విశుడ = పవిత్రమైన, ఏశుం = పరిశుద్ధమూడిదరా మాడలు, విస్దు = ధరించువ, ఇల్లోయూర్ = ఇతరులు, అణ్ణియాళ్ళువరు, నల్లర్ = గొప్పనవరు (భాగ్యవంతులయుదు), అవర్ = అవర, నిఅమా = నిజమైన, నామా అయోమా = నాము అరియుదుం = నాను అరియుదు, నాన్ = లజ్జయూ, మడమా = మర్యాదయూ, అచ్చమా = భయమూ, నమక్కి = నమకు, ఇల్లు = ఈ విషయదల్లి (ఇల్లి), ఇల్లే = ఇల్లు, వల్లన = శమనే, శోల్ల = పరిపూర్ణమాగి = కొళ్ళకొండు, మఖలూవరేలుమా = మహిళెయరెల్లరూ = కుషీయిందిరుత్తారే, మామణి = మామణి, వణ్ణాళ్ = తోరువ, నీలమణియ బణ్ణదవర్న్ను, నామా = నావు, అయోమా = మరియదే, శోల్లే = భయవిల్లదే, ఇళ = చిళ్ళియువ, వళ్ళంళ = మల్లిగెయు (చిళ్ళియు), పుల్డు = కుంభిశోండిరువ, జ్జుడిక్షే = శిరుక్కురుజ్జుడిక్షే, ఎన్నే = నన్నన్న, లుయ్ శ్కు = కుంభిశోండిరువ, శులుజ్జుడిక్షే = శిరుక్కురుంము

ಕರೆದೊಯ್ದು ಸೇರಿಸಿ. ಸ್ನೇಹಿಯರೇ,

ಯುವತಿಯು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾಳೆ: ಲೋಕದ ಇಕ್ಕರೆಯುವತಿಯರು ಭಾಗ್ಯವತಿಯರು. ಅವರು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದಾಳೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊರಳು ಕೈಗಳು ಇರುವುದೂ ವಿಂಡಾಭ್ಯಮೂ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ತಮಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಅವರು ಆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೇನೋ! ಅವರಗುಣಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಮಹಾಮಣಿವರ್ಣನನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ, ಇಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಮೌನವಾಗಿರಬೇಕಾಗಲಿ, ಭಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನಗಲಿ, ನಾನು ವಿರಹ. ಹಿಂಸೆಯಾಗಲಿ ರದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೇನೆ. ಇದರಿಂದ, ನನ್ನ ಹೊಂಬಣ್ಣವನ್ನು ಮೈಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೇವೆ. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳು ನಿಲ್ಲವು. ಅಷ್ಟು ಬಡವಾಗಿದೇನೆ ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಹೋರುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡೋಣ ಯಾರೇ ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಮರೆಯಲಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಮರೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ನೇಹಿಯರೇ, ಎಲ್ಲಲ್ಲೂ ಮಲ್ಲನೇ ಬಿಳಿಗಳು ಬೆಳ್ಳದು ಈ ಶೋಕವಿನಾಶಕರುಗಳಾಗಿ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ನಲಿಸುವನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿಬಿಡಿ.

"ನಾನೋ ಮಹಮಗ ಅಚ್ಚಮೂ" — ನಾಣ್ಣ ಮಡಂ ಅಚ್ಚಂ" — ನಾಚಿಕೆ, ಮೌನವಾಗಿದೆ. ಭಯ — ಈ ಮೂರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಹಜ ಗುಣಗಳು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ಕುಲೀನ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಲಿ, ಭಾವಾನ್ಯರಾಗಲಿ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೇ "ಬೆಣ್ಣೆ ದೊಣ್ಣೆ" ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು. ಭಗವಂತನನ್ನು ವಿಡೋಯುವ ದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರರು ಆಗಬೇಕು.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಮಾಜ ಭಕ್ತಿಸಮಾಜ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ, ಆದರೆ ಸುಂದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

7. தெங்கணைடிய கரியமேனி க்
தேவரொருவரிங்கே புகுந்து, என்
அங்கமெலிய வினைகழல
ஆகுகொலோவென்று சொன்ன பின்னை,
ஐங்கணை வில்லி குன்ற ணைமை
யென் றனைடாடு மதனை யறியமாட்டேன்,

ಕಾಕಾಗು ಕಲರ್ ತಣ್ ಪಣಾ ಕೂಟ್ಟ ಪುಱ ಮಿಲ್
ಕುಱುಗುಕುಡಿಕ್ಕಕ ಯಣ್ಣಿಣಾಯುಯ್ ತ್ತಿರಿಮಿನ್.

ಶಜ್ಞಶೆಡಿಯ ಕಂಡಿಯುಮೇನಿ
ಶ್ಕೇವರ್ಕೂರುವರಿಜ್ಞೋ ಪ್ರಿಲ್ಲಾನ್ದ, ಎನ್
ಅಜ್ಞಮೆಲಯ ವಳ್ಳೆಕಲಿಲ
ಆದುಕೊಲ್ಲೋ ಮೆನ್ಲಲು ಶೊನ್ನ ಪಿನ್ನೆವ.

ಪ್ರಿಜ್ಞನ್ಲೆ ವಿಲ್ಲ ಕೆನ್ನಿನ್ಲೆತ್ತಿ
ಯಿನ್ನೋಡಾದು ಮದನ್ಲೆತ್ತಿಯುಲಿಯು ಮೂಚ್ಚೇನ್,
ಕೊಜ್ಞಲರ್ ಕಣೋ ಪಿಣ್ಲೆ ಶೂಲೂ ಪ್ರಿಲಿವಿಲ್
ಕುಲುಜ್ಞುಡಿಕ್ಕೇಯನ್ಲೆಯುಂಪ್ಪಿಡುಮಿನ್.

ಶೆಮ ಕಣ್ ಎಕಂ ಕಣ್ = (ಕೊಂದಾವರೆಯಂಕೆ) ಕೊಂಬಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನೆಡಿಯ ನೆಡಿಯ = ದೀಷ್ಣಿವಾಗಿಯೂ, ಕಂಡಿಯ ಮೇನಿ ಕಾರ್ಯ ಮೆಣಿ = ಕಪ್ಪಿನೆಯ ದೇಹ ಡವನ್ನೂ, ಬುಳ್ಳ, ಕೇವರ್ ಒರುವರ್ ಕ್ಕೊವರ್ ತ್ತಿರುವರ್ = ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ದೇವರೇ, ಇಜ್ಞೋ ಇಂಗಿಕ = ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ, ಪ್ರಿಲ್ಲಾನ್ದ ಪುಕುನ್ದು = ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನ್ ಅಮ್ಮಾ ಕಣ್ ಅಂಗಕಂ = ನನ್ನ ದೇಹವು, ಮೆಲಯ ರಿಮಣಿಯ = ಕೈಶವಾನುವಂಶೆಯೂ, ವಳ್ಳೆ ಕಲಿಲ ವಿಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಲ = ಬಳೆಗಳು ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿ, ಆದುಕೊಲ್ಲೋ ಆತ್ತು ಕಾಕಾಲೊ = ಅದೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಎನ್ನಲು ಕಣ್ಣು = ಎಂದು, ಶೊನ್ನ ಪಿನ್ನೆ ಕಾಕಾಣ್ಣ ಪಿಣ್ಣಿಣಾ = ಶಿಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಪ್ರಿಜ್ಞನ್ಲೆ ವಿಲ್ಲ ಪ್ಪುಗಳಿಣ ಪಿಲ್ಲಿಲ್ = ಪ್ರಿದು ಬಾಣಗಳು ಕೊಚ್ಚ ಬಿಲ್ಲುನ್ನಳ್ಳ ವನು (ಮನ್ಮಥನು), ಕೆನ್ ಆಣ್ಲೆ ಕೂಣ್ ಆಣ್ಣಾಮ = ಕೆನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು, ಎನ್ನೋಡು ಕಣ್ಣಾಲ್ = ನನ್ನೊಡನೆ, ಆಡುಮೂ ಅದನ್ಲೆ ಆಡುಂ ಅಕ್ಕಾಣ = ಆಡುವುದನ್ನು (ಕೋಲಿನುವುದನ್ನು), ಅಲಿಯ ಮೂಚ್ಚೇನ್ ಅಱಿಯ ಮಾಟ್ಟೆಡೆಣ್ = ಅರಿಯಲಾರೆನು, ಕೊಜ್ಞು ಕಾಕಾಗುಕ = ಪರಿಮಳವನ್ನು, ಅಲರ್ ಅಲರ್ = ಅರಳುವಂಥ, ಕಣ್ ಕೂಣ್ = ಕಂಬಾದ, ಪಣ್ಣೆ ಪಣಾ = ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ, ಶೂಟ್ಟ ಕೂಟ್ಟ = ನುಕ್ಕು ವಂದಿರುವ, ಪ್ರಿಲ್ಲಿವಿಲ್ಪ್ಪು ಅಯಿಲ್ = ಕೋಪ್ರಸನ್ನಳ್ಳನ್ನುಳ್ಳ, ಕುಲುಜ್ಞುಡಿಕ್ಕೇ ಕುಱುಗುಕುಡಿಕ್ಕಕ = ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿಷ್ಟೇಶ್ರಕ್ಕೇ, ಎನ್ನೈ ಎಣ್ಣಿಣಾ = ನನ್ನನ್ನು, ಲುಂಪ್ಪು ಇಡುಮಿನ್ = ಕರೆದೊಯ್ಯುದಿ ಸೇರಿಸಿ.

(ಕೊಂದಾವರೆಯಂಕೆ) ಕೊಂಬಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೀಷ್ಣಿವಾಗಿಯೂ, ಕಪ್ಪಿನೆಯ ದೇಹವನ್ನುಳ್ಳ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ದೇವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ದೇಹವು ಕೈಶವಾನುವಂಶೆಯೂ, ಕೈಬಳೆಗಳು ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿ, 'ಅದೇ ಅಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಶಿಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಪ್ರಿದು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚ ಬಿಲ್ಲುನ್ನಳ್ಳವನು (ಮನ್ಮಥನು) ಕೆನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೋಲಿನುವುದನ್ನು ಅಱಿಯಲಾರೆನು. ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅರಳುವಂಥ ಕಂಬಾದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ನುಕ್ಕು ವಂದಿರುವ ಕೋಪ್ರಸನ್ನಳ್ಳನ್ನುಳ್ಳ ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುದಿ ಸೇರಿಸಿ.

యువతియు డోల్లుక్తళో: నెళశియరే, నన్న ప్రియతమనాగి, అది శీయనాద దేవరే ఖందు నన్న అంకేరంద వన్న ప్రీవేశిసిదను. అవన కణ్ణుగళు నిడిదాగి, విశాలవాగి, కేంద వరేయుంతే కేంపిగే అందవాగి, ఆకర్షకవాదవు. అవన దేహదవు శతియుదాగి కాంతియుంద శోభిసిదు. అవను నన్నల్లి ప్రేమంకవాగి డోల్లిదను "ఇన్న నిన్నన్నగలి హోగువుదే ఇల్ల ఎందు. 'అదే అల్లవే' అవను ననగే శిక్షసిద్దు, ఎందూ ననగే మూకుకొట్టదిద్దు ఎందు నాను నిశ్చయిసికొళ్ళుత్త ఆనందదిందలే ఎడెకొడదంతే రిరుక్కురుంసుతియల్లి హోగి అవన దగ్గరే అవనిగాగియే నన్న మైయ బడవాయితు. నన్న కైబళెగళు కళ్ళచే హోగదవు. నన్న ప్రియతమను ~~నన్నన్ను ప్రీతియింద~~ నోడుత్త నంబిరువ నన్నన్ను వంచిసిబిట్టనేం శ్రీదానల్ల! బడవాయియాద నన్న మేలేయే అవను శన్న పీరుష వన్ను కోరువుదు? అవనొడే ఇదే మాతువుదేనో నానరియలిల్ల! నన్న ఎరడవేదనేయన్ను నాను నివేదిసలారేనల్ల! నోళశియరే, నిమగె ఇష్టవాగువుదిల్ల, వంచిసువ హుడుగళింద అలంకృతవాగిరువ కేంపాద కేంచదళింద కూడిద మరదళింద కుంబిరువ కోతబ్రగళింద నిమ్మ వరిందిరువ రిరుక్కురుంసుతినే నన్నన్ను కళేదుకొళ్ళియు హోగి నన్న ప్రియతమనొడనిద్దు నాను మదనబాధెయింద బిడుగడిసువేను

8. కేవలమన్రు కడలినైనీ
కేణ్మిన్కళాయవన్ నైకయాంబల్ వన్దు, ఎన్
ఆవియళవుమిణైన్దు నిర్కుం
అన్రియు మైన్దు కొణైతదుర్ న్దిట్టు,
నవలన్ కాట్టి యివణురువిల్
లిప్పడియే పుకున్తెయ్ తిడామున్,
కోవలర్ కూత్తన్ కుఱిప్పఱిన్దు
కుఱున్కుడిక్కే యెన్ణొయ్ త్తిడుమిన్.

కేవల మనోజ్ఞ కడలనీవేళే
కేణ్మినోడళాయుధనో కైయా మ్బల్ వన్ద, ఎనో
ఆవియళవు మణ్ణోన్ది నిలూకుమా
అనోజ్ఞయు మ్మైన్ద కణ్ణే శేరిన్ది ట్టు,
మీవలభ్రాన్తి యువనోరువన్
ఇవ్వడియే వీధులన్దియ్ది ట్టా మున్,
కేతవలర్ కూత్తనో కులజ్ఞ్ఞ మాన్ద
కులజ్ఞ్ఞడిక్కే యెన్నైయు య్యుక్తిడుమినో.

కేవలమూ ఉకువులం = సాధారణ, అనోయి అణ్ణు = అల్ల, కడలన ఓశ్వే కడణిణ్ ళ్ళాక = కడలన ఘోరాలప్పు, కేణ్ మిన్ దళ్ళా ఉకణ్ మిణ్ కళ్ = కేళ్ళి, ఆయన్ ఆళన్ = గోవళ్ళన, కై ఆమ్బల్ ణాక ఆం పస్ = కైయ బిదిరు (కోళ్ళలు), వన్దు వణ్ణు = బందు, ఎన్ ణాణ్ = నన్న, ఆవి అళవుమూ అణావం = ప్రాణవళ్ళన్న భీతియూ, అణ్ణైన్దు అణాణ్ణు = అప్పికొండు. నిలువుమూ నిర్గుం = నిల్లుక్కద. అన్నయియుమూ అణ్ణియుం = అల్లదే, (ముక్కు), ఎన్దు కణ్ణై ఎణ్ణు = నమ్మ ళాణవళ్ళన్న, కొణ్దిట్టు ఎతిర్ణిణ్ణు = నమ్మ నిలిట్టు, (గుర్తుమాడికొండు), ఎవలమూ ఆవలం = నా మహార్ణవన్న, కొట్టి కాటుడి = కోలసి, ఇవన్ ఒరువణ్ = ఒబ్బను, ఇప్పడియే ఇప్పడియే = ఈ మన్నణను ఒరువన్ ఒరువణ్ = ఒబ్బను, ఇప్పడియే ఇప్పడియే = ప్రీయేశసి, ఎయ్దుదామున్ ఎయ్ కైడా ముణ్ = ప్రీయోగసి కువ్వదక్కే వుంఛోయే, కొణ్ వలర్ కావలర్ = గోవళ్ళర్ణు కూక్కున్ కూక్కుణ్ = కుణి దాడిదువనళ్, కువుళ్ళి కుర్రిప్పు = గురుతన్న, అలుస్ను అర్రి ణ్ణు = అంతుకొండు, కువుళ్ళిక్కే కుర్రుణ్ణుకుడిక్కుక = శిరుక్కురుందుడిగే, ఎన్నైగాణ్ణా = నన్నన్న, లుయిల్క్కు ఇడు మిన్ ఉయ్ క్కు ఇడుమిణ్ = కరిదేయ్యి పోరసి.

కడలన ఘోరప్పేను సాధారణవల్ల. కేళ్ళి, గోవళ్ళన కైయ బిదిరు (కోళ్ళలు) బందు నన్న ప్రాణవళ్ళన్న భీతిచెయ్యా అప్పికొండు నిల్లుక్కద (ఇరుక్కద). అల్లదే, (ముక్కు), ప్రియబాణ వళ్ళన్న గురుమాడికొండు, కన్న సామర్థ్యవన్న కోలసి కో మన్నథనొబ్బను ఎంకయే ప్రీయోగసి చిడువుదక్కే వుంఛో యే, గోవళ్ళరన్న కుణిసువంథవన గురుతన్నరు శిరుక్కు రుందుడిఘోరక్కే నన్నన్న కరిదేయ్యు పోరసి (8)

ఎందు వరియున్న క్కాళ్: నేళ్ళకియరే, కడలనకూను సాధారణ వాదద్దేనల్ల. ఇదువరేగే అదు నన్నన్న అష్టాగి ఎంసకుక్కిర్లల్ల. ఈన నోడి కడలనకూను నన్న మనోయాకనేయన్న కొంచ్చ నుక్కిదేయిల్ల! రాత్రియుమున్న అదర ఘోరప్పు నన్న సంకటవన్ను సాంసారాదంతే మాడుక్కదే. ఇదర జొతెగే కాంచేయల్లి మనేగే ఎంకిరుమున్నిరువ గోవళ్ళన కైబిదిరూ నన్న ప్రాణవళ్ళన్న ఎంది తాళుక్కవే. అల్లదే, వంచబాణను కన్న ప్రియంబువళ్ళన్న చిల్లనే కొడిసి సిద్ధవాడికొం

ಬಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಬಿಯಾನಿ, ಅನಿಡಾಯಂಕಳ್ಳಾನಿ, ಅಬಲೆಯಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನು ತಿಚಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆಮನುಷಿ? ನನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ (ಶಕ್ತಿಯುವ) ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನಗೆಲ್ಲಿದೆ? ನೆಳ್ಳಕಿಯರೇ, ಸೋಲವಳರ ನಾಯಕನಾಗಿರುವವನು, ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕುಣಿಸುವಂಥವನೂ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನು. ಅವನೇನ ಕಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಪಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಸುರುಚಿಸಿಂದ ಸಾವು ಅವನನ್ನು ಮರುಚಿಸಬಹುದು. ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಪಂಚಬಾಣಗಳನ್ನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿನೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನೊಡನಿದ್ದ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಕಟವನ್ನೂ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

೧ ಸೋಕ್ತಿತಾಣನಿಂಱು ತಾಳ್ತಿವಿರಂಗುಕಾಣ್
ತಾನ್ನಲಂಗಾಣ್ಡಿನಕ್ಕಿಂಱು ತಾಱುಂ,
ಪೋರ್ಪ್ಪತೋರ್ಪೊಱ್ಪಟಂ ತಂತ್ತುಪೋಱನ್
ಪೋಯಿನ ವ್ಯಾರಱಿಯೇನ್, ನಂಗಾಂಗುಕ
ಮೂಕ್ತಿಡುಕಿಂಱಾನ ಮಱ್ಱವಂಱಾನ್
ಮೈಯ್ಯಕಲ್ ಮಿಣಿಯಾತ್ತುವಾನಾ,
ಕೂಕ್ತಣಿಮೆಯವರ್ ಕೋನ್ ವಿರುಂಬುಂ
ಕುಱುಂಕುಡಿಕ್ಕೆಯೆಂಣಿಯುಯ್ತ್ತಿಡುಮಿನ್

ಸೋಕ್ತಮಾ ಸೋಕ್ತತಂ = 'ನೀನೇನಕಿ' (ಸೋಕ್ತಮಿ), ಎನ್ತಾಣಾ = ಎಂದು, ನಿನ್ತಾಳು ನಿಂಱು = ನಿಂಕು, ಕೊಲಿ ತಾಳ್ತಿ = ಕೈಮುಸಿದಂತೆ, ಇರಂಗುನ್ ಇರಂಗುಕಾಣ್ = ಕರುಣಿಸಿನು (ಕೃಪೆದೋರನು), ತೊಲ್ತಾಳು = ಅಂದಿನ, ನಲಮಾ ನ್ರಲಂ = ಸ್ವಭಾವವನ್ನ, ತೋಂಡ್ರಿತಾಣ್ಡು = ಸೂರೆಹೊಂಡು, ಎನಕ್ಕಾಣಾಕ್ತು = ನನಗೆ, ಇನ್ತಾಳು ತಾಱುಮಾ ತಿಂಱು ತಾಱುಂ = ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ಪೋರ್ಪ್ಪದು ಪೋರ್ಪಕ್ಕು = ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, (ಆವರಣವಾಗಿ), ಒರ್ ತ್ತಾರ್ = ಒಂದು, ಪೊನ್ ವಿಡಮ ಪೊಣ್ ಪಟಂ = ಹೊಂಬಣ್ಣದಬಟ್ಟೆಯನ್ನು, (ಹೊಂಬಣ್ಣವನ್ನ), ಕನ್ದ ತಾನ್ತು = ಕೊಟ್ಟು, ಪೋನಾನ್ ಪೊಱನ್ = ಪೋರಬು ಪೋದನು, ಪೋಯಿನ

పోయిణా = అవను పోఁద, లూర్ ఇల్లా r = వ్యభిచారన్న, అయ్యోయిఁనా అన్రియెణ్ = అరియేను, ఎన్ కొఞ్జోవె ణ్ణ్ రకాణుణక = నన్న మేలోళ్ళు, మూక్కిడుఞనోలిన ఆక్కళ్తిక్కిణ్ణ్రణా = లుచ్చి పోఁదుచ్చివే, మట్రు మఱ్ఱు = మళ్ళు, అవన్ కన్ అవుణ్ కుణ్ = అవన, మొంయ్ రమాయ్ = సుందరవాద, అడలమా ఆకులం = ఎదేయున్న, అణ్ణేయాదు అళిణాయాత్తు = అప్పికొళ్ళదే, వాళ్ళా ఐణాణా = బదుకిరలారవు, కూర్తన్ కూక్కుణ్ = ఒత్రే విచిత్రవాద శుణాధిశక్తివనూ, ఇమ్మైయివర్ ఇణమయివర్ = దేవకేళ్ళ, కొఁటన్ రకాణ్ = ఒడేయనూ, పిరుమ్బుమా ఇరుం బుం = ఆశిసువ, కులుజ్జుడిక్కే కుట్రుంబుడిక్క రకా = శిరుక్కూరుంగుడి షేత్రక్కే, ఎన్నైత్ ణ్ణ్ణిణా = నన్నన్న, లుయ్ప్పు ఇమ్మైయిల్ ఉయ్ త్తు ఇడుగిణ్ = కరేదూయు మోఁసి.

నీనేఁగది (జోఁర) ఎందు అంజలిబద్ధళాగి నింకరూ వ్రోళో దోఁరను. (నన్న) ఉందిన ధీవ్భావవన్నెల్ల నూళ్కొండు, ననగే ఆవరణవాగి (ముక్తిగొళ్ళువుదక్కే) బందు క్రోంబట్టోయున్న (క్రోం బిణ్ణవన్న) కొంటు క్రూరట్టు క్రోఁదను అవను క్రోఁద ధీబ్ధివన్న అతియేను నన్న మేలోళ్ళు లుచ్చి క్రోఁదుక్కిమే. ముక్త, అవన సుందరవాద ఎదేయున్న అప్పికొళ్ళదే అప్పికొళ్ళలారవు. ఒత్రేవిచిత్రవాగి శుణాధిశక్తివనూ దేవకేళ్ళ ఒడేయనూ ఆశిసి సోలిసువ శిరుక్కూరుంగుడి షేత్రక్కే నన్నన్న కరేదూయ్దు మోఁసి. (9)

యువతియున్నకాళే: నళతియరే, ఈనన్న అనుభవియు ఏం పేళియల్లి, నన్న పంకేటదల్లి, నన్న ప్రియతమనిగే కనికరవిల్లవే ఇల్ల పేనిక్కుత్తదే. నాను కైజోడిసి నింరు "నీనే నన్న భవబంధన, నీనే గతి. నీనేనన్నరక్షక నీనేనా బాడబేకు" ఎందు ముంచాగి బేడి కొండరూ అవన నగనే కైలిదొళరల్ల! స్త్రీ పదజాద లజ్జే, మాన, భయ ముంచాదవన్నెల్లా నానుళ్ళదుకొంఁడు బిట్టే. అవను ~~అక్కర~~ ~~ళ్ళన్నెల్లా దూర~~ నన్నధీబ్భావవన్నే మోరగొండ. నన్నన్న నింటియూ, అదళాయక్కాగి మాడి, నన్నన్నను క్రూరటదే క్రోఁద ఎల్లనే క్రోఁదనగే నగనే శిళియదు. నన్న కొందయవ్వూ క్రోఁయిరు, ధీబ్భావళు క్రోఁయిరు. నన్న మనగే వేదనెయన్న రిందిలారేం అవన ఎదేయున్న ఎందిగే అప్పికొంఁడేనగే ఎనిసుత్తదే. అదే నగనే నంత. అదరిందలే నగనే శాంత. అవనగే ఎల్ల జీవిగళన్నూ ఒత్రే విచిత్రవాగి కుణాధిశక్తివను. — కవిట నాటక సూత్రధారి దేవకేళ్ళెల్ల ఒడేయను — దేవాధిదేవను. నన్న ప్రియతమనిగే శిరుక్కూరుంగుడియిందళే బడల

ಆಶೆಯಿಂದು ಕೇಳ್ದಡ್ದೇನೆ. ಸೆಳ್ಳಿಯಿರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಆ ತಿರುಕ್ಕುರುಂಬುತಿನೇ ಕರೆದುಕೊಯ್ದು ಪೋಂಪಿ

ಭಗವಂತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನ ಅನುಭವಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಗತಿಯೆಂದೂ, ಆಶ್ರಯವೆಂದೂ ನಂಬಿ, ಅವನನ್ನೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು ಎಂದು ದುಃಖಪಡುವುದೇ ಅವನ ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ವನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವ ಸ್ಥಾಯಿಯು ಕಿನಕರ್ಪಿಪದ್ದಾನೇ?

10. ತೊಟ್ರವನ್ತ೿ಣ್ಣಿಲಂಙಾಕಮಲಂಙಕತ್
ತೆವಪಿರಾನ್ ತಿರುಮಾಮಕಳೈ
ಪೆಟ್ರುಮ್, ಎನ್ನೆಂಜಮ ಕೋಯಿಲ್ಕೊಂಡಿ
ಪೇರರುಳಾಳನ್ ಪೆರುಮೈಪೇಶ
ಕಟ್ರವನ್, ಕಾಮರುಶೀರ್ಕ್ಕಲಿಯನ್
ಕಣ್ಣಕತ್ತುಮ್ ಮನತ್ತುಮಕಲಾತ್
ತೊಟ್ರವನ್, ಮೂಟ್ರುಲಕಾಳಿ ನಿನ್ರ
ಕುಟ್ರುಙ್ಗುಡಿಕ್ಕೆ ಯೆನ್ನೆಯುಯ್ತ್ತಿಡುಮಿನ್.

ತೆನ್ ಇಲಙ್ಗೈ ತೊಟ್ರಂ ಶಿಲಂಙಾಕ = ದಷ್ಟಾಬಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಾದುವ (ಸುಂದರವಾದ) ಲಂಕೆಯು, ಮುಲಙ್ಗೈ ಮಲಂಙಕ = ಕಲಕಿಹೋಗುವಂತೆ, ಶೆಟ್ರವನ ತೊಟ್ರವನ್ = (ಅದನ್ನು) ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೂ, ತೆವಪಿರಾನ್ ತಿರುಮಡಮೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯನ್ = ದೇವಕಿನಲ್ಲಿ ಒಡೆಯನೂ, ತಿರುಮಡಮೈ = ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು, ಪೆಟ್ರುಮ್ ಪೆಟ್ರುಮ್ = ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಎನ್ನೆಂಜಮ ಎನ್ನ ನೆನಸ್ಸು = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಕೋಯಿಲ್ ಕೊಂಡಿ ತೊಟ್ರಂ ತೊಟ್ರಂ = ನೆಲಸಿರುವ (ವಿಶ್ರಮಿಸಿರುವ), ಪೇರರುಳಾಳನ್ ಪೆರುಮೈಪೇಶ = ವರಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರುವ, ಪೆರುಮೈ = ಅಂತಹ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು, ಪೇಶ ಪೆಟ = ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ (ಹೊಗಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ), ಕೆಟ್ರವನ್ ತೊಟ್ರವನ್ = ವಿದ್ವಾಂಸನೂ, ಕಾಮರುಶೀರ್

ಕಾಮರೂಪೇಶ್ವರ = ಆಶಿಮುವಂಥ ಭದ್ರಾಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ, ಆದ, ಕಲಿಯಾನ್ ಕಲಿಯುಗ = ಕಲಿಯುಗ, ಕಣ್ಣಾಡಕ್ಕುಮೂ ಕಣ್ಣಾಣಾ ಕಣ್ಣಕ್ಕುಂ = ಕಣ್ಣುಗಳ ಒಳಗಾಗಿ, ಮನಕ್ಕುಮೂ ಮಣಾ ಕ್ಕುಂ = ಮನದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಡಲಾ ಅಕಲಾಗ = ಅಗಲದಿರುವ, ಕೋಟ್ರವನ್ ರಾಕಾಶ್ಟ್ರಪಣ್ = ಭವೇಶ್ವರನು, ಮುಟ್ರುಲುಲಡಾಳ್ ಮೂಶ್ಟ್ರು ಉಲಕಾಗಿ = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನಾಳುವವನು, ನಿನ್ರು ನ್ರಿಣ್ರ = ನೆಲಸಿರುವ, ಕುಂಡಿಜ್ಞು ಡಿಕ್ಕೇ ಕ್ರುಷ್ಣಕ್ರಡಿಕ = ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೇ, ಎನ್ನೈತ್ತಾಣ್ಣಾ = ನನ್ನನ್ನು, ಲುಯ್ಕ್ಕು ಇಡುವಿನೇ ಉಯ್ತಕ್ಕು ಪಿಡುಮಿನ್ = ಕರೆದೊಯ್ಯು ಪೋಲಿಸಿ.

ದಷ್ಟಿಣಾದ ಮಿಂದರವಾದ ಲಂಕೆಯು ಕಲಕ್ಕೋಟನುವಂತೆ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನು, ದೇವಕೆಗಳ ಒಡೆಯನು, ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಭದ್ರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗೆ ನೆಲಸಿ ವಿಚಿತ್ರಕ್ರೀಡೆಗಳಿಸುವ ವೀರ ವಲ್ಕ್ಯಬಾಳ್ವುವಿನ ಬಂಧುವೆಯನ್ನು ಹೇಳಲ್ವುಳ್ಳದರಲ್ಲಿ (ಹೊಗಳಲ್ವುಳ್ಳದರಲ್ಲಿ) ವಿದ್ವಾಂಧನೂ (ಬಲ್ಲವನೂ), ಆಶಿಮುವಂಥ ಭದ್ರಾಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಕಲಿಯುಗದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಒಳಗೂ ಮನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಗಲದಿರುವ ಭವೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನಾಳುವವನು ನೆಲಸಿರುವ ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯು ಪೋಲಿಸಿ (10)

ಈ ಶಿರುಮೊಳಿಯ ಕಡೆಯ ವಾಕ್ಯವಿದು. ಇಕರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಶ್ರುತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ, ಅಭ್ಯಾಸವಂತೆ ಇದಲ್ಲ. ಭಿನ್ನವಾದುದು. "ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯು ಪೋಲಿಸಿ" ಎಂಬುದು ಈ ಶಿರುಮೊಳಿಯ ಹಲ್ಲವಿಯದ್ದಂತೆ. ಫಲಶ್ರುತಿಯೂ ಆದರೆ.

ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯ್ಯಳೇನು? ಅದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾದ ಷೇತ್ರ. ಆಶ್ರಿತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಆಶೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದು. ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶೂರಯೂ ವೀರಾಗ್ರಣಿಯೂ, ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡುವವನೂ ಆದ ಭಗವಂತನೇ ಶ್ರೀದೇವಿಯೇ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಿರುವ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಷ್ಟೆಲದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ, ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ಅವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಂತನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಅವನ ಪರಮವೈಭವವನ್ನು ಹೊಗಳಲ್ವುದರಲ್ಲಿ ಕಲಿಯನು (ಶಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರು) ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದಿರಬೇಕು. ಇಕರರು ಅವನ ಭದ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅವನಂತೆಯೇ ಭವೇಶ್ವರನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಾಯಕನೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅವನಂತೆಯೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಆಶಿಮುವಂಥ ಭದ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವನ ಭಕ್ತನೇ ಬಿಂದು, ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಳೆಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿದವೇ ಈ ರಾಶೂರಗಳು.

ತಾನು ಭವಬಂಧನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮ ಪುಳ್ಳಿ ಯುವತಿಯೆಂದೂ, ತನ್ನನ್ನು ಅವಲುಬ್ಬಾಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮೂಕುಶಂಕಿಟ್ಟು, ತನಗೆ ಅವನ ಪ್ರೇಮದ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಿ, ಇದ್ದಿಲ್ಲದಂತೆ ತಣ್ಣಗಿರಿಯೂ ದನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಬಿಂಕದವನ್ನು, ಅವನನ್ನೂಲ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಜಂದಲಾರದ ವಿರಹವನ್ನು, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಯುತ್ವವನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂಬ ತವರವನ್ನು, ತನ್ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ದಿನ್ನಿದ್ದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯು ಹೇಳಿಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವರು ಈ ರಾಜಾಸನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನಾಶ್ಚಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟೋದ ಸುಖಗಳನ್ನೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನ ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಬಿಗೇ ಕರೆದೊಯ್ಯುದ ಹೇಳಿಂಸ" ಎಂಬ ಕಿವ್ರಾಗಿಕ್ಕಿಯನ್ನೇ ಈ ಕರುಮೊಲಿಯು ಭಿಲಕ್ರುಶಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

— ೮ —

ಅಕಿಯನಡೆ: ಅಡಿವಾಕ್ಯ :— ತವಳ ಕೂವಣ, ತಾದವಿಲಾ ಕಾಕಾಯಿಷ್ಟೆ, ತಾಳ್ಳೆ ಕಾಯಿ ತರುಮಣಿ ಕರುಮಣಿ, ತಿಂಡಿಮಿಲ್ ಕೈಣ್ಣಡಿಮಿಸ್, ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ, ತೆಜಿನೋ ತೆಜಿನು ಕಾಣ್ಣ, ತೇವಲಮೂ ಕೆಲವುಲಂ, ತೆಲೆಕ್ಕೆನ ಕೆಲಾಕ್ಕೆನಕೂಣ, ತೆಟ್ಟುವನೋ ತೆಸ್ಸಾವಣ್, (ಅಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕ)

— ೦ —

Garani Srinivasan

23.11.78

— శ్రీః — (83) — శ్రీయ్యై నమః —

పెరియ తిరుమొళి - రెండాత్తు నేరిసై దశకం - ఆరనేయి తిరుమొళి

పెరియ తిరుమొழி - రెండాం పత్తు పత్తు - ఆరుందిరుమొழி

6. అక్కుమా పులియినదళుమా - అక్కుం పులియిన తిరుం.

1. అక్కుం పులియిన తిరు ముడియారవరారువర்,
పక్కం నిర్కనిన్ఱ పణ్బరూర్ పోలుం,
తక్కమరత్తిన్ తాழ్ శిలై యేఱి, తాయ్ వాయిల్
కొక్కిన్ పిళ్ళై వేళ్ళర్ ఉణ్ణుం కుఱుంగుడియే.

అక్కుమా అక్కుం = ఎలుబన్ను, పులియిన్ = భూమియ, అదళుమా అకురుం = శోనలన్ను, ముడియార్ ఉడియార్ = ఉళ్ళవరు, అవర్ ఒరువర్ అవర్ ఒరువర్ = ఒబ్బర, పక్కం = మన్గలల్లి, నిర్క నిర్ప్క = ఇరువుదక్కెందు, నిన్ఱ = నేల సరువ, పణ్బర్ పణ్బర్ = నడజ ద్వభావవుళ్ళవర (శీలవంతర), ఊర్ పోలుమా ఊర్ పోలుం = దివ్యక్షేత్రవెనిసిరువుదు, తక్క మరత్తిన్ తక్కమరత్తిన్ = తక్కాద మరద, కాழ్ తాழ్ = కళ్ళక్కె బిగిరువ, శిలై యిరా = కొంబెయన్న, యేఱి = ఏరి, తాయ్ వాయిల్ తాయ్ వాయిల్ = తాయియు బాయిందె, కొక్కిన్ పిళ్ళై కొకాక్కిన్ పిళ్ళై = బక్ష్యవు మరియు, వేళ్ళవు వేళ్ళర్ = వేళ్ళర ఎంబ విశేషన్న, ఉణ్ణుం = ఉణ్ణువంథ, కుఱుంగుడియే = తిరుక్కురుంగుడి క్షేత్రవే.

ఎలుబన్ను భూమియ కోనలన్ను ఉళ్ళవరు ఇరువుదక్కెందే నేలసరువ నడజద్వభావవుళ్ళవర (శీలవంతర) దివ్యక్షేత్రవెందరే, తక్కాద మరద భాగద కొంబెయన్నే ఁ కుళ్ళ తిరువ తాయియు బాయిందె బక్ష్యవు మరియు వేళ్ళర్ ఎంబ విశేషన్న తిన్నువంథ తిరుక్కురుంగుడియే. (1)

తిరుక్కురుంగుడి క్షేత్రవు భగవంతన అవారణాద భక్తాగ్రేసర్ల్యక్కు, అవనన్న శ్రేయిసువ ఋషిగళల్లి ఒబ్బరు అనన్య ఆళ్వారాదద్దు ఎంబుదు ఇల్లియ విషయ.

ఎలుబన్న ఎందరో, బ్రహ్మాకపాలవన్న కైయుల్లు పిడిదు, ధ్రులయు కొనలన్న ధ్రోదేదు, భక్తిధారియుగా బిషే బేడుక్కా, నిల్లలు నేలయిల్లదంతే అలేదాడవ రుద్రునినే తన్న బలగడియుల్లు ఆశ్రయించ్చు అవన భంకటవన్న సీగిసి, కొనూ అవనొడనే నేలసి కూషిదివనను భవభంక. భూమియు కొడంజ భీభత్సవే అదు. యూరు దుంబియోలే యూరు సంకటదల్లి కొళ్ళలువనొలే, యూరంగే ఆశ్రయు నోంబుదే ఇల్లవ్రో అంద్రవనన్న కైబిడదంతే, ఆశ్రయువన్నిచ్చు రక్షిసువ శ్రీశైలవ్య గుణవుళ్ళవను భూమి.

"కచ్చిద్భద మురద -,- మీనన్న తిన్న వంద్ర": -

ఇదొందు బహు మూన. నీర నేలగళ్ళ దడదల్లి బెళ్ళదిరువ మరద కొంబెగళ్లు బగి నీరంతే అంటికొండంతే బెళ్ళోదివే. బందురొంబెయు మేలే బళబట్టియు మరి ఇదే. కాయిబిట్ట కశిరదల్లే నీరినల్లి దే. అదు (వేళ్ళర) మీనన్న ముడిదకూడలారే, మరి అదన్న గమనిసి రొంబెయు మూలకవే నీరిన అంచిగే ఇళిదు, కాయియు భాయిం ద మీనన్న తిన్నుత్తదే ఇదు ఇల్లన చంత్ర కాయి లుణిసినన్న సద మాడుత్తదే. మరి అదన్న క్రమ ఇల్లదంతెయలే కాయుగా బిడోదు తిన్నుత్తదే. కాయియు వాశ్లల్య ఛేదాయిదళల్లిద్దే శంకరా! మీనను ముడియుపుదరల్లి మరియు అదాయుతప్పిసేందు కాతియి అంకిదే. అదక్కే లుణిసి బేడవే? కచ్చ బాగిద, నీరంతే అంటి రువ రొంబెయు బళ్ళ మీనన్న ముడిదరే, తన్న మరకి అనుసులభ వాగి సిక్కువుదల్ల!

భగవంతనూ హాగెయలే భక్తర పరాయణను. తన్నభక్తను తన్నన్న ప్రేరిసువ శక్తియన్న బిడదిల్ల. అవను అవర యుక్త. ఆద్దరింద, భక్తనే కాలకాలక్కే బేకాదద్దీను ఎంబుదన్న అరిశియువాద వాశ్లల్యదింద భగవంతనే కండుకొళ్ళుత్తానే. అల్లదే, అవనే అభిములభవాగి ఒదగి బరువుదక్కాగి శిరుళ్ళిరుముడియుం ధరిసువ్యషేశ్రద్ధల్లి అర్ధమూర్తియాగి నేలసిదానే. భక్తన మహా లల్లే ఇదన్న కొండు అవనన్న ముడదరిషదుత్తానే.

2. తుంగకారవత్తిరై వந்துలவ, కొడుகడలుళ்
పొங்குகారవిల் కుయిలుమ పునదరుగ్ పోలుమ,
తెంగుకాలణ్ణం తీకழ్ తణ్బణియిల్ పెణాయోడుం,
కొంగుకార్ కమలత్తలరిల్ తేన్ కుறుంకుడియే.

కుళిర్కారవత్తిల్ వన్దులవ, కొడుకడలుళ్
పొళిర్కారవిల్ కుయిలుమ పునదరుగ్ పోలుమ,

Gayatri Srinivasan

శేజ్గా లన్నమూ శిడలూ కెణో మీణోల్లయిల్ పీడ్లేంయోఁడుమా,
హొజ్గార్ కమలక్కలరిల్ శేరు జ్గు లుయి జ్గు డియో

కుజ్గమా క్కుజ్గు కం = ఎక్కర వాగాయి యూ, ఆర్ ఆర్ = విస్తార వాగాయి యూ, అరవమూ ఆరవం = గద్దల మూకుక్కలూ, ఇరువ శిళ్ళై క్కోణార = అలగళ్ళు, వన్ద వుక్కు = ఎడతెరిపిదప బందు, కులవ ఉలవు = క్రొయ్దు కుమిక్కిరలు (సంచరించుకిరలు), కోడు తిక్కాడు = ఆళ్వాక, కడలుళ్ కడప్పుర్ = కడలల్లి, కోజ్గు ఆర్ పొజాగుక్కు ఆర్ = ప్రకాశంద కడప్పుర్ = కడలల్లి, కోజ్గు ఆర్ పొజాగుక్కు ఆర్ = ప్రకాశంద కుంబిరుక, అరవిల్ ఆరవిల్ = డావిన మేలే, కురువులు మోక్కుయిల్ వుం = వివడిసువ (నిద్రిసువ), కుసిదర్ పోటుషం తీర్ప్పుం = ~~పుణిక్కర్ తీర్~~ పోటుషం తీర్ప్పుం = పుణిక్కర్ తీర్ = నేలసరువ స్నళదల్లే (స్నళ ~~తుళ~~ = విరమ విశ్రమ, ఊర్ ఇళార్ = నేలసరువ స్నళదల్లే (స్నళ వేందరే, శేమా కాల్ కరుం కాల్ = కెంపుకాలుగళ్, అన్నమా అణ్ణం = తందవు, శిడలూ క్కోకళ్ = సొబగిన, శెణో కణ్ = శంఖద, పుణ్లేయిల్ పిణాయిల్ = నీళ్నేలగళల్లి, పీడ్లేంయోఁడుమూ పాడయోడుం = శన్నడ్డిన్నోడనే, కోజ్గు ఆర్ లే కాగాక్కు ఆర్ = విం మళ్ళ కుంబిరువ, కమలక్కు అలరిల్ కమలక్కు అలరిల్ = శమలద మ్లూవినల్లి, శేరుమూ కెరుం = కూడి కోళ్ళువ, కులువు కుజ్గు డియో కుర్రుంగుడి యే = శిరుక్కురుంగుడి యే శేరల్లే.

ఎక్కరవాగాయి యూ విస్తారవాగాయి యూ గద్దల మూకుక్కలూ ఇరువ ~~ఆళ్వాక కడలల్లి~~ అలగళ్ళు ఎడతెరిపిదప బందు సంచరిసువ ఆళ్వాక కడలల్లి కేజస్సినింద కుంబిరువ డావిన మేలే వివడిసువ విరమ విశ్రమవన్ను నేలసిరువ స్నళదల్లే కెంపుకాలుగళ్ళ దంపతి సొబగిన శంఖద నీరిన నేలేగళల్లి శన్నడ్డిన్నోడనే వింమళ్ళ కుంబిరువ కమలద మ్లూవినల్లి కూడి కోళ్ళువంథ శిరుక్కురుంగుడి యే (2)

బాల్యదల్లి దొడ్డ దొడ్డ అలెగళు బడళ ఎక్కరక్కే మీళువుదు. అలెగళ అవ్యాహత ఎడతెరిపిదప చలనేయింద కడలు కలకోళిసువుదు. అలెగళ చలనేయు మీళువ భీళువ గద్దలవూ కుంబిరుత్తదే. ఇంథ అల్లోలల్ల శల్లోలద నడువే, కేజస్సినింద కుంబిరువ డావిన డాగినేయల్లి భగవంతనన్ను నంబిదవరు సంసారవెంబ భవసాగరవన్ను దాటువుదు ఎన్నలు సాధ్యవాగుత్తదే. అవను విరమ మాడిసువ విశ్రమిసువ భక్తరంథ మీనాంశ్రయవన్ను నీడువుదాగలీ అవరన్ను ఎల్ల కాలదల్లూ ఎల్ల దేశియల్లూ రక్షిసువుదాగలీ మీనాక్షియు మరేయువళల్లవే? అదక్కాగియే అవను శిరుక్కురుంగుడియల్లూ ఇద్దాను.

3. వాళ్ళక్కణ్ డోం వన్ద్కు కాణ్మీన్ తొణ్ణూర్కాల్,
కేళ్సెంగణ్ మారుకిల్ వెణ్ణార్ మరువూర్,
ఏణిళ్సెంగణ్ కాల్ కిణ్ తుణైనాణార్క్కిరైకెడి,
కూణిళప్పార్వైక్కార్వయల్ మేయుం కుర్రుంగుడియే.

వాలుచ్కణోఁమా వన్దు కొణ్మోనా కొఁణ్డోర్ డాళ్ళా,
కేలుల్ శేజ్గణా మూముఁల్ వణ్ణార్ మరుచు మూర్,
ఏలుపై శ్శేజ్గుల్ ఇన్ కొణుపై నాళ్పై క్కళ్పై శేడి,
కూలుపై ప్పార్వై క్కార్ వయల్ మేయుమూ కుఱుఙ్గుడియే.

వాలు కణ్ణోఁమా ఖాట్టి కుణ్డోఁమం = బాళువ ంటియున్న కండుకొం
డిద్దేవే, వన్దు ఖిన్ఱిత్తు = బందు, కొణ్మోనా కాణ్మిఱ్ = (నీవూ) చండు
కొళ్ళి, కొఁణ్డోర్ డాళ్ళా ంకాణ్ఱుర్ కాఁగా = ఛక్కరే (రాదనేవకరే),
కేలుల్ ంకుట్టిల్ = మదావరాడనాదవనూ, శేమఁక్ణా ంకుమం కుణ్ = కం
దావరేయుంకే కణ్ణుళ్ళవనూ, మూ ముఁల్ వణ్ణార్ మారుకోట్ల ఖణ్ణ
ణార్ = బలుదొడ్డ కాలమేఘుద బణ్ణాదవనూ, మరువుమూ మరుఖుం
=నేలసిరువ, ఊర్ ఊఁర్ = ఏళ్ళవందర్కే, ఏట్పై ర్కాట్టి = అదదాయకా
రియూ, శేమఁక్ల్ ంకుమం కాఁపు = శోంపిగకాలుగళ్ళుళ్ళదూ, ఇన్ఱిన్
=ఇనియుదూ, ఆద, కుణ్పై క్కుఱై = జుంకేయు, (ధనంశియూద), నార్పై
క్కు ర్కాణార్కుక్కు = బక్షిష్టుకే, ఇర్పై క్కేడి ఖిణార్ ంకొట్ట = ఆధారవన్ను
కుడుకుం, కూట్పై పార్వై క్కూ ణాట్టి పార్ణాఖ = డక్కిరద సోఁట సోఁడుక్కొ,
కార్ కాఁర్ = కరియ, వయల్ ఖుట్టు = బయలుగళ్ళల్లి, మేయుమూ
ంమయుం = వాసిసువ, కుటుఙ్గుడియే కుఱుఙ్కు కుడియే = శిరుక్కుదుం
గుడియే.

నావు బాళువ ంటియున్న కండుకొండివు. ఛక్కరే, బందు నీవూ
కండుకొళ్ళి. మదావరాడనాదవనూ, కేందావరేయుంకే కణ్ణుళ్ళవ
నూ, బలుదొడ్డ కాలమేఘుద బణ్ణాదవనూ నేలసిరువ ఊరు ఎందర్కే,
అదదాయకారియూ, కేంపనేయ కాలుగళ్ళుళ్ళదూ, ఇనియుదూ, ఆద సొంగా
రియూద బక్షిష్టుకే ఆధారవన్ను కుడుకుత్తే, డక్కిరద సోఁట సోఁడుక్కొ, (3)
రియు బయలుగళ్ళల్లి వాసిసువ శిరుక్కురుంగుడియే.

ఆట్వారరు డొంకుక్కారే: ఛక్కరే, శిరుక్కురుంగుడిషేత్రవు బడవ
శ్రేష్ఠనాదద్దు. అల్లి వాసిసువ విషుగళూ బడ ద్వాపరద్దల్లి. గండు
(బక) విషయు కన్నన్ను ఆక్రోరుయిసువ, అదదాయుళ్ళాద కన్న సొంగాది
గళ ఆధారవన్నొదగిసుత్తే, అదరిత్త కన్న కుడిగణ్ణన్ను డంఖిసుత్తే, కరియ
బయలుగళ్ళల్లి వాసిసుత్తిదరుల్ల! డానేయే, ఆషేత్రదల్లి నేలసిరువ
ఖనవంతనూ వీరమోవిరాంరి, ఆక్రోశవక్షల, కౌముద్గిల బణ్ణాదవనాద
దివ్యసుందరనాగి శోభిసిదువనను. అవన శిరువడిగళన్ను క్రోయిసి,
సేవే మాడుత్తా, ద్వాపియన్ను ఛజిసి భోజసువవరన్ను అవనేందిగి
కళేబిడువుదిల్ల. అవనన్ను కబ్బిద లుజ్జీవనవేనళ్ళిసుత్తానే. ఛక్కరే,
నాను శిరుక్కురుంగుడియల్లి కండుకొండిరువ ~~ఆశ్చర్యకర~~ ఆశ్చర్యకర
మూర్తివల్లే! నాను ~~అ~~ అదరింద, ద్వాపియన్ను క్రోయిసువుదరింద
లుజ్జీవనవేనాదిద్దేనే. నీవూ నన్నంతే యే ద్వాపియు శిరువడిగళన్ను
క్రోయిసి నిన్న లుద్ధారవన్ను కండుకొళ్ళి

4. ಶಿರಮೊನಂತುಮೈಮಂತುಮಂ ಶಿನ್ದಿಚ್ಚನಂಬು, ಅರಕ್ಕ
ನುರಮುಂ ಕರಮುಂ ತುಣಿಕ್ಕ ಉರವೋನೂರ್ ಪೋಲುಂ,
ಇರವುಂ ಪಗಲುಂ ಈನ್ ತೇನ್ ಮುರಲ, ಮನ್ರಱಲ್ಲಾಂ
ಕುರವಿನ್ ಪೂವೆತಾನ್ ಮಣಾನಾಱುಂ ಕುಱುಂಕುಡಿಯೇ.

ಶಿರಮು ನೈನ್ದುಮೈನ್ದುಮಾ ಶಿನ್ದಿಚ್ಚನೋಲುಂ, ಅರಕ್ಕ
ನುರಮುಮಾ ಕರಮುಮಾ ತುಣಿಕ್ಕ ಲುರವೋನೂರ್ ಪೋಲುಮಾ,
ಇರವುಮಾ ಪಗಲುಮಾ ಈನ್ ತೇನ್ ಮುರಲ, ಮನ್ರಱಲ್ಲಾಮಾ
ಕುರವಿನ್ ಪೂವೇತಾನ್ ಮಣಾನಾಱುಮಾ ಕುಱುಂಜುಡಿಯೇ.

ಶಿರಮಾ ಶಿರಂ = ತಲೆಗಳು, ತಿನ್ದುಮಾ ತಿನ್ದುಮಾ ಐನ್ದುಂ ಐನ್ದುಂ
ಮಂ = ಹತ್ತನ್ನು, ಶಿನ್ದಿ ಶಿನ್ತಿಕ್ಕ = ಚೆಲ್ಲಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಶೆನ್ಱು ತಾಕ್ಕಿನ
ಲುರವುಮಾ (ಲಂಕೆಗೆ) ಪೋಲಾ, ಅರಕ್ಕನ್ ಅರಕ್ಕರ್ = ರಾಕ್ಷಸನ, ಉರವುಮಾ
ಉರಮುಂ = ಎದೆಯನ್ನು, ಕರಮುಮಾ ಕರಮುಂ = ಕೈಗಳು (ತೋಳು)ಗಳನ್ನೂ,
ತುಣಿಕ್ಕ ತುಣಿಕ್ಕ = ಕುಂಡರಿಸುವ, ಉರವೋನ್ ಉರವೋನ್ = ಈ
~~ವಿಶೇಂಡವನ~~ ಅಮಿಶ ವಿರಾಕ್ರಮಿಯಂ, ಊರ್ ಪೋಲುಮಾ ಊರ್ ಪೋ
ಲುಂ = ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ, ಇರವುಮಾ ಪಗಲುಂ = ರಾತ್ರಿಯೂ,
ಬಿಡಲುಮಾ ಪಗಲುಂ = ಹಗಲೂ, ಈನ್ ತೇನ್ = ಮಧುರವಾಗಿ, ಕೇನ್
ತೇನ್ = ದುಂಬಿಗಳು, ಮುರಲ ಮೂರಲ = ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಮನ್ರಱಲ್
ಎಲ್ಲಾಮಾ ಮನ್ರು ತಱಲ್ಲಾಂ = ಊರಿನ ಚೌಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ~~ಚಾಕ್ಷ~~ ಕೊಚ್ಚಲು
ಕುರವಿನ್ ಪೂವೇತಾನ್ ಕುರವಿನ್ ಪೂವೆತಾನ್ = ಕಾಳಿ, ಅಡಕೆ, ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯಿಗಳೇ, ಮಣಾಮಾ ಮಣಂ = ವಿಶಾಲವಾದ, ನಾಲುಮಾ ನಾಲು
ದಿಕ್ಕುಗಳೇ, ಕುಱುಂಜುಡಿಯೇ ಕುಱುಂಕುಡಿಯೇ = ತೆರುಚ್ಚಿರುಂ
ಬುಡಿಯೆಂಬುದೇ.

ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಲಂಕೆಗೆ) ಪೋಲಾ, ರಾಕ್ಷಸ
ನ ಎದೆಯನ್ನು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕುಂಡರಿಸುವ ಅಮಿಶ ವಿರಾಕ್ರಮಿಯು
ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ, ದುಂಬಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ (ಎಚ್ಚರದಿಂದ)
ಮಧುರವಾಗಿ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಕ್ಕು ತೆಂಗಿನ, ಅಡಕೆ, ತೆಂಗು, ಕೊಚ್ಚಲು
ಗಳೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಊರಿನ ಚೌಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ತೆರುಚ್ಚಿ
ರುಂಗುಡಿಯೆಂಬುದೇ. (4)

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ತೆರುಚ್ಚಿರುಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ~~ಎಚ್ಚರದಿಂದ~~
ದುಂಬಿಗಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಗಾನವೂ, ತೆಂಗಿನ ತೆಂಗು ಕೊಚ್ಚಲು
ಅಡಕೆಮುಂತಾದವುಗಳ ಗೊನೆಗಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಊರಿನ ಚೌಕಗಳಲ್ಲೆ
ಲ್ಲಾ ಕುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಂಗೊಡೆಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಲಾಂಯೇ
ಅಮಿಶ ವಿರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದೆ, ಅವನೇ

ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಲಂಕೆಯನ್ನು ತ್ರಿವೇಣಿಸಿ, ದುಷ್ಟರಾಷ್ಟ್ರನಾದ ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನು, ಎದೆಯನ್ನು ಶುಂಡಿಸಿ ಹಾಕಿದನು. ಈಗ, ಅವನೇ ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಭಕ್ತರೇ, ಬನ್ನಿ, ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗೋಣ

5. ಕಣ್ಣವಕ್ಕಣಿಟ್ರು ಮನ್ನರ್ ಮಾಳಕ್ಕಣಿಮಾನ್ತೇರ್
ಐವರ್ಕ್ಕಾಯ್, ಅನ್ರುಮರಿಲುಯ್ತ್ತಾನೂರ್ ಪೋಲುಮ್,
ಮೈವೈತ್ತಿಲಙ್ಗು ಕಣ್ಣರ್ ಕಞ್ಞಳ್ ಮೂಲಿಯಿಪ್ಪಾನ್,
ಕೊವ್ವೈಕ್ಕನಿವಾಯ್ಕ್ಕಿಳ್ಳೈ ಪೇಶುಮಾ ಕುಱುಙ್ಗುಡಿಯೇ.

ಕಣ್ಣವಕ್ಕಣಿಟ್ರು = ಹೀಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವ, ಕಳಿಱು ಕಣಿಱು = ಆನೆಗಳ, ಮನ್ನರ್ ಮಣ್ಣರ್ = ರಾಜರುಗಳು, ಮಾಳ ಮಾಣ = ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ತೇರ್ ತೇರ್ = ರಥಗಳ, ಐವರ್ಕ್ಕಾಯ್ ಐವರ್ಕ್ಕು = ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನೆ, ಅನ್ರು ಅಂದು = ಅಂದು, ಅಮರಿಲ್ = ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಉಯ್ತ್ತಾನ್ ಉಯ್ತ್ತಾನ್ = ಜಯಗಳಿಸಿದವನ (ಉದ್ಧರಿಸಿದವನ), ಊರ್ ಪೋಲುಮ್ ಊರ್ ಎಂದರೆ, ಮೈ ವೈತ್ತು = ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಣ್ಣರ್ ಕಞ್ಞಳ್ = ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಮೂಲಿ = ಭಾಷೆ (ಮಾತನ್ನು) ಯನ್ನು, ಇಪ್ಪಾನ್ = ಪೋಲುವಂತೆ, ಕೊವ್ವೈಕ್ಕನಿವಾಯ್ = ಕೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಬಾಯುಳ್ಳ, ಕಿಳ್ಳೈ = ಗಿಳಿಗಳು, ಪೇಶುಮಾ = ಮಾತನಾಡುವ, ಕುಱುಙ್ಗುಡಿಯೇ = ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿ ಎಂಬುದೇ.

ಹೀಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆನೆಗಳ ಸೈನ್ಯವುಳ್ಳ ರಾಜರುಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಬಲಿಷ್ಠವಾ ಯುದ್ಧಯೋಗ್ಯವಾ ಆದ ದೊಡ್ಡ ರಥಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನೆ) ಕಡಾಯಕನಾಗಿ, ಅಂದು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದವನ ಊರು ಎಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರ

మాకన్నా పోలువంక కొండకోన్నా బాయుళ్ళ గిళ్ళగళ్లు మాశనా (5)
కువ శిరుచ్చుర్ముగుడియిం బుదా

ఆళ్వారరు పోళ్లుక్కారే: శిరుచ్చుర్ముగుడియల్లి కొండదరు కన్నిగే కాణికేయిట్టు అవర సుందర ముఖక్కే అందచ్చుత్వం అలంకరిసి కొండిరుక్కారే. అవర మూరు ఆకర్షణెగళే— మృదువాగి ముద్దు ముద్దురవాగిరుత్తదే. ఆ షోడశ్రదల్లి వాసిసువ గిళ్ళగళ్లూ కాణేయే. కొండెయన్నే పోలువంక కంబిగే అందవాగిరువ బాయున్నుళ్ళవు. ఒక్కుర విషయవల్ల అవు మూరనాడుత్తవే. కొండదల్లి పంక్తివాద మూరన్నే పోలువంక గిళ్ళగళ్లూ మనసోఇచ్చరవాగి మూరనాడుత్తవే. రవ్యవాద ఆ షోడశ్రదల్లి ఇనవంకనూ నోలసిద్దానే. ముందే, అవనే శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదను. అవను పాండవర చెంబల సనాగి సంశ్రీ, మహాభారతయుద్ధదల్లి అవర పిడాయకనాగి, అవర ఆజ్ఞయనళసి కొట్టు అవరన్నుద్ధరిసిదను. ఇన్నక్కరే బన్ని. ఈ కృష్ణనన్న ఆశ్రయిసోణ. నావూ నడ అవనక్కళిగే బారిసోణ నమ్మ ఆశోన్నాదాకర వన్న మాడి కొళ్ళోణ

6. కోనీర్ వణ్ణ మామలర్ కాణ్డు విరైయేన్ది,
కూనీర్ పరవి తోళుమినేళుమిన్ కొండ్రోర్ కాళ్,
మానీర్ వణ్ణర్ మరువియురైయుమిడమ్,
వానిల్
కూనీర్ మది యోమ్బుం కుఱుంకుడియే

కోనీర్ = కేంపు యన్ను, నీర్ నీర్ = నీరన్ను, వణ్ణ మా వణ్ణవం = బణ్ణబణ్ణద (వివిధవర్ణద) బణ్ణద, మా మా = శ్రేష్ఠవాద, మలర్ = పూగళన్ను, కొండు కాణ్డు = శోధిసుకొండు, విరైవి రై = వేగ, విన్ కైయేన్ది = (కైజోడిసి) నమస్కరిసి, పరవి = పొగళి, కూ కూ = విరిసుద్దరాగి, నీర్ నీర్ = నీరు, పరవి = పొగళి, కోలుమినేళుమిన్ = పోజిసి (పోజే మాడి), ఏళుమిన = ఎద్దుమిన్ = ఉజ్జీవనవన్నుళ్ళవరు, కొండ్రోర్ కాళ్ కాణ్డు = శ్రీకృష్ణనే, మానీర్ వణ్ణర్ మానీర్ వణ్ణణ్ర = కడల బణ్ణదవరు, మరువి మరువి = నోలసి, ఉరైయుమ = ఉచ్చారణెయుం = కీర్తిసిదరువ, ఇడమా = స్థళకేందరే, వానిల్ వానిల్ = ఆకాశదల్లి, కూనీర్ కూణ్ నీర్ = బన్నిరువ స్వేచ్ఛావద,

మబియోల్ల మక్కోణాయ = ఒంద్రనన్న, మాఱమా మాగడం = ముడిమ
నేగళు, కీణ్డిమా క్కోణ్డుం = దవరుశ్శిరు వంథ్, కుయింబ్గుడి
యీ కుర్రుంగుకుడియె = శిరుచ్చూరుంగుడియిం.బుదే.

భక్తరే, ఖేంకియున్నూ నీరన్నూ బగెబగెయు సుందరవాద బణ్ణద లుత్త
మవాద పూనళన్నూ కేగెదుకొండు, నీవు బిందుద్దరాగా, బేగ కైసీడి దీమ
పిడిసి, స్తుతిసి, పోవే మూడి (భూజిసి) ఉజ్జీవనవనేగళ్ళబ్ద. కడలవణ్ణద
స్థాపియు నేలసిరువ మక్కు కీరిట బిడిదిరువ నీళ్ళకొందరే, బానినల్లి
బిల్లనంతే బిన్నిరువ నీబ్బిగెద ఒంద్రనన్న ముడిమనేగళూ దవరుశ్శిరు (6)
వంథ్ శిరుచ్చూరుంగుడియింబుదే.

ఆలూరరు హేళుత్తారే: భక్తరే, శిరుచ్చూరుంగుడి ప్రదేశద్దల్లి
బహళ ఎత్తరవాద ముగిలు ముట్టువంథ మడిమనేగళివే. బానినల్లి
కీళిరువ బాలచంద్రనన్న అవు దివరుత్తా ఇరుత్తవే. అల్లియే కడలవర్ణ
నాద ఛద్మవంశద భక్తరన్న లుద్ధరణెగేంబ ఆశెయింద శాశ్వతవాగి
నేలసిద్దనే. భక్తరే, బేగ నీవు బిరిబుద్ధరాగి. భ్రోజనక్కే బేకాద
వస్తుగళన్నూ బిలకరణీయగళన్నూ అణి మాడికొళ్ళి. స్థాపియు బళిక
~~హేళిదాగి~~ అవనిగే భక్తియింద కైసీడి ఎల్లవన్నూ నమవిడిసి. స్వామి
యన్న స్తుతిసి. అవనన్న భ్రోజిసి. అవనరిరువడిగళన్నాశ్రయిసి.
అవన హేళే మూడి ఉజ్జీవనగొళ్ళి.

'ఖేంక' – ధూప, దీప, నీరాజన, ముంగళారతిగళు. 'నీరు'-
అభ్యంగ, పాద్య, ఆచమనీయ, స్నానగళు. 'బగెబగెయు పూనళూ'—
స్థాపియన్న అవృగళింద బిద్ద బిద్దవాగి కీర్తనెయియువంతే అలంక
రిసువుదు. ఇవృగళల్లదే, అక్షతె, నైవేద్య, ప్రదక్షిణనమస్కార,
స్తుతి, నుళి, ల్యాత్ర, ఛామర, నృత్య, గీత, వాద్య ముంతాదవు నాలా
లిధారగళు. ఛద్మవంశనన్న పిలిపిసికొళ్ళువ వృదక్కే ఇవు భక్తిక్రమ
గళు.

7. వల్లభి కిరుచ్చుణ్ణణిడెయారిణ్డు నీర్ణవైక్కిన్ఱ,
అల్లల్ కిరుత్తై తవిర అడైమిణ్డి యీర్కాళ్!,
కొల్లిల్ కిరువేయిణైయార్ కణివా యెయిఱుప్పాన్,
కొల్లిలుళ్ళిల మెల్లరుం పీణుం కుఱుంగుడియే.

వల్లభి వళభి = బళ్ళియంతే, శిరు చిఱు = కిడ్డాద, నుణ్ణు = [illegible]

ನುಣುವಾದ, ಇಡ್ಲೆಯರ್ ಇಡ್ಲೆ ತಿಂಡಿಯಾರ್ ತಿಂಡಿ = ನಡುವುಳ್ಳವರ
ರಲ್ಲಿ, ನೀರ್ ನೀರ್ = ನೀವು, ಮೈಕ್ಕಿನಲಿ ಣವಿಕಕಿಂಗ್ರ = ಇಕ್ಕಿಲಿವ
(ಇಡುವ), ಅಲ್ಲಲ್ ಅಲಲಲ = ಸಂಕಟವನ್ನು, ಶಿನ್ದೆಗೆ ಕಿನ್ತಾಕ್ತ = ಒಂಳೆ
ವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು, ಶವಿರ ಕ್ಷಯಿರ = ನೀವಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅಕ್ಕೆಯುನ್ ಅಂಡ
ಗಿಣ್ಣ = ಹೋಗಿ ಸೇರಿರಿ, ಅಡಿಯೀರ್ಡಾಳ್ಳ ಅಡಿಯೀರ್ಕಾಗಿ = ಪಾದ
ಸೇವಕರಾದ ಭಕ್ತರೇ, ಶೊಲ್ಲುಕ್ ರಿಕಾಗಿಲಿಲಿ = ಹೇಳುವುದಾದರೆ, (ವರ್ಣ
ನೆಯಲ್ಲಿ), ಶಿರುವೇ ಅನ್ನೆಯರ್ ಕೈರುವೆ ಅಣಾಯಾರ್ = ಶ್ರೀದೇವಿ
ಯನ್ನೇ ಹೋಲುವವರ, ಕನಿವಾಯ್ ಕಣಿವಾಯ = ಕೊಂಡೆಡಣ್ಣಿನ
ಬಾಯಿಯ, ಎಯಿಲು ಪಟ್ಟಾನ್ ಎಯಿಲು ಇಪ್ಪಾಣ್ = ಪಲ್ಲುನಳಂತೆ,
ಕೊಲ್ಲೈ ಮುಲ್ಲೈ ರಿಕಾಲ್ಗಳು ಮೂಲಿಲ = ಬಯಲುನಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ, ಮೆಲ್ರಿಮಂಲ = ಮೃದುವಾದ (ಕೋಮಲವಾದ), ಅರುಮ್ಬು-
ಅರುಂಬ = ಮೊಗ್ಗುನಳ್ಳ, ಈನುಮ ಗಾ ಞಾಲಿಂ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಗುವಂ
ಥ, ಕುಲುಮ್ಬುಡಿಯೇ ಕುಲುಗುಡಿಯೇ = ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೆಂಬುದೇ.

ಬಾದಸೇವಕರಾದ ಭಕ್ತರೇ, ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸಣ್ಣನುಣುವಾದ ನಡು
ವುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಡುವ ಸಂಕಟವನ್ನು ಒಂಳೆ ವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು ನೀವಿರು
ವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೋಗಿ ಸೇರಿರಿ. ವರ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನೇ ಹೋಲು
ವವರ ಕೊಂಡೆಡಣ್ಣಿನ ಬಾಯಿಯ ಪಲ್ಲುನಳಂತೆ ಬಯಲುನಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ
ಯುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕೋಮಲವಾದ ಮೊಗ್ಗುನಳನ್ನ ಉಂಟು ಮಾಡು (7)
ವಂಥ ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೇ ಅದು

ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಲ್ವಾರರು ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಭಗ
ವಂತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರನ್ನೆ ಕರೆ ತಂದರು. ಹೀಗೆ
ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಕ್ತರೇ, ನೀವು ದಾಂಪತ್ಯ ದುಃಖ
ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ~~ಹೆಣ್ಣು ನಡುವಿನ~~, ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ
ಬಳ್ಳುಕುವ ಸಣ್ಣ ನಡುವಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯಾದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪಡಿತ ಕೊಂ
ಡಿರುವ ಒಂಳೆ ವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೊಲವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಭಗ
ವಂತನ ಶಿರುವಡಿಗಳ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳೇ ಔಷಧಿಯಾಯ್. ಆದ್ದರಿಂ
ದ, ನೀವು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಡಲಾರಂಭಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಿ. ನಡೆಯಿರಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ: ವಿರಮಿಸಿಂದರಿಯಾದ
ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನೇ ಹೋಲುವಂಥ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಒಂದು ಬಣ್ಣ
ನಡುವೆ ಶುಭ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶುಭ್ರವಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಡಲ್ಲಿನಂತೆ
ಪ್ರಕೃತಿ ಶ್ರೀಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ (ಹೂಲನಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ) ಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಡಿರುವ ಕೋಮಲವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗುನಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕುಂಚಿಕೊಂ
ಡಿರುವುದು ಶಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯಲ್ಲಿ. ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕನಾದ ಭಗವಂತ
ನು ನೆಲಸಿರುವುದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕಾದ್ದು,

ಭಗವಂತನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಲ್ಲಯೇ.

ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯ ನಿವಾಸವಾಗಿರುವುದೂ ಇರುವವಳು ಶ್ರೀದೇವಿ ದೇವಿಯು ಮಂದಹಾಸಕ್ಕೆ ಈಡಾದ ಬಳಿಕವೇ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ ಶಕ್ತಿಸೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾದ ಬಯಲು ಸಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೂಮಳ್ಳಿಗಳೇ ಬಳ್ಳಿಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಬಳ್ಳಿಯ ಹೂಗಳು. ಅವು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಲ್ಲುಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ ಹರ್ಷವನ್ನು ಕುಂಬುರ್ತಿವೆ. ಬಲು ಸುಂದರವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದು!

ಶಿ. ನಾರಾಯಣ್ಣ ನಾಣ್ಮಲರ್ ಕೊಣ್ಡು ನನ್ನಮರ್ಕಾಳ್,
ಆರಾವನ್ ಪೋದು ಎಮ್ಬೆರುಮಾನಾರಣ್ಮಿನ್ಗಳ್,
ಕಾರಾವಾರುಮ್ ವಾರ್ಪುನಲ್ ಮೇಯ್ನ್ದುವಯಲ್ವಾೞುಮ್,
ಕೂರ್ವಾಯ್ ನಾರೈ ಪೇಡೈಯೊಡುಮ್ ತುಱುಗ್ಗುಡಿಯೇ.

ನಾರಾಯಣ್ಣ = ನಾರಿನಿಂದ, ಆರ್ ಆರ್ = ಕುಂಬಿರುವ, ನಾನ್ ಮಲರ್ ನಾಣ್ ಮಲರ್ = ಶೋಭಿಸುವಂಥಾ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳನ್ನು, ಕೊಣ್ಡು ಕೊಂಡು = ಕೈಗೆದುಕೊಂಡು, ನನ್ನಮರ್ಕಾಳ್ = ನಮ್ಮಂಥವರೇ, ಆರಾವನ್ = ಪ್ರೇಮ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಂಥ (ಅಶಯವಾದ), ಅನ್ಬಿಲ್ಲಾತ ಅಣ್ ಪೋದು = ಪ್ರೇಮ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಎಮ್ಬೆರುಮಾನ್ = ಭಗವಂತನ (ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಉರ್ ಉಗಿರ್ = ಸ್ಪಂದನವನ್ನು, ಅಡ್ಡೆ ಮಿನ್ನಾಳ್ = ಅಂದವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ = ಭೋಗಿ, ಕಾರಾ ಕಾರ್ಮಾ = ನೀರ್ ವಿಷ್ಣಗಳು, ಆರುಮ್ ಆೞುಮ್ = ಕುಂಬಿರುವ, ವಾರ್ ಪುನಲ್ ವಾರ್ ಪುಣಲ್ = ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರವಾಹಗಳಲ್ಲಿ, ಮೇಯ್ನ್ದು ಮೇಯ್ನ್ದು = ಆಹಾರವನ್ನುಂಡು, ವಯಲ್ ವಾೞುಮ್ ವಯಲ್ ವಾೞುಮ್ = ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ, ಕೂರ್ ವಾಯ್ ಕೂರ್ ವಾಯ್ = ಚೂಪಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ, ನಾರೈ ನಾರಾ = ಬಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಪೇಡೈಯೊಡುಮ್ ಪೆಣ್ಣಾಡಿಯೊಡು = ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿಗಳೊಡನೆ, ಆಡುಮ್ ಆಡುವಂಥ, ತುಱುಗ್ಗುಡಿಯೇ ತುಱುಗ್ಗುಡಿ ಯೆ = ತಿರುಕ್ಕುರುಂಬುಡಿಯೆಂಬುದೇ.

ನಾರಿನಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ ಹೂಗಳಾದ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೈಗೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮಂಥವರೇ, ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಂಥ ಅಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಕುಂಬಿರುವ ಹಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಬೇಡಿ. ನೀರ್ ವಿಷ್ಣಗಳು/ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರವಾಹಗಳಲ್ಲಿ ~~ಕುಂಬಿರುವ~~ ಆಹಾರವನ್ನುಂಡು ಬಯಲುಗಳ

ల్లి బాళువ కెలువాద ఛాయెయల్లి బరవిషగళు కమ్మి జిన్నుగళు
దనే ఆక్రమిసువంథ శిరుళ్గొరుంగు దియేంబుదే అదు. (8)

ఆల్బూరు దేళ్ళుళ్ళిక్కనవంశన వాద నేలేయల్లే నదాకొండనిదు ఆనందవి బేకేం
బ నమ్ముంథవరే. నీవు శవ్వేదొ శిరుళ్గొరుంగు డిషేశ్రుళ్గే హోగి.
అదు బుద్ధివాగి దంయువ నీరిన ప్రవాహదిందలూ అదర మగ్గలల్లే
దరడిరువ గదే బయలుగళిందలూ కూడి కొంచ కొంచవాగి కరిగుత్తదే. అల్లి
బాళువ బాకిలు, నీర్శేఖళు, కొంకర్గళు, బరవిషు ముంతాద నీర్
విషగళు దంయువ నీరిన్నల్లరువ దమ్మల్లియూద లుణవిన్నుండు
విశ్వద బయలుగళల్లియే ఇరుశేజుగళాగి ఆనంద దింద కాల
కళెయుత్తవే. ఇక్కర్గే, ఆ ఆనంద మయవాద ప్రకృతియ నడువే
ఇగవంశను నేలసిద్దానే. నీవు హోగుత్తిరువ హాదియల్లి
అరళువ మరద మృష్టగళ దారగళన్ను కొండు హోగి. కైయల్లి
కొరదంథ అకిశేషవాద ఇక్కి ప్రేమగళన్ను కుంబిసికొండు హోగి.
ఇగవళ్గె సిద్ధిసిక్కి హోగి స్నేహియరు శిరువడిగళల్లి అవుగళన్ను
బిట్టు, సేవేమాడి, ఉజ్జీవనగొళ్ళి.

೧. నిన్ನ విరిణయం కుయిరుం కెడ మామలరేన్ కెళి,
కెన్ను పణిమిరె నుమిన్ కెదాళుమిన్ కెదాణ్ డీర్ కాళ్,
ఎన్ను మిరవుం బకత్తుం బరివణ్ డి కెచ పాడ,
కున్ను రిన్ మూళి పులి మణ్ ణిడ నాటుం కుఱుంకు డియె

నినయి నిన్ను = బహుకాలదింద చిళ్ళిదు బంద, విన్నెయుమా విరిణ
యం = వివిధగళు, కుయిరుమా కుయిరుం = దుఃఖ సంకటగళూ,
కెడ ఎకడ = నాశవాగలు, మా మగ = శ్రేష్ఠవాద, మలర్ మలర్ =
పుష్పగళన్ను, విన్ని రేన్ కెళి = కేళదుకొండు, కెన్ను కెచణ్ణు =
హోగి, దిన్నెమిన్ పణిమిరిన్ = సేవే మాడి (నమస్కరిసి), ఎలు
మిన్ నాళుమిరిన్ = లుద్ధారగొండిరి, కొలువిన్ కెదాళుమిరిన్ =
కైముగియిరి, కొండోర్ కాళ్ కెదాణ్ డీర్ కాళ్ = ఇక్కర్గే,
ఎన్నుమా రేన్ణుం = యుగాగలూ, ఇరవుమా మిరవుం =
రాత్రిగళల్లూ, పగలుమా పకత్తుం = దినగలల్లూ, వరివణ్ణ వరి
వణ్ణ = సుందరవాద దుంబిగళు, ఇశై పాడ మిణ కాన మగుళు వంథ, కున్నుమిన్ ముళ్ళై కుణ్ణిరిన్ మూళిలి = కిట్టద

మల్లనయు, మనలు మంత్రు = దొరలు కొండరువ, ఇద్దే తి
ణ = గిద్దెలదల్లి, నాలుమా నూత్రుం = బరిమళ్లనుశ్రిరువ,
కులుంబ్లుడియే కుర్రుంకుడియే = శిరుక్కురుంబ్లుడియిం
బుదే అదు
అలుమ్మారు పోళ్లుక్కారే, బిడ్రకాలదింద చెళ్లిదు బంద కాబిగళు,
దుఃఖ సంకట్టగళు నాశవాగువుదక్కాగి శ్రేయస్సాగువుదు
గళన్న కేళిదుకొండు ధ్యానదల్లి నిలిసిమాడి, కృపెయుళ్ళవరిగూ,
ముక్తి లుదారగొళ్లి. రాత్రిదినగలు ఎన్నదే యూ వాగలూ నిం
దరాద దుంబిగళు గానమాడువంథ భక్తద మల్లనే ధ్యాన
ళ్లుడిసిదుకొండిరువ బరిమళ్లనుశ్రిరువ నెళ్లళ్లనే శిరుక్కురుం (7)
బుడి ఎంబుదు

అలుమ్మారు పోళ్లుక్కారే: భక్తరే, నీవు శిరుక్కురుంబుడియిం
బిట్టేశ్రుళ్లే ధ్యానదల్లి. భక్తద మల్లనేయు ఎల్లిల్లియూ చెళ్లిదు
ఆవ్రదేశవన్నెల్లా బరిమళ్లదింద కుంబిసువ. అందాద దుంబి
గళు రాత్రిదినగలల్లదే యూ వాగలూ అవ్యాహతవాగి గానమాడు
క్తా ఇరుత్తదే. భగవంతను నిలసిరువుదు అల్లదియే. నీవు
అల్లనే ధ్యానసువాద లుత్తమవాద ధ్యానగళన్న కేళిదుకొండు
ధ్యానదల్లి ఆ ధ్యానగళన్న భక్తియింద భగవంతన శిరువడిగళల్లి
ధమపట్టి. అవన శిరువడిగళల్లి ఎరగి. అవన పాదేయల్లి
శరణుహోగి. ఇదరింద, నిమ్మ జన్మజన్మాంతరగళిందలూ కూడికొం
డు బందిరువ పాపగళల్లవూ కొలగి ధ్యానసువుదు. ఈజన్మద
నిమ్మ దుఃఖగళూ, సంకట్టగళూ నాశవాగువుదు. నీవు ఉళ్లే
వనగొళ్లు బిడి.

10. கிலையாலிலங்ணைகரசற்ரூன் மற்ரொர்சினவேழும்,
கொலையார்கொம்புகொண்டான்மேயகுறுங்குடி
மேல்,
கலையார்பனுவல்வல்லான் கலியனொலிமாலை,
நிலையார்பாடல்பாடப்பாவம்நிலைலாவே.

சிலையாலலங்கைசெற்றான் மற்ரொர்சினவேலன்,
கொலையார்கொம்புகொண்டான்மேயகுறுங்குடிமேல்,
கலையார்வினுவல்வல்லான் கலியனொலிமாலை,
நிலையார்பாடல்பாடநிற்பவம்நிலையாவே.

శిల్పియుల్ = కోదండ (విల్లు) విందలో, ఇలజ్జా ఇలంకుణాకు = లంకోయిన్న, శత్రూన్ = శత్రుగ్రణ్ = నాశవడి సిదవను, మట్రు మర్రు = మఱ్ఱు, ఓర్ ఓర్ = ఒందు, జిన్నై కోణా = కోలవకొండ, వేలిన్ ఓవ్వుణ్ = నిలనద, కొల్లై ఆర్ కొగాలు ఆర్ = కొల్లువష్టు దంకవాద (కొలోక్కుండ చుం బిద), కొమ్ము కొగాంబు = దంకవన్న, కొణ్ణాన్ కొగాణ్ణుగా ణ్ = నాశవడిసిదవనూ (ముందుడాకిదవనూ), మేయు మెయ= నేలసరువ, కులుజ్జుండి మేల్ కుట్రుంకుకు కి మెల్ = శిరుక్కి రుంబడియున్న కూంకు, కల్లై ఆర్ కొలు ఆర్ = కలియుంద కొంగడిగాగువ (కుంబిరువ), వినువల్ పణ్ణువల్ = కవిశేయున్న వల్లాన్ వల్లాణ్ = బల్లవనాద, కలయున్ కణ్ణియణ్ = కలయు న, బిలమూల్లై ఇంగి మాగలు = డాడిన మూలేయున్న, నిల్లై ఆర్ న్రుగలు ఆర్ = సిద్ధరకేయుంద కుంబిదువ, పాడల్ పాటల్ = డాడు వగళన్న, పాడ పాట = డాడువుదరింద, పావమ్మా పాయుం = పా వగళు, నిల్లాళే న్రుల్లా ఓవు = ఇరువుదో (నిల్లువుదో) ఇల్ల.

కోదండదిందలే లంకేయున్న నాశవడిసిదవనూ, మఱ్ఱు, కోలవకొండ ఒందు నిలనద కొల్లేవళుంద కుంబిదువ దంకవన్న ముందుడాకిదవనూ నేలసరువ శిరుక్కొరుంబుడియున్న కుంది భూనదాద కలియుంద కుంబిరువ కవిశేయున్న బల్లవనాద కలయున (శిరుమంత్రి ఆలోచకరు) డాడిన మూలేయున్న, నిలుకడేయుంద కుం బిరువళే డాడువుదరింద పావగళు నిల్లువుదో ఇల్ల. (10)

ఈ శిరుమోలియే ఇదు కడేయు పాశుర. శిరుమోలియల్లి ఒంబత్తొందు పాశురదల్లి భక్తరంతే ఆశ్రీలయవాద కళే కొండలాగిదే. ఇంతే కళే కొడుత్తిరువవను కలయను. (శిరుమంత్రి ఆలోచకరు). అవను కవిశే యు కలేయల్లి నురిశేవను. భగవంతన అడిదావరేగళన్న ఆశ్రయిసు లుజ్జీవనగొండవను. శానుంటదు లుజ్జీవనగొండ మానవనన్నే ఇశరిగి ంటిదు లుద్ధారగొళ్ళబేకెంబ ంరంయాశేయుంద "నమ్మం ధ్వనకే" ఎందు అవరన్న కరేదు ధ్రువదుంబిసుత్తిద్దానే. దృఢవాద శన్న అనుభావద ధారవన్నే ఈ పాశురదల్లి కుంబిసి డాడిద్దానే. ఇద న్న డాడువుదన్న మాత్రవల్లదే, ఇదరల్లి కేళిరువ మానవనన్న శిష్యనే అనుదంతబేకు ఎందు కరే కొడుత్తిద్దారే.

భగవంతను అపార్థవశాలియాగి, దివ్యదుందరనాగి, శాంతి ప్రదవాద రమ్యవాద ప్రకృతియ నడువే నేలసరువుదు భక్తజనర

ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಗೆ ಧ್ಯೇಯವಿರಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರುವಡಿ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಬೇಕು. ಕರ್ಮವೇ ಭವಬಂಧನವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜಕರು ನಿರ್ಭಯರೋ, ಅನುಕೂಲರೋ, ಅದರಂತೆ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿರಬೇಕು. ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ ಎರಗುವುದು, ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಕ್ತಿ ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು — ಇಂಥ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಈ ಸರಳವಾದ ಭವವಕ್ಷೇವೆಯಿಂದ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಬಂದಿರುವ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಜನ್ಮದ ಪ್ರಾರಂಭ ಬಂಧನದ ದುಃಖ, ನಿರಂತರಗಳಿಲ್ಲವೂ ಕೊಲಸ ಹೋಗುತ್ತವೆ. (ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನೆಲೆಯು ಕೊನೆಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.) ಇಂಥದೇ ಈ ತಿರುಮೊಲಿಯಲ್ಲಿಯು ಹಲವು ಪ್ರಾರಂಭ.

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿವರವು: — ಅಕ್ಕುಡೈ ಅಕ್ಕುಡೈ, ಕುಜ್ಞಾರ್ತ್ತುಣ್ಣು ಕೂಗ್ರ, ವಾಲಿ ವಾಳ್ಗೆ, ಶರ್ಮುಮೂ ಕ್ರಿರುಮಂ, ಕಪ್ಪೆಲೆ ಕಣ್ಣಾವು, ತೀನೀರ್ ಕೋನ್ರೂರ್, ವಲ್ಲ ವಲ್ಲಿ, ನಾರಾರ್ನಾರಾರ್, ನಿನ್ಮಲ ನ್ರಿಣ್ಣ ಇ. ಶಿಲ್ಲೆಯಾಳ್ ಕ್ರಿಯಾಯಾಳ್, (ಕಪ್ಪೆಲೆ ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷ).

Garani Srinivasan

30.11.78

పెరియ తిరుమొళి - ఇంబత్తినోయ్ దశక - మీళ్దనోయ్ శిరుతొండి

పెరియ తిరుమొళి - ఏళాం పత్తు - ఏళాం తిరుమొళి

7. కన్నిశాయ్ — తందై తాయ్

1. తందై తాయ్ మక్కళే
సుట్రమెన్ఱుట్రవర్ పట్రినిన్ఱ,
పందమార్ వాళ్క్కైయిణైయ
నైందునీ పళియెణక్కరుదినాయేల్,
అందమాయాదియాయ్ ఆదిక్కుమాదియాయాయణైయ,
మైందనార్ వల్లవాళ్
శెల్వమావల్లిలయాయ్ మరువునెంజే.

కన్నిశాయ్, మక్కళే తందై, తాయ్, మక్కళే = చందీ, కొయిలు, మక్కళు ఎంబవరిక్కి, శుట్రమా సుట్రం = బంధువర్గం, ఆట్రాళ్ ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎందు, ఒట్రు ఉట్రు = నిజమాగ (యథార్థంగా), అవర్ అవర్ = అవరన్ను, పట్రి పట్రి = పిడిదుకొండు, నినైందు నిన్ఱ = ఇరువ, వీణ్మా ఆర్ పందం ఆగ్ = బంధనదిందగ్/కొడిదువ, వాళ్వై వాళ్ నాళ్ణాళ్ణాయ = బాళ్వియన్ను, నొందు నైందుత్తు = అనుభవిసి (నొందు)దవనాగ, నీ నీన్ = నీవను, వీలి పళి = అవిడాళ్ని, ఎనతణా = ఎందు, శరుదినాయ్ విల్ కరుదినాయ్ ఎల్ = భావిసిదే, యాదరే, అందమా అందం = అంతవూ, ఆది ఆగి = ఆదియూ, ఆయ్ ఆయ్ = ఆగిరువవనూ, ఆదిక్కుమా ఆగి = ఆ ఆదియాగ నిడ, ఆది ఆయ్ ఆగి ఆయ్ = ఆదియూగిరువవనూ, ఆయనాయ్ ఆయణ్ = శూలపాలను, ఆయ ఆయ = ఆదవనాద, మైందనార్ మైందర్ = నివేదిశ్వరను (భవత్ శక్తిను) నిలుసిరువ, వల్ల వాళ్ వల్ల వాళ్ = శిరువల్ల వాళ్ ఎంబ షోశ్రువన్ను, శెల్వమా ఆ శెగాల్వుం ఆ = కోళ్ళు (ఫోగళు) శిరువంగళ్, వల్లిలై ఆయ్ వల్లి ఆయ్ = ~~వల్లి~~ ~~యుక్తి వల్లి ఆయ్ = వల్లి~~ నామధ్యేయన్ను విడదు, మరువు మరువ = నిమగ్నానవన్ను విడి, నెంజే నిరుగుదే = మనసే

తందై తాయి మక్కళే బంధువర్గళు ఎంబుదు వాస్తవమేందు అవర న్ను అంటిశొండు ఇరువ బంధనమెంద శుట్టిరువ బాళ్వియన్ను అనుభ విసి నొందవనాగ, (ఇదెల్లవూ) దాత్కాల్పిదమేందు భావిసిరువనేయాదరే,

Ganesh Srinivasan

ಅಂತ್ಯವೂ ಆದಿಯೂ ಆಗಿರುವವನೂ, ಆ ಆದಿಗೂ ಗತ ಆದಿಯಾಗಿರುವವನೂ, ಗುರುವಾಲನೂ ಆದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನು (ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು) ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ ಎಂಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಇರುವಂತೆ ಧಾಮಧರ್ಮಾವನ್ನು ಪಡೆದು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರು, ಮನವೇ! (1)

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಕಾನು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಸಾರವತ್ತಾದದ್ದೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ಸುಖವೂ ಆನಂದವೂ ಅದರಿಂದಲೇ ದೊರೆಯುವುದೆಂದೂ ಭಾವಿಸುತ್ತಾ, ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು. 'ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ' ಎಂದರೆ ಕೂಡಲೇ 'ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ಚರ್ಮ ಇವೇ ಅಲ್ಲವೆ' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರೊಡನೆ ಬಂಧಿಸಿದ ನೇಂಟರು, ಇಷ್ಟರು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಬಾಳ್ವೆಯೆಂದೂ, ಇತರರೆಲ್ಲರೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಲ್ಲದ ಬಾಳುವವರೆಂದೂ ಆಶಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಯಾವುದು ಸುಖಕರವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದೋ ಆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಬರಬರುತ್ತ ಭಯಂಕರವಾದ ದುಃಖ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೇ ತೋರಿಸುವುದೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದರೂ ಮನುಷ್ಯನೇ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿನುಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಅದರಿಂದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಹೇಗಾದರೂ ಮೂಡಿ ಅದರಿಂದ ಕಾನು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಇಂಥ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಗೆ ವಾಲದ ಮುಳ್ಳು ಆಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮನಸ್ಸು ಎನ್ನಬಹುದು ಇಂಥ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಆಳ್ವಾರರು ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಈ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಇಡಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲದರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಕಾರಣನಾದವನು ಭಗವಂತ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿಯೂ ಆದಿಯಾಗದವನು. ಅವನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಆದಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಹಿಂದೆ, ಹಿರಿಮೆಯಾಗಿ, ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದವನೂ ಅವನೇ. ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಾದ, ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನಾದ, ವಿರಮಪುರುಷನೂ ಅವನೇ. 'ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್' (ಶ್ರೀವೈಕುಂಠವಲ್ಲಭನು ನೆಲಸಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ) ಮುಂತಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಸುಂದರನಾದ ಅರ್ಚಾವತಾರಿಯಾಗಿ ಅವನೇ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ಆ ವಿರಮಪುರುಷನನ್ನು ಅವನು ನೆಲಸಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗು. ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಬಂಧನವೆಂಬುದು ಕಾನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು.

ಈ ತಿರುಮೊಳಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ 'ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್' ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯದ ವರ್ಣನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

2. ಮಿನ್ನುಮಾವಲ್ಲಿಯುಂವಞ್ಞಿಯುಂ
ವೆಂಱ ನುಣ್ಣಿಡೆನುಡಙ್ಙುಂ,
ಅನ್ನಮೆಂನ್ನಡೆಯಿನರ್
ಕಲವಿಣೆಯ ಅರುವರುಕ್ಕಂಜಿನಾಯೇಲ್,
ತುನ್ನುಮಾಮಣಿಮುಡಿಪ್ಪಞ್ಚವರ್ಕ್ಕಾಕಿ
ಮೂನ್ದೂದುಚೆನ್ಱ,
ಮನ್ನರ್ವಲ್ಲವಾೞ್ಚೆಚಾಲ್ನ್ನುಮಾ
ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ ಮರುವು ನೆನಞ್ಞೇ.

ಮಿನ್ನುಮಾವಲ್ಲಿಯುಮಾವಂಜಿಯುಮಾ ವೆನೋಲಾ ನುನ್ದಿಡ್ಡೈನುಡಙ್ಙುಮಾ,
ಅನ್ನಮೆನ್ನಡ್ಡೆಯಿನಾರ್ಕಲವಿಯೈ ಅರುವರುಕ್ಕಂಜಿನಾಯೇಲ್,
ತುನ್ನುಮಾಮಣಿಮುಡಿಪ್ಪಂಜವರ್ಕ್ಕಾಂ ಮುನ್ ತೂದುಶೆನ್ಱಾ,
ಮನ್ನನಾರ್ವಲ್ಲವಾೞ್ಚೆಶೊಲ್ನ್ನುಮಾ ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ ಮರುವು ನೆಂಞ್ಞೇ.

ಮಿನ್ನುಮಾ = ಸುಂದರವಾದ, ಮಿನ್ನುಂ = ಮಿಂಚನ್ನು, ವಲ್ಲಿಯುಮಾ ವಞ್ಞಿಯುಂ = ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು, ವಂಜಿಯುಮಾ ವಞ್ಞಿಯುಂ = ಚೆಕ್ಕವನ್ನು, ವೆನೋಲಾ ವೆಂಱ ನುಣ್ಣಿ = ಬೆಳ್ಳಗಿರುವಂಥ, ನುನ್ನು ನುಣ್ಣ = ನಿಂಪ್ಪಾದ, ಇಡ್ಡೈ ಡಿಣಡ = ನಡುಬ ನುಡಙ್ಙುಮಾ ನುಡಙ್ಙುಂ = ಬಳ್ಳುಕುವಂಥ, ಅನ್ನಮಾ ಅನ್ನಂ = ಹಂಸಿದ, ಮೇಲ್ನಡ್ಡೆಯಿನಾರ್ ಮೆಲ್ನುಣ್ಣಡೆಯಿಱರ್ = ಮೃದುವಾದ ನಡಗಲೆಯುಳ್ಳ ವರ, ಕೆಲವಿಯೈ ಕಲವಿಣೆಯ = ಕೂಡಿಕೆಯನ್ನ, ಅರುವರುಕ್ಕು ಅರುವರುಕ್ಕಂ = ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡಿ ಜುವೆಯಾದರೆ (ಅಂಜಿರುವೆಯಾದರೆ), ಕುನ್ನುಮಾ ತುಣ್ಣುಂ = ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರುದುಸಿರುವ (ಕುಂಬಿರುವ), ಮಾ ಮುಣಿ ಮಾಮಣಿ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಗಳ, ಮುಡಿ ಮುಡಿ = ಕೀರ್ಟಗಳ, ವಿಂಜವರ್ಕ್ಕು ಆಂ ಪಞ್ಚವರ್ಕ್ಕಾಕಿ = ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕಿಡಾಯಕನಾಗಿ, ಮುನ್ ಮೂಣ್ = ಹಿಂದೆ ಹಿಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತೂದುಶೆನ್ಱ = ದೌತ್ಯವನ್ನ ನಡಸಿದ, ಮನ್ನನಾರ್ = ಒಡೆಯನು, ನೆಲಸಿರುವ, ವಲ್ಲವಾೞ್ಚೆ = ಕಿರುವಲ್ಲವಾಲೂ ಷೇತ್ರವನ್ನ, ಶೊಲ್ನ್ನುಮಾ ಚೆಚಾಲ್ನ್ನುಂ = ಪೋಲ್ಲುವಂಥ, ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ ಆಂಯ್ ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ = ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿ, ಮರುವು ಮರುವು = ನೆನಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು, ನೆಂಞ್ಞೇ ನೆನಞ್ಞೇ = ಮನಸ್ಸೇ.

ಮನಸ್ಸೇ, ಮಿಂಚನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಚೆಕ್ಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವಂಥ ನಿಂಪ್ಪಾದ ನಮ್ಮವು ಬಳ್ಳುಕುವಂಥ, ಹಂದಿದ ಮೃದುವಾದ ನಡಗಲೆಯುಳ್ಳವರ ಕೂಡಿಕೆಯನ್ನ ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡಿ ಜುವೆಯಾದರೆ, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರುದ್ಧವಾಗಿ ಕುಂಬಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಗಳ ಕೀರ್ಟಗಳ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಕನಾಗಿ, ಹಿಂದೆ ಹಿಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೌತ್ಯವನ್ನ ನಡಸಿದ ಒಡೆಯನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಿರುವಲ್ಲವಾಲೂ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಪೋಲ್ಲುವಂಥ ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿ ನೆನಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ಮುಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿ ದುಃಖನಿವಾರಣೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳು

ಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲವೇ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದೂ, ಅವಳ ಮೈಮಾಟ ನೋಡಿದಾಗ, ನಡವಳಿಯ ವೈಯಾರದ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಗೆ ಬಿಳ್ಳಗಾದವರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಭಂಡಾರದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟುವವರೆಗೆ ಭವಬಂಧನ ಕಡಿಯದೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಲು ವ್ರತು ನಿಲುಭವಲ್ಲೆಂದು ಈ ಕಾಶೂರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಲೂರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ನಿನಗೆ ಬಿಳ್ಳುಕುವ ನಡುವಿನ, ಡೊಂಕನಡಿಗೆಯ ಸುಂದರಿಯರು ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವು ಎಕೆಯಿಂದ ಬೇಡರ ಬಿಂದಿಗೆಯೇ? ಅಂಜಕೆಯನ್ನು ಅದು ಅಂಜಕೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆಯೇ? ಡಾಳಾದಲ್ಲಿ, ನೀನು ತಿರುವಲ್ಲವಾಲು ಚುಂಕಾದ ದಿವ್ಯಸ್ಥಿಳಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಭವಬಂಧನನ್ನು, ಅವನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ನೆನೆಮನದಿಂಗಳ್ಳು ಇದೇ ನಿನಗೆ ಶುಂಭಾರದ ಡೊಂಕೋಲೆಯನ್ನು ತೊಡಿದು ಡಾಕುವುದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿಜಸುಖಾಂಶಗಳು ಕೈಗೂಡುವುದು. (ಅದಕ್ಕೆ ಭವನಕ್ಷಯವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು)

'ಕಾಮವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ನಿಲುಭವಲ್ಲ' ಎಂದೂ, ಶಿಲ್ಪದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದು ಮೊದಲು ನಡೆಯಬೇಕು? ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಅಂಜುವುದೇ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಡರಕಣ್ಣಪ್ಪ ಬೆಳ್ಳುವುದೇ? ಅಥವಾ, ಭವಬಂಧನವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು, ಅಷ್ಟೇ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನಿಡುವುದೇ? ಈ ಕಾಮಜಯಿಸಿ ಭವಬಂಧನ ಬಿಂಬನೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ಥಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದೇ?

3. ಪೂಣುಲಾ ಮೆಣ್ ಮುಲೆಪ್ಪಾ ಮೈಮಾರ್
ಪೊಯ್ಯಿನೆ ಮೆಯ್ಯಿದೆನ್ರು,
ಪೇಣುವಾರ್ ಪೇಶುಮಪ್ಪೇಕೆ
ನೀಯಿನೈಪ್ಪ ಯೆಣಕ್ಕ ಕರುತ್ತಿಣೆಯೇಲ್,
ನೀಣಿಲಾ ವೆಣ್ಕುಡೈ ವಾಣಾರ್ ವೇಳ್
ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಮಣ್ಣಿರನ್ರ,
ಮಾಣಿಯಾರ್ ವಲ್ಲವಾಳ್ವೆ
ತಾಳ್ನ್ದುಮಾ ವಿಲ್ಲೈಯಾಯ್ ಮರುವುರನ್ರಂಕೊ.

ಪೂಣುಲಾ ಮೆನ್ ಮುಲೈ ಪ್ಪಾವೈ ಮಾರ್ ಪೊಯ್ಯಿನೈ ಮೆಯ್ಯಿದೆನ್ರುಮ,
ಪೇಣುವಾರ್ ಪೇಶುಮ ಪ್ಪೇಕೆ ನೀ ಪಿಲೋಯೆನಕ್ಕರುದಿನಾಯೇಲ್,
ನೀಣಿಲಾ ವೆಣ್ಕುಡೈ ವಾಣನಾರ್ ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಮಣ್ಣಿರನ್ರ,
ಮಾಣಿಯಾರ್ ವಲ್ಲವಾಳ್ವೆ ತೊಲ್ಲುಮಾ ವಲ್ಲೈಯಾಯ್ ಮರುವು ನೆಂಜೇ.

ಪೂಣೂ ಪೂಣ್ = ಅಲಂಕರಣಗಳು, ಲುಲಾಮು ಉಲಾವು = ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮೆಲ್ ಮೆನ್ = ಶೋಭಯುತವಾದ, ಮುಲೈ ಮೊಲೆ = ಮೊಲೆಗಳುಳ್ಳ, ಪಾವೈ ಮಾರ್ ಪಾಣಿಯಿ ಮಾರ್ = ಹೆಣ್ಣುಗಳ, ಪೊಯ್ಯಿನೈ ಪೆಯ್ಯಿಣಿ = ಅನಿತ್ಯವನ್ನು (ವಂಚನೆಯನ್ನು), ಮೆಯ್ಯ್ ಇದು ಮೆಯ್ಯಿತ್ತು = ನಿತ್ಯವೇ ಇದು ಎನೆಲು ಎನ್ರು = ಎಂದು, ಪೇಣುವಾರ್ ಪೆಣ್ಣುವಾರ್ = ನಂಬಿ, ಆದರಿಸಿದವರು, ಪೇಶುಮ ಪೆಚುಂ = ಆಡುವ, ಅಪ್ಪೇಕೆ ಅಪ್ಪೆಣಕೆ =

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ನೀನ್ರೋ = ನೀನು, ~~ಪಿಳ್ಳೆ ಪಿಣಾಚಿ~~ ಪಿಲ್ಲೆ ಪಿಣಾಚಿ = ಕೆಟ್ಟ, ಎನಗಣಾ = ಎಂದು, ಕರುಬಿನಾಂಯ್ ಮೆಲ್ ಈರ್ ಕ್ರಿಣಾಯ್ ರಪ್ಪು = ಭಾವಿಸದೆಯೂ ದರೆ (ಭಾವಿಸುವೆಯಾದರೆ), ನೀಳ್ ನ್ರೋಣ್ = ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ನಿಲಾ ನ್ರಿಲಾಗ = ಬೆಳ್ಳದಿಂಗಳಿನ, ಮೆಯ್ತೋಕುಪ್ಪೆ ರವಣ್ಣಾ ಕ್ರಾಣ = ಬಿಳಿ ಸೊಡೆಯ, ಮಾಣಾನ್ ವಾಣ ಅರ್ = ಮಡದೀಯನಾದ (ಮಡಾಳಿಮುಷ್ ನಾದವನೆ), ಮೇಳ್ಳಾವಿಯಿಲ್ ಇವಗ್ ಖಿಯಿಪಿಸ್ = ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ, ಮಣ್ಣೋ ಮಣ್ = ನೆಲವನ್ನ, ಇರನ್ದ ಅಗ್ರನ್ಹಕ್ಕೆ = ಯಾಚಿಸಿದ, ಮೂಸಿಯೂರ್ ಮಾಣಾಯಿ ಯಾರ್ = ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು, ವಲ್ಲಮಾಲೂ ಖಲ್ಲಲವಾಳ್ಪ = ಶಿರು ವಲ್ಲಮಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕೊಂಡು, ಶೊಲ್ಲಮೂ ಆ ಕಿಚಾಗಲ್ಲುಂ ಆ್ = ಸಮರ್ಥ ರೇಳ್ವುವುದಕ್ಕೆ (ರೇಳ್ವುವಂಥ), ವಲ್ಲೆ ಆಂಯ್ ಖಲ್ಲಿಲ ಆಯ್ = ನಿಮಗೆ ನಾನು, ಮರುವು ಮಗ್ರಿಲ = ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರು, ನೆಂಜೇ ರನ್ರೋಕಿ ಮನಸ್ಸೇ.

ಆಭರಣಗಳು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೋಮಲವಾದ ತೊಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅನಿತ್ಯವನ್ನು (ವಂಚನೆಯನ್ನು) ನಿತ್ಯವೇ ಇದು ಎಂದು ನಂಬಿ ಆದರಿಸುವವರು ಆಡುವ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ (ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ) ಯಾದರೆ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೆಳ್ಳದಿಂಗಳಿನ ಬಿಳಿ ಸೊಡೆಯ ಮಡಾಳಿಮುಷನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನ ಯಾಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯ ಶಿರುವಲ್ಲಮಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಬಿಡಿಸಿರು ರೇಳ್ವುವಂಥ ಸಮರ್ಥನಾ ನಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರು ಮನಸ್ಸೇ. (3)

ಆಲ್ವಾರರು ರೇಳ್ವುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ಆಭರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾ ಗಿರುವ ಕೋಮಲವಾದ ಹೆಂಗಳೆಯರುಳ್ಳ ಸುಂದರಯುವತಿಯರ ರೂಪವಿ ವಂಚನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ (ಅವೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನಿತ್ಯವೇ ಆದರೂ ನಿಜ) ಶುದ್ಧವಾದ ನಿತ್ಯವೆಂದು ನಂಬುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆಡುವುದು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು, ಎಂಬುದು ಆ ಜನರಿಗೆ ಅರಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರ ಇಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಹೀನತೆಯೇ! ವಿಷಯಲೋಲುಪತೆಯೇ! ಮನಸ್ಸೇ, ಅವರ ಮಾತುಗಳೆ ಲ್ಲ ತಪ್ಪು, ಅವು ನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದವು ಎಂದು ನಿನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾ ಯಿತೆಂದರೆ, ನೀನು ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತೀ. ಮಡಾಳಿ ಎನಿಸಿದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ದಾನ ವಾಗಿ ಬೇಡಿದ ಮಾಯಾಮಾನವವಟುವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿರುವ ಶಿರುವಲ್ಲಮಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕುರಿತು ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇಂಥಿಷ್ಟು ಸಮರ್ಥ ನಾಗುವೆ. ಹಾಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ನೀನು ನೆಮ್ಮದಿಯಿರು. ನಿನಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯುವುದು

4. ಪಣ್ಣುಲಾವಿಮನ್ ಮೊಳ್ಳಿಪ್ಪಾಣಿಮಾರ್
ಪಿಣಾಗುಲಿಯಿಣಾತ್ತುಂ ನ್ರಾವಿಮನ್ರು,

ಎಣ್ಣುವಾರೆಣ್ಣಾಮತೊಳ್ಕಿತ್ತು
ನೀಪಿಣೆಳ್ಕಿತ್ತುಯ್ಯಕ್ಕರುಳ್ಗೆಯಲ್,
ವಿಣ್ಣುಳ್ಳಾರ್ವಿಣ್ಣಾಣಿನ್ ಮೀಕ್ಕಿಯಣ್ಣ
ವೆಂಗುಕಡಕ್ಕುವಾರ್, ವಳಾಂಗಕೊಳ್ಮುನ್ನೀರ್
ವಣ್ಣಾಣರ್ ವಲ್ಲವಾಳ್ಚಿ

ತಕಾಸ್ನುಮಾ ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ ಮರುವಿರಾಳ್ತಕ.

ವಣ್ಣುಲಾಮೆನ ಮೊಲೆ ಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಮೂರ್ ವಣ್ಣೆ ಮುಲ್ಲೈಯುಲ್ಲೆದುಮೂನಾಮೆನೋಳು,
ವೆಣ್ಣುವಾರ್ಣ್ಣಾ ಮದೊಲಿಕ್ಕು ನೀ ಪಿಲಿಲ್ಲೈಕ್ಕುಯ್ಯಕ್ಕರುದಿನಾಯ್ಮೇಲ್,
ಪಿಣ್ಣುಳ್ಳಾರ್ ವಿಣ್ಣಿನ್ ಮೀದಿಯುನ್ ಅ ವೇಳ್ಗಡಕ್ಕುಳ್ಳಾರ್, ವಳ್ಳಜೊಳ್ಳು ಮುನ್ನೀರ್
ವಣ್ಣನಾರ್ ವಲ್ಲವಾಳಿ ಶೊಲ್ಲುಮಾ ವಲ್ಲೈಯುಂಯ್ ಮರುವು ನೆಂಜ್ಞೇ.

ವಣ್ಣ ಪಣ್ = ಸಾನಮಾದುಯರ್ದಿಂದ, ಲುಲಾಮ ಉಲಾಮ = (ಕುಂಬಿ) ಮೇಲೆದ್ದು ಕೂತಿರುವ,
ಮೆಲ್ತಮಿಸು = ಕೋಮಲವಾದ, ಮೊಲಿ ತಮಾಳ್ಚಿ = ಮಾತನಾಡುವ, ಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಮೂರ್
ಪಾಣಿವಮಾರ್ = ಹೆಣ್ಣುಗಳ, ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣಾ = ಗತುಸಾದ (ದಪ್ಪನಾದ), ಮುಲ್ಲೈ
ಮೂಲಿ = ಮೊಲೆಗಳನ್ನ, ಅಣ್ಣೈದುಮ ಅಣ್ಣಾತ್ತುಂ = ಆಲಂಗಿಸೋಣ, ನಾಮ
ಎನ್ಲುಂ ನಾಂ ಣಂಗ್ರು = ನಾವು ಎಂದು, ಎಣ್ಣುವಾರ್ ಎಣ್ಣಾಣ್ಣುವಾರ್ =
ಇಂಗಿಸುವವರ, ಎಣ್ಣಿಮಾ ಅದು ಎಣ್ಣಾಣಂ ಅತ್ತು = ಯೋಚನೆಗಳನ್ನ,
ಪಿಲಿಲ್ಲೈಕ್ಕು ಳ್ಚಿಳ್ಕಿತ್ತು = ನೀನು, ನೀನ್ರೋ = ನೀನು, ಪಿಲಿಲ್ಲೈಕ್ಕು ಪಿಣಿಳ್ಚಿ ಕ್ಕಿತ್ತು =
ಬದುಕೆ, ಉಯ್ಯ ಉಯ್ಯ = ಲಜ್ಜೆಗೆಡಿಸೋಳ್ಳಲು, ಕರುದಿನಾಯ್ಸ್ ಪಿಲ್ಲೈಕರು
ಕ್ಕಿಣ್ಣಯ್ ಏಸ್ = ಆಶಿಸುವೆಯಾದರೆ, ವಿಣ್ಣುಳ್ಳಾರ್ ವಿಣ್ಣಾಣ್ಣುವಾರ್ = ದೇವಕ
ನ್ಯಾಸಿಕ್ಕೆಗಳು), ವಿಣ್ಣಿನ್ ಮೀದು ವಿಣ್ಣಾಣಿನ್ ಮೀತ್ತು = ಗಗನದಲ್ಲಿ
ಕ್ಕು ವೆಂಗುಕಡಕ್ಕು = ಶಿರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳಾರ್ ಉಲಾಗಾರ್ = ನೆಲಸಿರುವ
ನೀ, ವಳ್ಳಿಮಾ ಶೊಳ್ಳ ವಣಂ ತಕಾಗಾ = ಸುಂದರವಾದ, ಮುನ್ನೀರ್ ವಣ್ಣನಾರ್
ಮೂನ್ರುನೀರ್ ವಣ್ಣಾಣರ್ = ಕಡಲವರ್ಣದವನು, ನೆಲಸಿರುವ, ವಲ್ಲವಾಳಿ
ವಲ್ಲಿವಾಳ್ಚಿ = ಶಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕೂಡಿಕು, ಶೊಲ್ಲುಮ ಆ ತಕಾ
ಣ್ಣುಮಂ ಆ = ಹೇಳುವಂತೆ, ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ ವಲ್ಲಿಯಾಯ್ = ಬಲ್ಲವನಾಗಿ,
ಮರುವು ನೆಂಜ್ಞೇ ಮರುವಿರಾಳ್ತಕ. = ನೆಮ್ಮದಿಸೋಳ್ಳು ಮನಸ್ಸೇ.

ಸಾನಮಾದುಯರ್ದಿಂದ ಕುಂಬಿಬಿಳ್ಳನುವ ಕೋಮಲವಾದ ಮಕ್ಕನ್ನಾಡುವ ಹೆಣ್ಣು
ಗಳ್ಳಕ್ಕುಸಾದ (ದಪ್ಪನಾದ) ಮೊಲೆಗಳನ್ನ ನಾವು ಆಲಂಗಿಸೋಣ ಎಂದು ಇಂಗಿಸುವ
ವರ್ಯೋಚನೆಯನ್ನ ನೀನು, ನೀನು ಬದುಕೆ ಲುಜ್ಜೆಗೆಡಿಸೋಳ್ಳಲು ಆಶಿಸುವೆಯಾದರೆ,
ದೇವಕೆಗಳು (ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು) ಗಗನದಲ್ಲಿ (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ) ಸಂಕುಸ್ತುತಿಸುವ
ಶಿರುಕೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನು ಸುಂದರವಾದ ಕಡಲವರ್ಣದವನು
ನೆಲಸಿರುವ ಶಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕೂಡಿಕು ಹೇಳುವಂತೆ (ಜ್ಞಾನಳ ಪಾತ್ರವಂ
ಶೆಬಲ್ಲವನಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುಮನಸ್ಸೇ. (4)

ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನ ಪ್ರೀಚೋದಿಸುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರುವ್ರಾ
ದನ್ನು, ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು, 'ಬದುಕೆ'

ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು 'ಬದುಕೇ' ಅಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬರುವುದು ಅಧೋಗತಿಯೇ! ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ನೂಕುವ ಪ್ರಪಾತವರ್ಧನೆಯೇ! ದುಃಖದಿಂದ ಬಳಲಿ

ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಬಿಡದೆ ಕಾಲಕಳೆಯುವುದೇ ನಿಜವಾದ 'ಬದುಕು'! ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಾಂಪತ್ಯಬಂಧನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಸುವುದು ಅದೇ. ಈ ನಿಜವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್ ದಾಶರಥಿಯನ್ನೂ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಗಳುವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ಕವಿಯನ್ನು ಹೊಳೆಯುವ ಮಧುರವಾದ ಕಂಠವುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೊಳೆಯುವ ದೇಹ (ರೂಪ) ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಯೌವನವತಿಯರ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕಳೆಯೋಣ ಎಂದು ಆಶಿಸುವವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ. ಅವರು ನಡೆಯುವುದು ನಿಜವಾದ ಬದುಕಲ್ಲ. ನೀನು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು, ನಡೆಯುವುದನ್ನೂ, ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಿಜವಾದ ಬಾಳ್ವೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಆಧಿಕ್ಯವಿರುವುದಾದರೆ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚೇತನಾಳಾದರೆ, ನೀನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು. ಅವನನ್ನು ಚಿಂತಿಸು ಧ್ಯಾನಿಸು. ಅವನಿರುವ ಪೇಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸು. ಅಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಿಚ್ಛಿಸು. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲೂ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಲ್ಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ತಿರುವೆಂಕಟನಾಯಕನನ್ನು, ಅವನ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಿಚ್ಛಿಸು. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದು. ನೀನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವೆ

5. மஞ்சுதோய் வெண்குடை மன்னராய்
வாரணம் சூழ்ந்து வாழ்ந்தார்,
துஞ்சினரென்ப தோர்சொல்லு
நீதுயரென்னக் கருதிலையேல்,
நஞ்சுதோய் வேகாங்குரமேல்
அங்ஙனே வாய் வைத்து அவள்நாணோ யுண்ட,
மைந்தனர் வல்ல வாழ்
சொல்லுமா வல்லையாய் மருவுநெஞ்சே.

மஞ்சுகொள் வேங்கடத்தே மன்னராய் வாரணமா யோடி மாய்ந்தார்,
கொஞ்சி நாரென்பதோர் சொல்லுமே நீ கொடியரென்னக் கருதினாயேல்,
நஞ்சுகொள் கேகயன் மகள் அஞ்சனை வாய் வைத்து அவளோ நாணியுண்ட,
மைந்தனார் வல்லவாறு சொல்லுமா வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே.

மஞ்சு கொள் மஞ்சு தோய் = மேகவನ್ನು ಮುಸುಕುವ,
வேங்கடத்தே வெண்குடை = ಬೆಳ್ಳಗಿಯ, மன்னர் ஆய் மன்னர்

ಆಯು = ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ, ವಾರಣಾಮೂ ಶೂಲಿ ವಾರಣಾಂ ಕೂಳ್ಳಿ = ಆನೆಯು ಬಲದಿಂದ ಸುಕ್ಕುವಂದು, ವಾಲಿನ್ದಾರ್ ವಳ್ಳಿನ್ದಾರ್ = ಬಾಳಿದವರನ್ನು, ಕುಂಜಿನಾರ್ ಕುಲ್ಲುಂಜಿಲ್ಲರ್ = ನಾಶಪಡಿಸದರು (ವೀಷ್ಣುನಿದ್ದೆಮಾಡಿಸದರು), ಎನ್ನದು ಕರ್ಶೊಲ್ಲೈ ಎಣ್ಣಪಡು ಶ್ವಾರ್ ಎಕಾಳಲಿ = ಹಿಂದು ಎಂಬ ಇಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು (ವಿಷ್ಣುಯವನ್ನು), ನೀಜ್ರೋ = ನೀನು, ಕುಯಿರ್ ಎನ್ನ ಕುಬರ್ ಎಣ = ದುಃಖದ ಕಿಂಕರಿ ಎಂದು, ಕರುವಿನಾಂಯ್ ವಿಲ್ ಕುರುಕ್ಕೈ ಯ್ ಗಲ್ = ಯೋಚಿಸದೆಯಾದರೆ, ನಂಜುಕೋಯ್ ನುಲ್ಲು ತೋಯ್ = ವಿಷದಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ, ಕೊಜ್ಜೈಗಳ ಮೇಲ್ ಎಕಾಕ್ಷುಣಾಕ ಮೆಂಬ = ಮೊಲೆಗಳವೇಲೆ, ಅಮ್ಮಾಕ್ಕೈ, ವಾಯ್ಸ್, ಪೈತ್ತ ಅಂಣಾಕ ವಾಯ್ ಅಯಿತ್ತು = ಕುಂದರವಾದ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಬಾಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅವಳ್ ಅವಳ್ = ಅವಳ, ನಾಳ್ಕೈ ನಾಗಿಲಾ = ತಂಯುಸ್ಸನ್ನೇ, ಉಣ್ಣಾ ಉಣ್ಣಾಡ = ನುಂಚಿದ, ವೈಲ್ದನಾರ್ ಣಮನ್ತ್ರುರ್ = ಸ್ವಾಮಿ (ವಿರಮ ಪುರುಷನ)ಯ, ವಲ್ಲ ವಾಲಿ ವಳ್ಳಲ್ ವಾಳ್ = ಶಿರುವಲ್ಲವಾಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕೂರಿರು, ಶೊಲ್ಲುಮೂ ಆ ಎಕಾರ ಪ್ಪುಲಂ ಆ = ಹೇಳುವಂತೆ, ವಲ್ಲೈ ಆಂಯ್ ವಿಲ್ಲಿ ಆಯ್ = ನಿಮರ್ಥ ನಾನ, ಮರುವು ನೆಂಜೇ ಮರುವಿ ನಿನ್ರುಕ್ಕಿಕ = ನೆಮ್ಮದಿಸೆಳ್ಳು ಮನಸ್ಸೇ.

ಮನಸ್ಸೇ, ಮೋಡಗಳ್ಳು ಮುಸುಕುವಂಥ ಬೆಳ್ಳಗ್ಗಡೆಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ, ಆನೆಯು ಬಲದಿಂದ ಸುಕ್ಕುವಂದು ಬಾಳಿದವರನ್ನ ಮಡಿಯಿಸದನು ಎಂಬ ಇಂದು ವಿಷಯವನ್ನ ನೀನು ದುಃಖದ ಕಂಕರಿ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಾಲ್ಪದಾದರೆ, ವಿಷದಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ ಮೊಲೆಗಳವೇಲೆ ಕುಂದರವಾದ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಬಾಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅವಳ ತಂಯುಸ್ಸನ್ನೇ ಉಂಡುಬಿಟ್ಟ ವಿರಮ ಪುರುಷನ ಶಿರುವಲ್ಲವಾಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನ ಕೂರಿರು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿಮರ್ಥನಾನ ನೆಮ್ಮದಿಸೆಳ್ಳು.

(5)

"ಮೇಲ್ಪು ಮಂಡಲವನ್ನ ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು ಉನ್ನತವಾದ್ದ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಡಿಯ ಭರತಖಂಡದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂದ ದುಯೋಧನನನ್ನು ಅವನ ವಂಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ! ಭಗವಂತನ ಈ ಕಾರ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕವೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮೊಂಡವರ ಪಕ್ಷವಾಕಿಯಾದರೆ, ಅವನ ಅಣ್ಣನೇ ಆದ ಬಲರಾಮನು ಕೌರವರ ಪಕ್ಷವಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಲರಾಮನು ಅವರ ಹೊಂಬಲನ ನಾನ ಒದಗಿಬರಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಮನೋಭಿವೃದ್ಧಿವಂತೆ ಆಲೋಚಿಸಿದರು ಈ ಕಾಶಗದ ಮೂಲಕ ಉಕ್ತವಾದ ನಿಮರ್ಧನವನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಲ್ಬರ್ರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, "ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆದ ದುಷ್ಟನ ಧನವನ್ನು ಅವನ ವಂಶವನ್ನು ಈಲ್ಲಸಿಡಾಕಬಹುದೇ? ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇದೆಂದು ವ್ಯಸನದ ಬಿಂಕಿ" ಎಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವೆಯಾ? ಆ ವಿರಮ ಪ್ರೊಫೆಷನ್ ಡಸಿಪ್ಲಿನಾ ಕಾನಾದ್ದಾಗ, ಕಂಪಿಸಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿ, ಮೋದಿನಾಗಿರೆಯಿಂದ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಗುಂದರಗಿರವನ್ನು ತಳ್ಳಿದು, ಮೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಕುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದವಳು ಪ್ರೀತಿಸಿ. ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಗುಂದರವಾದ ಪ್ರೌಢ್ಯ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ನೀವರುತ್ತಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಡಿಚ್ಚಿ, ವಿಷದ ಹಾಲನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಡಿದು ಲುಂಡನಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ~~ಪಾಪ~~ ಕೃತ್ರಿಮಕೈಗಳಿ ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅನ್ಯಾಯವೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಯೋಚಿಸು, ಅಂದು, ಪ್ರೌಢ್ಯಳ ಹಾಡಿಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ, ನೀನು ನಮ್ಮವನಿಸುಳ್ಳುತ್ತೀ. ಆ ವಿರಮವು ಭಿದುಷನೇ ಈ ಧರುವಲ್ಲವಾಳ್ವ ಮುಂಶಾದ ದಿವ್ಯಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದನೆ. ಅವನನ್ನು, ಅವನು ನೆಲಸಿರುವ ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಎಷ್ಟೆಬಿಡದೆ ಒಂದಿನುಕ್ತಾ ನಮ್ಮವನಿಸುಳ್ಳು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ದ್ವಿಷ್ಟರಾಶಿಲ್ಲ. ಬಲ್ಲರು ಅವನನ್ನೆ ಇಂಬೇ. ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಜ್ಞನಂತೆ ಅವನು ವಿರಮ ಕೈಲಾಳ್ತು. ಎಲ್ಲಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ್ನುದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ನಿತ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನೆ ವಿಶೇಷಿಸಿಗಳೋ, ಯಾರನ್ನು ಧನಕ್ಷೈಗಳ್ಳೆ ಕರಲು ಬಾಳ್ವೆ ಎಲ್ಲವೋ ಅವರನ್ನು ಶಿಷ್ಟನದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಶೀಲನವೇ ಇದು - ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟನ, ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಣ.

6. ಉರುವಿನರ್ ಪಿಱವಿ ಶೇರ್
ಊನ್ ಪೊದಿನರಮ್ಬು ತೋಱ್ಕುರಂಬೈಯುಳ್ ಪುಕ್ಕು,
ಅರುವಿನೋಯ್ ಶೆಯ್ದು ನಿನ್ ಱವರ್ ತಾಂ
ವಾೞ್ವತಱ್ಕು ಕರುಞ್ಚಿಱೈಯೆಲ್,
ತಿರುವಿನರ್ ವೇದ ನಾನ್ಮರೈ ಕಂದು ತೀ
ವೇಳ್ವಿಯೋಡಙ್ಗಮಾಱುಂ,
ಮರುವಿನರ್ ವಲ್ಲವಾೞ್
ತೊಲ್ಲುಮಾವಲ್ಲಿಲೆಯಾಯ್ ಮರುವರಿನಞ್ಜೇ.

ಉರುವಿನ್ ಉರುಯಿನ್ = ರೂಪದಿಂದ, ಆರ್ ಆರ್ = ಕುಂಬಿ (ನಿಂದರಾಗಿ),
ಪಿಱವಿ ಶೇರ್ ಪಿಱವಿ ಶೇರ್ = ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿ (ಹುಟ್ಟುಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿ)

లూన్ ఉణాణ్ = మాంసమిందలూ, ప్రోది రిపాక్తి = ద్రుడుపరిచిన, నరమ్ము
న్రగుంప = నరగళ్ళిందలూ, కోలల్ తెగాల = ఒమ్మళ్ళిద ప్రోదిచేయిం
దలూ, ఉళ్ళ, కుడుమేబ్బై కురుంబుల = (స్నాల) దోడవన్న, ఉళ్ళో
ళిక్క ఉల్ల పక్కి = ఒళగిక్కి, అరువి అరువి = దూరివిల్లద
యే, నోయ్ చేయ్ది న్రోయ్ రిచయిత్తు = యాశనేయన్నుంటు
మాడి, నిన్లి న్రిణ్ణ = ఇరువ, ప్రివర్కామా ఐవర్ తాగం =
పంచేంద్రియగళు, మాలూవదల్లోకు వాళ్ళివ కెఱ్ఱుక = బాళు
వుదక్కే, అంజినాయ్ పిల్ అరుశీణుయ రగల = అంజిదేయాదో,
శిరువినాల్ కీరువిణుల = శ్రీకాశదింద కూడిరువ, వేదమూనాన్ను
రివెకుం న్రాణ్ణు = నాల్కు వేదగళన్నూ, ప్రిస్దశీ, మేళ్ళోవియో
దు ఐన్కు కో రివెళ్ళవి యోడు = ప్రిదు అగ్నిగళన్నూ, యజ్ఞ
గళన్నూ, అజ్ఞమూ ఆజుమూ అంకుశం ఆగుం = ఆరు వేదాం
గళన్నూ, మరువినార్ మరువిణుర్ = కెలసిరువవర్ (స్నేహియి),
వల్లవాళు వుల్లువాళ్ళ = శిరువల్లవాళ్ళు షేశ్రీవన్న, కోల్లుమూ
కి రిశాగల్లుం ఆ = డోళ్ళువడాగే, వల్లే ఆయ్ వుల్లొ ఆయ్
= రిమద్ధ్యనాగి, మరువు మరువ = నేమ్మదిగళ్ళు, నంజోరిన
ర్తుకే = మనస్సే.

మనస్సే, రూపదిందలూ, స్వభావదిందలూ (క్రియ్యగుణదింద
లూ కూడి), మాంసదిందలూ, క్రుడుపరిచిన నరగళ్ళిందలూ, చర్మద
దిద్రోదిచేయిందలూ కూడిరువ దోడవన్న ఒళగిక్కి రూపివిల్ల
దంశేయే యాశనేయన్నుంటు మాడుత్తా ఇరువ పంచేంద్రియగళు
(అళి)ళుళువదక్కే అంజువే (అంజదే)యాదరే, శ్రీయిందకూడి, నాల్క
వేదగళన్ను ప్రిదు అగ్నిగళన్ను, ప్రిదు యజ్ఞగళన్ను, ఆరు వే-
దాంగగళన్ను ఒట్టుగూడిరువవరు నేలసరువ శిరువల్లవాళ్ళ షేశ్రీ (6)
వన్న డోళ్ళువడాగే రిమద్ధ్యనాగి నేమ్మదిగళ్ళు.

ఆల్బూరు డోళ్ళుక్కార్: మనస్సే, మానవన్న, ఎల్లర
కణ్ణిగే కాణిసువదేద్దవిదే. అదు మూంది, మజ్జె, రక్త, నర, చర్మ
గళింద ఆగిదే. అదక్కే ఇందు రూపవిదే. క్రియ్యగుణ స్వభావగళిం.
కణ్ణు, కివి, మూగు, నాలగే, చర్మవేంబ జ్ఞానేంద్రియగళిగే ఇవుగళ
ల్లదే రూపవిల్లదంశిరువ పంచేంద్రియగళు మానవదోడద ఒళ-
గిక్కి, అదన్ను విషయగళల్లి (ఎందరే, శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస,
గంధగళేంబ ఇంద్రియార్థగళల్లి) కొడగిసి, నానాబగెయ యాశనే
గే, పాపవిల్లక్కే, కేడు మాడుత్తవే. మనుష్యనన్ను అధోగతిగే
ళెళెయిసక్కవు ఇవే. ఈ అధోగతియన్ను రప్పిసికొళ్ళువుదే

దరి, దయా స్వీకారళ్లే ఆగదరువే శ్రీదేవి విధుంద శిరుతిరువన్న వీరవు
పీరుషనన్న ఆశ్రయిసిదళోకు. అవనే నాల్కు వేదగళన్నూ,
విదుఅన్నిగళన్నూ, ఇదుయుజ్ఞగళన్నూ, ఆరు వేదాంగగళన్నూ
ఒట్టాగి మిసిరువవను. (జ్ఞాన, కర్మ, భక్తిగళన్న ఇందుగూడిసి
రువవను) అవనన్నూ, అవను నలసిరువ దివ్యమోక్షగళన్నూ చూరు
రువవను) అవనన్నూ, అవను నలసిరువ దివ్యమోక్షగళన్నూ చూరు
హూగళ్ళ కూడువంథ సావహార్ద్యవన్న బిడదుశూళి. ఇదరింద నినగే
ఇంద్రియగళింద బరబల్లదాద బాధెయూ అంజికెయూ శీతలగూళి
సువుదు నినగే నేమ్మది బరువుదు

7. నోయెలాం పెయ్తతోరాక్కాయ
మెయ్యెణక్కెకాణ్డు, వాళా
పెయర్తాం పేశుమప్పేచ్చాశ
నీపిళైయెణక్కరుళెయల్,
శేయలాయెంగళిర్ శిఙ్గళాయ్
మఙ్గుశ్వాణ్ణగినిన్ఱ,
మాయనార్వల్లవాళ్
శెంజ్చుమావల్లిలయాయ్ మరువునెంజే.

నోఏయలా మా పేయ్దదూరాక్కైలయ్ల మేయ్యన కొణ్డు, వాళా
పేయర్ కామ పేశుమ ప్పేచ్చైలే నీపిళైయినక్కరుళినాయీల్,
శీయులా వేణ్డిర్ శిఙ్గళాయ్ మఙుల్ వానాణ నిన్ఱు,
మాయనార్ వల్ల వాళ్ శొల్లు మా పేల్లై యాయ్ మరువు నెంజే.

నోఏయ్ నోయ్ = యాతనెగళన్న, ఎలామా లాం = ఎల్లవన్నూ, పెయ్
దదు పెయ్ తతు = శేంబిశొండిరువ (శక్తి కొండిరువ), ఓర్ ఆక్కైలయ్ల
ఓర్ ఆక్కాయ = ఇందు దేహవన్న, మెయ్ ఎన మెయ్ ణా = సజ
వాదదిందు, కొణ్డు ఎకాణ్డు = ఎతోసి, వాళా వాణాగ = బేసవా
గలు, పేశుమా పెచుం = ఆడువ, పేచ్చైలే పెచ్చాశ = మాతన్న,
నీఎన్రే = నీనూ, పిలయ్ పిణైక్క = శక్తి (కుళ్ళు), ఎన ణా = ఎందు,
కరుదినాయ్ విల్ల కరుళెయ్ ణప్ = భావిసదేయాదరే, శీలులామా
శ్రేయలాం = జ్ఞలశుక్కిరువ, వేమా కదిర్ వెయిం కతిర్ = సూర్యనూ,
శిఙ్గళ్ళ తీణ్డుకళా = ఇంద్రనూ, ఆయ్ ఆయ్ = ఆగ, మఙ్గుల్
మఙ్గుశ్ = మోడదగళిరువ, వాన్ ఆం వాణ్ ఆగి = ఆకాశవాగి,
నిన్ఱు నిన్ఱాల్ = ఇరువ, మాయనార్ మాయణర్ = ఆశ్చర్యకారకన,
వల్లవాళ్ వల్లవాళ్ = శివనల్లవాళ్ షోక్రవన్న కూడువ, శొల్లు
మా ఆ శెంజ్చుమం ఆ = హేళువంతే (హేళువదాదరే), వల్లై ఆయ్
వల్లిల ఆయ్ = శల్లియాగి, మరువు మరువ = నేమ్మదిగొళ్ళు,
నెంజే నెంజుకే = మనస్సే.

మనస్సే, యీకనేవళ్లున్న వన్నీ కుంబిట్టు కొండిరుచ్చుకొండు వోడ వన్న నిజవాదద్దేందు భిమిపి, వ్యర్థంలాగా అబివోకివళ్లు అలప్యే బంద ఆడువ మూరుమళన్న నీలను శవ్వే (మిళ్ళు) ఎందు భిమిపువ యూదరే, బ్రిజ్జలమువ నిగుయిర్దనగు ఇంద్రగూ ఆని, మోఱడనళ్లిరువ గగనవూ ఆనిరువ ఆశ్చయిఱకారకన రిరువల్లు మాళ్లూ షేఱశ్రవన్న కూరిరు డోళ్లువ డాగే దమఘోష్ణనాని నేమ్మదిగొళ్లుత్తు. (7)

ఆలుప్పారరు డోళ్లుత్తారే: మనస్సే, ఈ మానవ వోడక్కే కట్టిట్టిద్ది దుఃఖ సంకటనళ్లే. అదన్న కుంబిట్టు కొండే బరుత్తదే ఈ వోడ! ఈ వోడ శాశ్వతవాదద్దల్లు. ఇదు యూ వానిబిద్దు డ్రోహవుమాడోళ్లువు దక్కిను వ్రుబిల్లు. ఇంథ అశాశ్వతవాద వోడవన్నే శాశ్వతవేందు, ఇదర నుబ ఖ్యోగనళ్లే నిజవేందూ తిళిదు జీవన నడసువవరు అవివోకి గళు. అవర మూరుమళల్లుచ్చూ అనిడ్డియ మూరుమళు. మనస్సే, నీను అవర మూరుమళన్నే కివిగే కడబారదు. అవుగళల్లుగే శవ్వే మూరుమళు ఎందు నీను తిళియువే యూదరే, ఆధ్యాత్మిక జీవనదల్లు కొడగలు నీను సమర్థనాగువే. బ్రిజ్జలమువ నిగుయిర్దనాగి, ళోళువ ఇంద్రగ నాగి, ఆదిగుయిర్ఇంద్రరూ మోఱడనళ్లూ సంఘరిసువ గగనవూ కొనాగి, ఆశ్చయిఱకారకనాద ఛిన వంకనన్ను మత్తు అవను నేలసిరువ రిరువల్ల మాళ్లూ ముంకాద దివ్యషేఱశ్రవళన్నూ కురితు ద్రోహళ్లి డాడబల్లు సమర్థనే నాగి నేమ్మదియూ సిరు. ఇదరిందలే సిన్నలుత్తారె.

8. మంజు శేర్ వానిణరి నీర్ నిలం
కాలివై మయఙ్గి నిన్రిండ్ర,
అంజు శేర్ ఆక్కై కణైయ
ఆరణామణ్ ఱెణ్ఱుయ్య కరుళిఱయేల్,
శందు శేర్ మెన్ములై ప్పొన్ మలర్ ప్పావైయుమ్ తూముమ్, నాళుమ్
వందు శేర్ వల్లి వాళ్
శాలిలు మావిలయాయ మరువి నెంజే.

మంజు శేర్ మంజు శేర్ = మోఘగళు కూడువ, వాన్ వాన్ = బాను, ఎరినరి = సంకి, నీర్ నీర్ = నీరు, నిలమా నీలం = నేల, కాల్ కాను = గాళి, ఇవ్వై తిణివ = ఇవ్వుగళు, మయఙ్గి నిన్రి మయఙ్గి నిన్రిండ్ర = భ్రమిసి నోరి కొండిరువ, అంజు శేర్ అంజు శేర్ = అంజికెయిందలే కూడిరువ, ఆక్కై కణైయ = వోడవన్ను, అరణామ అరణాం = (సుభద్రనాద) కోలచే, అన్నాయ అండ్ర =

అల్లా, ఎనయు గాణ్ణు = ఎందు భిమిసి, లుయ్య ఒయ్యు = లుజ్జిలనగొళ్ళు, కరుదినాయ్ పిల్ ఈరుక్కిణయ్ గాల = భావిసువియాదరే (భావిసిలువియాదరే), శన్ను శేర్ ఈన్కు ఛేర్ = చందనదింద తీశొడిదువ, మల్లే గిమణ్ మొల్లి = కోమలవాద మొల్లెగళ్ళ, పొన్ మలర్ బాణ మలర్ = సుందరవాద పూవిన, బావ్వెయు మా బాణావయుం = కస్తిరియూ, కొముమా కాగుం = కావూ (భావవంశకను), నాళ్ళుమా గ్రా గుం = ఎడెబిడదే, వన్ను శేర్ ఐన్కు ఛేర్ = (బందు) నేలసిరువ, వల్లవాలర్ ఐల్లు ఎగా ట్టే = రిరువల్లవాళ్ళు షేత్రవన్న, శొల్లుమా ఆ రాగాల్లు ఓం ఆ = డేళ్ళువడాగ, వల్లేల్లి ఆంప్ ఐల్లు ఆయు = బల్లనగా, మరువు నేంజే మరువు గ్రా గుం ఛే = నేమ్మదిగొళ్ళు మనస్సే.

మనస్సే, మోడకగళు కూడువ బాను, ~~[illegible]~~ చేంక, నీరు, నేల, గాళి - ఇవుగళు స్రుష్టిసి నింశిరువ (నోడిరొండిరువ) అంజికేయింద కాళి - ఇవుగళు స్రుష్టిసి నింశిరువ (నోడిరొండిరువ) అంజికేయింద కూడిరువ దోడవన్న శుభద్రవాద కోటియల్లవెందు భావిసి, నీను లుజ్జిలనిలు యోచిసువియాదరే, చందనలోలిశవాద కోమలవాద మొల్లెగళ్ళ సుందరవాద పూవిన కస్తిరియూ కావూ (స్థావియూ) ఎడెబిడదే (బందు) నేలసిరువ రిరువల్లవాళ్ళు షేత్రవన్న డేళ్ళువడాగి బల్ల వనాగి నేమ్మదియింది రిరు (8)

ఎడెబిడదంతే ఎల్లరల్లియూ దరడికొండిరువుదు బాను. ఎల్లవన్నూ కుట్టి మూడిమాడువుదు చేంక. ఎల్లవన్నూ కోలియిసువుదు నీరు. ఎల్లవన్న శన్నదాగి శన్నదాగియే మాడికొళ్ళువుదు నేల. నింశల్లి నిల్లదంతే ఎల్లరల్లియూ చలసుకిరువుదు గాళి. ఇవు పంచభూతగళు. శమ్మశమ్మ స్వభావవన్న ఇవు మశేకు బిడబల్లవే? ఇవక్కేనాదరూ స్రుష్టియుం టాయిశే? ఇవే పిట్టుగాడి, మానవదోడదల్లి నేలసి, శమగే బిన్నవాగి వశీకరిసుత్తవెయల్ల!

ఆల్బోరు డేళ్ళుత్తారే: మనస్సే, స్వభావశ: బిరబ్బిరప్పొంది శేయే ఇల్లదంథ వించభూతగళు డేవే స్రుష్టిసుకొండవో, కానో. ఇవ్వేవూ పిట్టుగాడి, అంజికేవే ఆశరవాగిరువ ఇందడియల్లి నోడి మానవదోడవాగదేయల్ల! ఎందిద్దరూ అవు చోరే బోరేయూ అశర్థ వేవదు! అశంశ్రవాద ఈ మానవదోడవన్న శుభద్రవాద శోటబే ఎందు భావిసబల్లదో? ** అదరొళగే 'నాను' శాశ్వతవాగి నోలెగొళ్ళబే వేనేందు ఆశిసబల్లదో? ఈ బగెయు యోచిసువుదే అవివేక.

మనస్సే, నీను లుజ్జిలతె బోకేందు ఆశిసువియాదరే, ఈ దోడవన్న భద్రవూ శాశ్వతవూ ఆదుదల్లింద భావిసబేడ. సుందరవాద పూవిన కస్తి కేయింద, సుగంధభరిత వనగళింద కూడిరువ శ్రీవత్సలి యొడయనూ జీవ వంశను రిరువల్లవాళ్ళు వుంశోద్భవ దివ్య షేత్రగళల్లి

నేలసిద్ధానష్టే నీను స్వామియు శ్వేతాంబరభిక్షాచారకళన్నూ, అవన దివ్యక్షేత్రకళ మంచియున్ను చూచుకు భోగళ్ళ డాడబల్లు దిమథ్ నాగా, నేమ్మదియుండిరు. నీను ఖండితవాగి లుజ్జీవనమోళ్ళువే.

9. వెళ్ళియార్ పిణ్డియార్ పోతియార్
ఎన్ఱివరోతుకిన్ఱ,
కళ్ళానూల్ తన్నైయుం
కరుమమన్ఱెన్ఱుయ్యక్కరుతిణ్ణియేల్,
తెళ్ళియార్ కైతొళుం తేవరార్
మామునీరముదుకన్న,
వళ్ళలార్ వల్లవాళ్
చొన్నుమావల్లియాయ్ మరువినెంజే.

వేళ్ళియార్ పిణ్డియార్ పోతియార్ ఎన్ఱు మీవరోదు మనే లు, కళ్ళనూల్ కన్నైయుమ కరుమమ మనే లోనే లుయ్యక్కరుదినాయేల్, కేళ్ళియార్ కైకొలుమ కేవనార్ మామునీరముదుకన్న, వళ్ళలార్ వల్లవాలు శొల్లుమ వల్లియాయ్ మరువినెంజే.

వేళ్ళియార్ వెళ్ళియార్ = అజ్ఞానకళు, పిణ్డియార్ పిణ్డియార్ = జైనరు, పోతియార్ పోతియార్ = బౌద్ధరు, ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎంబ, ఇవర్ ఇవర్ = ఇవరు, కదుమనే లు వాతుకిన్ఱ = పోల్లుత్తిరువ (కదుత్తిరువ), కళ్ళమ నూల్ కన్నైయుమ కళ్ళానూం నూల్ తన్నైయుం = అదిక్యవాద శాస్త్రకళన్ను, కరుమమ కరుమం = కర్మవన్ను, అనే లు అన్ఱు = అల్ల, ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎందు, లుయ్య ఉయ్య = లుజ్జీవనిలు, కరుదినాయ్ పిల్ కరుతిణ్ణియే నల్ = భావిసదేయాదరే, కేళ్ళియార్ తెళ్ళియార్ = జ్ఞానకళు (కేళ్ళవళ్ళరియుళ్ళవరు), కైకొలుమ కైకొతాళుం = వీరజనవ (నమస్కరిత్తువ), కేవనార్ తేవరార్ = స్వామియు ~~తీర్థంకరు~~, మామునీర్ మామునీర్ = మహాకడలింద, అముదు అముదు = అమృతవన్ను, కన్న తన్నైత్త = రండుకొట్ట, వళ్ళలార్ వళ్ళలార్ = పరమలుదారియాదవనూ, నేలసిరువ, వల్లవాలు వల్లవాళ్ = కెడువల్లవాలు షేత్రవన్ను కూడి, శొల్లుమ ఆ చొన్నుమం ఆ = పోల్లువదాగి, వల్లియాయ్ వల్లియాయ్ = బల్లవనాగి, మరువ మరువ = నేమ్మదిమోళ్ళు, ఊనెంజే నెంజే = మనస్సే.

మనస్సే, అజ్ఞానకళు, జైనరు, బౌద్ధరు, ఎంబ ఇవరు కదుత్తిరువ (పోల్లుత్తిరువ) అదిక్యవాద శాస్త్రకళన్ను ~~కరుమమ~~ వల్లవందు నీను భావిసదేయాదరే, జ్ఞానికళు కైముకియువ స్వామియూదవనూ మహాకడలింద అమృతవన్ను రండుకొట్ట లుదారియూదవనూ

ನೆಲಸಿರುವ ಶಿರುವಲ್ಲವಾಲ್ ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರು.

ಇತರ ದೈವಗಳನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸುವವರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಜೈನರು, ಬೌದ್ಧರು ವೇದಗಳನ್ನು ನಂಬದವರು. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯದೆ ಅದನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರು. ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳೇ ಬೇರೆ. ಅವು ವೇದಕ್ಕೆ ದೂರ. ಅವರು ವೇದಬಾಹಿರರು.

ವೇದಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವೆಂದೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾಶವಾದ ಶಿಷ್ಟರಿಂದ ಉಸಿರಿದ ನಂಬಿ, ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು

ಆಲುವ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ಜೈನರು, ಬೌದ್ಧರು, ಮತ್ತು ಇತರ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಾದಿಗಳು ಎಂದು ನೀನು ಭ್ರಮಿಸಿದೆಯಾದರೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೈಮುಗಿಯುವವನೂ ಕಡಲಂತೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಂದು ಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಮನುದಾರಿಯೂ ಆದ ಪ್ಲಾವಿಯನ್ನು ~~ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದ~~ ಅವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿವ್ಯಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬಲ್ಲವನಾಗು ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಆಶೋದ್ಧಾರವಾಗುವುದು.

10. ಮಣಿವಲಾರ್ ಕುಣಿಯಿಲಾ ರುಣಿಯೂರ್
ವಲ್ಲವಾಳ್ಪಿ ಕಳ್ ಕುಂಗುಮ,
ಕಿಣಿಯಿಲಾವಣ್ಣ ಣಿಯ ಕೋವಿಲ್ ಕೂಳ್
ಕೋಲನೀಳಾವಿರುನಾಡನ್,
ಕಣಿಯಿಲಾವೆಲ್ವಲ್ಲ
ಕಲಿಯನ್ ವಾಯೊಳಿ ಯಿನವ ಕಟ್ರುವಲ್ಲಾರ್,
ತಿಣಿವರಾಯಿರುನಿಲಂ ಕಾವಲ್ ಪೂಣ್ಡು
ಇನ್ಬಮ್ರನ್ರ ಕಯ್ತುವಾರೆ.

ಮಲ್ಲೈವಲೂರ್ ಕುಲ್ಲೈವಿಲಾಲ್ ಅಲ್ಲೈಯುಮೂರ್ ವಲ್ಲವಾಳಿಡಳ್ ಕಮ್ಮೆಪ್ಪೆ,
ಶಲ್ಲೈಕುಲಾವಣ್ಣ ಅಲ್ಲೈ ಶೋಲೈಶೂಲೂ ಕೋಲ ನೀಳ್ಲಾಲನಾಡನ್,
ಕಲ್ಲೈಯುಲಾ ವೇಲ್ ವಲ್ಲಕಲಿಯನ್ ವಾಯೊಲಿಯಿವ್ವೈ ಕಟ್ರುವಲ್ಲಾರ್,
ಇಲ್ಲೈವರಾಯಿರುನಿಲಮೂ ಕಾವಲ್ ಪೂಣ್ಡು ಇನ್ಬಮಗನನ್ ಹೆಯ್ದುವಾರೇ.

ಮಲ್ಲೈವಲೂರ್ ಮಣಿವಲಾರ್ = ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರೂ, ಕುಲ್ಲೈವು ಇಲ್ಲಾರ್ ಕುಣಿಯಿಲಾ = (ಯಾವ ಬಗೆಯ) ಕೊರತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದವರೂ, ಲುಲ್ಲೈಯುಮೂ ಊರಿಯುಂ = ವಾಸಿಸುವ, ಊರ್ ಊರ್ = ಊರಾದ, ವಲ್ಲವಾಳ್ಪಿ ಕಳ್ ಕುಂಗುಮ = ಶಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರದ, ಅಡಿಗಳ್ ಕಮ್ಮೆಪ್ಪೆ ಅಡಿ ಕಳ್ ಕುಂಗುಮ = ಪ್ಲಾವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು. ಶಿಲ್ಲೈ ಕಿಣಿಯಿಲಾ = ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಲ್ಲ, ಕುಲಾ ಕುಲಾ = ಆನಂದದಿಂದ ನಿಂತಿರುವ, ವಣ್ಣ ಮಣಿ ಯಿನ = ದುಂಬಿಗಳು, ಅಲ್ಲೈ ಅಣಿಯಿಲಾ = ಗದ್ದಲಮಾಡುವ, ಶೋಲೈ ಶೂಲೂ ಕೋಲ ನೀಳ್ಲಾಲನಾಡನ್ = ಕೋಲಬೈಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ, ಕೋಲಮಾ ಕೋಲಂ =

ಸುಂದರವಾದ, ನೀಲ್ಲೋ ನ್ರೋಲ್ಗ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಆಲಿನಾಡನ್ ಆಯಿ ನ್ರಾಡಣ್ = ಕಿರುವಾಲ ನಾಡಿನ ಒಡೆಯನನ್ನೂ, ಕಲ್ಲೋ ಕಣ್ರಾ = (ರಕ್ತದ) ಕಲೆಯು, ಲುಲಾಮ ಒಲಗಾಂ = ಧರಣಿರುಕ್ಕಳೋ ಇರುವ, ವೇಲ್ ವಲ್ಲ ಒವಲು ಬಲ್ಲವನೂ, ಆದ, ಕಲೆಯಾನ್ = ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಲ್ಲವನೂ, ಆದ, ಕಲೆಯಾನ್ ಕಣಿಯಣ್ = ಕಲೆಯುನ, ವಾಯ್ ಒಲಿ ಬಾಗು ಕ್ಕಯಿ = ಬಾಯಿ ಮಾತಿಗೆ, ಇವ್ವೆ ಕಿಣಾವ = ಇವ್ವಾಳನ್ನು, ಕಲ್ಲುವಲ್ಲರ್ ಕಲ್ಲು ಬಲ್ಲಾರ = ಕಲೆಯಬಲ್ಲವರು, ಇಲ್ಲೋವರ್ ಆಂಯ್ ಕಿಣಾರ ಬರ್ ಆಯ್ = ರಾಜರಾಣಿ, ಇರುನಿಲಮೂ ಕಿರುನ್ರೋಲಂ = ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನ, ಕೂವಲ್ ಕ್ಕೋಣ್ಡು ಕಾವಲ್ ಬ್ಲಾಣ್ಡು = ಆಳ್ವದಬಳಿಕ್, ಇನೋಬಮೂ ಕಿಣ್ಬಮ = ಆನಂದವನ್ನು, ನನೆಪ್ಪು ನ್ರಾಣ್ಕ್ರ = ಬಡಿಳಚಿನ್ನಾಸಿ, ಎಯ್ದು ವಾರೇ ಆಯ್ಕ್ಕು ಬಾಡಿರ = ಪಡೆಯುವವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ವೇದವನ್ನು ಬಲ್ಲವರೂ, ಯಾವ ಬಸಿಯೂ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವರೂ ಮಾಸಿಗುವ ಲೂರಾದ ಕಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶೂರರು, ದೊಬಬಸಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಆನಂದದಿಂದ ಹಿಂಬಿಡದೆ ಗುಂಬಿಗಳು ಗದ್ದಲಮಾಡುವ ಕೊಳೆಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ವರಿದಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಿರುವಾಲ ನಾಡಿನ ಒಡೆಯನನ್ನೂ, ರಕ್ತದ ಕಲೆಯು ಧರಣಿರುಕ್ಕಳೋ ಇರುವ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಲ್ಲವನೂ ಆದ ಕಲೆಯನ್ನು (ಕಿರುಮುಂಜೆ ಆಲ್ಲೂರರು) ಬಾಯಿಮಾತಿನ ಈ ಗಾಶೂರನ್ನು ಕಲೆಯಬಲ್ಲವರು ರಾಜರಾಗಿ ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳ್ವದಬಳಿಕ ಆನಂದವನ್ನು ಬಡಿಳಚಿನ್ನಾಸಿ ಪಡೆಯುವವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. (10)

ಕಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಭವೋದ್ಭವನ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನಾಶವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೇಲೆಯೇ ಭ್ರೋಶಿಯಾದ ಜಡಶೋಕತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಂಡಿದೆ. ಇದಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯುವುದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೂಡಲು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಭ್ರೋಗಳ ಡಾಡುವ ಶಿರುಪ್ರಭವಂದ, ಅದು (ಡಾಕ್ಟರ್) ಹೆಲ್ಲರ್ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಹಿಂಡಿಕಲಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

"ಕಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕೂಡಲು ಭ್ರೋಗಳ ಡಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ಳಿ, ಮನಶ್ಶೇ" - ಎಂಬುದು ಈ ಕಿರುಮಾಲೆಯ ಒಂದೊಂದು ಪಾಶುರಕ್ಕೂ ಹಿಲ್ಲವಿ. ಮನುಷ್ಯನು ಹಂಕಾರ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪೀಡನೆಯನ್ನು ಕಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಅದ್ಭುತಲೀಲಾವಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ಸ್ವರೂಪಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು, ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ

ದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿರುವವನು ಕಲಿಯನು. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಳೆಯುವ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತರಿಸಿರುವ, ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ಮುಸುಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಆನಂದದಿಂದ ಗದ್ದಲವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸುಂದರವಾದ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ತೋಟವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ಕಲಿಯನು ಹೇಳಿರುವ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇಡಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಮಯೂಡಿಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಪರಮಾನಂದವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದೆ ಈ ಕಿರು ಮೊಲಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆ

ಅಡಿಯನಕೆ: ಅಡಿಯಾಳು — ಕನ್ನಡಿಗ ಕ್ರಮಾಕ್ಷ, ಮಿನ್ನಮೂ ಮಿಣ್ಣುಮ್, ಹೋಲೋ ಪೂಣ್, ಹೋಲೋ ಪಣ್, ಮಂಜು ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಉರುವಿನ ಉರುವಿನ್, ಸೋಲಂಬು ಕ್ರಾಟಿ, ಮಂಜುಳೀರ್ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕೆಸರ್, ಮೇಳ್ಳಿಯೂರ್ ಎಂಬರ್ಗಳಿಯಾರ್, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಣಿಗೆ, (ಮುನ್ನುಡಿ ಮುಕ್ತಾಯ)

Garani Srinivasan

7.12.78

పేరియ తిరుమొళి – ఒంబత్తాయిరదు శిశ్ – ఎంటనోండు శిరుమొళి

పెరియ తిరుమొళి – ఒన్బదాం పత్తు – ఎట్టాంతిరుమొళి

8. మున్నుయి వుర్వైక్కేన్ – మున్తుఱవుఱైక్కేన్

1 మున్తుఱవుఱైక్కేన్ విణైక్కుழల్ మడవార్
కలవియై విడు తుడుమాఱల్,
అన్తరమేழు మలైకడలేழుమాయ
ఎమ్మడిగళ్ తమ్ కోయిల్,
చున్తరతాడుమణియు మణిమయిల్ తణ్ழియుమ్
తుழవివన్తరువిగళ్ నిరన్తు,
వన్తిழిచారల్ మాణిరుఞ్చోలై
వణఙ్కుదుమ్ వామడనెఞ్చే.

మున్నుయి వుర్వైక్కేన్ విర్వైక్కుழల్ మడవార్
కలవియై విడు కడుమాల్,
అన్తరమేలు మలైకడలేలుమాయ
ఎమ్మడిగళ్ కమ్మ కోయిల్,
శన్తోడు మణియు మణిమయిల్ కలైయుమగ
కలువి వన్తరువిడగళ్ నిరన్తు
వన్తిలి శారల్ మగిழరుంజోలై
వణఙ్కుదుమగ వామడనెఞ్చే.

మున్ మున్ = ముందిన్ (ఇదువరకిన), కుழల్ తుఱ = ఆడక్కిన్నళన్న, లవైక్కేన్ ఉరైక్కేన్ = చొల్లుకిన్ఱేన్(చొల్లు), విర్వై విణై = విరుమ్బళాన, కుழల్ కుழల్ = కలిగాడలన, మడవార్ మడవా ర్ = స్త్రీయర, కలవియై కలవిణైయ = కూడికళియన్న, విడు విడు = విట్టు విడు, కడుమాల్ తుడుమాఱల్ = ముందుమున్దు సొల్లు విట్టు విడు, (విడు విడు = విట్టు విడు), అన్తరమగ విలుమగ అన్తరం ఆగుం = విళు పిళ్ళైగళుమ, చకలరగళుమ, విలుమగ ఆయ ఆగుం ఆయ = విళు విళ్ళాగియ, ఎమ్మడిగళ్ కమ్మ ఎమ్మడిగళ్ తమ్ = నమ్మ నిన్మియి, కోయిల్ కోయిల్ = నిలసిరువ కోయిల్ వాసియుమ, శన్తోడు చన్ద నతోడు = చన్దనవృక్షంగళన్నుమ, మణియు మగ మణియుం = రత్నంగళన్నుమ, మణి మణి = అందరవాద, మయిల్ కలైయుమగ మయిల్ తణ్ழియుం = నవిలుగరిగళన్నుమ, కలువి వన్దు తుழవివన్తు = కిళ్ళి కొండు వందు, అరువిగళ్ అరువిగళ్ = పెణ్ణరుంగళుమ, వన్ది

వస్తు ఖస్తక్కు = బందు, ఇలు ఖి ళ్ళి = ప్రవహించిన, శారల్ శాగల్ = శబ్దాదశబ్దాలన (జాంకారాలు), మూలరుంజోలల్లే మాణిక్యగెజ్జెగళు = శిరుమూలరుంజోలల్లే షోడశక్రవన్ను, వణాజు దుమూవా ఖణాజుక్కు ఓం ఖగా = నమస్కరించోణా బా, మడనోంజో మడరాజ్ఞే = మూఢమనస్సే.

మూఢమనస్సే, ఇందిన (ఇదువరెగిన) ఆనాక్కగళన్నెల్లా బిట్టు బిడు. దుంముళ్ళిసువ శలేగాదలన డోణ్ణుగళన్ను బిట్టుబిడు. (అవుగళ బగ్గే) ఇందు మత్తుందు నోఁటద ఛదన్ను బిట్టుబిడు. మీళు ద్వేషగళన్ను, మీళు శబ్దగళన్ను, మీళుకరటలుగళూ ఆగిరువ నమ్మ స్థాయియు నేలసిరువ దిక్పాళకరాగియూ, శబ్దదర్శి రసగళు గంధదమూరగళన్ను, రత్నగళన్ను, సుందరవాద నవిలుగరంగళన్ను కళ్ళికొండు బందు ఇళెయువ శబ్దాలనదాగియూ ఇరువ శిరుమూ (1) అరుంజోలల్లే షోడశక్రవన్ను పూజిసోణా బా.

ఇందిన శిరుమోలెయల్లి ఆలూరరు శిరువల్లవాలా షోడశక్రవన్ను శుంబు డాడిదరిష్టే ఆ షోడశక్రవన్ను, అల్లి నేలసిరువ భాగవంతనన్ను కుంబు ద్రోణళ్ళి డాడలు సమర్పిసిదరు" ఎందు అవరు తమ్మ మనస్సిగే బిండిడేళ్ళిదరు. ఈ శిరుమోలెయల్లి, శిరుమూఅరుంజోలల్లే ముళ్ళే ఎంబ మనస్సిందు పూర్ణషోడశక్రకే అవరు బందిద్దారా, అదర బగ్గే తమ్మ బుద్ధియిల్లద చంచలవాద మనస్సిగే బంధవన్ను నుడియలుశక్తిద్దారే.

ఆలూరరు హేళుత్తారే: మూఢమనస్సే, ఇందిన ఆనాక్కగళల్ల నీను నిన్నన్ను ఇన్ను బాధిసుత్తిరువియల్లవే? నన్న మాతన్ను కేళు ఇదు వరేగిన నిన్న ప్రపంచవాద ఆ హళే ఆసక్తిగళన్నెల్లా తొలగిసి బిడు. అవుగళింద నినగే యావ ప్రయోజనవూ ఇల్ల. అలంకరిసుకొండిరువ, మనమళిసువ కలేగాదలన డోణ్ణుగళ వాడవాసవన్ను మొదలు బిట్టు బిడు. నిన్న ఆసక్తిగళన్ను బిట్టుకొడలు ఇందు మత్తుందు నోఁట చోట. అదక్కే బదలూ, నమ్మ దియింద నన్నొడనే బా. నావు భగవంతను నేలసిరువ దివ్యషోడశక్రగళన్నే నోడోణ. నమ్మ స్థాయియు నీమామన్న నల్ల - నారాయణను, నివడశక్తను! నిమ్మ ద్వేషగళూ, నిమ్మ కులదేవతగళూ, నిర్మాణకరగళూ ఆగిరువ బ్రహ్మాండవే అవనాగి, అవుగళ రక్షకనూ ఆగిరువ విరమోక్షయిర్కారి! అవనే ఈగ శిరుమూలరుంజోలల్లే మత్తే ఎంబ షోడశక్రదల్లి భక్తరలుద్ధారక్కాగియే నేలసిద్దానే. ఆ షోడశక్రవన్నే పూర్ణక్కే శిరమ్యవాదద్ద భోగద రుచిగళు తమ్మ తమ్మ బ్రహ్మాండగళ మూలక గంధదమూరగళన్ను, దివ్యవాద రత్నగళన్ను, సుందరవాద నవిలుగరంగళన్ను కళ్ళికొండుబందు స్థాయియ శిరువడెగళబళగే ఇట్టు జారువల్లి కాణిక్కెయిన్నా అబిడిసుత్తారే. మనస్సే బా. నావు ఎల్లల్లగే

ಹೋಗೋಣ. ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವಿದಲ್ಲಿ ನಂಬು ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವನ
ಶಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ ಬರಹೋಣ. ಅದೇನವನ್ನು ಲದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಹಾಡಿ.

2. ಇಣ್ಣಡಿಯುಂ ಪುನಲುಂ ಕಾಣ್ಡಿಡೆಯಿನ್ರಿ
ಯೆಳುಮಿಣೈತೊಳುದುಮೆನ್ರು, ಇಮೈಯೋರ್
ಅಣ್ಡರುಂ ಪರವುವರವಿಣೈತ್ತುಯಿನ್ರ
ಸೂಡರ್ಮುಡಿಕ್ಕಡವುಳ್ತುಂಗೋಯಿಲ್,
ವಿಣ್ಡಲರ್ತೂಳಿವೇಯ್ವಳರ್ಪುರವಿಲ್
ವಿರೈಮಲರ್ಕ್ಕುರುಂಜಿಯಿನ್ರುಱುತ್ತೇನ್,
ವಣ್ಡಮರ್ಸಾರಲ್ಮಾಮಿರುಞ್ಜೋಲೈ
ವಣಂಗುತುಂವಾಮಡನೆಂಜೇ

ಇಣ್ಡೈಯುಮಾ ಪುನಲುಮಾ ಕೊಣ್ಡಿಡ್ಡೈಯಿನಾಲ್
ಯೆಲುಮಿನೋಡೆಕೊಲುದುಮೆನ್ನಾಲು, ಇಮ್ಮೈಯೋರ್
ಅಣ್ಡರುಮಾ ವಿರವವರಣೈತ್ತುಯಿನಾಲಿ
ಶುಡರ್ಮುಡಿಕ್ಕಡವುಳ್ತೂಶಮಾಕೋಯಿಲ್,
ವಿಣ್ಡಲರ್ಕೂಳ್ವೇಯ್ವಳರ್ಪುಲವಿಲ್
ವಿರೈಮಲರ್ಕ್ಕುರುಂಜಿಯಿನ್ನಲುನ್ದೇನ್,
ವಣ್ಡಮರ್ಶಾರಲ್ಮಾಮರುಂಜೋಲೈ
ವಣಂಗುದುಮಾವಾಮಡನೆಂಜೇ.

ಇಣ್ಡೈಯುಮಾ ಇಣ್ಣಾಡಿಯುಂ = ಧೂಪವಿನಡಾರವಳ್ಳನ್ನು, ಪುನಲುಮಾ ಪುಣ್ಣುಂ = ಶೀರ್ಥವನ್ನು, ಕೊಣ್ಡು ಕಾಣ್ಡು = ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಇಡ್ಡೈ ಇನ್ನಾಲ್ ಇಡೆಯಿನ್ರಿ = ಎಡೆಬಿಡದೆ, ಕೊಳ್ಳುದುಮಾ ತೊಳುದುಂ = ಪೂಜಿಸೋಣ, ಎಲುಮಿನೋಡೆ ಎಳುಮಿಣೈ = ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಎನ್ನಲು ಎನ್ರು = ಎಂದು, ಇಮ್ಮೈಯೋರ್ ಇಮೈಯೋರ್ = ದೇವತೆಗಳು ವಿರವವಿದನಾಸಿಗಳೂ, ಅಣ್ಡರುಮಾ ಅಣ್ಡರುಂ = ದೇವತೆಗಳೂ, ವಿರವ ಪರವ = ಹರಡಿಕೊಂಡಿರಲು, ಅರವು ಅನ್ನೆ ಅರವ ಅಣೈ = ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಕುಯಿನ್ರ ತುಯಿನ್ರ = ನಿದ್ರಿಸುವ, ಶುಡರ್ಮುಡಿ ಸೂಡರ್ಮುಡಿ = ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳ, ಕಡವುಳ್ ಕಡವುಳ್ = ಭೂವರಾಹನು (ನೀಲಸಕಾಶ), ಕೋಯಿಲ್ ಕೋಯಿಲ್ = (ನೆಲಸಿರುವ) ನಿವ್ಳ ತೆಂಬ, ವಿಣ್ಡು ವಿಣ್ಣಿಡು = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ (ಬೆಳ್ಳಗಿನೊಳಗೆ), ಅಲರ್ ಅಲರ್ = ಅರಳುವ, ಕೂಳ್ ತೂಳಿ = ವಿರಾವವನ್ನು ಹೊಲ್ಲುವ, ವೇಯ್ ವೇಯ್ = ಬಿಲ್ಲು, ವಳರ್ ವಳರ್ = ಬೆಳೆಯುವ, ಪುಲವಿಲ್ ಪುಲವಿಲ್ ಪುಱವಿಲ್ = ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ವಿರೈವಿರೈ = ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹರಿಯುವ, ಮಲರ್ ಮಲರ್ = ಹೂವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕುರುಂಜಿಯಿನ್ ಕುರುಂಜಿಯಿನ್ = ಚೆಲ್ಲಾಟ ಹೂವಿನಿಂದ, ನಲುನ್ರು = ಉತ್ತಮವಾದ, ಶೇನ್ ತೆನ್ = ಜೇನಿನ, ವಣ್ಡು ವಣ್ಡು = ದುಂಬಿಗಳು,

Gerard Srinivasan

అమర్ అమర్ = ముసురుకొండిరువ, శారల్ కారల్ = బ್ಬ್ದ ಶಬ್ದಅನ್ನ, ಮುಲರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಾಲಿರುಂಚೋಲ = ಶಿರುಮುಲರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇಕ್ರವನ್ನ, ವಣಂಜ್ದುಮಾ ವಾ ವಣಂಗುತ್ತುಂ ವಾ = ಪ್ರಾಜಿಸೋಣ ಬಾ, ಮಡನೆಂಜೋ ಮಡನ್ತಿರುಂಚೆ = ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಮನಸ್ಸೇ.

ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸೇ, ಪೂವಿನದಾರನಳ್ಳನ್ನು ಶೀರ್ಥವನ್ನು ಶೇವಿದು ಕೊಂಡು ಎಕ್ಕಿಬಿಡದೆ ಪ್ರಾಜಿಸೋಣ ಬಾರೂ ತೀಳ್ಳರೂ ಎಂದು ವಿರಮವಿದ ವಾಸನಳ್ಳೂ ದೇವತೆಗಳ್ಳೂ ಡಂಡಡಿಸಂಕೆರುವಾಗ, ಡಾವಿನದಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ರಿಸುವ ಡ್ರೋಳ್ಡ್ರೋಳ್ಳರಿಯುವ ಶಂಖನಾದಗಳ್ಳ ಭವಂಕರನು ನೆಲಸಿರುವ ನೆಲೆಳಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ (ಬೆಬ್ಬದ ಮೇಲೆ) ಅಗ್ಗಳ ವಿರಾವವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವ ಬಿದಿರುಬೆಳ್ಳರಿಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಂಮುಳಕರುಂಬಿದ ಡ್ರೂವಳ್ಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬೆಬ್ಬದ ಡ್ರೂವಳ್ಳಿಂದ ಪ್ರವಿಸುವ ಬುಕ್ತಮವಾದ ಜೋನಿನ್ನೆ ಮುಸುರುಕೊಂಡಿರುವ ಬೆಬ್ಬದ ಶಬ್ದವನ್ನ ಕೇಳುವ ಶಿರುಮುಲರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇಕ್ರವನ್ನ ಪ್ರಾಜಿಸೋಣ ಬಾ. (2)

ಆಲ್ತ್ತೂರರು ಹೇಳ್ದುಕ್ಕಾರೆ: ಮೂಢ ಮನಸ್ಸೇ, ಭವನವಂಕನ ಬಂಧುವಿನ ಯೇನೆಂ ಬುದನ್ನ ಕೆಳಿಯಲು ಇಚ್ಚೈಸುವೆಯಾ? ವಿರಮವಿದ ವಾಸನಳಾದ ಅಮರರೂ, ದೇವಾದಿದೇವತೆಗಳೂ ಅವನ್ನ ಎಕ್ಕಿಬಿಡದಂತೆ ಪ್ರಾಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಡ್ರೂವಿನದಾರನಳ್ಳನ್ನು ಶೀರ್ಥವನ್ನೂ ಶೇವಿದುಕೊಂಡು ಡ್ರೋಂಕೈ ಶಾದುಸಂಕೆರುತ್ತಾರೆ. ಅವ್ವು ನಿಲಭವೇ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಪ್ರಾಜಯನ್ನ ಕೈಸೊಳ್ಳುವುದು! ಅವರೆಲ್ಲ ಸಂಕೆರುವಂತೆಯೇ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಣ್ಣು ಶೋಲೈಸುವಂತೆ ಡ್ರೋಳ್ಳರಿಯುವ ಶಂಖವನ್ನ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ, ಡಾವಿನದಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲಡಲಲ್ಲಿ ವಿವಡಿಸಿ ಸಾಧ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ! ದೇವಾಧಿದೇವತೆಗಳಿಗೂ ನಿಲಭವಾಧ್ಯನಲ್ಲದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೀಳ, ಭಕ್ತರಲುದ್ಧರಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಶಿರುಮುಲರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವೆನೆಂದು ಪ್ರಚೈವ ಕಲ್ಲಿಸಿ ಬಿದಿರುಬೆಳ್ಳರಿಯುವ ಶಂಖನಾದಗಳ್ಳಿಂದಲೂ, ಬೆಬ್ಬದ ಡ್ರೂವಳ್ಳಿಂದಲೂ ಕೂಂಬಿ, ಜೋನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ದುಂಬಿ ವುಸುರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೋಣೋಣ ಬಾ. ಭವನವಂಕನನ್ನು ಪ್ರಾಜಿಸೋಣ. ನಾವು ಉಜ್ಜೀವನ ಸೊಳ್ಳೋಣ.

3. ಪಿಣಿವಣಾರಾಕ್ಕೈ ನೀಂಗ ನಿನ್ರೆಕ್ಕಪ್
ಪೆರುನಿಲ ಮರುವಿಲ್ ಮುನ್ನರುಣಿ,
ಅಣಿವಳರ್ ಕುರಾಯಕಲಿ ಮುರ್ತುಂ
ಅಳಂತ್ತವೆಂ ಮಡಿಕಳ್ ಕುಂ ಕೋಯಿಲ್,
ಕಣಿವಳರ್ ವೇಂಗೈಕ ನೆಡುನಿಲಮಕಣಿಲ್
ಕುರವರ್ತುಂ ಕವಣಿಡೆತ್ತುರಂತ್ತ,
ಮಣಿವಳರ್ ಶಾರಲ್ ಮಾಲಿರುಂಚೋಲೈ
ವಣಂಗುತ್ತುಂ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ.

ಪಿಶೆವಳರಾಕ್ಕೈ ನೀಜ್ಞ ನಿನ್ರೊಳ್ತೋಕ್ಕ
ಪೈರುನಿಲ ಮರುವಿಲ್ ಮುನ್ನರುಳಿ,

ಅಣಿ ವಳರ್ ಕುಲುಳ್ಳಾಯ್ ಕಲಿತಮುಲುಂದುಮಗ
ಅಳನ್ದ ಮೆಮ್ಮಡಿ ಕಳ್ಳಾರಮಗ ಕೊಗೀಯಿಲ್,
ಕಣಿ ವಳರ್ ಮೇಜ್ಗೈ ನೆಡು ನಿಲಮದನಿಲ್
ಕುಯಿವರ್ ಕುಲಮಗ ಕವಣಿ ಡ್ಗೈ ಕ್ಕುರನ್ದ,
ಮಣಿ ವಳರ್ ಶಾರಲ್ ಮೂಲಂರುಂ ಜೋಲೈ
ವಣಾಜ್ಞುದುಮಗ ವಾ ಮಡನೆಂಜೀ.

ಪಿಣಿ ಪಿಣಾ = ಆಶೆ ಬಿಂಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು, ವಳರ್ ವಣಾರ್ = ಬೆಳೆಸಿರುವ, ಆಕ್ಕೆ ಆಕ್ಕಾಕ = ದೇಹವನ್ನು, ನೀಜ್ಞ ನ್ರೋಕ್ಕುಕ = ನೀಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ), ನಿನೈಯು ನಿಂಱ್ರು = ನಿಂತು, ವಿಕ್ಕ ರಕ್ಕಿಕ್ಕ = ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪೆರು ನಿಲಮ ಪರುನ್ರಿಲಂ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅರುಳಿ ಅರುಳಾಲ್ = ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು (ಕೃಪೆಯಿಂದ), ಮುನ್ ಮುಣ್ = ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅರುಳಿ ಅರುಳಾಲ್ = ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ, ಅಣಿ ವಳರ್ ಅಣಿ ವಣಾರ್ = ಸೊಬಗು ಬೆಳೆಯುವ, ಕುಱುಂಬ ಆಯ್ಕುಱ್ಱ ಳ್ ಆಟ್ಚು = (ವಾಮನ) ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ, ಅಡಿ ಅಕಲಂ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಇಡಮ ಮುಲುದುಮಗ ಇಡಂ ಮೂನ್ಱು ಕುಂ = ಭೂಮಿ (ನೆಲೆ) ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಅಳನ್ದ ಅಳನ್ರ = ಅಳತೆ, ಎಮ ಅಡಿಕಳ್ಳಾರಮಗ ನಮ್ ಅಡಿಕಳ್ ಕುಂ = ನಮ್ಮ ನೆಲೆಯಾದ ಕೊಗೀಯಿಲ್ ಕಾಯಿಲ್ = (ನೆಲಸಿರುವ) ಸ್ಥಳವಾದ ಕಣಿ ವಳರ್ ಕಣಿ ವಣಾರ್ = ~~ಫಲವತ್ತಾದ~~ ಜೋಳವನ್ನು ಬೆಳೆದು, ನೆಡು ನಿಲಮ ಕೀಳಿಟ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ವೇಜ್ಞೈ ಓವುಱಾಕ = ಬಿಡದೆ ಅದನಿಲ್ ನೀರು ನ್ರಿಲಂ ಅಕ್ಕಣಿಸ್ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ (ವ್ಯವಸಾಯದ) ನೆಲದಲ್ಲಿ, ಕುಱುವರ್ ಕುಱವರ್ = ಕುರವರು, ಕಮಾ ಕುಂ = ಕಮ್ಮ, ಕವಣೈ ಕವಣ್ = ಕವಣೆಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು, ಇಡೈ ತಿಱ = ನಡುನಡುವೆ (ಆಗಾಗ), ಕುರನ್ದ ಕುರನ್ರ = ಬೀಜುವಂಥ, ಮಣಿ ವಳರ್ ಮಣಿ ವಣಾರ್ = ನಡ್ದಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ (ನಡ್ದ ಬೆಳೆಯುವ), ಶಾರಲ್ ಕಾರಲ್ = ಬೆಟ್ಟದ ಕಪ್ಪೆಲೆಯ, ಮೂಲಂರುಂ ಜೋಲೈ ಮಾಯಿರುಙ್ ಕೊಡಾಯಿಲ್ = ಕಿರು ಮೂಲಂರುಂಜೋಲೈ ಷೇಕ್ರವನ್ನು, ವಣಾಜ್ಞುದುಮಗ ವಣಾಙ್ಗುಕ್ ಕುಂ = ಭೂಜಿಸೋಣ, ವಾ ಮಡನೆಂಜೀ ವಾ ಮಡ ನೆಂಜೀ = ಬಾ ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನಸ್ಸೇ.

ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ಮನಸ್ಸೇ, ಆಶೆ ಬಿಂಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ದೇಹವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಕೈವೀಸಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಾಮನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳತೆದವನೂ ಆದ ನಮ್ಮ ನೆಲೆಯಾದ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳವಾದ, ಕೀಳಿಟ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಫಲವತ್ತಾದ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯವಸಾಯದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುರವರು ಕಮ್ಮ ಕವಣೆಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಬೀಸುವ ನಡ್ದನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಕಪ್ಪೆಲೆಯ ಕಿರು ಮೂಲಂರುಂಜೋಲೈ ಷೇಕ್ರವನ್ನು ಭೂಜಿಸೋಣ ಬಾ. (3)

ಮಾನವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಆಶೆಯಿಂದ. ಆಶೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಸುವುದು. ಆಶೆಯೂ, ಸಂಕಟವೂ ಇವನ್ನೆ ಕೊನೆಯೆಂದಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಶಾಲ್ಯು-ನಾವುಗಳ ಬಿಂಕಕ್ಕೇಲೆಯಿಂದ ಬಿಸಿಬಿಡುವುದು.. ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಭಗವಂತನ ಕೈರಾತ್ಕಟಾಷಕ್ಕೆ ಅವನು ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕು. ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯನ್ನು

గళ్ళుపట్టుకొళ్ళువుదక్కే. భగవంతనన్ను స్తుతిసి, నుతిసి, భజిసి, ధ్యానిసి, అవనన్ను
ఒలసికొళ్ళుబేకు.

భగవంతన కృపే అపారవాదదు. మనుష్యనన్ను ఉద్ధరిసువుదక్కాగి,
శాశ్వతసుఖవన్ను దొరకిసికొడువుదక్కాగి, అవనే విశాలహృదయదింద భూమియ
యన్ను కరుణిసిద్దానే. కానూ, అల్లల్లి అపూర్ణకారియాగి నేలసిద్దనే.
స్వామియ తిరువడిగళన్ను ఆశ్రయిసువుదక్కే అవనే చిల్ల కీలబ్యగళన్ను
ఒదగిసిద్దానే.

కానుకొడువవనెందు కీర్తిసికొళ్ళువుదూ, కన్న బళిగే
యూ బంద బంధువరు బంధువల్లి ఎంతిరూ మనుష్యరిల్లవేందు తోరిసుత్తిద్దు
వుదూ బలభద్రనకింత స్వల్పవాగిత్తు. మరిమీరిదరే యూ వుదూ
ఒళ్ళెయదల్లవేంబ వాతవన్ను అవనే కేళువుదక్కాగి భగవంతనే స్వయం
వామనవటువాగి అవనబళిగే బందను. కన్న మొట్ట మొదలనే మూరడియిందలే
మొదలనే భూమియన్ను యూ బంధనదింద బిడిదకొండరే
స్వామియు శ్రీవిక్రమనాగి బళిదు, కన్న ఎందు మొదలనే విశాలవాద
భూమియన్నే అవరిసి బిట్టను. మత్తొందు మొదలనే ఇతరలోకద
గళల్లవన్ను అళెదుకొండను. భగవంతన అద్భుతసామర్థ్యక్కే చకితనా
గిద్దే బలియ కతెయు మేలే, స్వామియు కన్న తిరువడియన్ను మూరనే
యు మొదలనెయన్నిట్టు) అవనే శాశ్వతసుఖానందగళన్ను కైకొమ్మడిదను.
భగవంతన అవతారవాద కురితే ఇషొందు సాదరీకరణ!

ఆతుర్తరు దేవర్కళ్ళు: మనుష్యరు తమ్మ అంతియద మనస్సే, భగవంత
ను విరమ కారుణిక. ఆతనింద కటనగళింద మనుష్యను బిడువ వాతన్ను
నంబిదువుదక్కింతలూ అవనే ఈ భూలోకవన్ను కరుణిసిద్దానే. కానూ
దివ్యమందిరనాగి, అల్లల్లి, దివ్యక్షేత్రగళల్లి, నేలసిద్దానే. మనస్సే,
భావవు తిరుమలయంజోలే మల్లే క్షేత్రక్కే హోగుత్తదే. స్వామియు
నమ్మవరల్లి సంతరు, అవనన్ను స్తుతిసి, అవన కైలిరువ పాత్రరాగుత్తారే

4. కూర్మయిలాయ పెయ్ముగిల్ తూవక్కుమ్ చా
రుడుచారమడుశిలత్తురాన్దు,
నీర్మయిలాద తాడకైమాల
నిన్రొన్దువర్ మనంగొణ్ డకోయిల్,
కార్మయిల్ వెణ్గై కొంగలర్ పుఱవిల్
కడిమలర్క్కురిञ్చియిన్ నఱున్దేన్,
వార్పునల్సూழ్ న్దణ్మాయిరుఞ్చోలై
వణంగుదుమ్ వా మడనెఞ్చే

శూర్మయిలాయ పేయ్ముల్లై శువైక్కు
మ్రుదుశరమాడు శిల్లైక్కురన్ద,
నీర్మయిలాద కాడల్లైమాళ
నిన్రొనవర్ మనజోగాణ్డి కోయిల్,

Garani Srinivasan

శార్మిల వేఖ్యే కోఁజ్లర్ వీఁ విల్
కడిమలర్ క్కి తీఁజీ యిన్ నలు నేఁన్,
వార్ వీనల్ కూలు కేణా మూలరుంజోఁల్లే
వణాఖ్ఖుదుమా వా మడనేంజోఁ.

శూర్మేయిల్ ఆయ్ = క్రోయ్ దింద కూడి ద, పేంప్ పెయ్ = రాషసియు, ముల్లే గ్రూపు = వేలయున్ను, జుల్లే క్కు కూణ్ణి క్కత్తు = రుచియింద లండవనాగి, శూడు శరమా ఈడు కూరం = శిష్ణవాద బాణగళన్ను, అదు శిల్లే కురన్ను అడుకూపు క్కురక్కత్తు = మూరక్కవాద, బిల్లినమూలక, ప్రయోగిసి, నీర్మేల్ ఇలా ద క్రూర్ణమ అలగాకై = ఒళ్ళెయ నీచ్ఛవవిల్లద, కాడక్లే కూడ ణాక = కాటకియు, మూళ మాణ = మడియువంశే, నిన్లేక్కవర్ క్కిణాక్కత్తవర్ = నరకల్పిసిదవను, మనమూకొణ్ణు మణం రకూ ణండు = ఆశేయింద నేలసిరువ, కోఁయిల్ కూగయిల్ = నీళ్ళవాద, కార్మిల కూర్మిల్ = మేఘ్ మండలద వరేగే కుంబిరువ, వోఁజ్లే కోఁళ్ళు వెణ్ణుణాక కూగుక్ = విద్ధవిద్ధద శాకు (భక్ష్యద) మూగళు, అలకో అలర్ = క్రూరిడువ, వీలువిల్ పుర్రయిల్ = ప్రదేశదల్లి, కడి మలర్ కడి మలర్ = విరిమళిసువ క్రూగళ, కుబుంజియిన్ కుర్రుక్ కియిణ్ = భక్ష్యద క్రూనాడమూగళల్లి, నలుకోన్ నూర్రు కైణ్ = రుచికరవాద జోనసక్కుంబిరువ, వార్ వీనల్ వార్పుణల్ = కుంబిడియువ ప్రీవాడగళింద, కూలూ కూట్టి = నిక్కువరిదిరువ, కణో కూణ = శంవాద, మూలరుంజోఁల్లే మాణి కూక్కూగిల = శిరుమూలరుంజోఁల్లే మల్లే ష్ఠేత్రవన్ను, వణాఖ్ఖుదు మా వణాఖ్ఖుత్తుం = పూజిసోఁణ, వా మడనేంజోఁ వా మడ నీరుక్కే = ఇా, శిళివళిళోయిల్లద మనస్సే.

శిళివళిళోయిల్లద మనస్సే, క్రోయ్ దింద కూడిద రాషసియ మేలేయున్ను ఇబ్బిసి లుండవను, శేఁష్ణవాద బాణగళన్ను మూర్ కవాద బిల్లిన మూలక ప్రయోగిసి ఒళ్ళెయ నీచ్ఛవల్లి ఇల్లద కాటక యు మడియువంశే నిరంకల్పిసిదవను ఆశేయింద నేలసిరువ నీళ్ళవాద, విద్ధవిద్ధద శాకు (భక్ష్యద) మరగళు క్రూబిడువ ప్రదేశదల్లి విరిమళిసు వ క్రూగళ భక్ష్యద క్రూనాడమూగళల్లి రుచికరవాద జోనసు కుంబిరువ, కుంబిడియువ ప్రీవాడగళింద నిక్కువరిదిరువ, కంవిద శిరుమూల రుంజోఁల్లే మల్లే ష్ఠేత్రవన్ను పూజిసోఁణ (నమస్కరిసోఁణ), బా. (4)

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: మూఢ మనస్సే, నమ్మ క్రిష్ణనియింద భగవంతను ఆశ్చర్యకారకనేనిసి. ఎందరే, అవను శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదాగ, అవను ఇన్ను చిక్కుమగువాగిదాగలే క్రూరియూ రాషసియూ ఆద క్రూరనియు విష్ణుకుంబిద వేలేయున్ను ఇబ్బిసి లున్నుత్తా, అవళన్నే

కొండుదాకెదను. మళ్ళీ, అవను క్రూరామునాగా అవతరించునాడ, నీ భూ
వరం కడు క్రూరమైన ఈడ కాటుక యనెంబ దుష్ట రాక్షసి యున్న
కన్న కిష్టమైన భాగములందు కొండుదాకెదను. భక్తుడ ప్రాణములంద
కుంభకుని గడ మరగలుండి కుంభ కర్ణాద వ్రీనాడగలుండి నిక్కు
వంచిరువ మనోహరమైన భక్తుడ కవ్వలన చిరుమాలరుం
జోళాలి మలీ మైళక్రిందల్లా ఆకాశమింయిలా ఈడ భక్తజనోత్తం
సనాగా నిలసిదన్నాడు. మనమ్మే, బా, నావు అల్లనీ క్రోడమోడ. స్వామి
యున్న క్రీజసి, లుద్ధారమొళ్ళోణా

5. వణంగుకలిలరక్కన్ చెరుక్కలత్తైయి
మణిమూడియొరుపదుం పురళ,
అణంగుకళుంద్తవణ్ణన్ కవంద్తుం నిన్రోడ
అమర్ శెయ్తవడికళ్తుం కోయిల్,
పిణంగుకళిన్రొరుడువెయ్ నుదిముకం కిళిప్పప్
పిరశం వంద్తిళిదరప్పెరుంద్తోళ్,
మణంగుకమళ్ శారల్ మారిరుంజోలై
వణంగుదుమా వా మడనెంజే.

వణంగల్ ఇల్ వణంగుకళ్ = శలీభూత, అరక్కన్ = రాక్షసను, శేరు కళత్తు = యుద్ధభూమియల్లి, అవియ అయిల = నాశమొందువంతే, మణీ ముడి మణీ మూడి = రత్నకిరీ టగళు, ఒరు పదుమా ఒరుపత్తుం = పత్తూ, పురళ = నేలదల్లి రొరళాడువంతే, అణంగు అణంగుక = దుష్టభూరవు, ఎలుంద్త = ఎద్దిరిసి, అవనోడన్ అవన్ తోణ్ = అవన, కవంద్తుం = ముండవు, నిన్రు = నింకు, ఆడ ఆడ = (మనస్సి) ఆడువంతేయూ (నలియువంతేయూ), అమర్ శెయ్దు = అమర్ శె యు త్త = యుద్ధరంగదల్ల (భోరాడిదల్ల), అడిగళ్ తమ అడిగళ్ తుం = భృదవంశన, కోయిల్ కోయిల్ = (నేలసరువ) దేవళవాద, పిణంగల్ పిణంగుకళిన్ = (ముందకొళ్ళదు) హెనోదుకొండిరువ, నీడు రెండు =

లుద్దనాద, వేలంప్ వెయ్ = చిదిన, నుదిస్రుక్కి = కొదనళ్లు, ముడమా కలుప్పి మ్రుకం కిళ్ళిప్ప = ముఖవన్ను డంయిలు, పిరశమా వన్ను చిగ్రహం వన్ను = జోను ధ్రోరక్కే బందు, ఇలుకర ఇళ్ళిక్రార = స్రవిసలు, బీరు కోన్ రబ్రుడెక్రణా = దొడ్డ జోనిన, మణిమా మణాం = బొంమళ్ళవు, శమలూ కమళ్ళి = డరడిబీడుంచిత్తిరువ, శారల్ శారల్ = కప్పిలన, మూలరుంజోలల్లే మాణిక్యరుత్నడెశాలి = శిరుమూలరుంజూలల్లే ముల్లే షేళవన్ను, వణాన్నుదు మూ వణాణ్ణుత్తుం = ధ్రోజిసికోలణా, ఆ మూఢనంబళే ఆ మడ ధ్రుత్నుత్తడెక = ఆ మూఢ మనస్సే.

కలిభావద రాష్ట్రవను యుద్ధభూమియల్లి నాశధ్రోందువం తే, రక్కసీయరు డర్శ్తు నోలదల్లి ధ్రోరళాడువంతేయు, దుష్టభూశవ్రోందు ఎద్దు (ఆనేశగొండు) అవన ముండవన్ను మునేసి నశిసువంతేయు ధ్రోరాడద నమ్మ క్షాలియు బిళ్ళవాద, వీరబ్బర డోణోదుకొండిరువ చిదిన కొదనళ్లు ముఖవన్ను డంయిలు ఇలుకర బిళ్ళిక్రార బందు స్రవిసలు, దొడ్డ జోనిన బొంమళ్ళవు డరడి ఖీసిరుత్తిరువ కప్పిలన శిరుమూలరుంజూలల్లే ముల్లే షేళవన్ను ధ్రోజిసికోలణా ఆ మూఢ మనస్సే. (5)

ఆలుళ్ళరు డోళ్ళుక్కొళే: మూఢ మనస్సే, నమ్మ క్షాలియు వీరాక్రమ వన్నేనెందు వివరిసువుదు! ఇందే, అవను శ్రీరామనాగి అవతరిసి, యుగయుగగళల్లూ నిరంతర మదాంధను మహా వీరాక్రమియు యూ రాష్ట్రవ రాజను ఆద రావణనాదురనన్ను యుద్ధకళ్లదల్లి ఎదురిసిదను. కన్న కేళిదంతహ నిడాయదిందలే ఆ రాష్ట్రవన డర్శ్తు కలోకళన్ను బరుళిసిదను. అవుగళన్ను ఆలంక అలంకరిసిద్దరక్కసీయరు నోలద ధ్రుళ్ళనల్లి బిద్దు ధ్రోరళాడువు. ఆ రాష్ట్రవన ముండవనే ఆనేశగొండు యుద్ధభూమియల్లి నిళిళ్లే యగి కుణిదాడువంతే మాడిదను. ఆక్షణవియలే ఈవ శిరుమూలరుంజూలల్లే ముల్లే షేళక్రమదల్లి భక్తర ఉద్ధారక్కాగియే నేలసిద్దాను. ఆ బళ్ళిద కప్పిలనల్లి దట్టవాగి బెళ్ళెదిరువ బిదిరు మేళ్ళెగళల్లి దొడ్డ జోనిన నగాడుగళు కుంబికోం తిని. వీరబ్బర డోణోదుకొండు ఉద్ధనాగి బెళ్ళెదిరువ బిదిన కొదనళ్లు ఆగిందాగే ఆజోనుగాడిన ధ్రోరభావవన్ను నివరిసువుదు. శీలవ్రుతుల అదన్ను సీళ్ళువుదు. ఆ సీళ్ళెంగళింద జోను స్రవిసి కుంబియాకోడు వుదు. జోనిన నినాదనేయు భగవంతన ఆకర్షకవాద మాధుర్యో దంతే ఎల్లెల్లియూ ధరడి ఆశేధ్వనిసువుదు. మనస్సే, బా, అల్లగే

Gerani Srinivasan

ಪೋಹೋಲ್ ಭವಂಕನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಆಕ್ಕೋನ್ನರಿಯನ್ನು ವಿಡಿಯೋಣ

6. ವಿಡಂಕಲಸ್ತಮರ್ನ್ತವರವಿಣಕ್ತುಯಿಂಱು
ವಿಳಂಗುಕಣಿಕ್ಕಿಳಂಗುಕಂಱು ವಿಸಿಱಿ,
ಕುಡಂಕಲಸ್ತಾಡಿಕ್ಕುರವೈಮುನ್ ಕೊಕಾಕ್ತ
ಕೂಕ್ತವೈಮ್ಮಡಿಕಳ್ತುಮ್ ಕೊಯಿಲ್,
ಕಡಂಕಡಲ್ ಮುಕನ್ತು ವಿಸುಮ್ಬಿಡೈಪ್ಪಿಳಱಿತ್
ತೊಡವರೈಕ್ಕಳಿಱಱಿಂಱು ಮುನಿನ್ತು,
ಮಡಂಕಲ್ ನಿನ್ಱೆಳಿರುಮ್ ಮಲಿರುಞ್ ಕೊಲೈ
ವಣಂಗುತುಮ್ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ.

ವಿಡಮಲಸ್ತಮರ್ನ್ತವರವಣ್ಣೈಕ್ತುಯಿನಾಲುಂ
ವಿಳಙ್ಗುನಿಕ್ಕಿಳಙ್ಗುನಾಲುಂ ವಿಶಲುಂ,
ಕುಡಙ್ಗಲನ್ತಾಡಿಕ್ಕುರವೈಮುನ್ ಕೊಕಾಕ್ತ
ಕೂಕ್ತವೈಮ್ಮಡಿಕಳ್ತುಮಾ ಕೊಯಿಲ್,
ಕಡಙ್ಗಡಲ್ ಮುಕನ್ತುವಿಸುಮ್ಬಿಡೈಪ್ಪಿಳಱುಂ
ತೊಡವರೈಕ್ಕಳಿಱಱಿನಾಲುಂ ಮುನಿನ್ತು,
ಮಡಙ್ಗಲ್ ನಿನ್ಱೆಳಿರುಮಾ ಮಲಿರುಂಜೋಲೈ
ವಣಙ್ಗುದುಮಾ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ.

ವಿಡಮಲಸ್ತ ವಿಡಂ ಕಲಸ್ತು = ವಿಷ ಕುಡಿದು, ಅಮರ್ನ್ತ ಅಮರ್ನ್ತು = ಕುಂಬಿಕುವ, ಅರವು ಅನ್ನೈ ಅರವ ಅಣ = ನಿರ್ವಿಷ ಹಾಸುಕಿ ಯಲ್ಲ, ಕುಯಿನಲುತ್ತುಯಿಂಱು = ಪವಡಿಸಿದ್ದವನು, ವಿಳಮಲ ಕನಿಕ್ಕು ವಿಳಂ ಕಣಿಕ್ಕು = ಬೇಲದ ಹಣ್ಣಿನ, ಇಳಕ್ನಲು ಕಿಳಙ್ಗು = ಎಳೆಯ ಕರುವನ್ನ, ವಿಸಿ ವಿಸಿಱಿ = ಬೀಸಿದವನು, ಕುಡಮಲ ಕಲನ್ತ ಆಡಿ ಕುಡಂ ಕಲನ್ತು ಆಡಿ = ಕೊಂಡಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಡಿದವನು, ಮುನ್ ಮುನ್ = ಮಂದೆ, ಕುರವೈ ಕೂತ್ತ ಕುರವೈ ಕೊಕಾತ್ತ = ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದವನು, ಕೂತ್ತ ಕೂತ್ತ = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಿಯಾದವನಾದ ಎಮ್ಮಡಿ ಕಳ್ತುಮಾ ಎಮ್ಮ ಮಡಿ ಕಳ್ತುಮ್ = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾ, ಕೊಯಿಲ್ ಕೊಯಿಲ್ = ದೇವಾಲಯ, ಕಡಕಡಲ್ ಕುಡ ಕಡಲ್ = ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲಿನಂತೆ, ಮುಕನ್ತು ಮುಕನ್ತು = ಕುಂಬಕೊಂಡು, ವಿಸುಮ್ಬು ಇಡೈ ವಿಸುಂಬುಕಿಡೆ = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಪಿಳಱಿ ಪಿಳಱಿ = ಘೀರ್ಜನಲು, ಕಡ ಕುಡ = ವಿಶಾಲವಾದ, ವರ್ಣ ವಣ್ಣ = ಬಿಳ್ಪಿನ (ಶ್ವೇತ), ಕಳಙ್ಗು ಕಣಿಱು = ಆನೆ (ಗಜ), ಎನ್ನಲು ಎನ್ಱು = ಎಂದು, ಮುನಿನ್ತು ಮುಣಿನ್ತು = ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಡಙ್ಗಲ್ ಮಡಙ್ಗಲ್ = ಸಿಂಹವು, ನಿನ್ಱೆಳಿರುಮ್ ನಿನ್ಱು = ನಿಂತು, ಅದಿರುಮ

Ganesh Srinivasan

ಅಕ್ಷೀರುಂ = ಪ್ರೀಜ್ಞಾನಿಂದ, ಮೂಲಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಾಲಿರುಕ್ಕೋಗಿಂ = ಶಿರುಮೂಲಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರವನ್ನು, ವೆಣಾಜ್ಞುದುಮ ಪಣಾಕು = ಕ್ಕುಂ = ಪ್ರೀಜಿಸಿಕೋಣ, ಪಾ.ಮಡನಂಜೋ ಪುಗ ಮಡರಾನುರುಕ್ಕೋ = ಪಾ ಮೂಢ್ಕ ಮನಸ್ಸೇ.

ಮೂಢ್ಕ ಮನಸ್ಸೇ, ವಿಷವನ್ನು ಕುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಬಿಡದ ಡಾವಿನಂಯ ಪೋಲೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ, ಕೇಲದ ಡಣ್ಣಿಂಗಳಾದ ಎಳ್ಳೆಕರುಳನ್ನು ಕೀಸಿದ, ಕೊಡಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಕೊಂಡು ಕುಣಿದ, ರಾಶಿಶ್ರೇಡಿಯನ್ನಾಡಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ್ಕಶನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಳ್ಳನಾದ, ವಿಶಾಲನಾದ ಕಡಲನಿಂದ (ನೀರನ್ನು) ಕುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಜಿಕರ್ನಿಲು, ವಿಸ್ತಾರನಾದ ಬೆಳ್ಳದಲ್ಲಿ ರುವ ಥಲಗನೇ ಅದೆಂದು ಕೊಂಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಸಿಂಡಿಲು ನಿಂಲು ಮೋಜಿಸುವಂತ್ರ ಶಿರುಮೂಲಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀಜಿಸಿಕೋಣ, ಪಾ. (೬)

ಈ ಕಾಶೂರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಕಾರದ ಕೆಲವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ ಕಿಲಾಪಿ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋವಳ್ಳಾಲಂಗೊ ಡನೆ ವನಕರುಗಳ್ಳಂಬೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಿಂದು ದಿನ, ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆಂದು ಶಂಖಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ, ವಕ್ಕಾಸುರನೆಂಬವನು ಕರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರುವಳ್ಳಮುಂದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಂತಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನರಿತ ಕೃಷ್ಣನು ಗೊಲ್ಲ ಎನ ಎಂಗಾಲುವಳ್ಳನ್ನು ಎಡದು ಸಿರಸಿರನೆ ಕೆರುಗಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಡಕ್ಕಿರದ ಕೋಲದ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ಕರುಬಿದ್ದರಿಸಿನಕ್ಕೆ ಕೋಲದ ಡಣ್ಣಿಗಳು ಡೇರಳ್ಳನಾಗಿ ಬುದುರಿದವು. ಕರುವ್ಯೂಹಿತಿಕ್ಕು. ಇದು ಹಿಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಗೋವಳ್ಳರಲ್ಲಿ ~~ಹಾಕಿ~~ ಕೌಶಲ್ಯ ಪ್ರೌಢನಾವ ಕುಟಿಲತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಾಯ್ತು. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಅನೇಕ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬಲು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಶೋಭಿಸಿದನು. ಇದೆಂದು ದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಕಾಮಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗೋಪಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ನಿಂಲು, ತಾಂಬ್ರಾಮಿಂದ ನಲಿದಾಡಿ, ಗೋಪಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹರ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಣಿಸಿದನು— ಎಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿಗ್ಗಂದು ಪ್ರೀತಿಂದ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಮೂಢ್ಕ ಮನಸ್ಸೇ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ವೀರಮೂಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ! ವಿಷ ತುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವ ಡಾವನ್ನೇ ತನ್ನ ಡಾತಿಗೇರಿಯೂ ಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಭೋಜನದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪವಡಿಸಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವನು. ಅವನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ತರುವನ್ನು ಬೀಸಿ ಎಸೆದು ಕೋಲದ ಮರದಿಂದ ಕೋಲದ ಡಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿದನು. ವಿಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೌಶಲ್ಯ ಪ್ರೌಢನಾಗಿ ಕೌಡದ ಕುಣಿತವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು. ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗೋಪಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಾದ್ದು ಅವಳನ್ನು ತಂತ್ರೋಪಷ್ಟಿ ಪಡಿಸಿದನು. ಈಗ ತಿಪ್ಪಾಲುಂಟೋ

ತಿರುಮೂಲರುಂಜೋಲೈ ಮಲ್ಲೈ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕನಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ. ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ

ತಿರುಮೂಲರುಂಜೋಲೈ ಮಲ್ಲೈಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸುಂದರರಾದ ರುದ್ರಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದು ತಂಪುತ್ತಿಯಂತೆ ಆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲುಗಳು ಸುರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಅವಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುವ ಸಂಕಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಾದ ಮಧ್ಯ ನಗಳ ಪೂರ್ಣಕಾರವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಸುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಕಾವೇರಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಪೂಜಾದನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಕಾರ್ಮುಗಿಲನ್ನು ನುಡುಮಾಗಿ, ಸಂಧದನುಡುಗಿ ಇಂದರ ಪ್ರತಿಪಾಲನನಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾಯಿಂತರಿಯಂದರ ನಾಗಿ ತೋರುವೆವು

7. ತೆಣ್ಣುಕಣವಿ ಪೋಯುಕವಿಂಗಾರ್
ತೆಳಿಂತಿರಳ್ ಪಣಿಂಗಣಿಯುದಿರ,
ತಾಣುಕನ್ತೆರಿಂತ ತುಡಿಂಗಡಲ್ ವಣ್ಣಾರ್
ಣಣ್ಣಿಮುನ್ನಿಡಿಂಗಾಣ್ಡ ಕೋಯಿಲ್,
ವಾಣಕಚ್ಚೋಲೈ ಮರುಕಚ್ಚಾಯಲ್
ಮಾಮಣಿಕ್ಕಲ್ಲರ್ನಿಱೈಂತು,
ಮಾಣುಕರ್ ಚಾರಲ್ ಮಾಮಿರುಂಚೋಲೈ
ವಣಂಗುತುಂ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ

ತೇನುಡನಾವಿ ಪೋಲುಡವಜ್ಞೋರ್
ತೇಲುನ್ದಿರಳ್ ವಿನಜ್ಞಿಯುದಿರ,
ತಾನುಡನ್ದೆರಿನ್ದ ಕಡಜ್ಞಡಲ್ ವಣ್ಣರ್
ಎನ್ನೆ ಮುನ್ನಿಡಜ್ಞಾಂಡ ಕೋಲಯಿಲ್,
ವಾನಡ ಚ್ಚೋಲೈ ಮುರಕಡಚ್ಚಾಯಲ್
ಮಾಮಣಿಕ್ಕಲ್ಲರ್ನಿಱಾಲೈನ್ದ,
ಮಾನುಡರ್ ಚಾರಲ್ ಮಾತಿರುಂಚೋಲೈ
ವಣಜ್ಞುದುಮ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ.

ತೇನುಡನೆ ತೆಣ್ಣುಕಣ್ = ಸ್ನೇಹಕನ, ಪಾವಿ ಪೋಲ್ = ಪ್ರಾಣವು, ಪೋಲ್ ಪೋಲ್ = ಹೋಲಿ, ಉಡ ಉಕ = ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋಲುವಂತೆ, ಅಜ್ಞಂ ಅಂಗ್ಕೆ = ಅಲ್ಲಾಯ, ಓರ್ ಇರ್ = ಇಬ್ಬರು, ತೇಲುಂ ತಿರುಳ್ = ಸುಂದರರಾದ (ಮಧುರವಾದ) ತಿರಳ್ಳಾ ತೀರ್ಥ = ದಿವ್ಯನಾದ, ವಿನಜ್ಞಿ ಪಣಿಂಗಣಿ = ತೇಳಿಯುಡನ್ನು,

ಉದರ ಉಕ್ಕಿರ = ಉದುರಿ ಬೀಳುವಂತೆಯೂ, ಕಾನು ಉಡನ್ದು ಕಾಣ್ ಉಕ್ತ್ರ
ಕ್ತು = ಕಾನೇನಿಂಕೋಳ್ಮದಿಂದ, ಎಂದ್ದ ಗಾರ್ರಿನ್ತ್ರ = ಎನೆದ, ಕಡ ಕಡಲ್
ಕ್ಕಾಟ ಕಡಂಕು = ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲನ, ವರ್ಣ್ಣ ವಣ್ಣಾಣ್ಣ = ಬಣ್ಣದವಲ್ಲ,
ಎನ್ಕ್ಕೆ ಗಾಣ್ಣಾಣ್ಣಿ = ಇಷ್ಟ ವಿಲ್ಲು, ಮುನ್ ಮುಣ್ = ಮುಂದೆ ಇಂಮ ನಿಲ, ಇಡಮ
ಕೊಣ್ಣ ಇಡಂ ರಿಕಾಣ್ಣಾಟ = ನಿಳ್ಳಮಾಡಿಕೊಂಡ್, ಕೋಟಿಯಲ್ ಕೊಯಿಲ್ ಕೊಯಿಲ್
= ನಿಳ್ಳವಾದ, ವಾನ್ ಅಡಮ ವಾಣ್ ಅಕಂ = ಆಕಾಶವನ್ನ ಮನೆಯಾಗಿಕೊಂ
ಡ, ಕೋಟಿಲ್ಲೆ ರಿಕಾಣಿಲ = ಕೋಟಿಲ್ಲೆಗಳ, ಮರಕ್ಕಡ ಚ್ಚಾಯಲ್ ಮರಕ್ಕಕಚ್ಚಾ
ಯಂ = ಮರಕ್ಕಕರ್ಣ್ಣನಳ್ಳ ಬಣ್ಣದ, ಮೂ ಮುಂಗೆ ಮಾಮಣ್ಣಿ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ರ್ಣ್ಣನಳ್ಳ ಡಾನಿರುವ, ಕಲ್ ಕಂಗಳ್ = ಬಂಡೆಗಳ, ಅದರ್ ಅಕ್ಕರ್ = ಮಾನವನಾ,
ನಲ್ಲೇನ್ನು ನ್ರಿಣ್ಣಾರ್ರಿನ್ತ್ರು = ಕುಂಬಿಕೊಂಡು, ಮೂನ್ ಮಾಣ್ = ಜಂಕೆಗಳು,
ನುಡರ್ನ್ರುಕರ್ = ಉನ್ನುಕ್ಕಾ ನೆನೆದಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ, ಶಾರ್ಕ್ಕಾಗಳ್ = ಶಿಪ್ಪೆ
ಅನ, ಮೂ ಉರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಾಣಿರುನ್ರು ಕೊಚಾಲ = ಶಿರುಮೂ ಉರುಂಜೋಲ್ಲೆ
ಮಲ್ಲೆ ಷೇಕ್ರವನ್ನ, ವಣಾಳ್ಳುದುಮೂ ವಾ ವಣಾಣ್ಣುಕ್ತುಂ ವಾ =
ಪ್ರೊಜನೆಂಟಾಣಾ, ಮುಡನೆಂಜೋ ಮಡ ರಿನ್ರುಂರು ಕೊಚ = ಮೂಢ ಮನಸ್ಸೇ.

ಧೇನುಕನ ನ್ರಿಣಾಜ್ಞ ಧ್ರೋಣ (ಅವನದೇಹವು) ಬಿದ್ದು ಚೆದರಿ ಹೋದಾಗ
ವಂಕ ಅಲ್ಲಾಯ ಇಂದು (ಕೃಂರಿಕೆ) ಸುಂದರವಾದ (ಮಭೂತವಾದ) ಇತ್ತೆದ
ಕಾಳ್ಳೆಯಾಡನ್ನುಗಳ್ಳು ಉದುರಿ ಬೀಳ್ಳುವಂತೆ ಎನೆದು ಕಾನೇ ಡಷೆಡಿಸಿ ಎನೆದ
ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲ ಬಣ್ಣದವನು ಇಷ್ಟ ವಿಲ್ಲು ಮುಂದೆ ಇಂದು ನಿಲ, ಮುನ್
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಿಳ್ಳವಾದ, ಆಕಾಶವನ್ನೆ ಮನೆಯಾಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೋಟಿಲ್ಲೆಗಳ ವೈ
~~ಕೋಟಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಕ್ಕ~~ ಮರಕ್ಕಕರ್ಣ್ಣದ ಬಣ್ಣದ, ಕೋಟಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಕ್ಕ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ರ್ಣ್ಣನಳ್ಳ ಡಾನಿರುವ ಬಂಡೆಗಳ ಮಾನವನಾ ಜಂಕೆಗಳು ಕುಂಬಿಕೊಂಡು
ಉನ್ನುಕ್ಕಾ ನೆನೆದಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಚೆಲ್ಲಾದ ಶಿಪ್ಪೆಲಿನ ಶಿರುಮೂ ಉರುಂಜೋ
ಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇಕ್ರವನ್ನ ಪ್ರೊಜನೆಂಟಾಣಾ ವಮೂಢ ಮನಸ್ಸೇ. (7)

ಇಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ
ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಂದಸಿಂದ ಧೇನುಕಾಸುರನು ಪ್ರೇರಿಕನಾದನು.
ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕತ್ತೆಯಾಕಾರವನ್ನು ತಳೆದನು. ಹೊಂಚಾಕಿ ಬೆಳೆದು
ಡನ್ನುಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ ಕಾಳೆಯ ವನದಲ್ಲಿ ಮಿಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಕೃಷ್ಣನಾಗಮನವಾಗಲಿ ಬಂದರು. ಕಾಳೆಯಡನ್ನುನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಆತುರದಲ್ಲಿ.
ಧೇನುಕನು ತನ್ನ ಹಿಂಗಾಲುಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒದೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಬಂದನು. ಆ
ಕಲೇ ಕೃಷ್ಣನು ಕತ್ತೆಯ ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು, ಸರಸರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಬೀಸಿ
ಕಾಳೆಯ ~~ವೃಕ್ಷ~~ ಮರಗಳತ್ತಲೆ ಎಸೆದನು. ಇದರಿಂದ ಧೇನುಕನು ಪ್ರಾಣ
~~ಕಾಳೆಯ~~ ಡನ್ನುಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಉದುರಿದವು.

ತಿರುಮೂ ಉರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲಾದ ಶಿಪ್ಪೆಲು ಬಡಳ್ಳಿರ್ಷ್ಣಕ
ಸುಂದರವಾದದ್ದು. ಕೋಟಿಲ್ಲೆಗಳ್ಳಿ ಮರಗಳು ಮೂಸಲು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು

ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅವು ಮರಕೆಂಪಿನಷ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವಾಗ ಹೂಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಬಂಡೆಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೀಲಿಯ ರತ್ನಗಳಂತೆ ಎಂಬಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಜಿಂಕೆಗಳು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ, ಬಂಡೆಗಳ ಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಕಿಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹುಲ್ಲು ಹೂವ್ವಿನಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ನಲಿದಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ.

ಆಟ್ಟೂರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮೂಡಿ ಮನಸ್ಸೇ, ಸಮ್ಮಿಶ್ರಾಮಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನೀಲನು ಕನಂಬರಾಷ್ಟಿನನ್ನು ಹಂಚಿದನು, ತೊಳೆಯು ಮೂಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳಿದನು, ಅವನನ್ನು ತೊಂದರೆಯು. ಆನಲುದೂರದಣ್ಣಾನಳನ್ನು ಕೊಲೆಮಲ್ಲರು ಜಿತೆಯಿಂದ ತಿಂದರು. ಅವನು ತಡಿಲವಣ್ಣದವನು. ಈಗ ಆ ಕೃಷ್ಣಮಿಯೇ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೆಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಾಲುದ್ಧಾರ್ಥವಾಗಿ ಯೇ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ಬಾ, ಅವನಿಂದರವಾದ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಕೃಷ್ಣಮಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ಉದ್ಧಾರವಾಗೋಣ

8 ಪುದಮಿದು ವಿಸುಂಬಿಲ್ ಪುಣರಿಶೆನ್ರಣವಪ್
ಪೊರು ಕಡಲರವನ್ನೈತ್ತುಯಿನ್ರು,
ಪದಮಿದು ಪರಿಯಿನ್ ಮಿದು ಶಿಣಂ ತುವಿರ್ತ್ತ
ಪಣಿಮುಗಿಲ್ ವಣ್ಣರ್ತುಂ ಕೋಯಿಲ್,
ಕದಮಿದು ಶಿಣತ್ತಕಡ ತೊಡಕ್ಕಳಿಟ್ರಿನ್
ಕವುಳ್ವಲಿ ಕಳಿವಣ್ಣು ಪರುಕ,
ಮದಮಿದು ತೋಲ್ ಮೂಲರುಂಜೋಲೈ
ವಣಂಜ್ಞುದುಮಾ ವಾ ಮಡನೆಂಜೇ.

ಪುದಮಾ ಪುತಂ = ಮೇಡಿದಳ್ಳು, ಮಿದು ಮಿಗು = ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ವಿಸುಂಬಿಲ್ ವಿಸುಂಬಿಲ್ = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಪುಣರಿ ಪುಣರಿ = ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ, ಶೆನ್ರು ಎನ್ರು = ಸಂಚರಿಸಿ, ಅಣವ ಅಣವು = ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ, ಪೊರು ಕಡಲ್ ಪೊರು ಕಡಲ್ = (ಅಲೆಗಳು) ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಅರವು ಅಲ್ಲೆ ಅರವು ಅಣೈ = ಹಿಡಿದಿಡಹಾಗುವಂಥಲ್ಲೆ, ತುಯಿನ್ರು ತುಯಿಲ್ರು = ವಿಹರಿಸಿ, ಪದಮಾ ಮಿದು ಪಕುಂ ಮಿಗು = ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ, ಪರಿಯಿನ್ ಪರಿಯಿನ್ = ಕುದುರೆಯ, ಮಿದು ಶಿಣಮಾ ಮಿಗು ಶಿಣಂ = ಹೆಚ್ಚು ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು, ತುವಿರ್ತ್ತ ತುವಿರ್ತ್ತ = ಕಡೆಗಾಣಿಸಿದ, ವಿಸುಂಬಿಲ್ ವಣ್ಣರ್ತುಂ ಪಣಿಮುಗಿಲ್ ವಣ್ಣರ್ತುಂ = ಕಾಮುಕಿಲ

Garaji Srinivasan

ಬಣ್ಣದವನ, ಕೋಟಿಲ್ ಗೊಂಬೆಯಿಲ್ = ದೇವಸ್ಥಾನ, ಕರಮಾ ಮಿಗು ಕತ್ತಂಮಿಕ್ಕ = ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವ (ಮೆರುತ್ತಿರುವ), ಶಿನತ್ತ ಕ್ಕಿಣಾತ್ತ = ಕೋಪದ, ಕರಮಾ ಕುಡಂ = ಕೆನ್ನೆಯ, ಕರ ಕ್ಕಿಡ = ವಿಶಾಲವಾದ, ಕಳ್ಳಿಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿ ನ್ರಿಣ್ = ಆನೆಯ, ಕಲುಳ್ಳು ಕಮ್ಮಲ್ = ಕಲ್ಲೋಲವಳ್ಳ, ವಲಿ ಮಿಗಿ = ಮೂಸಲವಾಗಿ, ಕೆಳ್ಳ ಕಣ್ಣಿ = ಮದಜಲವನ್ನು, ವಣ್ಣು ಮಣ್ಣಾಡು = ಕುಂಬಿಗಳು, ಪಿರುಕ ಪಿರುಕ = ಕುಡಿಯುವಂತೆ, ಮದಮಾ ಮಿಗು ಮದಂ ಮಿಕ್ಕ = ಮದಜಲವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ (ಧಾರಾಳವಾಗಿ), ಚಾರಲ್ ಕಾರಣ = ಶಬ್ದಿಲನ, ಮೂಲದುಂ ಪೊಲ್ಲೆ ಮಾಗಿ ನಿರುಂ ಕೊಲ = ಬಿರುಮೂಲದುಂ ಪೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರವನ್ನು, ವಣಾಜ್ಞುಮಾ ವಾ ಮಣಾಂಗುಕ್ಕುಂ ಮಾ = ಪೂಜಿಸೋಣಾ, ಮಡನೆಂ ಜೇ ಮಡನಿನ್ರುಂಗಿಕ = ಮೂಢಮನಸ್ಸೇ.

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ~~ಚೆಲ್ಲಿಪೋಗಿ~~ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ, ಅಲೆಗಳು ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಯಿನಾ ಡಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಡಿಸಿದವನು, ಬಡಪಳ ಚುರುಕಾದ ಕುದುರೆಯು ಪ್ರಚ್ಛಿ ಕೋಪವನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿದವನು ಆದ ~~ಕಾ~~ ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಬಣ್ಣದವನ ದೇವಳ ವಾದ, ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯ ಕೋಪದ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಧಾರಿಯುವ ಮದಜಲವನ್ನು ದುಂಬಿಗಳು ಕೂಡಿಯುವಹಾಗೆ, ಆ ಮದಜಲವೇ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಧಾರಿಯುವ ಶಬ್ದಿಲನ ಕಿರುಮೂಲದುಂ ಪೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸೋಣಾ ಬಾ ಮೂಢಮನಸ್ಸೇ. (8)

ಆಟ್ಟೂರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮೂಢಮನಸ್ಸೇ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಡಪಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಲಕಿ ಧ್ವನಿಸಿರುವ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ, ನಿಲಂವೆನ್ನಾ, ಡಾಬಿನ ಡಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಡಿಸಿರುವವನು. ಅವನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾ, ಅವಶ್ಯವಾದಾಗ, ಕುದುರೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಕೋಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ಕೇಶಿಯೆಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದನು. ಅವನೇ ಈಗ ಕಿರುಮೂಲದುಂ ಪೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಭುಜಧಾರಿಯಾಗಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಗಡೆ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮಪಾದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಶಬ್ದಿಲನಲ್ಲಿ ಧಾರಿಯುವ ಸೀರು ಆನೆಗಳ ಮದಜಲದಿಂದ ಕಲಕಿರುವ ಧಾರಿಯುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿನ ಕೋಳಿಗಳ ಹಿಡಿಯುವ ದುಂಬಿಗಳು ಕೂಡಿಯಲು ಬಡಪಳ ಬಂಕವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ಬಾ, ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಉದ್ಧಾರ ವಾಗೋಣ.

೧. പുന്തിയിൽ നഗരത്തു പുക്കുതൊരൈന്റിവർകൾ
ഒത്തുണ പേചവുമുകന്തിട്ടു,
എന്തൈതനുമ്മാണ്ടിണൈമയവർ കൂടിവർ
എണ്ണിമുണ്ടിടുങ്കൊണ്ട കോയിൽ,

ಈಂದ್ರನಪ್ಪಪಾಳ್ವಿನಿಂ ತಾಳ್ದ ಕೀರ್ತಿ ನೀಳ್ದಿಂ
ತಾಳ್ವರಿಯ ಮಕಳಿರ್ಕಳ್ ನಾಲ್ವರುಂ,
ಮಂತ್ರಿರತ್ನತ್ರಿತಯಮುಂ ಮಾಲಿರುಂಕೋಯಿಲ
ವಣಂಗುತುಂ ವಾ ಮಡಮನಂಜೇ.

ಪುದ್ಧಿಯಿಲ್ ಶಮಣರ್ ಪೊಕ್ಕರೆನಲಿವರ್ಕಳ್
ಒಕ್ಕನ ವೇಶವು ಮುಡಸಿದ್ದು,
ಎನ್ನೆಲ ವೆಮ್ಮಾನಾರಮ್ಮೈಯರ್ ಶಲ್ಮೆವರ್
ಎನ್ನಿ ಮುನಿಪಜ್ಞೋಡ್ಡಿ ಕೋಯಿಲ್,
ಶನ್ದನಪ್ಪೊಲಿನೊ ಕಾಲೂ ಶಿನ್ನೆ ನೀಲಿಲ್
ಕೊಲೂವರ್ಕೆ ಮಡಳರ್ಕಳ್ ನಾಲ್ವುಮಾ,
ಮನ್ದಿರರ್ತ್ತಿಲ್ತ್ತೊಂಜುಮಾ ಮೂಲರುಂಜೋಲ್ಗೆ
ವಣಂಗುದುಮಾ ವಾ ಮುಡನಂಜೇ.

ಪುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ ಪುಕ್ಕರ್ ಪುಕ್ಕಿಲ್ = ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ (ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ), ಶಮಣರ್ ಶಮಣರ್ = ಜೈನರು, ಪೊಕ್ಕರ್ ಪುಕ್ಕರ್ = ಬುದ್ಧರು, ಎನಲಿ ಎಂಬ = ಎಂಬ, ಇವರ್ಕಳ್ ಇವರ್ಕಳ್ = ~~ಇವರ್ಕಳ್~~ ಇವರುಗಳು, ಒಕ್ಕನ ಒಕ್ಕನ = (ಶಮಕಶಮಕೆ) ಒಪ್ಪುವಹಾಗೆ, ವೇಶವುಮಾ ವೆಷಭೂಷಂ = ಮಾಣ

ಗಂಧದ ಮರದ ಕೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಬಿಕ್ಕರವಾದ ಶೆಂಬೋತ್ತ ನೀರಲ್ಲಿ, ಎಕ್ಕರವಾದ ಬೇಬ್ಬನ ಡೊಂಕಲ್ಲು ಯಿಂಬಾವಲು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಕಲಂಕ ಶಿರುಮಾ ಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರವನ್ನು ಭ್ರಾಜಿಸೋಣ, ಬಾ, ಮಯೂಡ್ತಮನ (9)

ಬ್ಲೇ.

ತುಳುವರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಮೂಡ್ತಿ ಮನಸ್ಸೇ, ಜೈನರು, ಬೌದ್ಧರು, ಎಂಬ ವರು ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದವರು. ಅವರು ಶಿವ ಶಿವ ಎಂಬ ಪದವನ್ನೇ ಕೇಳಿರದ ಮೂಕರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿನ ವೇದನೆಗಳನ್ನೇ ನಾನು ನೀನು ಅವರ ಅವಿವೇಕದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ. ಅವಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಡ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಶಿವನೇ ಪರಮವಿದೇವಾಸನ ಳಾದ ಅಮರಶಿಲೆಯು ಇರುವುದು. ಈ ಶಿವಮೂ ಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ನೆಲಸಿರುವುದು. ಚಕ್ಕರಬದ್ಧರಿಗಿಂಲೂ ಆಳವಿಲ್ಲು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೇಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರವನ್ನು ಕೋಪ್ರಗಳು ಆ ಕೋಪ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿಕ್ಕರವಾದ ಶೆಂಬೋತ್ತ ನೀರಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುವ ಬೇಬ್ಬದ ಡೊಂಕಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸೇ, ನಾವು ಆ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಭ್ರಾಜಿಸೋಣ ಉಜ್ಜೀವನವನ್ನು ಕಳ್ಳೋಣ.

10. ವಣ್ಣಮರ್ ಶಾರಲ್ ಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋಲೆ
ಮಾಮಣಿವಣ್ಣಾ ವಣಞ್ಞುಮ್.,
ತೊಣ್ಣಾರಪ್ಪರವುಂ ಸೂಡರಾಣಿ ನೆಡುವೇಲ್
ಸೂಳ್ವಯಲಾಲಿ ನನ್ಮಾಡನ್,
ಕಣ್ಣಾಲ್ ನಲ್ವೇಲ ಮಂಗೈಯರ್ ತೊಲವನ್
ಕಾಣ್ಣಿವೈ ಪಾಡುಂ ತುಳುಮಾಡಿಯಾರ್ ಕಳ್
ಆಳ್ವರಿಕ್ಕುರೈ ಕಡಲುಲಕೆ

ವಣ್ಣಮರ್ ಶಾರಲ್ ಮೂಲರುಂಜೋಲ್ಲೆ
ಮಾಮನೀವಣ್ಣಾ ವಣಞ್ಞುಮಾ,
ಕೊಣ್ಣಾರ್ಪ್ಪೈ ಪ್ಪೆರವುಮಾ ಶೂಡರೊಳ್ಳ ನೆಡುವೇಲ್
ಶೂಳ್ವಯಲಾಲ ನನ್ನಾಡನ್,
ಕಣ್ಣಾಲ್ ನಲ್ವೇಲ ಮಜ್ಞೈಯರ್ ಕಲ್ತೆವನ್
ಕಾಣ್ಣಿವೈ ಪಾಡುಮ ತವಮುಡ್ತೆಯಾರ್ಡಲ್ಲೋ
ಆಳ್ವರಿಕ್ಕುರ್ತ್ತೆ ಕಡಲುಲಡೇ.

ವಣ್ಣ ವಣ್ಣ = ದುಂಬಿಗಳು, ಅಮರ್ ಅಮರ್ = ಮುಸುರಿಕೊಂಡಿರುವ, ಶಾರಲ್ ಕಾರಲ್ = ಪರಿಮಳದ ಕಪ್ಪಲಿನ, ಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋಲೆ ಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋ

ಹು = ಕಿರು ಮೂಅರುಂಜೋಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಷೋಡಶ ದಳ್ಳಿನೆಲಸಿರುವ, ಮಾ ಮಣಿವರ್ಣ
ಲೆ ಮಾ ಮಣಿ ವರ್ಣಾರ್ಣಾರ್ಣಾ

కొనసాగుతున్న యుద్ధం - సామ్రాజ్యవాద శక్తుల అనుభవిస్తున్న ఓటమి యన్న అనుభవిస్తున్న ఓటమిని విషయంలో సామ్రాజ్యవాదులు మిత్రులు లేకుండా చేయడానికి యుద్ధానికి సిద్ధమవుతున్నారు. ఆ సమయంలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శక్తులు ఐక్యంగా ఉండాలి, లేకపోతే, ఆ శక్తులు ఓడిపోతాయి.

భగవంతుడి నుండి

భగవంతుడిని ఆశ్రయించి, అతని శరణువేడిన వ్యక్తి మోక్షాన్ని పొందుతాడు, ఓటమిని భగవంతుడి స్వీకరించడానికి మాత్రమే వస్తాడు. ఇదన్న మాట మనం తెలుసుకోవలసింది. ఇదే భగవద్గీత ఎందుకు అంటే ఈ శరణాగతి వాక్యాలు మనకు చెప్పబడుతున్నాయి - ఈ కారణం వల్ల అల్లనే ఈ వాక్యాలను శరణు కోరుతున్నాయి అని 'భగవద్గీత' అని అన్నాడు

వాక్యాలను రచించి పాడిన వ్యక్తి శరణాగతి. ప్రపంచంలో యుద్ధానికి వేలాయుధాలను గుమిగూడి ప్రయోగించి వ్యక్తులను అవసరం లేదు. ఇనుప కవచం ధరించి బంధువులతో కూడిన శత్రువులు అలంకరించిన రథాన్ని ఎక్కిన బిడియము. కొట్లాడిన వీరులతో కూడిన రథం మీద నిలబడిన జనార్దనుడు. ఇంత రాజసానికి సౌర్య, ధైర్య, వీరాత్రమునకు మేళవించిన వ్యక్తి భగవద్గీతను శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ! భగవద్భక్తులకు ఆకారమైన ప్రాణాధారాలను ఇచ్చాడు. అవరన్ను స్తుతించి, శ్రీకృష్ణుడు. భగవద్గీతను భగవద్గీతలో ఆత్మవాక్యాలు మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతూ, భగవంతుని కథల కల్యాణగుణాలను, అలాంటి భూతిని, మనుషుల్లానే బాధలుంటాయి అని భోగాలు పొందటం అవ్యక్తం!

శరణాగతి రచించి పాడిన ఈ వాక్యాలను శరణు కోరుతున్నారు భగవద్భక్తులు, శివుడి ఆదేశం భక్తి యిందలు నిద్దుగా ఈ భూమండలంలో రాజాధిరాజాలకే శక్తి మర్యాదయస్సు గల్గి కొండు రాజ కంశంలో బాధలుకొరే. ఇడలోనే జీవనవు భోగాలు పొందడం బళ్ళ, అవన ముందిన (మరణానంతర) జీవనవు భగవత్ప్రాప్తి పొందడం అమూల్యం అవన్న శాశ్వతానందవన్ని అనుభవించడంలో పిందడం ఇల్ల అనిపిస్తుంది.

అడియనడే: అడివ్యాఖ్య: - మున్నుడి మూక్కుర, ఇల్లే జిణ్ణడ, పిసి పిణ్ణి, ~~మనుష్యలల్ బణ్ణాగుకుళిసి~~, శూర్మెయ్ మూర్ఖణమ, వణ ఇలల్ బణ్ణాగుకుళిసి, విడమ బిడుం, శేసుడన్ మాక్కుకుణ్, ప్రేదమిడు మాక్కుళిక, భోస్డి మాక్కళ్, వణ్డమర్ బణ్ణడమర్, (మూవర్ మూవర్)

పెరియ తిరుమొళి - ఒంబత్తనేయ దశక - ఒంబత్తనేయ తిరుమొళి.

పెరియ తిరుమాళి - ఒన్బదాం పత్తు - ఒన్బదాంతిరుమొళి

9. మూవరిల్ మునే - మూవురిల్ముందు

1. మూవరిల్ముందు ముదల్వన్ ముళు(ఙ్)గార్ కడలుట్కిడన్దు,
పూవలరుందిణ్ణుళ్ పువనం పడైత్తుణ్డుమిழిన్దు,
తేవర్కళ్ నాయకనాత్ తిరుమారిరుంశోలైనిన్ఱ,
కోవలర్ కోవిన్దనై క్కైకాడి యేఱిడ కూడుం(గై)కొలో?

మూవరిల్ మునే ముదల్వనే ముళు(ఙ్)గార్ కడలుట్కిడన్ద,
పూవలరుందిణ్ణుళ్ పువనమా పడైత్తుణ్డుమిழిన్ద,
తేవర్కళ్ నాయకనై త్తిరుమారిరుంశోలైనిన్ఱ,
కోవలర్ కోవిన్దనై క్కైకాడి యేఱిడ కూడుమే కొలో?

మూవరిల్ మూవురిల్ = త్రిమూర్తిగళల్లి, మున్ ముదల్వనే = ప్రథమనాదవను (బడల్ల ముఖ్యను), ముళు మూ(ఙ్)గు = ఘోరక్షణేయింద, ఆర్ ఆర్ = రుంబిరువ, కడలుళ్ కడలల్లి, కిడన్దు = విపడిసి, పూ అలర్ ఉన్దిణ్ణుళ్ సుందరవాద అరళద నాభియల్లి, పువనమా బ్రహ్మాండవన్ను (లోకవన్ను), పడైత్తు = బిడిదు, ఉణ్డు ఉండు = కబళిసి, ఉమిழ్న్దు = హొరక్కే బాకద, తేవర్కళ్ తేవర్కళా = దేవరిగళ (అమరర), నాయకనై నాయకనా = ఒడెయనన్ను, తిరుమారిరుంశోలై తిరుమాలిరుంజోలెయల్లి, నిన్ఱ = నిలిసిరువ, కోవలర్ కోవిన్దనై = గోపాలబందనన్ను, కైకాడి ఏఱ్ = బళ్ళియ బాళే, ఇడ = నడువల్లివళు, కూడుమే కొలో = సేరువళేనో?

త్రిమూర్తిగళల్లి బడల్ల ముఖ్యనాదవను, ఘోరక్షణేయిందలే రుంబిరువ కడలల్లి విపడిసి, సుందరవాద నాభి కమలదల్లి బ్రహ్మాండవన్ను (లోకవన్ను) బిడిదు, ఉణ్డు, మళే అదన్ను హొరక్కే బాకదవను, దేవరిగళిగే (అమరరిగే) ఒడెయను, తిరుమాలిరుంజోలెయల్లి నిలిసిరువవను ఆద గోపాలబందనన్ను బళ్ళియ బాళే నడువల్లివళు సేరువళేనో? (1)

బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర ఎంబవరు త్రిమూర్తిగళు. సృష్టి-స్థితి, మత్తు

Garani Srinivasan

లయు కాయర్గళన్న నివాడదరు. ~~ఇజసే ఆద, పెలరల్లు ఆనిక్కాణాసావ~~
~~ఇన్నవరంకేసు~~ ఇంతహ మూవరాసు కేదక్కే ముంజి, ఇన్నవంకేను ఒబ్బనే
ఆగి, ఎల్లక్కు మూలకారణనాగి, బన్నుముఖ్యవాగిద్దవను. దొడ్డదొడ్డ
అలేగళిందకుంబి అబ్బరవిక్కిరువ వాల్లడలల్లి శేషప్పయనవరాగి వివది
సిద్ధవను అవనే ఆద, అవన సుందరవాద నాళ్కిక్కిములద్లి
ఇకుముఖ బ్రహ్మనన్ను అవనమూలక ఇడియు బ్రహ్మాండవన్ను/సృష్టి
సిదను. ప్రళయకాలబరువవరేగే కన్నసృష్టియన్ను నివర్తనమాడుత్తాబందు,
ప్రళయ కాలబందాగ అదల్లవన్ను ఇట్టుకొండు బిట్టు, మళ్తే సృష్టి
గే అనుకూలవాదువంతే కన్న భూతగళల్లే అడకిట్టన్ను బీజరూపదల్లి
అడగిసిట్టుకొండవను. సృష్టియయితుబందాగ అదన్న మళ్తే దొడ్డ
~~మాడిసి~~ మాడద కర్మధర్మను. దేవకీనగళల్లి జనియసు, వీరమువీద
వాసనగళాద అమరర నివారణెగాగి అవనే. ఒందే శ్లోకదిన్నాగి
అవను అవతరిసి నానాదివ్యాద్భుతలీలెగళిందా జనరన్న ఆశ్చర్యద
గొళిసిదను. ఒందుకడెల, బాలకృష్ణను, దేవకీదేవిగాగి తోరిద
కేలవాద చిరుతీమ మళగియింద బిళ్కూడినగళగాగి సలవుగొంతరులద
~~గోపవళగాగన్ను గోపికెగళన్ను~~ మన్నల్లిద్ద గోపవధిగినయిన్నే
~~ఎత్తుకొండిదు~~ కొంకడియంతే ఎత్తి ఒడిదు, అదరడియల్లి గోపవళరన్ను
గొంతవన్నగళన్ను రక్షిసిదను. దేవకీదేవిను ఇదన్న కండు, నాతి, భగవే
ఇళిదు బందు "ఆ గోపవళర గొంతిందా"నన్ను ప్రోజిసి, రక్షిసిదను.

ఆళ్వారరు దేవళుత్తారే! మదామదమనాద ఆ స్త్రీయియరు తమ్మ
భక్తరన్ను ఉద్ధరిసువుదక్కాగి శిరుమూలదుంజొంతలే మళ్తే మళ్తే శ్లోకదల్లి
పేలసిద్దానే. బళ్ళియంతే కోమలవాగి బళ్లుసివనడువళ్ళన్న
మగళు, ఆ స్త్రీయియరు తడే కూడికొండళొంతే దోతొంతే?

ఆళ్వారరు తమ్మ శిరుమొగలిగళల్లి నన్న మగళు", "యువ
తి", "పిరతియాదనాను", ~~[illegible]~~ ఇత్యాది యాగి ~~నింబిగే~~
నింబొంతెయిసి, దేవళుత్తారే. ఇవెల్లవూ తమ్మ మగళన్ను, తమ్మన్ను
తొరెదుదేళతెంతెళ్ళువుదే ఆనంద ఎనిసుత్తదే

2 புனவாளர் பூம்பொழிலார் எபாண்ணிசூழரங்கநகருள்
மூனவாண, மூவுலகும்படைத்த முதல்மூர்த்தி கண்ணா,
சினவாளர் பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்
ரூன்,

கனைகழல் காணுங்கொலோ கயற்கண்ணியையும்
காரிகையே.

ప్రన్నవళర్ వ్రూమ్బొలుశార్ శోన్ని మొలరజ్ఞనదరుళ్
మున్నవన్నై, మూవులగుమా వొక్కైక్క ముదల్ మూర్తి తన్నై,

శిన్నే వళర్ పూమ్బొలిల్ శుంఱుం శిరు మూ లరుంజోలే సినాలూన్,
కన్నే కటిల్ కాణుం జ్ఞాలమే కయల్ కణ్ణియే మాకాయ్దియే.

పున్నై ఒళిగా = [redacted] నీరడిన్నే మరగళు, వళర్ ఇళగర్ = చిళ్ళరుు
వ, పూ ఒళ్ = సుందరనాద, పూలిల్ పిరాట్టిగళ్ = శోలచిత్రగళింద, ఆర్
ఆర్ = కుంబిదువ, పూన్ని పిరాణ్ణి = కావేరినదియింద, శూలూ
క్రూట్టి = సుళ్ళు వరిదిరువ, అరజ్ఞమా నగరుళ్ అరఙ్గ కిడంద్రు కరుగిన =
శ్రీరంగ నగరదల్లి (శ్రీరంగద దేవాలయదల్లి), మున్నవన్ ముగిళ్ ఇణ్ణ
ప్రిధాననాగిరువవనన్ను (భగవంతనన్ను), మూ ఉలగుమా ళూ ఉలగుం
మూరు లోకగళన్ను, విక్కిర పడై కైత్తవ = విడిద, ముదల్ మూర్తి
కన్నై మూకనుం ఆర్ కైత్తి తిణ్ణిగా = ముఖ్యనాద మూరిగియన్ను, శిన్నై
తిగా = మేనువళ్ళు, వళర్ ఇళగర్ = చిళ్ళెయుత్తిరువ, పూ ఒళ్ = చిత్రిన,
పూలిల్ పిరాట్టిగళ్ = లోకచిత్రగళింద, శూలూ క్రూట్టి = సుళ్ళు వరిదిరువ,
శిరు మూ లరుంజోలే కిరుమాలిరుంశోలై తిరువేంగడం = శిరుమూలరుంజోల
లే మల్లే షేత్రద్దల్లి, సినాలూన్ నిణ్ఱరుళ్ణ = నేలసిరువవనన్ను, కన్నే
కగిణ = చిద్దు మాడుత్తిరువ, కటిల్ కుట్టిగళ్ = కాలందువగళన్ను తిరిసిరు
వవనన్ను, కాణుమూ కోలచోలే కాణుం ఎంగుం = కాణువళ్ళోలే డోలే
శోలే, కయల్ కణ్ణే కయల్ కణ్ణియే = మీనినంతే కణ్ణుళ్ళ, ఎమగే కారి
డ్డియే ఎంబ కారణికదెయ = నన్న ధ్రువనాంయే.

నీరడిన్నే మరగళుచిళ్ళెయుత్తిరువ సుందరవాద కోలచిత్రగళింద
శుంబిరువ, కావేరిచదియిందలి సుళ్ళు వరిదిరువ శ్రీరంగద దేవాలయద
ల్లి నేలసిరువ ప్రిధాననన్ను, మూరు లోకగళన్ను విడిద ముఖ్యనాద
మూరిగియన్ను, మేనుగళు చిళ్ళెయుత్తిరువ చిత్రిన కోలచిత్రగళింద శూలూ
ఉచ సుళ్ళు వరిదిరువ శిరుమూలరుంజోలే మల్లి షేత్రద్దల్లి నేలసిరు
వవనన్ను, ధ్రువ మాడుత్తిరువ కొల్లద వవన్ను ధరిసిరువవనన్ను, మీనినం (2)
శకణ్ణుళ్ళ నన్న ధ్రువనాంయు కాణువళ్ళోలే డోనోలే!

"శూలోకక్కే కుంబోందు కోనరు విడిదిరువుదు శ్రీరంగ షేత్ర.
విచిత్రవాద కావేరినదియింద సుళ్ళు వరిదు, చిత్రగళింద శుంబిరువ సుందర
వాద నీరడిన్నే మరగళ కోలచిత్రగళింద శుంబి ఖడ్డరవ్యవాగిరువ అల్లి
భగవంతను శ్రీరంగరాజనాగి (శ్రీరంగమన్నార్), నేలసిద్దానే. ఆళ్వారరు
శ్రీరంగ షేత్రవన్ను ఆ రీతి ఎలయన్ను నిరూపిసిరుత్తిద్దారే

ద్యౌ, మర్త్య, పాతాళ - ఇవన్ను మూరు లోకగళు ఎన్నువుదు
నాటిగే. ఇదువరెగే బందిరువ వివరణెయల్లి నోడిదరే, ఆళ్వారర
గమనదల్లి "పాతాళ" అథవా "అధోలోకగళు" ఎంబుదే ఇల్లవేనిసు
త్తదే. అవరంతే విసిద్దరాగి భూలోక స్వర్గాది మేలిన లోక, విరమవి
ద - ఇవుగళల్లిరువే ముఖ్య. ఇవన్నే ఇల్లి అవరు మూరు లోకగళు
ఎందు కరెయుత్తిద్దారేనో డోనోలే!

"ಶನ್ಮೆ ವರ್ಧರ್ ವ್ರೊಯ್ಬೊ ಲುಲ್ ಕೂಲಾ – ಕ್ಷಿಣಾ ವಲಾರ್ ಪ್ರುಂ ಪೊಳಿಲ್ ಕ್ಷೂಟ್ಟ" – ಎಂಬುದನ್ನು "ದಟ್ಟವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳು ಬೆಳೆದಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಕೋವಿಲ್ನಿಂದ ನಿಲ್ಲುವವರಿರುವ" ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೌಲ (ಆಲ್ವಾರರು) ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ: ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವನು, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಲಡಗನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು, ತುಳಸಿ ಹಾರ ಅರಳುವ ಜೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಕ್ಷೀರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವನು ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮೀನಿನಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಾಯು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

3. ಉಣ್ಡುಲ ಕೆಳ್ವಿನಾಯುಂ ಒರು ಪಾಲಕನಾಯಿಲಿ ಮೇಲ್,
ಕಣ್ಡುಯಿಲ್ ಕೊಣ್ಡಿಡುನ್ನ ಕರು ಮಾಣಿಕ್ಕ ಮುಮಲ್ಲೈಯ್ಕ್ಕ,
ತಿಣ್ಡಿಱಲ್ ಮಾಕರಿಶೇರ್ ತಿರುಮಾಲಿರುಞ್ಶೋಲೈ ನಿನ್ಱು,
ಅಣ್ಡರ್ ಕೊಳುಂಗೋವಿನ್ನೈಯಿನ್ಱು ಅಱುಕ್ಕುಂಗಾಲೈಣ್ಣುಯಿಲ್ಪಡೆಯೇ.

ಲುಲ್ಡಲಡೇಲಿನ್ನೈಯು ಮೂ ಒರು ಪಾಲಡನಾಲಲ್ಲೆ ಮೇಲ್,
ಕಣ್ಡುಯಿಲ್ ಕೊಣ್ಡಿಡುನ್ನ ಕರು ಮಾಣಿಕ್ಕ ಮುಮಲ್ಲೈಯ್ಕ್ಕ,
ತಿಣ್ಡಿಲ್ ಮಾಕರಿಶೇರ್ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ ನಿನ್ಱು,
ಅಣ್ಡರ್ ಕೊಳುಂಗೋವಿನ್ನೈಯಿನ್ಱು ಅಣುಕ್ಕುಂಗಾಲೈಣ್ಣುಯಿಲ್ಪಡೆಯೇ.

ಲುಲಡೇಲಿನ್ನೈಯು ಮೂ ಒರು ಕೊಳುಂಗೆಳ್ವಿನಾಯುಂ = ಮೆಲ್ಲುಲುಳುವ ಕನಳನ್ನು, ಉಣ್ಡು ಉಣ್ಡು = ಉಣ್ಣು, ಒರು ಒರು = ಅಪೂರ್ವನಾದ, ಪಾಲಡನ್ ಪಾಲಕನ್ = ಬಾಲಕನಾಗಿ, ಆಲ್ ಇಲ್ಲೆ ಆಲ್ ಇಲೈ = ಆಲದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಕಣ್ಣುಯಿಲ್ ಕೊಣ್ಡು ಕಣ್ ತುಯಿಲ್ ಕೊಂಡು = ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ, ಪಡೆ ಉಕ್ರ ತೈ = ಪಷ್ಣಿಸುವವನು, ಕರು ಕರು = ಕಪ್ಪಿರುವ, ಮಾಣಿಕ್ಕಮಣಿ, ಮಲೈಯ = ಬೆಟ್ಟವನ್ನು, (ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳವನನ್ನು), ತಿಣ್ ತಿಣಾಲ್ ಕ್ಷಿಣ್ಱ = ಬಿಡದ ಬಲವುಳ್ಳ, ಮಾ ಮಗ = ಮಡಾ, ಕರಿ ಕೇಶರ್ ಕಾರಿ ಕೇಸರ್ = ಆನೆಗಳು ಜೇರಿರುವ, ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ = ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ ಪೆರುಮಾಳ್, ನಿನ್ಱು ನಿಂಱ್ರು = ನೆಲಸಿರುವವನು, ಅಣ್ಡರ್ ಕೊಮಾ ಅಣ್ಡರ್ ಕೋ = ದೇವತೆಗಳ, ಕೊಳುಂಗೆಳ್ವಿನಾ ಕೊಳುಂಗೆಳ್ವಿನೈ = ಒಡೆಯನನ್ನು, ಇನ್ಱು ಇಂಱ್ರು = ಇಂದು, ಅಣುಕ್ಕುಮ್ ಕೊಲೋ ಅಣುಕ್ಕುಂಗೊಲಾ = ಶೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಳೋ ಇದೇನೋ, ಎನ್ ಗಣ್ = ನನ್ನ, ಆಯ್ = ಆಯ್ದ, ಇಲ್ಲೆಯೇ ಪಿಣಾಪ್ಪ ಡೆಯ = ಆಚರಣೆಯೇ.

ಪೆಳ್ಳುಲೋಕಗಳನ್ನು ಉಂಡು, ಅಪೂರ್ವನಾದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಆಲದೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಪಷ್ಣಿಸುವವನೂ, ಕಪ್ಪುರತ್ನದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳವನೂ, ಬಿಡದ ಬಲವುಳ್ಳ ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ತಿರು-

మూ అరుంజోలల్లే మల్లే షేశ్రద్దల్లి నెలసిరువవనూ, దేవకోగళ్ళ ఒడెయ
నూ ఆద స్వామియస్నిందు నన్న ఆయ్దె ఆభరణా వాదవళు కూడికో (3)
ళ్ళువళ్లోడేగోలే?

ప్రళయ కాలదల్లి కన్న ఇడియ శ్రేష్ఠయన్నే కబళిసువవనూ
అనంతర అవారవాద ఆ కడలల్లి ఆలదలేయ మేలే భోజ్య శేషనాగ
నిద్రిసుత్తా కల్పనళన్ను కళ్ళరియువవనూ భవవంతా శ్రేష్ఠ, సృష్టిగళన్ను
డేగిసూ డాగలయలే అవ్రికిమ ధామధర్త్యవ్రాళ్ళవను స్వామి ఎంబుదన్ను
ఇదు నిజ చింతనీయ

'మూరక్ష' ఎంబుదు నవరత్నగళల్లి ఒందు. అదు శంఖ బణ్ణద.
కంయు (నీలియు) బణ్ణద రత్న ఇంద్రనీలమణి ఎంబుదు. భవవం
శనడేడుశాంతియన్ను ఇంద్రనీల మణియు బణ్ణక్కే హోలిసువుదల్లి.

ఎల్లదేవకోగళల్లి దేవనాగి, ఒడెయనాగి, నివాడుతిరువవను స్వామి - దేవదేవను. శిరుమ అరుంజోలల్లే మల్లే
షేశ్రద్దల్లి నెలసిరువవనూ అవనే

"నన్న ఆయ్దె ఆభరణ" - ఒందు లుక్కమనాద రూపక.
ఆభరణగళల్లి ద్రుడుకే, ద్రుడుకి, బడవర బలే బాళువ, ధరిసిలు
సుందరవాద, శరీరక్కే ఒంతనాద ఒడవెయన్ను ఆరిసికొళ్ళువ డావెయలే
(మక్కళల్లి) బడవర యోగ్యవాదవళూ, శ్రీ ఆదిశేషనుణ్ణిభావనళ
న్నుళ్ళవళూ, అనుపమ లావణ్యావరియు ఆదవళు 'నన్న భ్రమెయలే'
- భవవంతనన్ను ఆశ్రయిసి బందిరువ, అవనన్ను దేరబల్లవళ,
ఒళ్ళెయ ఇత్తేతనన చిత్రణ ఎదు

4. తింగళమ తూయవణ్ణన్ తిగళాగమం మున్ కోణ్డుగన్తై,
పంగయమామలర్ క్కణ్ పరణయెమ్ పరుంశుడరై,
తింగళ్ నణ్మాముగిల్ శేర్ తిరుమాలిరుంశోలై నిన్ఱ,
నంగళ్ పిరానే యినోయి నణుగ్గొలిన్నన్నుదలే.

Ganesh Srinivasan

శిష్టమా అదు ఆయ్ శ్రీఇకుకుం ఆత్తు ఆయ్ = సింద్ద అవకారవన్న కళీదు, అవ్వుణానే అవ్వాణాణ్ = రాషీదన, శిలుల్ ఆడమా శ్రీఇరసు ఆకుం = బలిష్ఠవాద ఎదీయున్న, ముసో మ్రుణ్ = ముందో ఇందుకిల, కేణ్ణు కోణ్ణు = సీళ్ళి, లుడన ఒకన్ను = దృష్టిసిద్ద, వజ్జియమా మలర్ కణా పఇకయుం మలర్ కణ్ణా = కమలదద్రూపినంతో కణ్ణుళ్ళి వనూ, వీరన్నే పరిణా = ఎల్లర్కు అధికనాగి (మేల్బట్టు) ఇరువవనన్ను, ఎమగు ఈం = నమ్మ, వీరంజుడర్కే పరుగుడాగా = వీరంజోళిశిల్పిగి వీనన్ను, శిజ్జళ్ శ్రీఇకుకళా = చంద్రనూ, నల్ నుడి = బిళ్ళియ, మూమువుల్ మగుళిసు = దొడ్డ ముసిలూ, శేర్ కొర్ = కూడికొండిరువ, శిరుమూ అరుంజోళల్లే నినలి శ్రీరుమాలిరుగుడాలి నుణ్ణి = శిరుమూ అరుంజోళల్లే మల్లే షేత్రద్లి నేలసిరువ, నజ్జళ్ నుణుకళా = నమ్మ, బిరాన్నే పిరాణా = స్వామియున్న, ఇనలు ఇణ్ణు = ఇందు, నణుబ్రమా కోల్ నుణుకుం ఏకాగు = నిమిలుపనివళ్గే దేవనో, ఎన నల్ నుడలో ఈణ్ నుడు నుళుకలు = నన్న అందవాద డణోయున్న శ్శవళు!

ఇంద, ఇందు నీల, సింద్ద అవకారవన్న కళీదు బలిష్ఠనాద రాషీదవ ఎదీయున్న సీళ్ళి డృష్టిసిద కమలదద్రూపినంతో కణ్ణుళ్ళవనూ, ఎల్లర్కు మేల్బట్టవనూ, నమ్మ వీరంజోళిశిల్పిగిరేనూ, ~~శ్రీ~~ చంద్రనూ బిళ్ళియ దొడ్డ మేల్మైనళ్లూ కూడికొండిరువ శిరుమూ అరుంజోళల్లే మల్లే షేత్రద్లి నేలసిరువవనూ ఆద నమ్మ స్వామియున్న ఇందు నన్న అందవాద డణోయున్నళ్శవళు నిమిలుపనివళ్గే దేవనో? (4)

కన్న మగనే ఆదరూ, భగవద్భక్తనాద్దరింద, అవనగే - బ్రీజ్ఞాదనగే - ఉంత్రబింకోయున్న కొడుకుర్తిద్ద దుష్టనూ మదాబలిష్ఠనూ ఆదవనిగు ఉంరణ్యాకశిబ్రీ. ఆత్రికరషీకనాద భగవంతను నర-డరి యూపి అవతరిసి, కన్నకేలు నుసురువగళిందలే ఉంరణ్యాకశిబ్రీలిన ఎదీయున్న బనేదు సీళ్ళి చిసిబిటను.

కమలదద్రూపినంతే సుందరవూ విశాలవూ ఆకర్షక్కళ్ళూ ఆద కణ్ణుళ్ళవను అవను - ఆద్దరింద పంకజాషను, పుండరీకాషను స్వామి.

ఇడియు శ్రీష్టిగలే మేల్బట్టు, ~~ఆద~~ ఇరువవను - వీరను.

కొటి కోటి సూర్యర్ష్టు కోటిజస్సిన్ద మేళెయువ చీరం భ్రకాశిసువుదిన్ద స్వామి.

వ్రీనాద చంద్రనూ, దొడ్డ దొడ్డ బిళ్ళియ మోడగళూ గగనదల్లి కూడికొండు శిరుమూ అరుంజోళల్లే మల్లే షేత్రద గొంబయన్న హొత్తిరువరు. అల్లి, భక్తర బద్ధరక్కాగి భగవంతను దివ్యసుందరనాగి నేలసిద్దనే.

"ನನ್ನ ಅಂದವಾದ ಹಣೆಯನ್ನುಳ್ಳವಳು" – ಬಳ್ಳಿಯ ಹಣೆ, ಮುಖ – ಇವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುವು. "ಹಣೆ – ಹುಬ್ಬು' ಎಂಬುವನ್ನು 'ಅದೃಷ್ಟ, ಭಾಗ್ಯ' ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುವರು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳುವವಳು 'ಸುಂದರಿಯೂ ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯೂ' ಆಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಭಗವಂತನಕಡೆಗೆ ಮಾಡುವವರು, ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುವವರು, ಅವನನ್ನು ಸೇರುವವರು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೇ!

5. ಕಾನವನ್ ವೆಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ ಕಣಿಯೇ ಕುಱಳಾಯ್ ನಿಮಿರ್ನ್ದು,
ವಾನಮುಮ್ ಮಣ್ಣಹಮುಮಳನ್ದ ತಿರಿವಿಕ್ಕಿರಮನ್,
ತೇನಮರ್ ಪೂಮ್ ಪೊೞಿಲ್ ಸೂೞ್ ಕಿರುಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋಲೈ ನಿನ್ಱ,
ವಾನವರ್ ತೊೞುತೇತ್ತುಮ್ ವಣಙ್ಗುಮ್ ತೊೞುವಲ್ಲರ್ ಗೊಲೋ.

ಕಾನವನ್ ಕಾಣಾವಣ್ = ದಾನವನ, ವೆಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ ವೆಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣಿನಿಲ್ = ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ, ಕಣಿಯೇ ಕುಱಳಾಯ್ = ಒಂಟಿಯಾಗಿ, ನಿಮಿರ್ನ್ದು = ಬೆಳೆದು, ಇನ್ಱ = ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ, ವಾನಮುಮ್ ಮಣ್ ಅಹಮುಮ್ = ಮೇಲಣಾಲೋಕವನ್ನು, ಮಣ್ಣಾ ಅಹಮುಮ್ = ಭೂಲೋಕವನ್ನು, ಅಳನ್ದ = ಅಳೆದುಕೊಂಡ, ತಿರಿವಿಕ್ಕಿರಮನ್ = ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು, ತೇನ್ ಅಮರ್ = ದುಂಬಿಗಳು (ಜೇನು) ಕುಂಬಿರುವ, ಪೂ = ಸುಂದರವಾದ, ಪೊೞಿಲ್ = ತೋಟದಲ್ಲಿಂದ, ಸೂೞ್ = ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ, ಶಿರುಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋಲೈ = ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಕುಳಿತಿರುವ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈಮಲೈ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ, ನಿನ್ಱ = ನಿಂತಿರುವ, ವಾನವರ್ = ದೇವತೆಗಳ (ಅಮರರ), ತೊೞುತೇತ್ತುಮ್ = ನಮಸ್ಕಾರ, ವಣಙ್ಗುಮ್ = ಪೂಜಿಸುವ, ತೊೞುವಲ್ಲರ್ = ಕೈಮುಗಿಯುವವರು, ಗೊಲೋ = ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇನೋ?

ದಾನವನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನು, ಬೆಳೆದು ಮೇಲಣಾಲೋಕವನ್ನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು, ದುಂಬಿಗಳು ಕುಂಬಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ತೋಟದಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈಮಲೈ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನಾದ ಆದಿದೇವದೇವನನ್ನು (ನನ್ನಮ್ಮಾಯಿ) ಇಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವ ಬಲ್ಲಳೇ ಹೇಳೇ? (5)

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನಾದ ಭಕ್ತನು ಪ್ರಹ್ಲಾದ. ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ದಾನವನೇ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಮಹಾದಾನಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನು. ಭಕ್ತನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದೇ! ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧನಿ

చుదక్కిని స్వామియు అప్పుడే సుందరనాథ కుళ్ళ బ్రహ్మచారియాణి రూపిసొండు ప్రవేశిసిదను. తన్న డిజ్జేగళల్లి మూరే మూరు డిజ్జేగళ నెలవన్న చేడి, అవనింద విడిదు కొండను. ఆ కూడలే, అల్లయే, స్వామియు అద్భుతకారనాగి చెళ్ళిదు, ఇడియ భూమండలవన్న తన్న బిందు డిజ్జెయింద అళెదుబిట్టను. మేలణ ఎల్ల లోకగళన్నూ తన్న ఇనన్నిందు డిజ్జెయింద అళెదుబిట్టను. తన్న మూరనేయ డిజ్జెయన్న బలభద్రవశీయ శలేయమేలరిసి, అవనన్న తన్న ప్రాణాణ్ణనుగ్రహదల్లి ఒళపడిసికొండను. స్వామియు త్రివిక్రమనాదద్దు ఇంతే.

బ్రహ్మాది దేవతెగళిగి, విరమబిద వాసిగళాద అమరరిగి అవను దేవను - ఆదరింద, దేవాధిదేవను

విశాలద కొయిలు కంబలసుత్తాళే: సుందరవాయిద నన్న కొడుగియు శిరుమాలరుంజోలల్లే మల్లే షేశ్రదల్లి నెలసిరువ నమ్మ దేవదేవనే, కేళయువుదు, ఎద్దు, ఆవన శిరువడిగళన్న పూజిసి భాగ్య శాలియాగుత్తాళల్లవే?

6. నేశమిలాదవర్‌క్కుం నిణెయాగదవర్‌క్కుమరియాణ్,
వాశమలర్ పొలిల్ శూళ్ద వడమామదురైప్పిరన్దాన్,
కేశమెల్లామ వణంగుం తిరుమాలిరుంశోలైయే,
కేశవనమ్బిక్కైక్కే యొణ్ణాళ్ కాణలుగుమే.

నేశమా నెకశం = భక్తి, ఆసక్తిగళు, ఇలాదవర్‌క్కుమా ఇలాగె వర్‌క్కుం = ఇల్లదవరిగూ, నిణెయాదవర్‌క్కుమా నిణెయాగదవర్‌క్కుం = నినెయదే ఇరువవరిగూ, అరియాణ్ అరియాన్ = సులభవాగి న్యనల్ల, (దులభవాను), వాశమా వాశం = పరిమళవుళ్ళువ, మలర్ మలర్ద = పూవుగళింద కూడిద (కుంబద), పొలిల్ పొళిల్ = తోటగళల్లి, శూళ్ = సుత్తువరిదిరువ, వడమామదురైప్పిరన్దాన్ = మధురాపురియల్లి, పిలిన్దాన్ పిరన్దాన్ = హుట్టిదవనూ, కేశమా ఎల్లామా కెకశం ఎల్లాం = ఎల్లా దోషగళవదూ, వణంగుమా వణంగుం = నమస్కరిసువ, శిరుమాలరుంశోలైయే = తిరుమాలిరుంశోలైయే మల్లే షేశ్రదల్లి, నిణెయి నిన్ఱ = నెలసిరువ, కేశవన్ కెకశవణ్ = సుందరవాద కేశరాశియున్నుళ్ళ (కేశవ ఎంబ), నమ్బిక్కై నమ్బిక్కణ్ణే = స్వామియన్ను,

కల్లోలే ఏకణ్ణాడ = కలికి మీనినంతే, మిణా రాణా - ఒప్పే
నాద (సుందరనాద), కల్లో కణ్ణాణి = కన్నుళ్ళవళు, కాణువుగ
శేలోలే కాణువుం ఏకాలా = కాణుత్తో ళ్ళోగే డోనోలే?

భక్త ఆపత్తన్నళు ఇల్లదవరంతా, నేనేయిదవరంతా దుర్లభ
నూ, వరిమళసువ దూరళింద కుంచిద కోలాహళింద నుత్త వరిదిరువ
మధురాపురియల్లి దృష్టిదవనూ, ఎల్లా దేశదళవరిగా నమస్కరిసువ
శిరుమూరుంజోలలే మేలే షేత్రదల్లి నేలసిరువనూ, సుందరనాద
క్షేత్రరాశియుళ్ళ; కేశవ ఎంబ స్వామియన్న కొంచే మీనినంతే ఒప్పే (6)
నాద కణ్ణుళ్ళవళు కాణుత్తో ళ్ళోగే డోనోలే?

భవబంధనన్న విడియబేకెందు అవనన్న ఒలిసికొళ్ళబేకెందు
ఆపత్తియుళ్ళవరు అదక్కే కక్క తీమిగళన్న మాడుత్తిద్దరల్లి ఆదరళుళ్ళ
వరాగి ఇరువవరంతే భక్త డింభిగళు హాగల్ల. భవబంధన విమోచ
నళన్న జపిసుత్తిదు, ధ్యానిసుత్తిదు, కీర్తిసుత్తిదు, స్వామియు కల్యాణ
గుణగళ ఎడెబిడదే చింతిసుత్తిదు - ఇవుగళింద భవబంధనల్లి చిత్తయు
నిలుకదేయాడువుదు. ఈ బగెయ డుంబలల్లే ఇల్లదవరంతే భవబంధను
ఒలియువుదాదరి హేగే? అవరంతే స్వామియు దుర్లభనల్లవే.

కొయి డుంబలసుత్తిళే: మధురానగరియల్లి శ్రీకృష్ణనాగి
అవతరిసిదవనూ, సుందరనాద కేశవరాశియుళ్ళవనూ, 'కేశవ' ఎంబ
హెసరినింద ప్రసిద్ధనాదవనూ, ఎల్ల దేశద జనరిందలూ కొండాడిసికొ
ళ్ళువవనూ, శిరుమూరుంజోలలే మేలే షేత్రదల్లి నేలసిరువవగి
ఆద భవబంధనన్న మీనినంతే ఇత్తీచిన చంచలవాద సుందరనాద కణ్ణిగ
ళింద నన్న రక్షిసియు కాపాడుత్తిళ్ళల్లవే హేగే!

7. పుళ్ళిణ వాయ్పిళన్దు పారుమాకరిగాం పాచిక్కు,
కళ్ళచ్చకడుగాదక్క కరుమాణిక్కమామలైయ,
దెళ్ళరువిగాళిక్కుం శిరుమాలిరుంశోలైనిన్ర,
వళ్ళలై వాణుదలాళ్ వణంగిక్కిడందాళ్ వల్లవర్ కోలో.

పుళ్ళిణే పుళ్ళిణా = పక్షియ, వాయ్ వాయు = బాయన్న, పిళన్ద
పిళన్దు = సీళిదవను, పారు పారు = హోరాడువ, మూర్ఖ మాకరి
= ధలనద, పొయ్యు గాంభీర్య = దంభవన్న, ఒశిత్తు ఏళిక్కు = మురిదు
బాకిదవను, కళ్ళమ కణ్ణాం = వంచనేయ, శదగు చగు = శకటవన్న,

లుబ్ధేశ ఉణాక్షక్షక = ఒదిదవనూ, శరు మురారేశ్మమా కరుమాణిక్కకుం = కరియ మూరారేశ్వద, మురు ముల్లే యల్లే మాలిణాయ = దొడ్డ బిల్వవన్ను, కళ్ళ రక్షరా = శిళియూద, అరువి అరువి = బిల్వదల్లోళగెళ్ళు, కొలుక్కమా రికాళ్ళిక్కుం = కరియుత్తిరువ, శిరుమూ అరుంజొళల్లే ముల్లే షేత్రదల్లి, క్కిరుమాలిరుక్కుశోలు = శిరుమూ అరుంజొళల్లే ముల్లే షేత్రదల్లి, నినాయి నిర్ణార = నలసిరువ, వళ్ళల్లే ఖణ్ణాశెలు = విరము లుదారి యన్ను, వాళ్ళ నుదలాళ్ళు ఖణాల్ నుకైలాగా = శేజస్సినంద కొండద ఉణాయిళ్ళవళు వదాళ్లు ఖణాకుకి = నమస్కరిసు, కొలి వల్లళ్ళ కొలుళు రిక్షాళ్ళ ఖబ్బలగా = వ్రోజవిబల్లళ్లోడబేకేనో?

విషయ చాయన్ను సీళిదవనూ, ళోరాడువ కిలనద దంతవన్ను ముందవనూ, వంచనేయ శకటవన్ను ఒదేదవనూ, కరియ మోణి క్యద దొడ్డ బిల్వదంథవనూ, శిళియూద బిల్వద ళోల్లెగళ్లు కరియు వ శిరుమూ అరుంజొళల్లే ముల్లే షేత్రదల్లి నలసిరువవనూ, ఆద ద్దాామియన్ను కేజస్సినంద కూడిద నన్ను ళ్రీడుగాయి నమస్కరిసి వ్రోజనబల్లళ్లోడబేకేనో? (7)

శ్రీకృష్ణావతారద కేలవు ప్రేరణంగళన్ను నూ ఇలిల్లదే: బకవిషయ రూపిదల్లి కొల్లలు బంద బకాసురన కొక్కన్ను కడెదు, అనలు, సీళి, కృష్ణను అవనన్ను కొండుడాకిదను.

మద్దుర్గే ధనుయూద్ధక్కెందు బంద కృష్ణనన్ను కంసనాగలల్లే కొల్లలు సిద్ధవాగి సంకిద్ద, ళోరాటదల్లి నురారు, కువలయూపవ వేంబ మద్దానేయన్ను కృష్ణను దివ్యశేనదింద ఎదురిసు, అదర దంత వన్నే మురిదు, అదరిందలే ఆ ఆనేయన్ను కొండుడాకిదను.

కృష్ణను ఇన్నూ ఎళ్ళియవగు. ఆన శకటనేంబ రాక్షసను బండియ రూపిదల్లి, వంచనేయిందలే బందు నిన మేలే ళోరళ్ళ కొల్లలు బందాగ, మగువ కెన్న పిబ్బ కాలన్ను రూపిసి, శకటనన్ను ళ్రీడి ళ్రీడి మాడిదను.

ఇంద్రనీల మణియ బిల్వన్నే ఎంబంతే భ్రాజిసువ దేహకాంతియుళ్ళవను ద్దాామి. సుందరవాద ఆకర్షకవాద దేహకాంతియుళ్ళవను ద్దాామి.

రమ్యవూ వింశుద్ధవూ ఆద శిరుమూ అరుంజొళల్లే ముల్లే షేత్రదల్లి నలసిరువ విరముకామూర్తినాద ద్దాామియన్ను శేజస్సు నమురివుళ్ళ నన్ను ళ్రీడుగాయి నమస్కరిసు ళ్రీజనిరువళ్లోడబేకేనో — ఎందు డంబిలదల్లి కేళిదే కాయి.

8. ಪಾರ್ಥನುಕ್ಕನ್ರುರಿಪ್ ಪಾರತತ್ತೆರುತೇರ್ ಮುನ್ ನಿನ್ರು,
ಕಾತ್ತವನ್ರನ್ನೈ ವಿಂಡೋರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕ ಮಾಮಲೈಯೈ
ತೀರ್ತ್ತನೈಪ್ಪುಂ ಪೊಳಿಲ್ ಸೂೞ್ ತಿರುಮಾಲಿರುಞ್ಜೋಲೈ ನಿನ್ರ
ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ಕೈತ್ತೊೞುವುಂ ಮುಡಿಯುಮ್ ನಾ�ಗಾಯ್ ಎನ್ ಮನ
ಪ್ಪುೞಿತ್ತಿಕ.

ಪಾರ್ತ್ತನುಕ್ಕನ್ ಅರುಳಿ ಪ್ಪಾರತತ್ತೇರ್ ವುನ್ ನಿನ್ರಾಯ್,
ಕಾತ್ತವನ್ ಅನ್ನೈ ವಿಂಡೋರ್ ಕರು ಮಾಣಿಕ್ಕ ಮಾ ಮಲ್ಲೈಯೈ,
ತೀರ್ತ್ತನೈ ಪ್ಪೂ ಮೆೞಿಲ್ ಶೂೞ್ ತಿರುಮಾಲಿರುಞ್ಜೋಲೈ ನಿನ್ರಾಯ್,
ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ಕೈತ್ತೊೞುವುಮ್ ಮುಡಿಯುಮ್ ನಾಗುವತ್ತೇ ಕೊಲ್? ಎನ್ ಮೊೞಿ
ಕುಲಿತ್ತಿಡಾಯ್.

ಪಾರ್ತ್ತನುಕ್ಕು ಪಾರ್ತ್ತನುಕ್ಕು = ಪಾರ್ಥನಿಗೆ, ಅನ್ರು ಅಂ
ದು, ಅರುಳಿ ಅರುಳಿ = ಕೃಪೆಮಾಡಿದವನಲ್ಲ, ಪಾರತತ್ತು ಪಾರ
ತ್ತು = ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಒರು ತೇರು = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ತೇರ್
ಮುನ್ ತೇರ್ಮುನ್ = ರಥದ ಮುಂದುಗಡೆ, ನಿನ್ರು ನಿನ್ರು = ನಿಂತು,
ಕಾತ್ತವನ್ ತನ್ನೈ ಕಾತ್ತವರ್ ತನ್ಮೈ = ರಕ್ಷಿಪವನನ್ನ, ವಿಂಡೋ
ರ್ ವಿಣ್ಣೋರ್ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ (ಅಮರರ), ಕರು ಮಾಣಿಕ್ಕ ಮಾ
ಮಲ್ಲೈಯೈ ಕರು ಮಾಣಿಕ್ಕ ಮಾ ಮಲೈಯ = ಕಂಯು ಮಾಣಿಕ್ಯದ
ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂಥವನನ್ನ, ತೀರ್ತ್ತನೈ ತೀರ್ತ್ತನೈ = ಪವಿತ್ರನನ್ನ,
ಪೂ ಮೆೞಿಲ್ = ಸುಂದರವಾದ, ಪೊಲಿಲ್ ಪೊಳಿಲ್ ಪೊಳಿಲ್ ಪೊಳ

కానుయూర యూర మేలే యుద్ధ మూడచోకానదే యేందు నోడిద అర్జుననిగే ధృతిశక్తియిత్తు. భ్రాంతియిడియితు. కానుమూడువుదు కప్పేయను కోడలే అవను కాంతియవన్ను కొల్లబేకు 'ఇన్న యుద్ధ మాడేను' ఎందు సన్నద్ధనాదను. ఆగ శ్రీకృష్ణను అవన దివ్యరథక్కే కారథియాగిద్దను. అర్జునన మనస్థితియన్ను అరిత కృష్ణను, యుద్ధారంభదల్లియే అర్జుననిగే గీతోపదేశవన్ను నీడిదను. ష్రీకృష్ణ నాగి, మానవనాగి, అవను మూడచోదక కర్తవ్యవన్ను మాడియే తీరబేకేందు, అదక్కాగి ఎందు యుద్ధవు నోడబారదేందు, అదర భీభత్సవన్ను కురిత ఎంతిరలే బారదేందూ నిష్కామకర్మయోగవన్ను ఉపదేశిసి అవనిగే కైకొళ్ళలు హేళిదను. అర్జునను మత్తే యుద్ధక్కే సిద్ధనాదను, విజయియాదను ఇదల్లా కారథియాద శ్రీకృష్ణన కైచలనదిందలే నడెయితు.

9. బలం పరియాళియిణ బణ్ణదవర్ కిరీటోణాన్నణ్ణిణ,
పులం పరిన్నూలవిణ పొణిసిద వేణుగాన వేణియిణ,
కులం కియలాగుడియ కిరుమా అరుంజోళల్లే నిన్నొళు,
నలన్ కికళ్ నారాణిణ నణ్ణుగు గోపాలణ్ణనల్లదే.

బలమొరి బలం పరి = బలవుళ్ళవనన్ను, ఆళియనే ఆళియిణ = చక్రవన్ను ధరిసిరువవనన్ను, బణ్ణద ఆర్ బణ్ణ ఆర్ = భేద మాడదే, కిరీట కీరగళు = బలష్టవాద, కోళల్ల నే శనే బె కిరీటాణాన్ కిణ్ణిణ = కోళుగళుళ్ళవనన్ను, పులమ పులం = వేదగళన్ను, పొరనూలవనే పరిన్నూలవిణ = యజ్ఞోపవీతవన్ను ధరిసిరువవనన్ను, పొలుల్ పొణిసిల్ = కోళిగళ, వేణుగాన వేణు = వేణుగళుళ్ళవనన్ను, వేణియనే బెరళియిణ = వేణుగళింద కిళియువవనన్ను, శలవు కులం = నాదవే, ఇయల్ కియల్ = నడవళి భీభత్సవాగిరువ, ఆలు ఆరు = నదిగళన్ను, ఉళ్ళవు ఒడియు శూరిరువ, కిరుమా అరుంజోళల్లే నిన్నొళు కిరుమాగిరుత్ కోవిల నిన్ర = కిరుమా అరుంజోళల్లే మలగి ష్రీకృష్ణన్ను నోడుత్తా, నలమ నిలం = కిరుచిత్యాణ గుణగళల్లి వర్ణిసిదంతే 'శఠలా కిళకళ్ = బళ్ళనువ

Gani Srinivasan

నారణనై నారాణాణా = శ్రీమన్నారాయణనన్ను, నణుఱ్ఱుమూ
ఈుల్ నణ్ణుఙ్కుం ఙికాల్ = నీంకళ్ళువళ్ళగే డోనగోల,
ఎన్ నల్ నుదలే ఈణ్ నరు న్రుక్కలె = నన్న ఒళ్ళియ డగో
యుళ్ళవళ్ళే (నన్న నిందరియాద భాగ్యవశియలో)

బలవుం శంఖవన్నూ చక్రవన్ను ధరిసిదవనన్ను, భట్టాద్
రూనే బలష్ఠవాద కోళళుగళుళ్ళవనన్ను, వేదగళన్న యజ్ఞం
దివిశేషవాగి లుళ్ళవనన్ను, కోలబ్రగళ శిరువేంకటగిరియల్లి నెలసి
రువవన్ను, వేదగళింద శిళియలక్కవనన్ను, నాదవే నిడజ్జీభా
వవాగిరువ నదిగళన్నుళ్ళ శిరుమూలరుంజోలల్లి మల్లశేష్ఠశ్ర
దల్లి నెలసిరువవనన్ను, శిరుకల్యాణ గుణగళింద శోభిసు
వవనాద శ్రీమన్నారాయణనన్ను నన్న నిందరియూ భాగ్యవశి (9)
యు ఆద ప్రకారాగియు 'నీంకళ్ళువళ్ళగే డోనగోల?

కాయి కుంబలగిక్కళే: స్వామియు బలవుం శంఖవన్ను ధరిసిదవన్ను చక్రవన్ను ధరిసిద్దానే. అవన కోళళూగళు అత్యంత దృఢవూ బలష్ఠవూ ఆదవు. వేదగళన్ను కూడిసి మూడిదంయజ్ఞోపవీతవన్ను ధరిసిద్దానే. వేదగళ బివరణే యిందలే అవను శిళియలక్కవను. బకుల కల్యాణగుణగళింద శోభిసుత్తిద్దానే ప్రశాంతరమ్యవాద శిరువేంకటగిరియల్లి నెలసిరువవనూ, కలకలనాదవన్ను నిదజ్జీభావవాగి లుళ్ళ విశిష్టవాద నదిగళు హరియువ శిరుమూలరుం యుణనన్ను నిందరియూ భాగ్యవశియూ ఆదనన్ను ప్రకారాగియు కూడికొళ్ళువళ్ళగే డోనగోల?

వేంకటేశ్వరనాద శ్రీమన్నారాయణనన్నే పూజనీయరేందూ అవనొం అవన కృపెయింద లుద్ధారవాగిళ్ళబేకేందూ ఆలోచిసువవరు ఇల్లి డోళ్ళుత్తిద్దారే.

10. కేడఱ్ఱ కరియవణ్ణై తిరుమాలిరుఞ్చోలై నిన్ఱు,
ఆడఱ్ఱ పఱవైయణ్ణా అణియాయిఴై కాణ్బదుమన్ఱు,
మాడక్కొడి మదిళ్ శూழ్ మంగైయర్ కలికన్ఱి ఞానత్,
పాడల్ పత్తుం వల్లవర్ పరమన్ అడిక్కీళిరుప్పారగళే.

కేడఱ్ఱ కరియవన్నై తిరుమూలరుంజోలల్లి నినోలి,
ఆడఱ్ఱ పఱవైయన్నై అణియాయిలల్లి కాణువేనాగి,
మాడక్కొడి మదిళ్ శూழ్ మంగైయర్ కలికన్ఱి ఞానత్,
పాడల్ పత్తుం వల్లవర్ పరమన్ అడిక్కీళిరుప్పారగళే.

కేడఱ్ఱ = ప్రాణుకళొండు హోగదువవరంతే, అదియవన్నే కరియవణ్ణై = దుర్లభవాదవనన్ను, తిరుమూలరుంజోలల్లి నినోలి తిరుమాలిరుఞ్చోలై నిన్ఱు = తిరుమూలరుంజోలల్లి మల్లశేష్ఠశ్ర దల్లి నెలసిరువనన్ను, ఆడఱ్ఱ ఆడల్ = జయగళన్నువ, పఱవైయన్నై పఱణవు

యిణా = వీషయిడియనన్న (వీషవాదనన్ను), అనో టియ్ అణా = ఎ
ట్ = నిందర్వాసిరువవళ్ళు, ఇల్లో తిణ్ణి = ఆచరణవళ్ళన్ను ధరిసదవ
ళ్ళు, కాణుమా కాణ్ణుడం = సోలడువళ్ళు, ఎనోయి రాణ్ణు = ఎందు,
మూరమా మాడం మడడి మనేవళ్ళిండ్లు = ధ్వజవళ్ళిండ్లు,
మదిళ్ళో మళ్గిల్ = కోటెచోయిందలు, శొట్టు క్రుష్టి = నిల్కు వరిదిరువ,
మజ్జైయుర్ మంణాకయార్ = శిరుమంత్రనాడినవర్, శలకనోయి కుణి
కణ్ణి = శలిద్దంసియు, శొన్న రికాణ్ణా = డోళిద, వాడల్ పాడల్ =
డాడిన, వీనువల్ పణ్ణువల్ = శవికెయ, నీర్కు మూ పత్తుడం = డళ్ళిమూ
(డక్కు వాశురవళన్ను), వీయల్వార్క్కు పయిల్వార్ క్కు = అభ్యానీమూ
డువవరంగే, ఇల్లవ్వె పావజ్జళే తిసలి పాయిణు కరెగా = పావీవళ్ళం
ఇల్లవాగుత్తవే.

ధ్రువకుకొండు ధ్రోణువవరింద దుర్లభనాదవనన్ను, శిరుమూల
రుంజోల్లే మల్లె షేత్రద్దల్లి నెలసిరువవనన్ను, జయవళ్ళిదువ కృష్ణయ
ణికెయనన్ను నిందరియూ ఆచరణవళన్ను ధరిసిరువవళ్ళూ కాణువల్లు
ఎందు మడడి మనేవళ్ళిందలూ, ధ్వజవళ్ళిందలూ, కోటెచోయిందలూ
నిల్కువరిదిరువ శిరుమంత్ర నాడినవర శలిద్దంసియు డోళిద డాడిన
శవికెయు డర్తనన్ను అభ్యానీ మాడువవరింద పావీవళ్ళం ఇల్ల. (10)

ఇదు ఈ శిరుమొలియ కడెయు వాశుర. "నిందరియూ యారెవన
వరియూ ఆచరణా భూషణవళ్ళు తిదకన్న మనవళ్లు శ, అవర ప్రియుశవు
నన్ను (కృష్ణనంతెనన్ను) అశీవవాగి వ్యామోహదగొండు, అవనన్ను కూడుకొ
కొండు భోరట్టు హోదవళ్ళల్లా! అవళు శిరుమా అరుంజోలల్లి మల్లి
షేత్రదల్లి నెలసిరువ కన్నప్రియుశమునన్ను కండళ్ళోడోగోలే? అవ
ననే ఎరగిదళ్ళోడోగోలే? అవనన్ను మూజిసిదళ్ళోడోగోలే? అవనన్ను
డనే కూడికొండళ్ళోడోగోలే?" ఎందల్లా డంబలయిమ్మయు శిరుమా
లియు మొదల ఒంబిల్లు వాశురవళ విషయ. కొయిలే కన్న మనవళ
గాఢప్రేమద విషయవాగిన అరివాగిదే. కన్నప్రియుమనన్ను అవళు కూడి
కొండరే బారదు. ఎందెందివే అదు నడెయిలు ఎంబుదంబల అవళిగే.

కొయిలయ మనస్సినే నిజవాగి ధ్యానవన్ను కరువంతాద్ద డక్కనే
యు వాశుర (కడెయ వాశుర). "ఎల్లరిగింతలల్లా అనోగొండు శనక నం
వన్నళాద కన్నెయు శిరుమా అరుంజోలల్లి నెలసిరువ కన్న
ప్రియనోడనే కూడికొండళ్ళు" ఎంబ నిర్ధారద మూరదు! ఇదు కొయిలే
కరవన్ను మనళిగే ఆనందవన్ను కరుణిసుత్తదే.

వాశురద కొయిలియంతే 'కృష్ణనంతెనన్ను కూడికొళ్ళ బేకెంబ
బిడద డంబలవన్ను', మనళంతే 'అదక్కే బేకాదద్దన్నెల్లా సిద్ధమాడిసి
కొండు, కన్నప్రియుశమునోడనే కూడిరలే కీరులేనెంబ దృఢనిశ్చయ'

వన్నూ ఖడేదు, భక్త్ నాదవన్న శన్న బ్రయుళ్ళగళన్న (మనళంతే) బిడదే నడసిదరే, ర్యాడుకుక్కో ఛోఁగు వవరంతే దులభనాగిద్ద భగవంతనన్న యేరు వుదరల్లి సందేహవిల్ల – ఎంబుదన్న ఈ శిరు మేలియ 'ధ్వని' ఎన్న బహుదల్లవే?

భక్తను భగవంతనన్న పదమీపిసబేకు. అవనన్నే నమ్మ నాగి ఎరగబేకు. అవన కిరుపడిగళన్న శ్రయిసబేకు. అవన ళన్న వూజిసబేకు అవనగుణగానమాడబేకు — ఇవిష్టనుష్ఠ శప్పదే, దృఢమనస్సిందనడసువుదరింద, భగవంతన శ్రీరక్షే వాశ్రయాగి అవనన్న కూడికొళ్ళబహుదు — ఎంబ 'కాయి-మనళ విషయద మూలక భగవంతనన్ను ఒలిసికొళ్ళువ బగెయన్న ఈ దాశరథళు మోహిసుత్తవను, శ్రీయను. రాజభక్తి, దేశభక్తి, భగవద్భక్తియన్నుళ్ళ శిరుమంత్రవేనాడిన జనర ఒడెయను. వీ శర గళు కవికాకోశల్యదింద కూడి మధురవాగి హాడబల్లవరాగిద్ద రంజకవాగివే. ఈ దాశరథళన్న హృదయంగమవాగి హాడుత్తిద్ద సుళ్ళి, హేళిద విషయవన్న చిన్నాగి శిళిదు, అభ్యాసమాడి, హాగే నడెయువుదన్ను అరిత భక్తర వీవిధగళల్లి వ్యాకులనాగువుదు. అవరు కాయ వాచా మనసా విశుద్ధరాగి, భగవంత నక్రపేయే వాశ్రయిసుత్తారే. ఇదే ఈ శిరుమొత్తిన భిలపు!

అడియనడే: ఆడియారు: — మూవరిల్ల ఒబ్బరిగె, బిన్నేత పిణ, లడ్డు ఉణ్డు, శిష్టమిదు తిన్దుకమక్కు, శానవన్ కాణువుదిల్ల, నేశమూ ధర్మచింతనే, బిళ్ళిన్నేత పుణ్యగిణ, వార్తెయన్ను బార్కత్తెయణ్ణుగె, వలమురి విలంపురి, కేడలూరు కెడబేకు, (ఎల్లర ఆనుకరణే)

19/12

పెరియ తిరుమొళి - ఐంబత్తునాలయిరత్తు - నాల్తొళై తిరుమొళి.

పెరియ తిరుమొళి - ఒన్బదాం పత్తు - పత్తాందిరుమొళి

10. ఎళ్గళిమ్బిలుమ్ - ఎంగళానం పిరాన

1. ఎంగళానం మిరైయెం పిరాన్
తిమయోర్క్కు నాయగన్, ఏత్తడియవర్
తంగళ్తం మనత్తు ప్
పిరియా తరుళ్ పురివాన్,
పొంగు తణ్ణరువి పుతం శెయ్యప్
పొన్ కళే శిదఱ ఇలంగైయాళి,
శెంగమల మలరుమ్
తిరుక్కోట్టి యూరానే.

ఎళ్గళ్ ఎంగళ్ = నమ్మ, ఎమ ఇఱైవనే ఎం మిరాన = నమ్మ పరమేశ్వరనూ, ఇమ్మైయోర్క్క తిమయోర్క్కు = నిత్యసూరిగళిగే, నాయడన్ నాయగన్ = నాయకనూ, వీడు ఏత్తడి = స్తుతిసి, (స్తుతిసువ), అడియవర్ తంగళ్ = భక్తర, తమ అడియవర్ = భక్తర, తంగళ్ తమ తంగళ్ = తమ్మ తమ్మ (అవరవర), మనత్తు మణత్తు = మనదల్లి, పిరియాదు పిరియాదు = అగలదంతే ఇరువంతే, అరుళ్ పురివాన్ అరుళ్ పురివాన్ = కృపే మాడువవనూ, పొంగు పొంగు = లుక్కి హరియువ, తణ్ణీర్ తణ్ణరువి = తంపు వాద, అరువి అరువి = చిక్కద ఝరిగళల్లి పుతం శెయ్య పుతం = అద్భుతవన్ను మాడువహాగే, పొన్ పొన్నళే పొన్ కళే = అందద పొన్నన్నే (పొన్నన్నే), శిదఱ శిదఱ = ఎరచిక్కలు, ఇలంగు ఇలంగు = హొళెయువ, ఇళ శెంగళ్ = కోజన్నగళు, శెంగమల = తమం = శోభే, తమలమ కమలం = తమలవు, మలరుమ మలరుమ్ = అరళువ, తిరుక్కోట్టియూరానే తిరుక్కోట్టియూరాన = తిరుక్కోట్టియూర ఎన్ద స్థలవియలే.

నమ్మ ఆశ్రీయనాద ఒడెయనూ (స్వామియూ), నమ్మ పరమేశ్వరనూ, నిత్యసూరిగళ నాయకనూ స్తుతిసువ భక్తరంతే అవరవర మనదల్లి అగలదంతే ఇరువంతేయే రూపమాడువవనూ, లుక్కి హరియువ శరీరద

చేట్యద డ్రోళ్ళకళ్లు అడ్డుకవన్నో మూడువ డాళో డ్రోన్నున్న ఎరిఒత్తివ్వడాళో, డ్రోళ్ళరియువ కేఒబ్బన్నున్నళ్ళ కొండావరియు అరళ్లుళ్ళిరువంథ శిరుళ్ళో ఒటియూరిన స్వామియుళో (1).

శిరుమంతరుంజోలల్లే షేళ్రప్రదంద ఆళ్వార్లరిన శిరుళ్ళోటియూరు ఎంబ మళ్ళొందు షేళ్రక్కే బందిద్దారే. అల్లి నేలసిరువ నారాయణ స్వామియ దివ్యమంగళ విగ్రహవన్న కొంఠ పాశురగళల్లి:

ఆళ్వార్లరు హేళ్దుత్తారే: శిరుళ్ళోటియూరినల్లి నేలసిరువ స్వామియే, నమ్మెల్లరంతా అత్యంత ప్రియవాదవను. నమ్మెల్లర ఒడేయను. నిత్యసూరిగళిగూ ఒడేయను. అవనన్ను ఎడెబిడదే స్మరిసువ భక్తర మనదల్లి నేలసిరువవను. లుక్ష్మి రమణియువ శ్రీవైకుంఠదల్లి వసిసువవనే ఎంబంతే శ్రీదేవియ రమణనాగి

యోడుమ = ధనుష్యమ్ మాలిం, మల్లిగెయ మాలిం యోగ్యం = బనేబదెయ మల్లి
కెయ దారగళన్నూ, ఉణ్ణేన్ద ఆహారద్రవ్యగళన్నూ = ధరిసిద, మూరనెయ మారుతం = రం
గాళియు, దివ్యవాద గంధద్రవ్యం = దివ్యవాది, నాలిగెగళన్ను = వీరమళిసుత్తా,
వరుష వర్షం = బరువంథ, [illegible], శిరుచ్ఛత్ర యుగాంతరే త్రిగుణ = శిరుచ్ఛత్ర యుగాంతరదల్లి

అథోగతియన్ను, పాపపుణ్య సంకటగళన్ను కళిదిరువవను, నమగె శ్రేష్ఠవాది
యాగిరువవను, ఇనిసాద నగెయన్ను చెల్లిదిరువవను, నమగె శ్రేష్ఠవాది
బేకాగిరువవను అనుభవిసబల్లవను, శ్రేష్ఠతనగె ప్రియకరవాదవను, దుంబగళు
ముసురువంథ బనేబదెయ మల్లిగెయ దారగళన్ను ధరిసి, రంగాళియు వీరమళి (2)
సుత్తా, బరువంథ శిరుచ్ఛత్ర యుగాంతరదల్లి నెలసిరువవనే.

'ఎవ్వనగె - రాయ్వం' ఎంబుదక్కె సంకట, అధఃపతన, ఆక్రమణ
రవ, వంచనే' ఎందల్లి అర్థ బరుత్తదే
'నోయ్ - క్రోధ' - ఎంబుదక్కె 'వ్యాధి సంకట, యుద్ధ
భయ, దాహ,' ఎందల్లి అర్థ బరుత్తదే

" ఎవ్వనోయ్ కవిర్వానో - రాయ్వ క్రోధ క్లేవిర్ప్పాణ్"
- 'అథోగతియన్ను, భయ సంకటగళన్ను కళిదిరువవను" - ఎంబుదన్నల్లి
ఇంద్రియగళు ఆశెయన్ను సృష్టి మాడుత్తవె. దుఃఖ,
సంకటగళల్లి కొడగిసుత్తవె. అవనన్ను వంచిసిబిడుత్తవె. దుఃఖ,
(అవనన్ను) వ్యాధిపీడెగళల్లి కొడగిసుత్తవె. సంసారద బంధనదల్లి కొడగిసుత్తవె.
నరళుత్తా అవను మరణక్కూ నరకయాతనెయ భయక్కూ కారణనాగుత్తానె.
బొకెనే లేశవిల్లద మూఢ మూఢ దాష్టీకగళ మధ్యదల్లి బిద్దు కొళ్ళలుత్తానె.
ఈ అథోగతియన్ను, భయ సంకటగళన్ను దూర మాడువవరాదరో
భవోద్ధారనాద శ్రీనవంశన ఆశ్రయ పడెయబేకు. అవన కృపెయింద మూఢ,
దాష్టీక, నరకయాతనెయిం శాశ్వతవాగి బిడుగడె పడెయుత్తారె. అవను అమరనాగువను.
నిత్యానంద సుఖవన్ను అనుభవిసువను.

శ్రీనవంశనిగె శ్రీదేవి భూదేవిగళు నిత్యను దాయిగియరు
విష్ణుపాండవరూ స్త్రీరూపగళల్లి శ్రీదేవి. సంపూర్ణ పుణ్యవాగి స్త్రీరూపదల్లి
భూదేవి. ఇవరిబ్బరూ కూడి ఆశ్రితనాద ఛోళకనన పాపగళన్నెల్ల
పుణ్యవిసబేకెందూ, అవనల్లి కృపెతోరిసి అవనన్ను ధన్యనబేకెందూ
ఛోళకనన బిరుదాద శ్రీనవంశనల్లి చేరిసికొళ్ళుత్తారె. అవర బోధిసి
యన్ను అంగీకరిసుత్తా, బిరుదకొండుళ్ళ ఛోళనాద స్వామి విజయ ఛోళకనన్ను
లుద్ధరిసుత్తానె.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారె: శిరుచ్ఛత్ర యుగాంతరదల్లి శ్రీదేవి భూదేవి
సమేత ధనంజయనాద నవోద్ధారనాద శ్రీనవంశను నెలసిద్దానె. దుంబిగళు

ಮಯನುರುಶಿರುವ, ವಿಂಮಳವನ್ನ ನೀಲವರ್ಣದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವಿನ
ನ್ನು ಹೋಲಿಯುವುದರಿಂದ ಹಾರಗಳ ಬಿಳಿ ವಿಂಮಳವನ್ನು ಶಂಖಾಳಿಯು
ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ಹರಡಿ, ಭಕ್ತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಭಗವಂತನ (2)
ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯಸಿ, ನಂಸಾರವೆಂಬ ಶೋಕದ ಭಯವಿಂಶವಾಗುವುದ
ಮುಕ್ತರಾಗೋಣ

3. ವೆಳ್ಳಿಯಾಣ್ ಕರಿಯಾಣ್ ಮಣಿನಿಱವಣ್ಣನ್
ವಿಣ್ಣವರ್ ತಮಕ್ಕಿಱೈ, ನಮಕ್ಕು
ಒಳ್ಳಿಯಾನುಯರ್ನ್ತಾನ್
ಉಲಕೆೞುಮುಣ್ಡುಮಿೞ್ನ್ತಾನ್,
ತುಳ್ಳುನೀರ್ ಮೊಣ್ಡು ಕೊಣ್ಡು ಶಾಮರೈಕ್ಕಱ್ಱೈ
ಶನ್ತನಮುನ್ದಿವನ್ದನೈ,
ತೆಳ್ಳುನೀರ್ಪ್ಪುಱವಿಲ್
ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ.

ವೆಳ್ಳಿಯಾನ್ ವೆಳ್ಳಿಯಾಣ್ = ಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದವನು,
ಕರಿಯಾನ್ ಕರಿಯಾಣ್ = ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವನು, ಮಣಿನಿಱಮಾ ವಣ್ಣನ್
ಮಣಿನಿಱವಣ್ಣನ್ = ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನು,
ವಿಣ್ಣವರ್ತಮಕ್ಕು ವಿಣ್ಣವರ್ ತಮಕ್ಕು = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಇಱೈವನ್
ಇಱೈ = ಒಡೆಯನು, ಎಮಕ್ಕು ನಮಕ್ಕು = ನಮಗೆಲ್ಲ, ಒಳ್ಳಿಯಾನ್
ಒಳ್ಳಿಯಾಣ್ = ಒಳ್ಳೆಯವನು (ಉದಾರಿಯು), ಉಯರ್ನ್ತಾನ್ ಉಯ
ರ್ನ್ತಾನ್ = ಎಲ್ಲರಿಂಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯವನು (ಶ್ರೇಷ್ಠನು), ಉಲಕ್ಕು ಮೆಲು
ಮಾ ಉಲಕು ಏೞುಂ = ಮೇಲುಲೋಕಗಳನ್ನು, ಉಣ್ಡು ಉಣ್ಡು = ನುಂಗಿ,
ಉಮಿಲಾನ್ದಾನ್ ಉಮಿೞ್ನ್ತಾನ್ = ಉಗುಳಿದವನು, ತುಳ್ಳುನೀರ್
ತುಳ್ಳುನೀರ್ = ನುಗ್ಗಿಬರುವ ಅಲೆಗಳಿಂದ, ಮೊಣ್ಡು ಕೊಣ್ಡು ಮೊಗಣ್ಡು
ಕೊಗಣ್ಡು = ಕುಂಬಿಕೊಂಡು, ಶಾಮರೈ ಕಱ್ಱೈ ಶಾಮರ ಕಱ್ಱೈ =
ಶಾಮರದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಶನ್ದನಮಾ ಶನ್ತನಂ = ಗಂಧದ ಮರಗಳನ್ನು,
ಉನ್ದಿ ಉನ್ತಿ = ಕೆಳಕ್ಕೆಂಡು, ವನ್ದ ವನ್ತು = ಬಂದು, ಅೞ್ಗೈ ಅನೈ
= ತಡೆಯುವ, ತೆಳ್ಳುನೀರ್ ತೆತಿಳ್ನೀರ್ = ತಿಳಿಯಾದ ನೀರಿನ,
ಪುಱವಿಲ್ ಪುಱವಿಲ್ = ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ, ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ

తిరుక్కకోటియూరాగణ = శివుడ్కో ట్యియూరినల్లియిష్టాపియిరే

శుద్ధవాద బళియు బణ్ణదవనూ, కరియు బణ్ణదవనూ, ఇద్రోళ
ల మణియు బణ్ణదవనూ, నిశ్శబ్దవాగిరళ్ళ ఒడెయనూ, నమ్మల్లరబళ్ళి
యువనూ (లుక్రొలియూ), ఎల్లరిగింతలూ మరియనూ (శ్రేష్ఠనూ)
మళ్ళులోకదళ్ళన్నూ లుండు లుసుళ్ళిదవనూ, నుద్గి బరువ అలేవ
కింద ఓంకారద కట్టుగళ్ళన్నూ శ్రీలబంధద మరగళ్ళన్నూ కుంబికోం
డు, కళ్ళికోండు [redacted] శిళిసిరిన శ్రీనాడగళ ప్రేమీ
శదల్లరువ శిరుకోళ్ళెటియూరినల్లి నేలసిరువ స్థాపియిరే. (3)

ఒందుందు యుగదల్లియూ ఛగవంతను ఆయా యుగక్కె తక్కంతే
[redacted] ఒందొందు బణ్ణదల్లి కాణిసికొళ్ళుత్తానేందు స్థాపిసువన్న వణార
సుత్తారే. కృతయుగదల్లి స్థాపిసే విశుద్ధవాద బళియు బణ్ణనంతే. శ్రేతా
యుగదల్లి కెంపు బణ్ణదింద మిశ్రితవాద బళుపినంతే. ద్వాపరదల్లి స్థాపియు ఇద్రో
నీలమణియ బణ్ణవన్న హోలువనంతే కలియుగదల్లి స్థాపియు బణ్ణ
అచ్ఛాదిసుత్తానే. ఆచార్యరు ఇదన్న వుందిట్టుకొండు స్థాపియన్న ఇల్లి
వర్ణిసుత్తిద్దారే.

ఆచార్యరు హేళుత్తారే: ఇడియ బ్రహ్మాండక్కే నాయక నాగిరువ స్థాపి
తరమ ఇదవాసగళాద అమరరింలా నాయకనే. అవను సర్వేశ్వరను..
సృష్టికర్తనాగిరువ అవను లయకర్తనూ రక్షిసువవనూ ఆగుత్తానే.
ఆశ్రయిసువ భక్తరింద బడగళిగె యువను స్థాపి. అవనే ఈవ శిరు
కోళెట్టియూరల్లి నేలసిద్దానే. నావు అవనన్ను ఆశ్రయిసి లుద్ధారగొళ్ళోణ.

4. ఏఱుమేఱి యిలఞ్చుమాణ్మఴిప్పఱ్ఱుం
ఈఱ్ఱిణైనైన్దు, ఉడంబిలొర్
కూఱుదాన్ కొడుత్తాన్
కులమామకట్కిణియాన్,
నాఱుకణ్ణపకమిన్నిణైమలరటిక్కి
న్నిన్నిలవణ్డు, నన్నాఱుం
తేఱల్వాయ్ మడుక్కుమ్
తిరుక్కకోటియూరానే.

ఏలు మేలా యిలఞ్చు మోమ్మలు వీట్రుమ ఈశనార్ కోయిల్, లుతమిళార్ బా
కులుకొనా కొడుక్కొనా కలమా మడట్టినియానా,
నాలు శమ్బడమట్టుమే మలర్ వీట్టి ఇన్నిళవట్టు, నన్నలుమా
కేలాల్ మాయ్ మడుక్కుమ తిరుకోళెట్టియూరానే.

ఏలు ఏఱు = ఎత్తన్న, మేలా ఏఱి = దుత్తికొండు, ఇలఞ్చుమ = నిలుగు
ం = ప్రకాశిసువ, ఒణ్ ఈణ్ = ఉత్కృష్ట వాద (నాటియిల్లద), మలు వీట్రుమ

మధుపపత్రుం = గండుసీడలయన్న ఉడిదరువ, ~~ఈశన్ ఈశాణ్ = శేష్ఠ~~ ఈశతాకు ఈశాన్ = ఈశ్వరనికే, ఇళైను ఇణశాన్తు = కరుణోపి, ఉడ మ్బిల్ ఉడంబిల్ = (శన్న) దోడదల్లి, ఓర్ ఓర్ = ఒందు, కూలు కూట్రు = భూ గవన్న, కాన్ కాణ్ = కాను, శొడుక్తాన్ ఎకాడుక్తాణ్ = శొక్ష్యవను, కులమా కులం = శ్రేష్ఠళాద, మా మడమ్ను మా మకట్ = లక్ష్మీదేవి కే, ఇనియాన్ ఇణియాణ్ = ప్రియనాదవను, నాలు నాట్రు = వింము ళత్తువ, శవ్వడమా చంపకం = చంపిగే, మల్లిగ్ మల్లిగె = మల్లిగే, మలర్ మలర్ = పూవళన్న, పుల్ పుల్ = దివలకేండు, ఇనిదాన్ ఇనిదాద, ఇళవణ్డు ఇణవణ్డు = ఎళేయ (యౌవనద) దుంబి, నల్ నాల్ = శ్రేష్ఠవాద, ~~[redacted]~~ నలుమూ నాట్రుం = సువాసనేయ, శేలాల్ శెక్కాల = ళు = జేనినల్లి వాయ్ మడుక్కుమా వాయ్ మడుక్కుం = బాయిదబ్బువ, శిరుశ్కోవట్టియూరానే శ్రీరంగకొట్టి పూరాణే = శిరుశ్కోవట్టియూ ఎనల్లి నేలసిరువవనే.

ఎత్తనేం బ్రహ్మశిరువ అపూర్వవాద (నాలిగియిల్లద) గండుసొడలన యున్న ఉడిదిరువ ఈశ్వర (శివ)నిగే కరుణిసి, శన్న దోడదల్లి ఒందు భూవ వన్న (శాను) శొక్ష్యవను, శ్రేష్ఠళాద లక్ష్మీదేవిగే ప్రియనాద వన్ను, వింమ ళిద్దువ చంపిగే మల్లిగే పూవళన్న కివలకేండు ఇనిదాద ఎళేయ (యౌవనద) దుంబిగళు ఉత్తమవాద సువాసనేయు జేనినల్లి బాయన్న ఉబ్బువ శిరుశ్కోవట్టియూ ఎనల్లి నేలసిరువవనే. (4)

అదరవిండాగిగె

శివనిగే బ్రహ్మాదశ్శోష బంతు. అవను/వుగురుశోకగళల్లి అలేదు శోడిదను. ఈగలే శ్రీవిష్ణువన్ను నారాయణను అవనల్లి కరుణిసిదను. శన్న దోడదింద రక్షవన్ను కరుణి, శివనన్ను ఆ బ్రహ్మాదశ్శోషదింద బిడు మాడిదను.

ఇట్టూరను శోల్లుత్తారే నంది వాదనవాద శివనిగే శన్న దోడద ఒందుభాగవన్ను శొక్ష్యు కరుణిసిదవను, దయాష్టగళల్లి వింమిశ్రితయూ ఆద శ్రీదేవిగే ఒడెయనూ ఈవ చంపిగే మల్లిగే పూవళ వింమళిందం దలూ అవుగళింద శోభిసువ జేనిగే విషయి శొంబినింద సుగంధవనిందలూ కూడిరువ శిరుశ్కోవట్టి యూ ఎనల్లియే నేలసిద్దానే. నావు అవన శిరువడిగళన్ను శ్రేయసు, ఉద్ధారమాళ్బోణ

5. వంగుకమా కడల్ వణ్ణన్ మామణివణ్ణన్
విణ్ణవర్ కోన్, మధుమలర్త్త
తొంగుకళ్ నీర్ముడియాన్
ఒడియాణ్ పడి కడన్దాన్,
మంగుల్ తోయ్ మణిమాడవిణ్ణగరడి
మాగమీదుయర్న్తేరి, వాణుయర్

ಶಿಂಗುಕಣ್ ಕಾಣಾಣಾವ್ಯಮ್

ಶಿರುಕ್ಕೊಕೊಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ.

ವಜ್ಜಮೂ ಕಡಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಮಾಮಣಿವಣ್ಣನ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಕೋನ್, ಮದುಮಲರ್ ಕೈಗಳ್ ನೀಳ್ಮುಡಿಯಾನ್ ನೇಮಿಯಾನ್ ಪಡಿಕಡನ್ದಾನ್, ವಂಜುಲ್ ಶೋಲೈ ಮಣಿಮಾಡ ವೇದಿಯರ್ ನೇಮಿ ಮಾಡವೀದಿಯರ್ ನೇಮಿ ಮಾನಾಯರ್ ಶಿಂಗಳ್ ಕಾನಣಾವ್ಯಮೂ ಶಿರುಕ್ಕೊಕೊಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ

ವಜ್ಜಮೂ ವಣ್ಣಕಂ = ಅಲೆಗಳ್ಳು ಕುಂಬಿರುವ, ಮೂಕಡಲ್ ಮಾಕಡಲು = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಿನ, ವಣ್ಣನ್ ವಣ್ಣಾಣಾಣ್ = ಬಣ್ಣದವನೂ, ಮಾಮಣಿವಣ್ಣನ್ ಮಾಮಣಿವಣ್ಣಾಣಾಣ್ = ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನೂ, ವಿಣ್ಣವರ್ ಕೋನ್ ವಿಣ್ಣಾಣವರ್ ಕೋನ್ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನೂ, ವದುಮಕ್ಕು = ಜೋನು ಕುಂಬಿರುವ, ಮಲರ್ ಮಲರ್ = ಪೂವಿನ, ಕೊಜ್ಗಳ್ ತಿಕ್ಕಾಗುಕಳ್ = ದಾರವನ್ನು, ನೀಳ್ ನೋಂಗ = ಎತ್ತರವಾದ, ಮುಡಿಯೂನ್ ಮುಡಿಯಾಣ್ = ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಯಾಣ್ = ಪದ್ಮನಾಭನೂ, ಪಡಿ ಕಡನ್ದಾನ್ ಪಡಿ ಕಡನ್ದಾಣ್ = ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡವನೂ, ವಂಜುಲ್ ಶೋಲೈ ಮಂಗುಲ್ ಆಕಾಯು = ಮೋಡಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ, ಮಣಿಮಾಡಮು ಮಣಿಮಾಡಂ = ರತ್ನಮಯವಾದ ಉಬ್ಬರಿಸೆಗಳ, ವೇದಂ ಕೊಡಿ ವಿಣ್ ತಿಕಾಡಿ = ಬಿಳಿಯ ಧ್ವಜಗಳು, ಮಾಡಮು ಮೀದು ಮಾಕಂ ಮೀಕ್ಕು = ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ, ಉಯರ್ ಕನ್ದು ಉಯರ್ನ್ದಕ್ಕು = ಎತ್ತರವಾಗಿ, ವಿಣ್ ತೋಯ್ ತ್ರಿ = ತೀರಿ, ವಾನ್ ಆಣ್ = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಉಯರ್ ಉಯರ್ = ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ, ಶಿಂಗಳ್ ಕೋನ್ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯ ಕಾಂತ್ರನನ್ನು, ಅಣಾವ್ಯಮ್ = ಪ್ರವೇಶಿಸುವ, ಶಿರುಕ್ಕೊಕೊಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ = ಶಿರುಕ್ಕೊಕೊಟ್ಟಿಯೂರಿನಲ್ಲಿರುವವನೇ.

ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳ್ಳು ಕುಂಬಿರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಿನಬಣ್ಣದವನೂ, ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನೂ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನೂ, ಜೋನು ಕುಂಬಿರುವ ಪೂಗಳ ದಾರವನ್ನು, ಎತ್ತರವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಪದ್ಮನಾಭನೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡವನೂ, ಮೋಡಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂಥ ರತ್ನಮಯವಾದ ಉಬ್ಬರಿಸೆಗಳ ಮೇಲಣ ಬಿಳಿಯ ಧ್ವಜಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ, ಗಗನದಲ್ಲಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂಥ ಶಿರುಕ್ಕೊಕೊಟ್ಟಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ. (5)

ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳ್ಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕುಂಬಿರುವ ವಿಲುದೊಡ್ಡ ಕಡಲಿನಬಣ್ಣವೆಂದರೆ, ಥಳಥಳಿಸುವ ಪೂಗಳ್ಳಿಬಿಬಣ್ಣ ಭವನವಂತೆನ ರೂಪದ ಪೂಗಳನ್ನು ಈ ಪೂಲೋಕದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದುವುದೇ? ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

Garani Srinivasan

నేలసిరువుదు ఇల్లంయిలీ ఎన్న వంశే బ్రహ్మాది దేవతెగళు బందు స్తుతిసువ (6)
శిరుశ్కోటియు ఆయితల్ల నేలసిరువవనే.

ఆత్మారరు హేళుత్తారే: భగవంతను దుష్ట శిక్షకనేందూ శిష్టరక్షకనేందూ జీవరుగుంతవను. అదక్కే బందు సాదరీకరణవన్న కొడబహుదు. బందే, నాను అజేయనేందిగి గాటియిల్లద పరాక్రమియేందూ మూరులోకద రక్షకనన్న జయిసి బలసుత్తిద్ద రావణాసురనన్న భగవంతను శ్రీరామనాగి (భావిసామాన్యమానవనాగి) అవతరిసి కన్న బిల్లు బాణగళిందలే అవనన్న కొందుహాకిదను. అవన శవక్కే సంస్కారగళన్ను మాడిసి, అవనిగే అనుజరనూ ఆగిద విభీషణనన్న లంకేయ రాజ్యవన్న కట్టిదను. కరుణామూర్తియూ ధర్మాత్మనియూ ఆద ఆ రామనియలీ కూడ శిరుశ్కోటియు ఇరువల్లి, భక్తరలుద్ధారక్కాగియే బందు నేలసిదానే. భారత మండద రాజరు మాత్రవల్లదే జంబూ ద్వీపద (స్టేట్స్) రాజరెల్లరూ అల్లగే బందు స్థాపియ మాడలేమ్ముతిత్తారే. ఇదన్నరిసి బ్రహ్మాదిగళూ సద అల్లగే బందు స్థాపియన్న స్తుతిసిదుత్తారే. నావూ సద అల్లగే హోగోణ. స్థాపియాన్న శ్రేయిసోణ. లుద్ధార వాగోణ.

7. కన్రు కాణ్డు విలాంగు కణి యెన్రిరుంద్రు
ఆనిరైక్కఞ్చి వెన్రు, మామత్తి
నిన్రు కాత్తు కరందాన్
నిలమగట్కిణియాన్,
కన్రిన్ మున్నిలైయిన్ వాశుమ్
కుణిర్ మల్లిగై మణముమిణైందు, ఇళంద
తెన్రల్ వరందు లవ[illegible]ంద్రు
తీరుక్కకోట్టియూరానే.

కనలుమేన్డు విళక్కినియే అరిన్ద ఆనిశ్శక్కరవినోలు, మామలుగే నినలు కొళ్ళుడన్దాన్ నిలమడట్టినియాన్,
కునలిన్ మున్నిలయిన్ వాశుమగ కుళిర్ మల్లిగై మణముమిన్దేను, ఇళన్
శెనలుల్ వరుద్దలవున్తిరుశ్కోట్టియూరానే.

కనలు మేన్డు కన్రు కాణ్డు = కరువన్నెత్తి కొండు, ఎళ నిలవిళిగళన్ను కణి = చేలద కణ్ణగళనే, అరిన్దు ఆనిశ్శక్కర = ఎన్నే దు, ఆనిశ్శక్కి ఆనిరైక్కు = దనకరుగళన్ (మందేన), అళివు ఎన్ నలు అణిగ కన్రు = అళివు ఎందు, మామలుగినలు మామత్తిణి ణ్రు = భూతిమళెయింద, కాత్తు కాత్తు = రక్షిసి, లుదన్దాన్ ఉకన్ దాన్ = కష్టసదవను, కునలిన్ మున్నిలయిన్ కన్రిన్ మున్నిలయిన్ = చిట్టాద మల్లిగెయ, వాశుమగ వాశుమ్ = పరిమళవన్ను, కుళిర్ మల్లిగై కుణిర్ మల్లిగై = శేంపాద మల్లిగెయ, మణమువగ మణముమ్ = కువాసనెయన్ను, అన్రైన్ద ఆరోన్రు = హూక్కి, ఇళమ

కేనఁబల్ తిణాఁ రకాణ్ఱు = మృదువాద శంకాళియు, వస్తు వుంద్రు = పందు, లులవ్ప మా ఉలవుఁ = దంపరంపువ (అలీదాకువ), శిరుశ్కోట్టి యూరానే క్కిరుక్కకోటి యూరాణై = శిరుశ్కోట్టి యూరు అన స్థావియియే.

కరువన్నెత్తిశ్కొండు శోలదడణ్ణువళ్ళనే ఎతిరిదవనూ, దనకరువాళ్ళ ముందినే అళివుంటాముచ్చదల్ల ఎందు (అచ్చాళన్ను) బరుసు మళ్ళయింద రక్షిసి రక్షిసిదవనూ, బెట్టద మల్లగీయు వీరమళ్ళవనన్ను శంపాద మల్లి కేయు సుగంధవన్ను శ్రోత్తు మృదువాద శంకాళియు పందు అలీదా డువంద్ర శిరుశ్కోట్టి యూరిందల్ల నేలసిరువవనే. (7)

ఆట్టూరరు దేళ్ళుక్కారే: శాలశ్యాష్ణనా శ్రీనవంశను దనకరువాళ్ళ ముంది కాదినే శ్రోతుకిద్దాగ, ఇందుదిన, అవనన్ను వంచిసి కొల్ల బేకెందు కరువాగి పంద వళ్ళనీరుశనన్ను, అదరే శోలశ్కళ్ళి బేలద మరవాగి బెళ్ళిదు సాంకిద శపిశ్రీనరుశన మేలక్కే బాణ ఎదిదు ఇబ్బరన్ను శొందు హాకిదను. నందగోశులద మేలే శరుచుళిసొండు దేవేంద్రను అదరమేలే ఖడ్గ బలవాద మళ్ళయున్ను సురిసిదాగ, శాలశ్యాష్ణను దనకరువాళ్ళ మేలణ కరుణెయింద, గోవర్ధనగిరియన్నే ఎత్తి, కొడెయం శేబడిదు, అదరడియల్లి గోవళ్ళరన్ను గోవ్రవాళ్ళన్ను రక్షిసిదను. మొల్లే మల్లనే స్థావళ్ళ సుగంధవన్ను శ్రోత్తు జగవాద కోంకణనాళియు నీళి కుత్తా ఆనందవన్నుంటు మాడుచ్చదు శిరుశ్కోట్టి యూరిందల్ల. కరుణా మయిశియాద ఆస్థావియే శిరుశ్కోట్టి యూరిందల్ల నేలసిద్దానే. అవన శిరువడిగళన్నాశ్రయిసి, నావు లుద్ధారవాగుణ

8 పూంగురుందొడిక్కా ణాకాయ్ందు
అరిమాచ్చెరుత్తు, అడియేణయారుగందు
నాంగణ్ణుళ్ పుగుందాన్
తిమయోర్గళ్ కుంరుపరుమాన్,
తూంగుతణ్ పలవిన్గణి తొగు
వాణాళియిన్ గణియాడుమాంగణి,
తేంగుతణ్ పునల్ శూళ్
కిరుక్కకోటి యూరాణై.

పూజ్ఞురున్నే శిక్కాన్నే కొయ్ందు అంమాచ్చిర్కు, అడియేన్నే యాట్లుదన్ను ఈజ్ఞోన్నళ్ పుర్కుందాన్ ఇమ్మేయిశ్వర్ళళ్ శమా పేరుమాన్, కొంజ్ఞు కణ్ వేలవినక్కని కొడు వాళ్ళోయినక్కనియొడు మాజ్ఞని, శేజ్ఞుకణ్ పునల్ శూళ్ శిరుశ్కోట్టి యూరానే.

పూ పూ = పూళిట్టిరువ, తురున్ను తురుంద్రు = కొడుసంబేమార్గళన్ను, ఒశిత్తు రాశిక్కిత్తు = ముదుదాళ్, ఆనై ఆళోణ = అత్తిమరవన్ను,

ಕಾಯ್ಕು ಕಾಯ್ತ್ತು = ನಾಶವಡಿಸಿ, ಅರಿ ಅರಿ = ಬಲಿಷ್ಠ, ಮುಮಾ = ಕುದುರೆಯನ್ನು, ಶೆಡ್ಕುಕ ಕಿಕ್ತು = ಕೊಂದುಹಾಕಿದವನು, ಅಡಿಯೇನ್ನೆ ಅಡಿಯೆಣ = ಪಾದಸೇವಕನಾದ (ನನ್ನ), ಆಲ್ಲೂಲ್ಲೂಗ = ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ, ಉಡನ್ದು ಉಕನ್ತ್ತು = ಪಷ್ಟಿಸಿದವನು, ಈಜ್ಜು ಗಾಂಕು = ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಯೇ (ಜೀವನದಲ್ಲಾಯೇ), ಎನ್ನಾಣ್ = ನನ್ನ, ಉಳ್ಳಾಲ್ಗ = ಅಂತರಂಗವನ್ನ, ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು, ಇಮ್ಮೈಯೋರ್ಡಲ್ಲ ಕಮ ಮಿಮೆಯೊಗ್ರ ಕಳ್ ಕೂಂ = ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯ, ಪೆರುಮಾನ್ ಎಂಬ ಮಾಣ್ = ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕೂಜ್ಜು ತ್ತಾಂಕು = ತಂದ ಪುವ, ಕಣ್ಣಾ ತಣ್ಣ = ತಂಪಾದ, ವಿಲವಿನ್ ಕನಿ ಬಲಿಯಿಣ್ ಕಣಿ = ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು, ತೆಂಪ್ಪು ಕಿತ್ತಾಕು = ದಟ್ಟವಾದ, ಮಾಲ್ಲೆ ಯಿನ್ ಕನಿಯೇ ಹುಮ ವಾಣಾಟ್ಟಿಯಿಣ್ ಕಣಿ ಯೊಡುಂ = ಚಾಳ್ಲೆಯಹಣ್ಣು, ಪುಮ ಫ್ಲನಿ ಮಾಂಕು ಕಣಿ = ಮಾವಿನಹಣ್ಣು, ಕೇಜ್ಜು ತ್ತೆಂಕು = ತೇಲುತ್ತಿರುವ, ತೆಂ ತೆಂ ತಣ್ = ತಂಪಾದ, ಪೈನಲ್ ಪುಣಲ್ = ನೀರ್ನಲೆಗಳಿಂದ, ತೂಲ್ಲಾಕು ತ್ತೆ = ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ, ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಾನೇ ತ್ತಿರುಕ್ಕಡಿಕಾಟ್ಟಿ ನ್ಬಾಡಾನೆ = ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ.

ಪೂಚಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾಡುಸಾಂಬಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುರಿದುಹಾಕಿದವನು, ಅತ್ತಿಮರಗಳನ್ನ ನಾಶವಡಿಸಿದವನು, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನ ಕೊಂದುಹಾಕಿದವನು, ಪಾದಸೇವಕನಾದನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪಷ್ಟಿಸಿದವನು, ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಾಯೇ (ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಯೇ) ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು, ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕೂಡಾಡುವ ತಂಪಾದ ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವ ಚಾಳ್ಲೆಯಹಣ್ಣು, ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ತೇಲುತ್ತಿರುವ ತಂಪಾದ ನೀರ್ನಲೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ (8)

ಭೂನವಂಶದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ತಂದೆಯಂದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾಗಿ ತೇತಿಯೆಂಬರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕುದುರೆಯಾಗಿರದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆರೆದ ಬಾಯಿಂದ ಅವನಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿಬಂದನು. ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನತೋಳನ್ನು ಅದರ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಸಿ, ತೋಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು. (ಮೂರುಹಣ್ಣುಗಳು)

ದಷ್ಟಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ "ಮುಕ್ಕನಿ - ಮೂಕಕಣಿ" - ಎಂದರೆ, ಹಲಸು, ಮಾವು, ಚಾಳ್ಲೆಹಣ್ಣುಗಳು. ಇವು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಹೇರಳವೇ.

9. ಕೋವೈಯಿಣ್ ತಮಿಳ್ ಪಾಡುವಾರ್
ಕುಡಮಾಡುವಾರ್ ತೂಡಮಾಮಲರ್ ಮಿಶೈ,
ಮೇವು ನಾನ್ಮುಕಣಿಲ್
ವಿಣಂಗ್ ಪುರಿನ್ತಾಲರ್,

மேவு நான் மறை வாணர் ஐவணக வேள்வி
ஆரங்கம் வல்லவர் தொழும்,

தேவ தேவ பிரான்
திருக்கோட்டியூரானே.

கோவை கோவலர் குடமாடுவார் சதமகமலர் மிழற்றி,
மேவு நான்மறையோர் விழவறாத் திருநகர்,
மேவு நான்மறையோர் வாணர் திசைதொறும் வேள்வி ஆறங்கமும் வல்லவர் தொறும்,
தேவதேவ பிரான் திருக்கோட்டியூரானே.

கோவை கோவலர் = க்ரமவரங்கு, இன் இசை = இனிதாக, சதமிழற்றி = தமிழின வாசகங்(கூடு)களன்னு, குடமாடுவார் பாடுவார் = கூடும் வகரு, குடமூ ஆடுவார் குடம் ஆடுவார் = கோடின குளிசவன்னு ஆடுவகரு, சத கூட = விசாலவாத, மகா = ஶ்ரேஷ்ட்வாத, மலர் = பூவின, மிழற்றி = மேலுனடி, மேவு மேவ = வாசுவ (இருவ), நான்மறையோர் நாண் முகணில் = ப்ரஹ்மனல்லி (ப்ரஹ்மகேஜன்னுனிந), விழவறாத் திருநகர் = ஹெள்ளுவ, வேதநூலர் பரி = நாலு வேதகளல்லி விद्वांसரு, திசைதொறும் வேள்வி = யज्ञगளன்னு, ஆறு அங்கமூ = ஆறு அங்க = திருபுகளூ, வல்லவர் வல்லவர் = பில்லவரூ, தொழும் = நமस्करिसुव, தேவதேவ பிரான் தேவ தேவ = தேவாधिदेवनु, திருக்கோட்டியூரானே = திருக்கோட்டியூரின स्वामियल्लि.

க்ரமவரங்கு இனிதாக தமிழின வாசககளன்னு பாடுवகரு, விசாலவாத மத்து ஶ்ரேஷ்ட்வாத கூடின கோடின குளிசவன்னுடुवவரூ, மேலே வாसिसुव ப்ரஹ்மனல்லி (ப்ரஹ்மகேஜன்னுனிந) ஹெள்ளுव ப்ரஹ்ம நிगூ ஶ்ரவன्न (यज्ञोपवीतवन्नु) ळ्ळवरू, நாலு வேதகளன்னु ஹेन्नाகி கலतिरुववरू, திருபுयज्ञगளன்னु, ஆறு வேதांगகளன்னु பில்லவரू நமस्करिसुव தேவாधिदेवனल्लि திருக்கோட்டியூரिन स्वामियल्लि நெலசिरुव स्वामि!

திருக்கோட்டியூரिनல्लि लुब्धमुनिगळू, தமிழ்கळू, गायகரु, ஸ்துத்ய, களாகி ஹோதரु, வேத விद्वांसரु, वीरமுष्टेदरु, வாसिसुत्तारे.

ಕಂಡಗಳು ಪಾಂಡಿಕಗಳು ಕವ್ಮ.ಚಿತ್ತಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ, ನಿಘಂಟಿನ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದಲೂ, ಭಗವಂತನನ್ನು [redacted] ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಾಯಕರು [redacted] ಬನೆಬನೆದು ರಾಗದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು, ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾಟ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಕವ್ಮ ವಿವಿಧ ಅಭಿನಯಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು [redacted] ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕವ್ಮ ಮಾಂಡಿಕ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬನೆಬನೆಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿಲು ಬಿಳ್ಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿವ್ಯನಾದ ಕ್ರಮುಬದ್ಧವಾದ ಲಯದಲ್ಲಿ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೈದಿಕರು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ [redacted] ಕ್ರಮದುಲ್ಲಂಘಿಸದೆ [redacted] ಬ್ರಹ್ಮಚೋದಿಸಿದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧಾರಣೆಗಳಾಗಿ, ಮೌಂಜ ಮೇಖಲಾಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧರಿಸಿ, ಹೋಳಿಯುವ

ಜನಂಕೆ ಬಡೆಯನು, ಅಣ್ ಅಣ್ಣಿ = ಹೊಬಿನ, ಪೊಟ್ಟಿಲ್ ಬಾಳ್ಳಿಲೆ = ಕೋವ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಶೇಲ್ ಕುಳ್ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪು = ಶೇಲ್ ಮೀನುಗಳು, ಬಾಯ್ ಬಾಯು = ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರುವ, ಕಟುಸಿ ಕಟ್ಟಿಣಿ = ಗದ್ದೆಗಳಿಂದಲೂ ಹುಕ್ಕು ವಂಬಿರುವ, ಶಿರುಕೊಳ್ಳೇಟ್ಟಿ ಯೂರಾನ್ಲೆ ಕೈಗ್ ಕೆಂಪು ಕೊಟ್ಟಿ ಯೂರಾ ಕೊಣ = ಶಿರುಕೊಳ್ಳೇಟ್ಟಿ ಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನನ್ನು, ನೀಲಮೂ ನ್ರೋಲುಂ = ಕಪ್ಪಿನೆಯ, ಮೂ ಮುಖುಲ್ ವಣ್ಣನ್ಲೆ ಮಾಡ್ರುಕೊಂಸ್ ವಣ್ಣಾಣಿ = ದೊಡ್ಡ ಮೋಡದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ನೆಡುಮೂಲೆ ನೆಡ್ಡು ಮಾಡಿ = ಧನುರ್ವೇದೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಇನ್ ಇಣ = ಇನಿದಾದ, ತಮಿಳುಲ್ ತಮಿಳ್ಳಿ = ಪ = ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ, ನಿನ್ಲೆನ್ದ ನ್ರೋಣಾನ್ರ = ನ್ಮೋರಿಸಿದ, ಇನಾಲುಮೂ ಆಲುಮ ಮೂ ತಿರಾನ್ಮುಮ ಆಲುಮ್ = ಈ ಹಕ್ಕು ಪಾತುರಗಳನ್ನೂ, ವಲ್ಲಾರ್ಕ್ಕ ಯಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕು = ಬಿಲ್ಲವರಂಕೆ, ಇಡಮೂ ಇಡಂ = ನೆಲೆಯು, ಆಲ್ರುಮ ಆಕುಂ = ಆದುಂಟೆದೆ, ಮಾನ್ ಉಲಡೇ ಮಾಣ್ ಉಲಡಿಕ = ವೀರವು ವಿದವೇ.

ಪ್ರಮಾಡದಂಕೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪೂರಬಿಲ್ಲವನೂ, ಕಲಿತ್ತಂ ಪಿಯೂ, ಶಿರುಮಂಕ್ಲೆನಾಡಿನ ಜನರಂಕೆ ಬಡೆಯನೂ ಆದವನು ಹೊಬಿನ ಕೋವ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲ್ ಮೀನುಗಳು ಚಿಮ್ಮುನೆನೆಯುವ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದಲೂ ಹುಕ್ಕು ವಂದಿರುವ ~~ಮೆಲುವಕ್ಕಾಣ~~ ಶಿರುಕೊಳ್ಳೇಟ್ಟಿ ಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನನ್ನು, ದೊಡ್ಡ ಕರಿಂಬು ಮೋಡದಂಕೆ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳವನನ್ನು, ನೆಮೇಡ್ಶೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಇನಿದಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ನ್ಮೋರಿಸಿರುವ ಈ ಹಕ್ಕು ಪಾತುರಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲವರಂಕೆ ನಿತ್ಯಮೂ ಂಗಳ್ಳ ಲೋಕವಾದ ವೀರವಿದವೇ ಮಾನಿಬ್ಬಿಗಳ್ಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲವರಂಕೆ ನಿತ್ಯಮೂ ಂಗಳ್ಳ ಲೋಕವಾದ ವೀರವಿದವೇ ಮಾನಿಬ್ಬಿಗಳ್ಳಾನುತ್ತೆದೆ. (10)

ಇದು ಈ ಶಿರುಮೊಲಿಯ ಕಡೆಯ ಪಾತುರ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕನಾದ, ಜನದ್ರಷ್ಟಕನಾದ, ನಮೋರ್ಶ್ವರನಾದ, ನಮಶ್ಶಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀನವಂಶನ ಅರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಈ ಶಿರುಮೊಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀನವಂಶನು ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲನು. ವೀರಮು ಕರುಣಾಳು. ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಿಳ್ಳಡಲಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವಿಯು ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿಶುವಾಗಿ ಪಿವಡಿಸಿರುವ ಬದಲಾಗಿ, ~~ಆದಿ~~ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾಯನನಾಗಿ ~~ಪಿ~~ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಿಶ್ಶ ಪದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅಮರರ್ಗಳೇ ಯನ್ನು ಪ್ರಲೋಭಿಸುತ್ತಾ ವೀರಮದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಶಿರುಕೊಳ್ಳೇಟ್ಟಿ ಯೂರಿನಂಥ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿ, ಭಕ್ತಕೋಟಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅವನು ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಚಾರ್ಯರಾ ಪಿಯೂ ಸಿಯೂ ಸ್ಥಾವಿಯು ಭಾಕ್ತರ ಕಣ್ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕಣಿಸಿರುತ್ತಾ, ಕೈಲಿದೋಲರುತ್ತಾ, ನಾಂದಾ

ಅಕಬರನ ಭಯಸಂಕಟಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಭೃಗುವಂಶವನ್ನು ಶಿರುಚ್ಚೋಟ್ಟಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದರಾದ ಪ್ರೌಢ ಶಿಯನಡುವೆ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಯುವ ಜನರಾದರೋ ಕವಿಗಳು, ಪಾಂಡಿತ್ಯರು, ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರು, ಕಲಾನಿಪುಣರು ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಭೃಗುವದ್ಭಕ್ತರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ, ಅವರವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಕಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅವನೇ ಇಡಲ್ಗೆ ಕದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮರಣಾನಂತರ ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನು ದಯಪಿಸುತ್ತಾನೆ ವನು. ಆ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೋಯಿಸಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅವನ್ಸ್ವಾಮಿಯು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಐತಿಹ್ಯ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಅಪ್ರತಿಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಶಿರುಮಂಗೈ ಜನರ ಒಡೆಯನೂ ಆದ ಕಲಿಯನು "ಮುದ್ದುರವಾದ ಕಮಿಳ್ಳಿನಿಂದಾದ ಈ ಡಕ್ಕ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ವಿರಮವಿದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು", (ಭೃಗುವಂಶದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು). ಅವನ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಡಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು, ಎನ್ನಲ್ಕೆಂಪ. ಇಲಾದೆ ಈ ಶಿರುಮೊಳಿಗಳ ಫಲಶ್ರುತಿ.

ಅಡಿಯುನಡೆ: ಅಟಿಯಾರ್ಕು :— ಎನ್ನಿಳ್ ನಾಂಗಳ್, ಎವ್ವನಮ್ಮ, ವೆಳ್ಳತ್ತಿರೈನಾಳ್, ಮಿಳಿರ್ನ್ದು, ವಳ್ಳಿಮೈಯಂಗಮ್, ಕೋವಲನ್ ಕಾವಲನ್, ಕನ್ನಲಿ ಕಣ್ಣನ್, ಪೊಮ್ಮಾಮ್, ಕೋವೈ ಕಾಮಾಟ್ಚಿ ತಿರುಮಾಲ್ ಆಯ್ವುಮಾ, (ಒರುನಲ್ ಆರುನಲ್)

26/12/78

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಶಕ ಮುಗಿಯಿತು

Ganesh Srinivasan